

दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रहः

तत्र द्वितीये भागे

आद्ये अनिर्ज्ञातकर्तृके वृत्ती, अन्त्या विट्ठलविरचिता

सम्पादकः—

पं० चन्द्रदत्तः शर्मा

दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रहः

तत्र द्वितीये भागे

आद्ये अनिर्ज्ञातकर्तृके वृत्ती, अन्त्या विद्वलविरचिता

सम्पादकः—

पं० चन्द्रदत्तः शर्मा

प्रकाशकः—

युधिष्ठिर मीमांसक

बहालगढ़ (१३१०२१)

(सोनीपत-हरयाणा)

गिरि प्रिन्टिङ्ग हल

गान्धीजीलहरी गान्धी, गिरि नरैणगोलीह गिरि

प्राप्तिस्थानम्—

रामलाल कपूर ट्रस्ट

बहालगढ़ (१३१०२१)

(सोनीपत-हरयाणा)

प्रथमं संस्करणम्—५००

वि० सं० २०४४

सन् १९८७

मूल्यम्—४०-००

मुद्रकः—

शान्तिस्वरूप कपूर

रामलाल कपूर ट्रस्ट, प्रेस

बहालगढ़ (सोनीपत)

प्रकाशकोयम्

पाणिनीयव्याकरणस्य खिलपाठेषु उणादिपाठोऽन्यतमः । तस्य च पञ्चपादीरूपो दशपादीरूपश्च द्वौ पाठावुपलभ्येते । पाणिनीयवैयाकरणेषु कैश्चित् पञ्चपादीपाठ आदृतो व्याख्यातश्च, अपरैर्दशपादीपाठः । अनयोः पाठयोः कतरः पाठः पाणिनीय इत्यत्रापि विसंवदन्ते पाणिनीयाः । केचन पञ्चपादीपाठं पाणिनीयं मन्यन्ते, अपरे दशपादीपाठम् ।

उभयोरप्युणादिपाठयोरनेकैः पाणिनीयवैयाकरणैर्वृत्तयो विरचिताः । तामु काश्चनोपलभ्यन्ते, काश्चन कालकवलीभूता नाममात्रविज्ञेया बभूवुः ।

विविधानामुणादिसूत्राणां प्रवक्तॄणां व्याख्यातॄणां चेतिवृत्तं संक्षेपेण 'दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रहस्य प्रथमभागस्योपोद्घाते निर्दिशितम् । विस्तरेण जिज्ञासुभिरस्मदीयस्य 'संस्कृत-व्याकरण-शास्त्र का इतिहास' इति नाम्नो ग्रन्थस्य द्वितीयभागे चतुर्विंशतितम अध्यायो अनुशीलनीयः ।

दशपाद्युणादिपाठस्याहत्य चतस्र एव वृत्तयोऽस्माभिरधिगताः । तासां सर्वासां 'दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रह' नाम्ना प्रकाशनं विधीयते । तत्र प्रथमे भागे 'माणिक्यदेव'-विरचिता सर्वप्राचीना विस्तृता वृत्तिमुद्राप्य प्रकाशं नीता । सम्प्रति द्वितीयभागेऽवशिष्टास्तिस्रो वृत्तयः प्रकाश्यन्ते । तत्राद्ययोर्वृत्त्योर्विरचयित्रोर्नाम्नी न विज्ञायेते । अन्त्या खलु विट्ठलाचार्येण प्रक्रियाकौमुद्या उणादिप्रकरणे निबद्धा वर्तते ।

काशीस्थे-सरस्वतीभवने विद्यमानस्य प्रथमाया वृत्तेर्हस्तलेखस्य मया बहोः कालात् पूर्वं प्रतिलिपिः कृताऽभूत् । अयं हस्तलेख आदित आरभ्य नवमपादस्याष्टादशसूत्रपर्यन्तं विद्यते । हस्तलेखोऽयं प्रायेणाशुद्धिबहुलो वर्तते ।

द्वितीयाया वृत्तेर्हस्तलेखः 'पुणे'नगरस्थे भण्डारकरप्राच्यशोधप्रतिष्ठाने विद्यते (संख्या ५६/१८६६-६८) । अयं हस्तलेख आदित आरभ्य अष्टमपादस्य सप्तचत्वारिंशत्तमसूत्रपर्यन्तं वर्तते । अयं हस्तलेखो मध्ये मध्ये वुटितः, अत्यन्तं भ्रष्टपाठश्च वर्तते ।

तृतीया वृत्तिस्तु प्रक्रियाकौमुद्या विट्ठलाचार्यविरचिते प्रसादाख्ये व्याख्याने विद्यत इत्युक्तं प्राक् । प्रक्रियाकौमुद्यां तु रामचन्द्राचार्येणोणादिप्रकरणे पञ्चपादीपाठ-मनुसृत्य द्वादश सूत्राण्येव निर्दिष्टानि । विट्ठलाचार्येण तानि सूत्राणि तत्रैव

विवृतानि । तदनन्तरं विट्ठलाचार्येण दशपादीपाठमनुसृत्योणादिसूत्राणि व्याख्यातानि । तत्र प्रक्रियाकौमुद्यां निर्दिष्टानि पूर्वं व्याख्यातानि सूत्राणि तत्र तत्र प्रकरणे पुनर्न व्याख्यातानि । अस्माभिस्तु पूर्वव्याख्यातानि स्वप्रकरणे परित्यक्तानि सूत्राण्यपि तत्र तत्र यथास्थानं निवेशितानि ।

आसां तिसृणामशुद्धिबहुलानां वृत्तीनां सम्पादनं पण्डितचन्द्रदत्तशर्मणा महताऽऽयासेन ग्रन्थासामुणादिवृत्तीनां साहाय्येन विहितम् । तदर्थमहमेनम् आशीर्वादैः संयुज्जिम । आशासे चेत्यमेवायमन्येषामपि वैदिकवाङ्मयस्य दुर्लभानां ग्रन्थानां सम्पादने प्रकाशने च बद्धपरिकरो भविष्यति ।

युधिष्ठिरो मीमांसकः

दशपादयुणादिसूत्राणां विषयनिदर्शनपत्रम्

	वृत्तिः (१)	वृत्तिः (२)	वृत्तिः (३)
प्रथमः पादः	१-२४ ^१	८५-११० ^१	१७३-१६० ^१
इकारान्ताः	१-१२	८५-६७	१७३-१८०
ईकारान्ताः	१२	६७-७८	१८०-१८१
उकारान्ताः	१२-२२	६८-१०८	१८१-१८६
ऊकारान्ताः	२३-२४	१०८-११०	१८६-१६०
द्वितीयः पादः	२५-२७	१११-११३	१६१-१६२
ऋकारान्ताः	२५-२६	१११-११२	१६१-१६१
ऐकारान्ताः	२६	११२	१६२
ओकारान्ताः	२६	११३	१६२
औकारान्ताः	२६-२७	११३	१६२
तृतीयः पादः	२८-३६	११४-१२५	१६३-१६६
ककारान्ताः	२८-३४	११४-१२३	१६३-१६७
खकारान्ताः	३४-३५	१२३-१२४	१६७-१६८
गकारान्ताः	३५-३६	१२४-१२५	१६८-१६६
घकारान्ताः	३६	१२५	१६६
चतुर्थः पादः	३७-३८	१२६-१२७	२००
चकारान्ताः	३७	१२६	२००
छकारान्ताः	३७	१२६	२००
जकारान्ताः	३७-३८	१२७	२००
पञ्चमः पादः	३९-४७	१२८-१३६	२०१-२०६
टकारान्ताः	३९	१२८	२०१
ठकारान्ताः	३९	१२८-१२९	२०१
डकारान्ताः	४०-४१	१२९-१३०	२०१-२०२
ढकारान्ताः	४१	१३१	२०२
णकारान्ता नसहिताः	४१-४७	१३१-१३६	२०२-२०६

१. अत्र सर्वत्र पृष्ठसंख्या निर्दिष्टा ।

दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रहः
तिस्रो वृत्तयः

ःडासं-निहृतीप्रहृताप्रह
भातुं भक्ति

दशपादी-उणादिवृत्ति-संग्रहः

[अज्ञातनाम्नो वृत्तिकारस्य वृत्तिः (१)]

प्रथमः पादः

अशवतृभ्योऽनिः ॥१॥

एभ्योऽनिः प्रत्ययः स्यात् । अश्नुते अश्नाति वा वनस्पतीनां तेज इति अशनिः—
वज्रः । कर्तरि । अशति भूतानि अशनिः । कर्त्ता कर्म वा । तरत्यनेनेति तरणिः ।
कर्त्तरि कर्मणि करणे वा ॥

आङि शुषेः सनश्छन्दसि ॥२॥

आङ्पूर्वाच्छुषेः सनन्तादनिः स्याच्छन्दसि । आशुशुक्षतीति आशुशुक्षणिः—अग्नि-
वयुश्च । कर्त्ता ॥

उणादयो बहुलम् [अ० ३।३।१] इति वचनादाचिकीर्षतीति आचिकीर्षणिः ।
विग्रहानुसारेण कत्रच्चिया द्रष्टव्याः सर्वत्र धातवश्च । आजिहीर्षतीति आजिहीर्षणिः—
अेणी ॥

कृषेरादेश्च चः ॥३॥

कृषेरनिः स्यादादेश्चकारादेशः । कर्षति कृषतीति वा चर्षणिः—कृषः ॥

अदेर्मुट् च ॥४॥

अदेरनिर्मुडागमश्च । अतीति अद्मनिः—अग्निरश्वो वा ॥

वृत्तेः ॥५॥

वर्ततेऽनयेति वर्तनिः—मार्गः ॥

क्षिपेः किच्च ॥६॥

क्षिपेरनिः स च कित् । क्षिप्यत इति क्षिपणिः—अस्त्रम्, वडिशम्, दण्डश्च ॥

हसिसहोररिन् ॥७॥

आभ्यामु रिन् स्यात् । हसति हासयति वा हासुरिः । सहतेऽर्थमिति सहुरिः ।
पृथिवीक्रोधनी ॥

भुवः किच् ॥८॥

अस्मात् किच्प्रत्ययः । भवन्त्यस्यां भूतानीति भुविः—लोकस्थितिः ॥

..... ॥९॥

.....अस्यते तदिति अस्थि—कीकसम् । सजति सज्यते वा सक्थि—
शरीरांशः ॥

..... ॥१०॥

... ..प्लुष्यते वा प्लुक्षिः—अग्निजठरे । कर्त्ता कर्म च । शुष्यतेऽनेन
..... रंशः ॥

अशेनिन् ॥११॥

अशेः क्सिनिच्च । अश्नात्यश्नुतेऽनेन रूपमिति अक्षि.....॥

..... ॥१२॥

.....नयतीति नेमिः ॥

अर्त्तेरु च ॥१३॥

अर्त्तेमिः स्याद् ऊ आदेशश्च । ऋच्छति इयत्ति.....रपरत्वम् । कर्त्ता कर्म च ॥

अशे रश च ॥१४॥

अशेमिः स्याद् रशादेशश्च । अश्नात्यश्नुते वा भुवमिति रश्मिः ॥

भुवः किमन् ॥१५॥

भवन्त्यस्यां भावा इति भूमिः ॥

दल्मिः ॥१६॥

दल्मिरिति निपात्यते किमन्प्रत्यये । दल विदारणे चौरादिकः, अस्यतेर्वा दल्भावो
निपात्यते । अस्यत्यनेन दलयति वा दल्मिः—आयुधम् ॥

वीज्याज्वरिभ्यो निः ॥१७॥

एभ्यो निः स्यात् । वी गत्यादिषु । वीयत इति वेणिः—केशबन्धः । कर्म । बाहुलकाण्णत्वं च । जिनातीति ज्यानिः—हानिः । ज्वर । ज्वरति ज्वरणं वा जूर्णिः—रोगः । कर्त्ता भावश्च ॥

सृवृषिभ्यां कित् ॥१८॥

आभ्यां निः स च कित् । सरति सिसर्त्ति वा सृणिः—अग्न्यनिलजलानि । वृष्टु सेचने । वर्षतीति वृष्णिः—यादवो मेघो वा ॥

अङ्गेर्नलोपश्च ॥१९॥

अङ्गेर्निप्रत्ययो नलोपश्च । अगिर्गत्यर्थः । अङ्गतीति अग्निः—हुताशनः ॥

बहिभ्रिग्र्युभृग्लेहात्वरिभ्यो नित् ॥२०॥

एभ्यो निप्रत्ययो निच्च । बहत्पुह्यते वा बह्निः—अग्निः । अयन्त्येतामिति श्रेणिः—सङ्घातः । युवन्त्यस्यामिति योनिः—प्राण्यन्तरप्रकृतिरूपस्तिस्थानं वा । ध्रूयतेऽसाविति श्रेणिः—जघनम् । ग्लायन्त्यनेनेति ग्लानिः—दीनता हर्षक्षयश्च । ग्लानिरपि तथा । [ओ] हाक् [ओ] हाङ् । हीयते जहातीति वा हानिः । ब्रित्वरा संभ्रमे । त्वरते त्वरणं वा तूर्णिः ॥

घृणिः पृदिनः पार्णिभूर्णिः ॥२१॥

एते शब्दा निपात्यन्ते । अगुणलोपागमविकाराः । घृ क्षरणदीप्तयोः । अस्य गुणाभावः । जिघर्तीति घृणिः—अग्निः रश्मिश्च । स्पृश । अस्य सकारलोपो गुणाभावश्च । स्पर्शनमात्रा पृदिनः—स्तोकं जीवश्च । स्पृशेत् द्विरुपधायाः, षकारभावश्च । स्पृशत्यनयेति पार्णिः—पादैकदेशः । भुवो रगागमोऽगुणत्वञ्च । भवतीति भूर्णिः—भूमिः ।

बाहुलकादन्येऽपि । धृ धारणे अस्य ऊकारादेशो रगागमश्च^१ निपात्यते । धरणं घृणिः—वृत्तिः । श्यैङ् गती । अस्य संप्रसारणं निपात्यते । श्यायत इति शिनिः—राहोर्वणः । कुं शब्दे आदादिकः, कुङ् अव्यक्ते शब्दे भी० । अनयोरगुणत्वं निपात्यते णत्वञ्च प्रत्ययस्य । कौति कवते कूयते वा क्वणिः—विकलपाणिः । कर्त्ता कर्म च ॥

चृदृभ्यां विन् ॥२२॥

१. कोषे तु रेफादेश उमागमश्च' इत्यशुद्धपाठः ।

आभ्यां विन् स्यात् । वृञ् वरणे । वृणाति इति वविः—घात्री । कर्त्ता । दृ
भये । दृणातीति दविः । कर्त्ता ॥

जृस्तृश्रृजागृभ्यः क्विन् ॥२३॥

एभ्यः क्विन् प्रत्ययो भवति । जृष् वयोहानौ । जीर्यतीति जीविः—क्वाथः ।
स्तृञ् आच्छादने क्री० । स्तृणाति इति स्तीविः—अध्वर्युः, तृणजातिर्वा । कर्त्ता ।
श्रृ हिंसायाम् । श्रृणातीति शीविः—हिस्रः । कर्त्ता । जागर्तीति जागृविः—अग्निः
राजा च । कर्त्ता ॥

दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य ॥२४॥

दिवो घातोः क्विन् प्रत्ययो भवति द्वे चास्य रूपे भवतो दीर्घश्चाभ्यासस्य । दिवु
क्रीडादिषु दै० । दीव्यतीति दीदिविः—अन्नम् । कर्त्ता ॥

कृविघृष्ट्विछविस्थविदविकिकिदीविः ॥२५॥

एते शब्दा निपात्यन्ते क्विन्प्रत्यये निरुद्धाः । डुकृञ् करणे ता०, कृञ् हिंसायां
सौ०, कृञ् करणे भौ० । करोति कृणोति करतीति वा कृविः—काशः । कर्त्ता । घृ
क्षरणदीप्त्योः जौ० । अस्य पुगागमो निपात्यते । जिघतीति घृष्ट्विः—वायुरग्निश्च ।
कर्त्ता । छद संवरणे चौ० णिजन्तः । अस्य णिचो लोपे लोपह्रस्वौ निपात्येते । छाद्यते-
जयेति छविः—त्वक् । भावः करणं वा । ष्ठा ग० । अस्य ह्रस्वं च निपात्यते । तिष्ठ-
तीति स्थविः—भुजङ्गमोऽग्निश्च । कर्त्ता । डुबज् जौ० । अस्य ह्रस्वं च निपा-
त्यते । ददातीति दविः—दाता । कर्त्ता । कु शब्दे आ०, कुड् अव्यक्ते शब्दे भौ० ।
अस्य इत्वं निपात्यते प्रत्ययस्य च किः । कौति कवते वा किकिः—विद्वान् शब्दकारो
वा । कर्त्ता । दिवु क्रीडादिषु दै० । अस्य दीर्घत्वं निपात्यते । दीव्यतीति दीविः—
कितवः । बहुलादन्येऽपि । अटन्त्यस्यां प्रायेण श्वापदादय इति अटविः—अरण्यम् ।
अधिकरणम् ॥

पातेडंतिः ॥२६॥

पातेर्घातोडंतिः प्रत्ययो भवति । पा रक्षणे आ० । पातीति पतिः—भर्त्ता । कर्त्ता ॥

अमेरतिः ॥२७॥

अमेर्घातिरतिः प्रत्ययो भवति । अम गत्यादिषु भौ० । अमतीति अमतिः—
व्याधिः गतिर्वा । कर्त्ता ॥

वहिवस्यतिभ्यदिचत् ॥२८॥

एभ्यो धातुभ्योऽतिः प्रत्ययो भवति स चित्संज्ञः । वह प्राप्णे । वहतीति वहतिः—
वायुरनङ्वांश्च । कर्त्ता । वस निवासे भौ० । वसत्यस्यामिति वसतिः— आलयः ।
अधिकरणम् । ऋ गतौ भौ० जी० । ऋच्छति इयति अर्यते वा अरतिः—वायुर्मरणं
च । कर्त्ता कर्म च ॥

अञ्चेः को वा ॥२६॥

अञ्चेर्धातोरतिः प्रत्ययो भवति चित्संज्ञः ककारश्चान्तदेशो वा । अञ्चु ग०
भौ० । अञ्चति अञ्च्यते वा अञ्कतिः, अञ्चतिः—ह्रस्वाग्न्यन्तिलाः । वर्त्ता कर्म च ॥

हन्तेरं ह च ॥३०॥

हन्तेर्धातोरतिः प्रत्ययो भवति चित् अंह इत्ययमादेशः । हन्ति हन्यते वा अंहतिः—
पन्थाः, कालः, रथश्च । कर्त्ता कर्म च ॥

रमेर्नित् ॥३१॥

रमेर्धातोरतिः प्रत्ययो भवति नित्संज्ञः । रमन्तेऽस्यामिति रमतिः— क्रीडा ।
अधिकरणम् ॥

सुजो रिन्दीर्घश्च ॥३२॥

सुजो धातो रिन् प्रत्ययो भवति दीर्घश्च धातोः । सुनोति सूयते वा सुरिः—
पण्डितः । कर्त्ता कर्म च ॥

अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन् ॥३३॥

एभ्यः क्रिन् प्रत्ययः । अति अद्यते वा अद्रिः—पर्वतः । कर्त्ता कर्म च । शीयते
इति शद्रिः—वज्रं गिरिश्च । कर्त्ता । भवतीति भूरिः—बहुः । कर्त्ता । शोभत इति
शुभ्रिः—दर्शनीयः । कर्त्ता ॥

वंक्रयादयश्च ॥३४॥

वंक्रयादयः शब्दा निपात्यन्ते क्रिन्प्रत्यये निरुद्धाः । वकि कौटिल्ये, वञ्चु गतौ ।
वञ्चतेः कुत्वं निपात्यते । वञ्चते वंकति वा वक्रिः—शल्यम् । कर्त्ता । मकि मण्डने ।
मंकत इति मंक्रिः—शवः । कर्त्ता । अकि लक्षणे । अंकत इति अंक्रिः—चिह्नम् ।
कर्त्ता ॥

राशतिभ्यां त्रिप् ॥३५॥

आभ्यां त्रिप् प्रत्ययो भवति । रा दाने, रै शब्दे । राति रायति वा रात्रिः—
क्षपा । कर्त्ता । शतिः सौत्रो धातुः । शततीति वा शत्रिः—हस्ती । कर्त्ता ॥

अदेस्त्रिनि च ॥३६॥

अदेर्धातोस्त्रिनिः प्रत्ययो भवति त्रिन् च । अस्ति यः स्वाध्यायमिति अत्री, अत्रिः
वा—ऋषिः । स्वरे रूपे च विशेषः ॥

मृकणिभ्यामीचिः ॥३७॥

आभ्यां धातुभ्यामीचिप्रत्ययो भवति । मृड् प्राणत्यागे । म्रियत इति मरीचिः—
रश्मिः । कर्ता । कण निमीलने । कणयति कण्यते वा कणीचिः—चक्षुः, प्राणी । कर्ता
कर्म च ॥

वेजो डित् ॥३८॥

वेजो धातोरीचिप्रत्ययो भवति डित्संज्ञः । वपति ऊयते वा बीचिः—ऊर्मिः ।
कर्ता कर्म च ॥

श्वयतेडिचत् ॥३९॥

श्वयतेर्धातोरीचिप्रत्ययो भवति चित्संज्ञः । श्वयतीति श्वयीचिः—चन्द्रमा वायुश्च ।
कर्ता ॥

नौ संजेर्घथिन् ॥४०॥

नावुपपदे संजेर्धातोर्घथिन् प्रत्ययो भवति चित्संज्ञः । निषजति निषज्यते वेति
निषंगथिः—रथकवचं तूणश्च । कर्ता कर्म च ॥

उद्यर्त्तदिचत् ॥४१॥

उद्युपपदे अर्त्तेर्धातोर्घथिन् प्रत्ययो भवति चित्संज्ञः । उदुच्छति उदियति उदयते
वेति उदरथिः—वप्रः समुद्रो वा काष्ठं च । कर्ता कर्म च ॥

सर्त्तेर्णित् ॥४२॥

सर्त्तेर्धातोर्घथिन् प्रत्ययो भवति णिच्च । धावति सिसर्त्ति वा सारथिः—रथवाहः ।
कर्ता ॥

अतेरिथिन् ॥४३॥

अतेरिथिन् प्रत्ययो भवति । अततीति अतिथिः—याचकः ॥

अमेर्गुरी रश्च लो वा ॥४४॥

अमेर्धातोर्गुरीप्रत्ययो भवति रेफस्य च लकारो वा । अम गत्यादिषु । अमतीति
अंगुरिः, अंगुलिः वा—करशाखा । कर्ता ॥

इन् ॥४५॥

इन् प्रत्ययो भवति सर्वधातुभ्यः । पद्यते पदिः— मोक्षमार्गः । कर्ता । चिट पर-
 प्रेष्ठ्ये । चेटतीति चेटिः—प्रेष्ठ्या । कर्ता । वट वेष्टने । वटतीति वटिः—तंतुः । कर्ता ।
 कटी गती । कटति कटयते वा कटिः— शरीराङ्गम् । कर्ता कर्म च । बल प्राणने ।
 बलति बल्यते वा बलिः— असुरः देवेज्या वा । कर्ता कर्म च । कु, कुङ् । कौति कवति
 कूयते वा कविः—काव्यकृत्, शब्दकारः । कर्ता कर्म च । रोति रुयते वा रविः—
 भानुः । कर्ता कर्म च । पुनातीति पविः—पवित्रं वज्रं च । कर्ता ॥

हपिशिरुहिवृत्तिविदिकीर्त्तिभ्यश्च ॥४६॥

एभ्यो धातुभ्य इन् प्रत्ययो भवति । पृथग्योगकरणं वक्ष्यमाणकित्वनिरासार्थम् ।
 हज् हरणे भौ०, ह प्रसह्यकरणे जौ० । हरति जिहर्त्तीति हरिः—विष्णुर्वा नरश्च ।
 कर्ता ।

विष्णौ शाखामृगे शक्रे सिंहदुर्वाजिषु ।

वर्णे च स्वमकपिले हरिशब्दः प्रयुज्यते ॥

यमानिलेन्द्रचन्द्रार्ककपिमण्डकवाजिषु ।

शुककेशवसिंहादमवर्णादिषु हरि स्मरेत् ॥

पिशति पिश्यते वा पेशिः—केशोर्णामांसलवः पेशलश्च । कर्ता कर्म च । रोह-
 तीति रोहिः—जन्म । कर्ता । वर्तते वृत्यते वा वर्त्तिः—द्रव्यं चेलवेष्टनं वा । कर्ता कर्म
 च । वेत्ति विदति विनत्ति विद्यते वा वेदिः—त्रेताग्न्यधिष्ठानम् । कर्ता । कीर्त्तिः
 सीत्रो धातुः । कीर्त्तनं कीर्त्यते वा कीर्त्तिः—ख्यातिः । भावः कर्म च ॥

इगुपधात् कित् ॥४७॥

इगुपधाद् धातोरिन् प्रत्ययो भवति किच्च । भिनत्तीति भिदिः—वज्रं सूषकश्च ।
 कर्ता । छिनत्तीति छिदिः—परशुः । कर्ता । अहरहः विलस्यमानं जनं शोचतीति
 रुचिः—विद्वान् । कर्ता । रोचत इति रुचिः—भानुः कात्तिर्वा । ऋषतीति ऋषिः । कृष
 विलेखने । तौ० भौ० । कृषति कर्षति वा तमिति वृषिः—वैश्यवृत्तिः । कर्म ॥

अभेः संप्रसारणञ्च ॥४८॥

अभेर्धातोरिन् प्रत्ययो भवति संप्रसारणञ्च, किच्च । भ्राम्यति भ्रमतीति वा
 भ्रुमिः—वायुः । कर्ता ॥

क्रमितमिस्तम्भामत इच्च ॥४९॥

एभ्यो धातुभ्य इन् प्रत्ययो भवति किच्च इकारश्चैतेषां भवत्यकारस्य । क्राम्यति

क्रम्यते वा क्रिभिः—प्राणी । कर्त्ता कर्म च । तमु कांक्षायाम् । ताम्यतीति तिभिः—
मत्स्यः । कर्त्ता । ष्टभि प्रतिवन्वे, स्तंभुः सौत्रः । स्तंभते स्तम्नाति वा स्तिभिः—
समुद्रः । कर्त्ता ॥

मनेरुच्च ॥५०॥

मनेर्धातोर्नि प्रत्ययो भवति अकारस्य चोकारः । मन्यते मनुते वा मुनिः—ऋषिः ।
कर्त्ता ॥

वल्लेर्वलिरहिरण्ये ॥५१॥

वल्लेर्धातोर्नि प्रत्ययो भवति वलिश्चादेशोऽहिरण्येऽर्थे । वल्ल इति सौत्रो धातुः ।
वल्लति वल्लयते वा वलिः—त्वङ्मांससंकोचः । कर्त्ता कर्म च । अहिरण्य इति किम् ?
बल्लिः—हिरण्यशलाका ॥

वसिवपिवदिराजिब्रजिध्वजिसदिह्निकमिकषिवाशिवारिभ्य
इन् ॥५२॥

एभ्यो धातुभ्य इन् प्रत्ययो भवति, पुनः प्रत्ययारम्भबलाणित्वं च । वसतीति
वासिः—रक्षणाभाण्डम् । कर्त्ता । वपन्त्यस्यामिति वापिः—पुष्करिणी । अधिकरणम् ।
वदति तस्यामिति वादिः—वीणा । अधिकरणम् । राजत इति राजिः—रेखा तिलका-
दिश्च । कर्त्ता । ब्रजतीति ब्राजिः—मनः । कर्त्ता । ध्वजतीति ध्वाजिः—अश्वः ।
कर्त्ता । सीदतीति सादिः—अश्वारोहः । कर्त्ता । ह्न हिंसागत्योः आ० । हंतीति हानिः—
अर्थनाशः । कर्त्ता । काम्यत इति कामिः—कामुकः । कर्म । कपतीति काषिः—हिसकः,
उपकरणभाण्डं च । कर्त्ता । वाशृ शब्दे । वाशति वाश्यत इति वाशिः—जलदः ।
कर्त्ता कर्म च । वृञ् वरणे ण्यन्तः । वार्यते तदिति वारि—जलम् । कर्म ॥

नहो भश्च ॥५३॥

नहो धातोर्नि प्रत्ययो भवति भश्चान्तादेशः । नह्यत इति नाभिः—चक्रमुध्यं
प्राण्यवयवश्च । कर्त्ता ॥

कृषेर्वृद्धिछन्दसि ॥५४॥

कृषेर्धातोर्नि प्रत्ययो भवति, वृद्धिश्च धातोश्छन्दसि विषये । कर्षति कृषतीति
वा तामिति काषिः—कर्षकः । कर्म । छन्दसि किम् ? कृषिः । अत्र इगुपधाद् [द०
छ० १।४७] इति इन् ॥

शृ शकुनौ ॥५५॥

शृ इत्येतस्माद्धातोरिन् प्रत्ययो भवति शकुनी गम्यमाने । शृणाति शारिः—
शकुनिः । कर्त्ता । शकुनाविति किम् ? शरः—शस्त्रं शूलम् ॥

कृत्र उदीचां कारिषु ॥५६॥

कृत्रो घातोरिन् प्रत्ययो भवति उदीचामाचार्याणां मतेन कारिष्वभिधेयेषु । करो-
तीति कारिः—शिल्पी । कर्त्ता । उदीचामिति किम् ? करिः—विष्णुः । अत्र इन् ॥

जनिघसिभ्यामिण् ॥५७॥

आभ्यां धातुभ्यामिण् प्रत्ययो भवति । जायते जजंति जन्यते वा जानिः—प्रादु-
र्भावः । कर्त्ता कर्म च । अस्ति अत्यर्थमिति घासिः—अग्निः । कर्त्ता ॥

अजातिभ्याम् ॥५८॥

आभ्यां धातुभ्यामिण् प्रत्ययो भवति । अजति वीयते वा प्राजिः—युद्धम् । कर्त्ता
कर्म च । अततीति प्रातिः—पक्षी । कर्त्ता ॥

पादे च ॥५९॥

पादशब्द उपपदे अजातिभ्यामिण् प्रत्ययो भवति । पादस्य पदान्याति[म०
६।३।५२] इति पदभावः । पादाभ्यामजतीति पदाजिः, पदातिः—हस्त्यश्वरथविर-
हितो योधः । कर्त्ता ॥

अशिपणाय्यो रुड्लुको च ॥६०॥

आभ्यामिण् प्रत्ययो भवति यथासख्यं रुड्लुको चागमादेशो भवतः । अशुते
अश्नाति वा राशिः—यवादिसंघातः, ग्रहनक्षत्रं च । कर्त्ता । पणायन्त्यनेनेति पाणिः—
हस्तः । करणम् । आयप्रत्ययस्य लुक् ॥

वेजो डित् ॥६१॥

वेजो घातोरिण् प्रत्ययो भवति डिच्च । वयतीति विः—तन्तुवायः । कर्त्ता ॥

प्रहरतेः कूपे ॥६२॥

प्रशब्द उपपदे हरतेर्धातोरिण् प्रत्ययो भवति डिच्च कूपेऽभिधेये । प्रह्रियते-
ऽस्मादुदकमिति प्रहिः—कूपः । अपादानम् ॥

नौ व्येजो यलोपः पूर्वपदस्य दीर्घः ॥६३॥

नावुपपदे व्योत्रो धातोरिण् ङिच्च यलोपो भवति पूर्वपदस्य च दीर्घः । निवीयते-
ऽस्मादिति नीविः—अधोवासः ॥

समाने ख्यः स चोदात्तः ॥६४॥

समाने शब्द उपपदे ख्याधातोरिण् प्रत्ययो भवति ङिच्च यलोपश्च समानस्य स
आदेशः स चोदात्तः । समानं ख्यायते जनैरिति सखा—वयस्यः । कर्म ॥

आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च ॥६५॥

आङ्युपपदे श्रिहनिभ्यां धातुभ्यामिण् प्रत्ययो ङिच्च ह्रस्वश्चादेशः पूर्वस्य ।
आश्रयन्ति तामिति अश्विः—कोणः । कर्म । आहन्तीति अहिः—सर्पः । कर्ता ॥

अच इः ॥६६॥

अजन्ताद्धातोरिप्रत्ययो भवति । आरौति आरूयते वेति रविः—भास्करः । कर्ता
कर्म च । पुनाति पूयते वा पविः—वायुः । कर्ता कर्म च । भवतीति अविः—सत्ता
विधिश्च । कर्ता । विभक्तिं भ्रियते वा भरिः—वसुधा । कर्ता कर्म च ॥

खनिकष्यञ्ज्यसिध्वनिसनिग्रन्थिचरिभ्यश्च ॥६७॥

एभ्य इप्रत्ययो भवति । खन्यत इति खनिः—तटाकम् । कर्म । कष हिंसार्थः ।
कषन्त्यनयेति कषिः—कुटालः । करणम् । अनक्तीति अञ्जिः—तेजः गतिश्च । कर्ता ।
अस्यतीति असिः—खड्गः । कर्ता । षण संभक्ती भौ०, षणु दाने ता० । सनति
सनोति वा सनिः—भक्तिः दानं वा । कर्ता । ग्रथ्नाति ग्रथ्यते वा ग्रन्थिः—बन्धः ।
कर्ता कर्म च । स्वरे भेदः । चर्यतेऽस्मिन्निति चरिः—विषयः । अधिकरणम् ॥

उभेद्वं च ॥६८॥

उभेर्धातोरिः प्रत्ययो भवति द्व इत्ययं चादेशः । उभ उम्भ पूरणे ती० । उभति
उभ्यते वा उभाविति द्वौ । कर्ता कर्म च ॥

वृतेश्छन्दसि ॥६९॥

वृतेर्धातोरिश्छन्दसि विषये । वत्तंत इति वत्तिः—द्रव्यं दीपाङ्गं च । कर्ता ॥

भुजेः किच्च ॥७०॥

भुजेरिः किच्च । भुज, भुजो । भुनक्ति भुञ्जति भुज्यते वा भुजिः—राजा कुटि-
लश्च । कर्ता कर्म च ॥

कृगृशपृकुटिभिदिछिदिभ्यश्च ॥७१॥

एभ्य इः किच्च । किरति कीर्यते वा किरिः—मूषिका गतंश्च । कर्ता कर्म च ।

गृणाति गीर्यते वा गिरिः—पर्वतः । कर्त्ता कर्म च । शृणाति शीर्यते वा शिरिः—
शलभः पातालं च । कर्त्ता कर्म च । पृणाति पूर्यते वा पुरिः—राजा । कर्त्ता कर्म
च । कुटतीति कुटिः—शरीरम् । कर्त्ता । भिनत्तीति भिदिः—प्रहरणम् । कर्त्ता ।
छिनत्तीति छिदिः—शस्त्रम् । कर्त्ता ॥

कुंठिकम्प्योर्नलोपश्च ॥७२॥

आम्भ्यामिः किञ्च नलोपश्च । कुंठतीति कुठिः—देह आलयश्च । कर्त्ता । कंपत
इति कपिः—अग्निर्वानरश्च । कर्त्ता ॥

वसेस्तिप् ॥७३॥

वसेर्धातोस्तिप्प्रत्ययो भवति । वस निवासे भौ०, वस आच्छादने आ० । वसति
वस्ते तस्मिन्नाहारौषधयुक्तमन्नमिति वस्तिः—अधःकायप्रदेशः चर्ममयः पटश्च । अधि-
करणम् ॥

प्रथेनिच्च ॥७४॥

प्रथेर्धातोस्तिप्प्रत्ययो भवति निच्च । प्रथ्यतेऽनयेति प्रप्तिः । करणम् ॥

दृणातेः किद्ध्रस्वश्च ॥७५॥

दृणातेस्तिप् किञ्च ह्रस्वश्च । दीर्यत इति दृतिः—प्लवः । कर्म ॥

पातेरतिः ॥७६॥

पातेरतिः प्रत्ययः । पातीति पातिः—रक्षिता प्रभुर्वा । कर्त्ता ॥

वातेर्नित् ॥७७॥

वातेरतिः प्रत्ययो नित्संज्ञः । नित्त्वमाद्युदात्तार्थम् । वातीति वातिः—गन्धमिश्रः
पवनः । कर्त्ता ॥

तनोतेर्द्विः ॥७८॥

तनोति तन्यते वा तन्द्भिः—संख्या । कर्त्ता कर्म च ॥

जीर्यतेः क्विन् व च ॥७९॥

जीर्यतेः क्विन् भवति रेफस्य च वादेशः । जीर्यत इति जीविः—शरीरम् ।
कर्म ॥

ग्रहेरनिः ॥८०॥

गृह्णाति गृह्यते वा ग्रहणिः—उदरान्तःस्थानं, यत्राहारः पच्यते । कर्त्ता कर्म च ॥

॥ इतीवन्ताः ॥

अवितृः तृत्तन्त्रिभ्य ईः ॥८१॥

एभ्यो घातुभ्य ईः प्रत्ययो भवति । अवति अव्यते वा अवीः—राजा स्त्री च । कर्त्ता कर्म च । तरति तीर्यते वा तरीः—वायुः प्लवश्च । कर्त्ता कर्म च । स्तृणाति स्तीर्यते वा स्तरीः—मेघः संख्या । कर्त्ता कर्म च । तन्त्र्यतेऽन्येति तन्त्रीः—शुकस्त्री, युवादिः । करणम् ॥

यापोः किद् द्वे च ॥८२॥

आभ्यामीप्रत्ययः किद् द्वे चानयो रूपे भवतः । यास्यनेन अपुनरावृत्तिपदमिति ययोः—मोक्षमार्गः । करणम् । पिबति पाति वा पपीः—आदित्यः । कर्त्ता ॥

लक्षेर्भुट् च ॥८३॥

लक्षेरीर्भुङागमश्च । लक्षयति पुण्यकृत् लक्ष्यते वा पुण्यकृतेति लक्ष्मीः—श्रीः । कर्त्ता कर्म च ॥

वातप्रमीः ॥८४॥

अयं निपात्यत ईप्रत्यये । वातं प्रमिणोतीति वातप्रमीः—शमीवृक्षः पक्षी च । कर्त्ता ॥

॥ इति ईवन्ताः ॥

कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्य उण् ॥८५॥

एभ्य उण् । निरनुबन्धकग्रहणे सामान्यस्यापि ग्रहणमिति । करोति कृणोति कर्-
तीति वा कारुः—वेधाः शिल्पी चन्द्रश्च । कर्त्ता । वा आ०, ओवै शोषणे भी० ।
वाति वायति द्रव्याणीति वायुः—मारुतः । कर्त्ता । पिबन्त्यनेन तैलादिद्रव्यमिति पायुः
—अपानस्थानम् । करणम् । जयन्त्यनेन रोगानिति जायुः—श्रीषधम् । डुमिक्
प्रक्षेपणे । मीयतेऽनेनेति मायुः—मानम् । करणम् । अथवा गां मिनोतीति गोमायुः—
वृगालः । कर्त्ता । स्वद्यतेऽनेनेति स्वादुः—रुच्यम् । करणम् । स्वदनं वा स्वादुः—भावः ।
साधयति साध्नोतीति वा परकृत्यानीति साधुः—कर्मशीलः । कर्त्ता । अश्नुते क्षिप्र-
मिति आशु—क्षिप्रं व्रीहिजातिश्च । कर्त्ता ॥

छन्दसीणः ॥८६॥

छन्दसि विषये इण उण् । एतीति आयुः—जीवनम् । कर्त्ता । अथवा उर्वश्याः

किल पुत्रो जटायुः—गृध्रराजः ॥

बृसनजनिचरिचटिरहिभ्यो नृण् ॥८७॥

दरति दृणाति दीर्यते वा इति दाहः काष्ठम् । कर्त्ता कर्म च । सनति सनो-
तीति वा सानु—पर्वतकदेशः । कर्त्ता । जायते जजन्ति जन्यते वा इति जानुः—शरी-
राङ्गम् । कर्त्ता कर्म च । चरन्ति यत्र नेत्राणीति चारु—दर्शनीयः । अधिकरणम् ।
चट भेदने । चाटयतीति चाटु—पटुर्जनः प्रियवादी शिष्यश्च । कर्त्ता । रहतेऽनेनेति
राहुः । प्रत्ययान्तरकरण स्वार्थम् । ह्यनुबन्धग्रहणं जनिबन्धोश्च [अ० ७।३।३५]
इति जनेहंस्वप्रतिषेधार्थं वृद्धिप्रतिषेधो मा भूदिति तेन सिद्धं जानु इति ॥

किंजरयोः धिणः ॥८८॥

किं जरा एतत्पूर्वाभ्यां (घातु)भ्यां नृण् प्रत्ययः । किमपि शृणातीति किंशारः
—धान्यशूकः । कर्त्ता । जरां प्राप्य योनौ एति.....कर्त्ता ॥

त्रो रश्च लः ॥८९॥

तृ ऋ इत्येताभ्यां नृण् अनयोश्च कृतवृद्धयो रेफस्य लः..... । तरन्त्यनेन
वर्णा इति तालु—वक्त्रकदेशः । करणम् । ऋच्छति इयति ग्रयते वा आलु—श्लेष्मात-
कम् । शाकमिति एके । कर्त्ता कर्म च ॥

कृके वचः कश्च ॥९०॥

कृकशब्दपूर्वाद् वचेर्गुण् कश्चान्तादेशः । कृकं वक्ति ब्रवीति वा कृकवाकुः—
कुक्कुटः । कर्त्ता ॥

भृमृशीतृचरित्सरितनिधनिमिमस्त्रिभ्य उः ॥९१॥

एभ्य उः प्रत्ययः । बिभर्ति भरतीति वा प्राणिन इति भरुः—समुद्रः । कर्त्ता ।
भ्रियते वाऽसौ इति भरुः । कर्म । भ्रियन्तेऽस्मिन् प्राणिनो जलार्थिन इति भरुः—
जलतृणतरुवर्जितो देशः । अधिकरणम् । शेतेऽत्यर्थमिति शयुः—अजगरः । कर्त्ता ।
तरन्ति यं पुष्पफलार्थिन इति तरुः—वृक्षः । चरन्ति तस्मादेवपितृभूतानीति चरुः—
उपहारः । अपादानम् । त्सरतीति त्सरुः—आयुधग्रहणकदेशः । कर्त्ता । तनोति
आहारजातं प्राप्य इति तनुः—देहः । कर्त्ता । धनतीति धनुः । कर्त्ता । डुमिञ् ।
मीयतेऽसौ इति मयुः—तुरङ्गवदनः प्राकृतम् । कर्म । मज्जन्ति अम्भसि इति मज्जुः—
पक्षी । पक्षे न्यक्वादित्वात्कुत्वम् ॥

अणश्च ॥९२॥

उः । अणतीति अणुः—सूक्ष्मार्थः । कर्त्ता ॥

धान्ये नित् ॥६३॥

धान्ये गम्यमाने अण उर्नित्संज्ञः । अण्यते प्राणिभिरिति अणुः—धान्यविशेषः । कर्म । उणादयो बहुलम् [अ० ३।३।१] इति बहुलवचनादन्यतोऽपि उः प्रत्ययः । कट-
तीति कटुः—रसः । कर्ता ॥

शूस्वृस्निहित्रण्यसिबसिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च ॥६४॥

एभ्य उः नित्संज्ञः । शृणातीति शरः—क्रोधः । कर्ता । स्वरतीति स्वरः—
वज्रम् । कर्ता । स्निह्यतीति स्नेहः—चन्द्रमाः । कर्ता । त्रपते तेजसा सृष्टिमिति
त्रपुः—सीसकम् । कर्ता । अस्यन्ति तस्माज्जाते जीर्णे कलेवरे इति असवः । कर्ता ।
वसति सुकृतमिति वसु—हिरण्यम् । कर्ता । वस्ते वा भाग्ययुक्तो जनान् इति वसुः—
वनरत्नदेवाः सारश्च । आहन्ति आहारजातमिति हनुः—वक्त्रैकदेशः । कर्ता । क्लिद्
आर्द्राभावे ण्यन्तः । क्लेदयति चक्षुर्मनांसीति क्लेदुः—चन्द्रमाः । कर्ता । बन्ध बन्धने ।
बध्नाति स्नेहेनेति बन्धुः—स्वजनः । कर्ता । मन्यते मनुते वा मनुः—प्रजापतिः ।
कर्ता ॥

स्यन्देः सम्प्रसारणं धश्च ॥६५॥

स्यन्देर्नित्च सम्प्रसारणं च धश्चान्तादेशः । स्यन्दतेऽत्यर्थमिति सिन्धुः—नदी ।
कर्ता ॥

उन्देरिच्चादेः ॥६६॥

उन्देर्घातोः प्रत्ययो भवति निच्च इच्चादेः । उन्नति तेजसः चक्षुर्मनांसीति इन्दुः—
चन्द्रमाः, हरचूडामणिः । कर्ता ॥

ईषेः किच्च ॥६७॥

ईषेर्घातोः प्रत्ययो भवति किच्च निच्च इच्चादेरादेशः । ईष उच्छे । ईष्यत
इति इषुः । कर्म ॥

स्कन्देलोपश्च ॥६८॥

स्कन्देर्नित्च आदिलोपश्च । स्कन्दतेऽस्मिन्नज्ञाते इति कन्दुः—पाकस्थानम् ।
अधिकरणम् ॥

सृजेरजुम् च ॥६९॥

सृजेरुः अजुमागमश्च आदिलोपश्च । सृजन्ति तां सृज्यते..... । आम्नेडन-
क्रिया । कर्म ॥

कृतेराद्यन्तविपर्ययश्च ॥१००॥

कृतेरुनिच्चाद्यन्तवर्णः..... । कृती वेष्टने तौ० । कृत्यतेऽनेनेति तर्कुः—सूत्र-
वेष्टनम् ॥

नावञ्चे ॥१०१॥

नावुपपदेऽञ्चेरुनिच्च । नियतमञ्चतीति न्यङ्कुः—मृगः । कर्ता । न्यङ्क्वादि-
त्वात्कुत्वम् ॥

फलपाटिनसिमनिजनां गुक्पटनाकधताश्च ॥१०२॥

एभ्य उः निच्च.....गुक्, पट, नाक, ध'त, इत्येते आदेशा आगमाश्च
भवन्ति । फलतीति फल्गुः—असारम् । कर्ता ।जनः । कर्ता । नम्यतेऽनेनेति
नाकुः—वल्मीकम् । करणम् । नम्यते तदतिशयेन जना इति मधु—माध्वी.....।
जनी । जायते तदिति जतुः—लाक्षानिर्यासः । कर्ता ॥

बलेर्गुक् च ॥१०३॥

बलेर्धातिरुः गुक् चागमः । बल संवरणे । बलतीति बल्गु—असारं दर्श-
नीयं च । कर्ता ॥

शः कित् सन्वच्च ॥१०४॥

शो अस्मादुः किच्च निच्च, सन्वच्चास्मिन् कार्यं भवति । श्यति मातरं स्तनं
प्राप्येति शिशुः—बालकः । कर्ता ॥

यो द्वे च ॥१०५॥

या एतस्मादुः किच्च द्वे चास्य रूपे भवतः । यान्ति तेन सुकृतकर्मेति ययुः—
अश्वोऽश्वमेधीयः स्वर्गमार्गश्च । करणम् ॥

कुभ्रश्च ॥१०६॥

भृ एतस्मात् कुः प्रत्ययो भवति द्वे चास्य रूपे भवतः । विभर्ति भरति वा तेज
इति बभ्रुः—कपिलो वर्णः नकुलो वा । कर्ता । प्राक्प्रत्ययनिर्देशश्चक्रवादीनां
प्रसिद्धार्थः । करोत्यसाध्यान्यपि कर्माणीति चक्रुः—विष्णुः । कर्ता । आहन्तीति
जघ्नुः—इन्द्रः । कर्ता । तरतीति ततरुः—पतङ्गः । कर्ता । पृणातीति पपुषुः—
चन्द्रमाः समुद्रश्च । कर्ता । पूर्यतेऽसौ पपुरुः । कर्म ॥

पृभिदिव्यधिगृधिधृषिहृषिभ्यः ॥१०७॥

एभ्यः कुः । पृणाति पूर्यते वा पुरुः—विस्तीर्णं लोकश्च । कर्ता कर्म च ।
भिनत्तीति भिदुः—वज्रम् । कर्ता । विध्यतीति विधुः—आयुधः शशिर्वायुरग्निरश्वश्च ।

कर्त्ता । गृध्यतीति गृधुः—अभिलाषः । कर्त्ता । धृष्णोतीति धृषुः—प्रगल्भः उत्साहो वा । कर्त्ता । हृष्यतीति हृषुः—हृषवो नाम सूर्याग्निशशिनः ऋजुर्वा । कर्त्ता ॥

कृश्रोच्छ्व ॥१०८॥

कृ गृ इत्येताभ्यां कुरुकारश्चान्तादेशः । । कीर्णमनेन घर्मबीजं यश इति कुरुः—राजपिः । कर्त्ता । गिरति गृणाति तांस्तानर्थानिति गुरुः—आचार्यः पूज्यो जनश्च । कर्त्ता ॥

अपदुःसुषु स्थः ॥१०९॥

अपदु सुषु इत्येतेषूपपदेषु स्याधातोः कुप्रत्ययः । अपतिष्ठतीति अपष्ठ । दुस्तिष्ठतीति दुष्ठ । सुतिष्ठतीति सुष्ठ । कर्त्ता ॥

रपेरिच्चोपधायाः ॥११०॥

रपेः कुरिच्चोपधायाः । रप व्यक्तायां वाचि । रपतीति रिपुः—वैरी । कर्त्ता ॥

अर्जिदृशिकम्यमिपंसिबाधामृजिपशितुग्बुदीर्घहकाराश्च ॥१११॥

एभ्यो धातुभ्यः कुः प्रत्ययो भवति यथासंख्यं ऋजिपशितुकुबुक्दीर्घहकारा इत्येते आगमादेशा भवन्ति । अर्जं अर्जने भौ० । ण्यन्तः । अर्जयति प्रयत्नेनेति ऋजुः । कर्त्ता । दृशिर् । पश्यतीति पशुः । कर्त्ता । काम्यतेऽसाविति कन्तुः—कामी । कर्म । अमतीति अम्बु—उपादानम् । कर्त्ता । अस्यते वा अम्बु । कर्म । पसिः सौत्रो धातुः । पस्यते साकल्येनापि वायुनेति पांसुः—रेणुः । कर्म । बाधु लोडने । बाधते परानिति बाहुः—शरीराङ्गम् । कर्त्ता ॥

प्रथिअदिभ्रस्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च ॥११२॥

एभ्यः कुः सम्प्रसारणं यथासम्भवं सलोपश्च । प्रथतेऽसाविति पृथुः । कर्त्ता । प्रथनं पृथु—विस्तीर्णम् । भावः । अदते मृदु । भर्जयति भृज्यते वा भृगुः..... कर्त्ता । न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वम् । अपादानम् ॥

लंघिबंहोर्नलोपश्च ॥११३॥

आभ्यां कुर्नलोपश्च । लङ्घयतेऽसी बालैरिति लघु—गौरववर्जितः । कर्म । बंहत इति बह्व—प्रभूतम् । कर्त्ता । बंहनं वा बह्व । भावः ॥

ऊर्णोतेर्णु लोपश्च ॥११४॥

ऊर्णोते कुः णुलोपश्च । ऊर्णोतीति ऊहः—शरीराङ्गम् । कर्त्ता । ऊर्णयते वा ऊहः । कर्म ॥

महति ह्रस्वश्च ॥११५॥

महत्यर्थे गम्यमाने ऊर्णोतेः कुः णुलोपश्च ह्रस्वश्च । ऊर्णोति ऊर्णनं वा उरु —
विस्तीर्णम् । कर्त्ता भावश्च ॥

शिलषेः कश्च ॥११६॥

शिलषेः कुः कश्चान्तादेशः । शिलष्यतीति शिलकुः—श्लेषकः । कर्त्ता ॥

आङ्परयोः खनिशृभ्यां ङिच्च ॥११७॥

आङ्परपूर्वाभ्यां खनिशृभ्यां कुः ङिच्च । आखनतीति आखुः—मूपकः । कर्त्ता ।
परान् शृणातीति परशुः—आयुधः । कर्त्ता ॥

हरिमितयोर्द्रुवः ॥११८॥

हरिमितपूर्वाद् द्रुधातोः कुः ङिच्च । हरिभिद्रूयत इति हरिद्रुः—वृक्षः । कर्म ।
हरयोऽस्मिन्वा द्रवतीति हरिद्रुः । अधिकरणम् । मितं द्रवतीति मितद्रुः—समुद्रः ।
कर्त्ता । बहुलादन्यत्रापि । शतधा द्रवतीति शतद्रुः—नदः । कर्त्ता ॥

खरुशङ्कुपीयुनीलङ्गुलिगु ॥११९॥

एते निपात्यन्ते कुप्रत्यये । खने रेफोऽन्त्यस्य निपात्यते । खनतीति खरुः—कूरो
मूर्खश्च । खोर्त्त गतिप्रतिघाते भौ० । अस्योपधाया अत्वं निपात्यते । खोरतीति खरुः ।
कर्त्ता । शङ्कतेऽस्माञ्जन इति शङ्कुः—पापं कीलको वा । अपादानम् । शक्लु सी० ।
अस्य नुम् निपात्यते । शक्यतेऽनेन खनितुमिति शङ्कुः । करणम् । पिबतेऽतीत्यं युडाग-
मश्च निपात्यते । पिबति तेज इति पीयुः—स्वर्णम् । कर्त्ता । गम्लु० नीलशब्दपूर्वः ।
अस्य णिलोपः पूर्वस्य नुमागमश्च । नीलं गच्छतीति नीलङ्गुः—क्रिमिजातिः शृगालो
वा । कर्त्ता । लगे संगे । अस्योपधाया इत्वं निपात्यते । शिलषेर्वा शकारलोपो गश्चा-
न्तादेशः । लगति शिलष्यतीति वा लिगुः—मूर्खः । कर्त्ता ॥

मृगश्वाद्यश्च ॥१२०॥

मृगयु इत्येवमाद्यः शब्दा निपात्यन्ते कुप्रत्यये । मृगं यातीति मृगयुः—लुब्धकः ।
कर्त्ता । असमान् यातीति अस्मयुः—जिह्वाः । कर्त्ता । अस्यैव भृशब्द उपपदे प्रत्ययस्य
अन्युजादेशो धातुलोपो रुगागमो ह्रस्वत्वमुपपदस्य च निपात्यते । भुवं यातीति भुरण्युः
—अग्निः । कर्त्ता । अस्यैव वरशब्द उपपदे प्रत्ययस्य अन्युजादेशो धातुलोप उप-
पदान्तलोपश्च निपात्यते । वरं यातीति वरण्युः—बायुः । कर्त्ता ॥

सितनिगमिमसिसच्यविधाङ्कुशिभ्यस्तुन् ॥१२१॥

एभ्यस्तुन् । सिन्वन्ति तमिति सेतुः—नदीसंक्रमः । कर्म । तन्यत इति तन्तुः—
सूत्रम् । कर्म । गच्छतीति गन्तुः—गधिकः । कर्त्ता । मसी परिणामे दै० । मस्यते-
ऽनेनेति मस्तु—दध्यवयवः । करणम् । षच सेवने । सच्यन्तेऽनेन प्राणा इति सक्तुः—
यवविकारः । करणम् । यवतीति ओतुः—विडालः । कर्त्ता । बाहुलकाद्वस्योत्वम् ।
दधात्यर्थं धीयतेऽस्मिन्नर्थे इति धातुः—शब्दप्रकृतिः पर्वतनिस्रावो वा । कर्त्ता अधि-
करणं च । क्रोशत्यर्थमिति क्रोष्टा—शृगालः । कर्त्ता ॥

पः किच्च ॥१२२॥

अस्मात्तुन् किच्च । पा, पा, पै । पाति पिबति पायति वा पीतुः—आदित्य-
श्चक्षुश्च । कर्त्ता ॥

अर्तेश्च तुः ॥१२३॥

अर्तेस्तुः किच्च । ऋच्छत्यर्थे वा ऋतुः—कालो ग्रीष्मादिः, स्त्रीणां वा पुष्प-
कालः । कर्त्ता कर्म च ॥

कमिमनिजनिगाभापायाहिभ्यश्च ॥१२४॥

एभ्यस्तुः । कामयते काम्यते वा कन्तुः—कामी । कर्त्ता कर्म च । मन्यते मनुते
वा मन्तुः—पर्यायनाम । कर्त्ता । जायते जजन्ति जन्यते वा जन्तुः—प्राणी । कर्त्ता
कर्म च । गायति जिगाति वा गातुः—उद्गाता । कर्त्ता । भात्यर्थमिति भातुः—
अग्निविद्वांश्च । कर्त्ता । यातीति यातुः—मनः । कर्त्ता । पाति पीयते वा पातुः—
रक्षिता । कर्त्ता कर्म च । हिनोतीति हेतुः—निमित्तम् । कर्त्ता । हीयतेऽनेनार्थमिति
हेतुः । करणम् ॥

चायः की च ॥१२५॥

चायस्तुः की चास्यादेशः । चाय्यत इति केतुः—ध्वजो ग्रहश्च । कर्म ॥

आप्नोतेह्रस्वश्च ॥१२६॥

अस्मात्तुह्रस्वश्च । आप्नोतीति अप्तुः—यज्ञियोऽग्निः । कर्त्ता । बाहुलकादन्यतो-
ऽपि । अमतीति अन्तुः—रक्षिता । कर्त्ता ॥

वसेस्तुन् ॥१२७॥

वसन्ति तस्मिन्नर्थविशेषा इति वस्तु—प्रकारविशेषः । अधिकरणम् ॥

अगारे णिच्च ॥१२८॥

अगारे वाच्ये वसेस्तुन् णिच्च भवति । वसन्ति तस्मिन् देवा इति वास्तु—
गृहम् । अधिकरणम् ॥

कृजः कतुः ॥१२६॥

क्रियतेऽसौ धर्मार्थिभिरिति कतुः—यज्ञः । कर्म ॥

एधिवहोश्चतुः ॥१३०॥

अभ्यां चतुः । एधत इति एधतुः—पुरुषः । कर्त्ता । वहतीति वहतुः—अग्निरन-
ड्वांश्च । कर्त्ता ॥

जीवेरातुः ॥१३१॥

जीवन्त्यनेन प्राणिन इति जीवातुः—औषधम् अन्नं वा । करणम् ॥

कृहभ्यामेणुः ॥१३२॥

करोति कृणोति करति वा करेणुः—हस्तिनी । कर्त्ता । हरति जिहर्तीति वा हरेणुः—
गन्धद्रव्यम् । कर्त्ता । बहुलत्वादन्त्यतोऽपि । कृतणत्वनिर्देशो गमेणवादीनां प्रसिद्धयर्थः ।
गमतीति गमेणुः—पन्थाः । अनादितश्चायं पथि वर्तमानः । पचतीति पचेणुः—पाचकः ।
कर्त्ता । यजतीति यजेणुः—याजक ऋत्विक् । कर्त्ता ॥

यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच् ॥१३३॥

एभ्यो युच् प्रत्ययः । यजत इति यज्युः—अध्वर्युः । कर्त्ता । मन्यते मनुते वा
मन्युः—अन्तर्गतः क्रोधः । कर्त्ता । शुन्धतीति शुन्ध्युः । कर्त्ता । दस्यतीति दस्युः—
तस्करः । कर्त्ता । जायत इति जन्युः—भूतग्रामः । कर्त्ता । बाहुलकत्वादन्त्यत्वाच्च
योरनादेशो न भवति ॥

भुजिमृड्भ्यां युक्त्युक् ॥१३४॥

आभ्यां क्रमाद् युक्त्युक् स्तः । भोजनं भुज्युः—भोगः । भावः । मरणं मृत्युः—
प्रार्णैर्वियोगः । भावः ॥

सर्त्तैरयुः ॥१३५॥

धावति तिसर्त्ति वा सरयुः—नदी वायुर्वा । कर्त्ता ॥

कन्युच् क्षिपेश्च ॥१३६॥

क्षिपेः कन्युच् प्रत्ययो भवति । क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपण्युः—वायुः कालश्च ।
कर्त्ता कर्म च ॥

भुवश्च ॥१३७॥

भूधातोः कन्युच् । भवतीति भुवन्त्युः—ईश्वरः । कर्ता ॥

चनुट् नदेशच् ॥१३८॥

नदेः क्षिपेश्च चनुट् प्रत्ययो भवति । नदतीति नदन्तुः—मेघः सिंहो वा । कर्ता ।
क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपणुः—बाहुः । कर्ता कर्म च ॥

स्तनिहृषिपुषिगदिमदिघुषिगडिमंडिजनिनंदिभ्यो णेरित्नुच् ॥१३९॥

एभ्यो ण्यस्तेभ्य इत्नुच् प्रत्ययः । स्तनयतीति स्तनयित्नुः—मेघः । कर्ता । हर्षय-
न्तीति हर्षयित्नुः—आनन्दः । कर्ता । पोषयतीति पोषयित्नुः—भर्ता । कर्ता । गदय-
तीति गदयित्नुः—भ्रमरः कामई च । कर्ता । मदयतीति मदयित्नुः—मदिरा । कर्ता ।
घोषयतीति घोषयित्नुः—शब्दः । कर्ता । गण्डयतीति गण्डयित्नुः—ब्रलाहकः ।
कर्ता । मण्डयतीति मण्डयित्नुः—मण्डयिता । कर्ता । जनयतीति जनयित्नुः—पिता ।
कर्ता । नन्दयतीति नन्दयित्नुः—आनन्दः प्रमुदितश्च । कर्ता ॥

कृहनिभ्यां कनुः ॥१४०॥

करोति कृणोति करतीति वा कृणुः—कारुः । कर्ता । आहन्त्याहारुमिति हनुः—
ववत्रैकदेशः । कर्ता । बाहुनकत्वान्नलोपः ॥

गमेः सन्वच्च ॥१४१॥

गमेः कनुः सन्वच्चास्य कार्यं भवति । गच्छत्याशु इति जिगनुः—प्राणः मीनो
वा । कर्ता ॥

दाभाभ्यां नुः ॥१४२॥

दीयत इति दानुः—भक्षणार्थः । भातीति भानुः—आदित्यः । बहुलवचनात्
चित्रभानुः । स्वर्भानुः—राहुः । विश्वं भातीति विश्वभानुः—आदित्यः ॥

वचेर्गश्च ॥१४३॥

वचेर्नुर्गश्चान्तादेशः । वक्ति ब्रवीति वा साधु शोभनमिति वगनुः ॥

घेट ई च ॥१४४॥

घेटो नुः ईकारोऽन्तादेशश्च । गुणः । धयतीति धेनुः—प्रथमप्रसूता गौः । कर्ता ॥

षूडः किञ्च ॥१४५॥

षूड् एतस्मान्नुः किञ्च । सूते तमिति सनुः—पुत्रः ॥

स्थो णुः ॥१४६॥

तिष्ठतीति स्थाणुः—ईश्वरोऽवलद्रव्यं च । कर्ता ॥

अजिवृरीभ्यो नित् ॥१४७॥

एभ्यो णुनिच्च । अजति वीयते वा वेणुः । वृणोति त्रियते वा वणुः—देश-
विशेषः । रीयते रिणाति वा रेणुः—पांसुः ॥

विषेः किच्च ॥१४८॥

विषेणुः किच्च निच्च । वेवेष्टीति विष्णुः—अधोक्षजः ॥

कुडिकुषिभ्यां काकुः ॥१४९॥

आभ्यां काकुः प्रत्ययः । कुडिः सौत्रो धातुः । कुडतीति कुडाकुः—आन्त्रम् ।
कुष्णातीति कुषाकुः—मूषकः ॥

सर्तेर्मुक् च ॥१५०॥

सर्तेः काकुर्मुगागमश्च । धावत्यत्यर्थमिति सूमाकुः—मृगजातिः ॥

पर्देनित् सम्प्रसारणमलोपश्च ॥१५१॥

पर्देः काकुनिच्च सम्प्रसारणं चास्य । धातोरकारलोपश्च । पर्देतीति पृदाकुः—
कुत्तिसतशब्दकृत् ॥

इकः क्षुट् च ॥१५२॥

अस्मात् काकुः क्षुडागमश्च । अध्येतीति इक्ष्वाकुः—राजा ॥

ह्रियः कुः रश्च लो वा ॥१५३॥

अस्मात् कुः रेफस्य च लकारो वा । जिह्वेतीति ह्लीकुः, ह्लीकुः—त्रपुः जनतां
लज्जावांश्च ॥

क्सुरिषः ॥१५४॥

इषेः क्सुः । इच्छन्ति तमिति इक्षुः—गुडादिप्रकृतिः । आदौ प्रत्ययोच्चारणाद्
अक्षेरपि । अश्नात्यश्नुते वा अक्षुः ॥

अर्तेरुः ॥१५५॥

ऋच्छत्यर्थे वा अरुः—आयुधम् ॥

कुटो डित् ॥१५६॥

कुटोऽरुः डिच्च । कुटतीति कुटरुः—मर्कटः । कुटादित्वादेव डित्वे सिद्धे गणपठित-
स्यानित्यत्वसूचनार्थं डित्वम् । तेन व्यच्चेः कुटादित्वमनसि इत्येतन्न वक्तव्यम् ॥

मापो रुरी च ॥१५७॥

मा पा आभ्यां रुः ई चान्तादेशः । माति मिनोति मिमीते मीनानि मीयते वा सूर्येन्दुभ्यामिति मेरुः—सूर्यपर्वतः । पाति पिबति पीयते वा पेरुः—आदित्यो वा ॥

जत्र्वादयश्च ॥१५८॥

जत्रु इत्येवमादयः शब्दा निपात्यन्ते रुप्रत्यये । जनी० । अस्य तकारान्तता निपात्यते । जायते जजति जन्यते वा जत्रुः—प्राणिग्रीवाधःप्रदेशश्च । शृ हिंसायाम् । रु-प्रत्यये गुणोऽन्त्यस्य तकारागमो निपात्यते । शृणातीति शत्रुः । अस्यैवेत्वं तकारागमश्च निपात्यते । शृणातीति शित्रुः—शितिः । अत्तीति अत्रुः । हन्तीति हत्रुः ॥

रुशदिभ्यां क्रुन् ॥१५९॥

आभ्यां क्रुन् । रीति रुयते वा रुहः—मृगः । शीयत इति शद्रुः—शातकः (क्षुद्र-जन्तुः) । जत्र्वादित्वादेव सिद्धे शद्लूवचनं नित्स्वरार्थम् ॥

तनोतेडँउः सन्वच्च ॥१६०॥

तनोतेडँउः प्रत्ययो भवति सन्वच्च । तनोति पिष्टद्रव्याणीति तितउः—चालनी । प्रत्ययसामर्थ्याद् आद्गुणो न ॥

श्मनि श्रयतेडँन् ॥१६१॥

श्मनि शब्द उपपदे श्रयतेर्घातोडँन् प्रत्ययो भवति । श्मनि श्रयते श्मश्रु—पुंमुखजो रोमसंघातः ॥

अश्र्वादयश्च ॥१६२॥

अश्रु इत्येवमादयः शब्दा निपात्यन्ते डुन्प्रत्यये । न श्रीयते न श्रूयते सत्वविद्भिरिति अश्रु—शोकानन्दसमुत्पन्नं नेत्रवारि । अश्नुतेऽश्नाति वा अश्रु । अनयो रुगागमः । स्रु गतौ नञ्पूर्वः । अस्यान्तस्वरस्याकारभावो निपात्यते । न स्रूयते न स्रवति वा अश्रु । द्रु गतौ, दृ विदारणे । अनयोरन्त्यस्वरलोपो निपात्यते दृणाते रुगागमश्च । विद्रूयते विदृणाति वा विद्रुः—दारुणकारः । अवद्रवतीति अवद्रुः । कुत्सितं द्रवतीति कुद्रुः—विकलपादः । एवमन्येऽपि ॥

जीवे रदानुक् ॥१६३॥

जीवति जीव्यते वा जीरदानुः—औषधम् ॥

॥ इत्युदन्ताः ॥

कृषिचमितनिधनिर्जिखिजिभ्य ऊः ॥१६४॥

एभ्य ऊः प्रत्ययः । कर्षति कृष्यते वा कर्षूः—गोमयाम्निसङ्घातः ।
चमति परान् आचम्यते वा परैरिति चमूः—सेना । तनोति तन्यते वा तनूः—शरीरम् ।
दधन्तीति धनूः—धान्यादिचयः, वरारोहा वा । सर्जत इति सर्जूः—अर्थः । खर्जतीति
खर्जूः—कण्डूः, विद्युत् । बहुलाद् यीतीति यवागूः ।

मृजेर्गुणश्च ॥१६५॥

मृजेरुर्गुणश्च । मर्जनं मजूः—शुद्धिः । गुणवचनं वृद्धिप्रतिषेधार्थम् ॥

वहेर्धश्च ॥१६६॥

अस्माद् ऊर्ध्वोऽन्तादेशश्च । उह्यते विवाहकर्मणेति बधूः—कुमारी, जाया ॥

कषेश्छश्च ॥१६७॥

ऊः छोऽन्तादेशश्च । कषति शरीरमिति कच्छूः—कुष्ठप्रकारः ॥

णिच्च कसिपद्यत्तैः ॥१६८॥

एभ्य ऊर्णिच्च । कसतीति कासुः—विकला वाक् । पदघत इति पादूः—पादुका ।
ऋच्छत्यर्यते वा आरूः—फलवृक्षजातिः ॥

अणो डश्च ॥१६९॥

ऊर्णिच्च डश्चान्तादेशः । अणत्यनेनोदकमिति आडूः ॥

नञि लम्बेर्नलोपश्च ॥१७०॥

नञ्युपपदे लम्बेर्णिच्च नलोपश्च । न लम्बत इति अलाबूः—उर्वी ॥

के शृ एरङ् च ॥१७१॥

क उपपदे शृ धातोरुरेङ् चादेशः । कं श्रूणातीति कशेरूः—वीरुप्रकारः ॥

त्रो द्रुट् च ॥१७२॥

तृ एतस्माद्गुः प्रत्ययः द्रुट् चागमः । तरति तीर्यते वेति तद्रूः—नौ । कर्त्ता करणं
च ॥

दरिद्रातेर्यालोपश्च ॥१७३॥

अस्माद् ऊः, इकारस्य आकारस्य च लोपः । इश्च आ च या । दरिद्रघतेऽनया
शरीरमिति दद्रूः—कुष्ठविकारः ॥

नृतिशृध्योः कूः ॥१७४॥

नृत्यतीति नृतुः—नर्तकः क्रिमिजातिर्वा । शृधु उन्दने, शृधु शब्दकुत्सायाम् ।
शर्धति शर्धते वा शृधूः—बुद्धिः ॥

ऋतेरम् च ॥१७५॥

ऋतेः कूः अमागमश्च । ऋतिः सौत्रः । ऋतीयत इति रतुः—नदी सत्यवाक् च ।

अन्दूदृम्भूजम्बूकफेलूकैर्कन्धूदिधिषूः ॥१७६॥

एते कूप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । अमे० । अस्य बुगागमः । अमति अम्यते वान-
येति अन्दूः—बुद्धिः । दूभीः ग्रन्थेः । अस्य तुमागमो निपात्यते । दूभ्वीति दूम्भूः—
कथकः । दूम्भणं वा दूम्भूः । जनी । अस्य बुगागमः । जायत इति जम्बूः—वृक्षः ।
कर्त्ता । फल०, जिफला० । अनयोः किशब्द उपपदे उपधाया इत्वं गुणश्च निपा-
त्यते कादेशश्च किमः । किञ्चित् फलतीति कफेलूः—श्लेष्मातको मधुपर्कश्च । कर्क
दधातीति कर्कन्धूः—वदरीवृक्षः । अस्यालोपो निपात्यते । धिष शब्दे । अस्य द्विवच-
नम् । दिधेष्टीति दिधिषूः—पुनर्भूभार्या । अथवा धाज इत्वं द्विवचनं पुगागमश्च ।
दिधिषूः । कर्त्ता ॥

अमेश्च डूः ॥१७७॥

चाद् गमेः । अमति आम्यतीति भूः—अक्षणोरुपरि रोमराजिः । अग्रं गच्छतीति
अग्नेगूः—पुरःसरः ॥

॥ इत्युदन्ताः ॥

॥ इति प्रथमः पादः ॥

१. आलोपनिपातनं चिन्त्यम् । प्रत्ययस्य कित्वाद् 'आतो लोप०' (अ० ६।४।
६४) इति सिद्धयति ।

२. नात्र पूर्वं गमिर्वर्तते । पञ्चपाद्यां तु 'गमेडोः' (२।६८) इति सूत्रस्य पुरस्ताद्
विद्यमानत्वात् तत्रोपयुक्तश्चकारः ।

॥ अथ द्वितीयः पादः ॥

तृन्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटी ॥१॥

शंसेः क्षदादिभ्यः तृन् तृच् एतौ प्रत्ययौ भवतः संज्ञायां तौ चानिटी । शंसतीति शंस्ता—यज्ञकर्मवित् । क्षदतीति क्षत्ता—विदुरः । आशास्तीति आशास्ता, प्रशास्ता—राजा गुरुश्च । अनिदर्थोऽयमारम्भः ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२॥

अन्येभ्योऽपि धातुभ्यः तृन्तृचौ बहुलं भवतोऽनिटी च संज्ञायां विषये । प्रस्तीतीति प्रस्तीता—ऋत्विक् । प्रतिहरतीति प्रतिहर्ता । प्रतिहन्ता । उपपश्यतीति उपद्रष्टा । उद्गायतीति उद्गाता । जुहोतीति होता । उच्यतीति उच्येता । ऋत्विज एते ॥

नप्तृनेष्टृत्वष्टृक्षतृहोतृपोतृमातृभ्रातृजामातृपितृदुहितृ ॥३॥

एते निपात्यन्ते । नयतीति नप्ता । अत्र धातोर्नादेशः पुगागमश्च निपात्यते । अस्यैव पुगागमो गुणश्च । नयतीति नेष्टा—ऋत्विक् । त्विषेरुपधाया अस्त्वं निपात्यते । त्विषतीति त्वष्टा—आदित्यः । क्षदतीति क्षत्ता—विदुरो वियोनिजः । जुहोतीति होता—याजकः । पुनातीति पोता—पवित्रः । मान पूजायाम् । अस्य नकारलोपो निपात्यते । मान्यत इति माता—जनित्री । भ्राजतेर्जकारलोपः । भ्राजत इति भ्राता—सहजः । डुमिञ् जायापूर्वः । अस्य आकारान्तता निपात्यते पूर्वपदान्त्यलोपः । जायां मिनोतीति जामाता—दुहितुः पतिः । पातेरित्वं निपात्यते । पातीति पिता—जनकः । दु०, दुह० । दुनोतेरिटि कृते हुमागमश्च निपात्यतेऽगुणत्वं च । दुहेरप्यगुणत्वं च निपात्यते । दुनोति पितरं दुःखेनेति दुहिता । अथवा दोग्धि पितृकुलमिति दुहिता ॥

सावसेर्ऋन् ॥४॥

सुपूर्वादस्यतेर्ऋन् प्रत्ययः । शोभनं अस्यतीति स्वसा—भगिनी ॥

यतेर्वृद्धिश्च ॥५॥

यतेऋन् वृद्धिश्च । यतत इति याता—पत्युर्भगिनी तत्पुत्री वा ॥

नञि च नन्देः ॥६॥

नज्युपपदे नन्देऋन् वृद्धिश्च । न नन्दतीति ननान्दा—पत्युर्भगिनी तन्माता वा ॥

दिवेश्च ॥७॥

दिवेऋन् । दीव्यतीति देवा । देवरी । देवरः ॥

नयतेडिच्च ॥८॥

नयतेऋन् डिच्च । नयतीति ना—मनुष्यः ॥

सव्ये स्थश्छन्दसि ॥९॥

सव्य उपपदे तिष्ठतेऋन् डिच्च छन्दसि विषये । सव्ये तिष्ठतीति सव्येष्ठा—
सारथिः । कर्ता । अम्बाम्ब० (अ० ८।३।९७) इति पत्वम् । बहुलवचदाद् भाषाया-
मपि ॥

॥ इत्युदन्ताः ॥

रातेडैः ॥१०॥

रातेडैप्रत्ययः । राति पात्रेभ्यः श्रेयोऽयं यत् तत् राः—घनम् ॥

॥ इत्येकारान्तः ॥

गमेडोः ॥११॥

गमेडोप्रत्ययः । गच्छत्युपयोगमिति गौः—बहुला इच्छा वा ।

वाग्दिभूरश्मिंसंघेषु पद्मक्षिस्वर्गवारिषु ।

नवस्वर्षेषु मेधावी गोशब्दमवधारयेत् ॥१२॥

॥ इत्येकारान्तः ॥

ग्लानुदिभ्यां डोः ॥१३॥

ग्राम्यां डोः प्रत्ययः । ग्लायतीति ग्लोः—चन्द्रमा, व्याधिग्रस्तश्च । नुदति नुद्यते वा
नौः—प्लवः ॥

चिवरव्ययम् ॥१४॥

चि्वप्रत्ययोऽव्ययसंज्ञो भवति । स च अभूततद्भावे इति विहितः । अग्लौग्लौः सम्पद्यते तं करोतीति ग्लौ करोति, ग्लौ भवति । नौ स्यात् । चि्वरिति किम् ? ग्लौः ग्लावी ग्लावः, नौः नावी नावः । नित्यमर्थमिदम् । चि्वप्रत्ययानामेव न केवलानाम् । तेन राः रायौ रायः, ग्रीः गावौ गाव इति ॥

॥ इत्यौकारान्ताः ॥

॥ इत्यजन्ताः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

॥ अथ तृतीयः पादः ॥

जीवेरातृकन् वृद्धिश्च ॥१॥

जीवेरातृकन् प्रत्ययो वृद्धिश्च ।..... जीवति जीव्यति वा जैवातृकः—चन्द्रमाः ।
जीवन्त्यनेन प्राणिन इति जैवातृकः ॥

समि कस उकन् ॥२॥

सम्युपपदे कसेरुकन् प्रत्ययः । समन्तात् कसन्ति तस्मात् संकसुकः—सुकुमारः ॥

पचिनश्योर्णुकन् कनुमौ च ॥३॥

आम्यां णुकन् यथासंख्यं चानयोः कनुमावादेशागमौ भवतः । पचतीति पाकुः—
सूपकारः, अघ्वयुंश्च । नश्यन्त्यल्पेन वायुनेति नंशुकाः । वञ्चत्यघ्वन्यपि वायुनेति
बञ्चकाः—पांसवः ॥

भियः क्रुकन् ॥४॥

अस्मात् क्रुकन् प्रत्ययः । विभेतीति भीरुकः—कातरः ॥

क्वन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥५॥

नास्ति पूर्वो यस्य तस्माद् धातोः क्वन् प्रत्ययो भवति शिल्पिन्यभिधेये संज्ञायां
च विषये, अपि शब्दात् सपूर्वस्यापि । शिल्पिन्यपूर्वस्य तावत्—रज्यते रजतीति वा रजकः ।
कर्त्ता । तक्ष्णोति तक्षति वा तक्षकः । खनतीति खनकः । सपूर्वस्यापि—पीड अवगाहने
चौ० तिलपूर्वः । तिलान् पीडयतीति तिलपीडकः । वस्त्राणि धावतीति वस्त्रधावकः ।
घट्ट वेष्टने । इक्षुं घट्टयतीति इक्षुघट्टकः । एते शिल्पिवाचकाः । एवमन्येऽपि ।
संज्ञायां खल्वप्यपूर्वस्य—जनयतीति जनकः—पिता । क्षिपतीति क्षिपकः—योद्धा ।
ध्रुवतीति ध्रुवकः—स्थिरः । धुनोति धुनाति ध्रुवतीति वा ध्रुवकः—प्रधानम्, स्त्री-
क्षिपकः । सपूर्वस्य च—बृहत्तन्त्रकलान् आपिबतीति कलापकः—शास्त्रकर्त्ता । एवमन्ये-
ऽपि शिल्पिनि संज्ञायां च पूर्ववन्निर्दिशितव्याः ॥

जहातेर्द्ध्वं च ॥६॥

जहातेः क्वन् द्वे च । जहातीति जहकः—निर्माकः ॥

धमो धम च ॥७॥

अस्मात् क्वन् धम चादेशः । धमतीति धमकः—अग्निधमापकः ॥

हनो वधश्च ॥८॥

हन्तेः क्वन् वधादेशश्च । हन्तीति वधकः ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥९॥

क्वन् प्रत्ययः । कथयतीति कथकः—तोटकाख्यायिकादीनां वर्णयिता, पिता ।
रोचत इति रुचकः—अलङ्कारः ।

अपरावृत्तिः—बहुलमन्यत्रापि इति वचनाद् वधादेशः । वृत्तं हन्तीति वृत्तवधकः—
इन्द्रः ॥

कृषेर्वृ द्विश्चोदीचाम् ॥१०॥

कृषेः क्वन् वृद्विश्चोदीचां मतेन । कर्षति कृषतीति वा कर्षकः—क्षेत्रोपजीवी ।
अन्यत्र कृषकः ॥

उदकम् ॥११॥

निपात्यते क्वुनि । उत्खायते उदच्यते वायुना विखन्यमानं तदिति उदकम् । कर्म ॥

वृश्चिकृषोः किकन् ॥१२॥

आभ्यां किकन् प्रत्ययः । वृश्चतीति वृश्चिकः । कर्षति कृषतीति वा कृषिकः ॥

आङि पणिकषः ॥१३॥

आङ्पूर्वाभ्यां पणिकषिभ्यां किकन् । आपणायत इति आपणिकः—वणिक् ।
आकषतीति आकषिकः—हिंस्रः ॥

मुषेर्दीर्घश्च ॥१४॥

मुषेः किकन् दीर्घश्च घातोः । मुष्णातीति मूषिकः—आखुः ॥

स्यमेः सम्प्रसारणं च ॥१५॥

स्यमेः किकन् सम्प्रसारणं च घातोः, दीर्घश्च प्रत्ययादेः । स्यमतीति सिमीका—
सूक्ष्मा क्रिमिजातिः ॥

क्रिय इकन् ॥१६॥

क्रीणातीति क्रियकः—पण्यग्रहीता ॥

आङि पणिपनिपतिखनिभ्यः ॥१७॥

आङ्युपपद एभ्य इकन् । आपणत इति आपणिकः—वणिक् । पन च । आपनत
इति आपणिकः । आपततीति आपतिकः—पथिकः । आखनति आखनिकः—वराहः ॥

कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः ॥१८॥

एभ्यः कः । करोति कृणोति करति वा कर्कः—अग्निः सारङ्गश्च । क्रियते इति कर्कः—रन्तः । ददातीति दाकः—यजमानः । दधातीति धाकः—स्तम्भः । रातीति राकः । रायते वा राकः—मलः । कर्म । अर्च्यतेऽसौ अर्कः—कलिकामधेनुः । कल्कः—पुष्पजातिश्च ।

उत्तरत्र किल्करणात् ककारो नानुबन्धः ॥

सृवभूशुषिमुषिभ्यः कित् ॥१९॥

एभ्यः कः कित्च ॥ धावति सिसर्तीति वा सूकः—वायुर्वाणो वा । वृणोति व्रियते वा वृकः—क्षुद्रश्वापदः । भवति भूयते वा भूकः—कालः । कर्त्ता भावः । शुष्यतीति शुष्कः—म्लानः । मुष्णातीति मुष्कः—चोरः ॥

शुकवल्कोल्काः ॥२०॥

एते निपात्यन्ते कप्रत्यये । शुभ शोभार्थे ती०, शुभ दीप्ती भी० । अनयोरन्त-लोपः । शुभति शोभते वा शुकः—पक्षी ऋषिश्च । वलति वल्यते वा वल्कः—वासः । उष दाहे । अस्य पत्य लत्वम् । ओषतीति उल्कः—अग्निज्वाला, उत्पातश्च ॥

इण्भोकापाश्ल्यतिमर्चिभ्यः कन् ॥२१॥

एभ्यः कन् । एतीति एकः—संख्यावाची केवलार्थश्च, प्रधानवाची च । विभेतीति भेकः—मण्डूकः । कायतीति काकः—पक्षी । पिबति स्तनमिति पाकः—बालः । पातीति पाकः—असुरः । शलति शल्यते वा शल्कः—काष्ठत्वक् । अततीति अत्कः—राजा । मर्चिः सौत्रो घातुः । मर्चयतीति मर्कः—वायुः । निरनुनासिकत्वात् प्रयोजनाभावाद्वा बाहुलकाद्वा ककारस्येत्संज्ञा न ॥

नौ हः ॥२२॥

नाबुपपदे हा एतस्मात् कन् । जहाति हीयते वा निहाकः—स्नेहः । निहाका—गोधः ॥

स्यमेरिट् च ॥२३॥

स्यमेः कन् इडागमश्च । स्यमतीति स्यमिका—क्रिमिजातिः ॥

अजिसुयुधूत्रां दीर्घश्च ॥२४॥

एभ्यः कन् दीर्घश्च । अजतीति धीकः—वायुः । दीर्घविधिरिङ्गुणवाधार्थम् । सुनोतीति सूकः । योतीति यूकः । धुनोतीति धूकः । बाहुलकान् नयतीति नीका—उदकहारिका ॥

ह्रियो रश्च लो वा ॥२५॥

अस्मात् कन् रेफस्य च लो वा । जिह्वेतीति ह्रीकः, ह्रीकः लज्जावान् ॥

आनकः शीङ्भिः ॥२६॥

आभ्यामानक प्रत्ययो भवति । शेत्यर्थमिति शोधनकः—अजगरः विभेत्यर्थेन मिति भयानकः—भीषणः ॥

आणको लुञ्ज शिघ्रिधात्र भ्यः ॥२७॥

एभ्य आणकः । लूयतेऽनेन लुनातीति वा ल.वाणकम्—वात्रम् । शिघि आघाण । शिङ्घ्यत इति शिङ्घाणका—नासा । दधाति धीयते वा धानका—सुवर्णपरिमाणम् । बाहुलकाणस्य नत्वम् ॥

वृतेस्तिकन् ॥२८॥

वर्तत इति वर्त्तिका—पक्षिजातिः । वृत्यत इति वा वर्त्तिका—द्रव्यगुणिका ॥

कृतिभिदिलतिभ्यः कित् ॥२९॥

एभ्यस्तिकन् किच्च । कृन्तेतीति कृत्तिका—तक्षत्रम् । भिनत्ति भिद्यते वा भित्तिका—कुड्यस्थानम् । लत इति सौत्रो घातुः । अवलतति अवलत्यते वा अवलत्तिका—गन्धर्वभाण्डम् ॥

इष्यशिभ्यां तकन् ॥३०॥

आभ्यां तकन् किच्च । इच्छति तं इष्यते वा श्रेयोऽर्थभिरिति इष्टका—दग्ध-मृष्टिकाराः । अश्नन्त्यस्यां पितर इति अष्टका—श्राद्धम् ॥

खजेराकः ॥३१॥

खज मन्थे खजतीति खजाकः—पक्षिजातिः बन्धकी च । कर्ता ॥

वलाकादयश्च ॥३२॥

एते निपात्यन्ते आकप्रत्यये । वलतीति वलाका—पक्षिजातिः । मन्थत इति मनाका—हस्तिनी । पवत इति पवाका—वात्या वातसंघातः । मव्य बन्धने । अस्य यलोपो निपात्यते । मव्यति मव्यते वा मवाका—बन्धनं करेणुर्वा ॥

शलपटिपतिभ्यो नित् ॥३३॥

एभ्य आको निच्च । शलति शल्यते वा शलाका—लोहवर्त्तिका । पटति पट्यते वा षटाका—पक्षिजातिः । पतति वायुनेति पताका ॥

पिनाकादयश्च ॥३४॥

एते निपात्यन्ते आकप्रत्यये । पिण्लू संचूर्णने । अस्य नकारोऽन्त्यस्यागुणत्वं च निपात्यते । पिनण्टचनेन शत्रून् इति पिनाकम्—रौद्रं धनुः शूलो वा । तड आघाते । तड्यते तद् गवादिभिरिति तडाकम्—पुष्करिणी । भदि कल्याणे सुखे च । अस्य रगागमो निपात्यते नकारलोपश्च । भन्दत इति भद्राकः—अकुटिलः । न भातीति नभाकम्—तमः । पिण्लू संचूर्णने । अस्य युगागमो निपात्यते णकारोऽन्त्यस्यागुणत्वं च । पिण्यत इति पिण्याकः—तिलपिण्टपीडितः कल्कः । कौति कवते कूयते वा कवाकः । इयायते इयाभाका ॥

कषिदुषिभ्यामीकन् ॥३५॥

आभ्यामीकन् । कषत्यनयेति कषीका—खनित्रम् । दूषयति नेत्रमिति दुषीका—अक्षिमलसंघातः ॥

चङ्क्वणेः किङ्किणच् ॥३६॥

चङ्क्वणेघातीरीकन् प्रत्ययः किङ्किण इत्ययमादेशः । क्वण शब्दार्थः । चङ्क्वण इति यङ्लुगन्तम् । पुनः पुनः भृशं वा क्वणतीति किङ्किणीका—सूक्ष्मा घंटिका ॥

शृपृवृडां द्वे रुक् चाभ्यासस्य ॥३७॥

एभ्य ईकन् द्वे चैषां भवतो रगागमश्चाभ्यासस्य । शृणाति रक्षांसीति शर्शरीका—माङ्गल्याभरणम् । पृणाति पुष्यते वा पर्वरीका—सूगं जलाशयश्च । वृणाति त्रियते वा वर्धरीका—संवरणम् ॥

फर्फरीकादयश्च ॥३८॥

एते निपात्यन्त ईकनि । स्फुर संचलने । द्वे रुक् चाभ्यासस्येत्यनुवर्तमान उकार-स्याकारो धातोश्च सलोपः । अत्यन्तं स्फुरतीति फर्फरीकम्—किसलयम् । दृ भये । अस्य द्वित्वं रुक् चाभ्यासस्य । दीर्यत इति दर्दरीकम्—वादित्रम् । जृप् । द्वे रुक् च तृतीयस्य चतुर्थभावो निपात्यते । जीर्यत इति झर्झरीकम्—शरीरम् । तड आघाते । अभ्यासस्य तुगागमः, इत्वं च निपात्यते चतुर्थस्य रभावो निपात्यते । ताडयत्यनयेति तित्तिरीकम्—पक्षी शाकजातिश्च ॥

ईषेः किच्च ह्रस्वश्च ॥३९॥

ईषेरीकन् किच्च ह्रस्वश्च धातोः । ईष उञ्छे । ईषतीति इषीका—दर्भ-शलाका ॥

ऋजेश्च ॥४०॥

ऋजेरीकन् किच्च । अर्जते ऋज्यते वा ऋजीकम्—उपकृतम् ॥

अनिदृशिभ्यां च ॥४१॥

आभ्यामीकन् । अन्यत इति अनीकम्—सेना । पश्यति तां विस्मिता इति दृशीका—पश्यन्ती ॥

सत्तेर्नुक् ॥४२॥

सत्तेरीकन् किच्च नुगागमश्च । धावतीति सृणीका ॥

अलीकादयश्च ॥४३॥

एते निपात्यन्त ईकनि । अततेर्लकारोऽन्तादेशः । अतत्यनेन अवोगतिमिति अलीकम्—असत्यम् । वह प्रापणे । अस्यान्त्यस्य लकारः युडागमश्चोपधायाः । वहन्ति हृदयेनेति व्यलीकम्—मनसो विकारः ॥

मृकणिभ्यामूकणौ ॥४४॥

आभ्याम् ऊक ऊकण् एतौ भवतः । अत्रयत इति भ्रूकः—प्राणी । कणयति कण्यते वेति काणूकः ॥

वलूकम् ॥४५॥

अयं निपात्यत ऊकप्रत्यये । वलति वल्यते वा वलूकम्—जलं द्रव्यम् ॥

उलूकादयश्च ॥४६॥

एते निपात्यन्त ऊकप्रत्यये । लोकु दर्शने । अस्य उकारागम ओकारककारयोर्लोपः । उत्क्रम्य लोकविषयमालोकयतीति उलूकः—कौशिकः । भल्ल परिभाषणे । भल्लत इति भल्लूकः—ऋक्षः ॥

शलिमण्डिभ्यामूकण् ॥४७॥

आभ्यामूकण् प्रत्ययः । शलति शल्यते वा शालूकः—जलजम् । मडि भूषायां भौ० प्रकृत्यन्तरं ण्यन्तो वा । मंडति मंडयति वा क्षितिमिति मंडूकः—भेकः ॥

मृडेः कीकन्कणौ ॥४८॥

मृडेः कीकन्कणौ स्तः । मृडोकः, मृडकः ॥

कृगादिभ्यः संज्ञायां वुन् ॥४९॥

१. प्रत्यये णकारानुबन्धं चिन्त्यम् ।

कृत्रादिभ्यः संज्ञायां विषये वुन् । क्रियतेऽस्मिन् उदकमिति करकम्—कर्मण्डलु ।
स्त्रियत इति सरकः—पानम् । चरति तानिति चरकः—भिषगाचार्यः । दरति दृणाति
वा दरकः—भीरुः ॥

ऋजः कीकन् ॥५०॥

अजंत इति ऋजीकम्—बलस्थानम् ॥

अर्भकः पृथुकः पाको वयसि ॥५१॥

एते निपात्यन्ते [अक उक] कप्रत्यये वयस्यर्थेऽभिधेये । ऋ गतो । अस्माद्
अकप्रत्ययो भुगागमश्च निपात्यते । ऋच्छत्यर्थे वा अर्भकः । प्रथ प्रख्याने । अस्माद्
उकप्रत्ययो निपात्यते सम्प्रसारणमगुणत्वं च । प्रथत इति पृथुकः । पचेः कप्रत्यय
उपधाया दीर्घश्च लोपश्च निपात्यते । पच्यते पचति वा पाकः । सर्व एते बालाः ॥

॥ इति कान्ताः ॥

डच् खनेमुट् चोदात्तः ॥५२॥

खनेर्घातोर्डच् प्रत्ययो मुट् चागमः खनेरुदात्तो भवति । खन्यते तत्र सुखार्थिभिरिति
मुखम्—वक्त्रम् ॥

शमेः खः ॥५३॥

अस्मात् खः । शाम्यतीति शंखः ॥

मुहेः खन् मूर्च ॥५४॥

मुहेः खन् प्रत्ययो मूर् इत्ययमादेशः । मुह्यतीति मूर्खः—अज्ञो जनः ॥

नहेर्हलोपश्च ॥५५॥

नहेः खन् हलोपश्च । नह्यत इति नखः—कररुहः, द्रव्यं च ॥

महेश्च ॥५६॥

महेः खन् हकारलोपश्च । मह्यत इति मखः—अर्चनः ॥

शीडो निद् ह्रस्वश्च ॥५७॥

शीडः खन् निद् ह्रस्वश्च घातोः । नितरां शेत इति निशिलः ॥

वृक्षावयव आ च ॥५८॥

अस्मादेव खन् प्रत्यय आकारोऽन्तादेशश्च । शेरतेऽस्यां पक्षिण इति शाखा—
वृक्षावयवः ॥

माड उखा ॥५९॥

माड उखाशब्दो निपात्यते । मिमीतेऽसाविति उखा—स्थाली, ऊर्ध्वक्रियावयवः ॥

मीनातेरूखः ॥६०॥

मीनातेरूखप्रत्ययः । मिनातीति मयूखः—किरणः ॥

॥ इति खान्ताः ॥

पतेरङ्गच् पक्षिणि ॥६१॥

पतेरङ्गच्प्रत्ययः पक्षिण्यभिधेये । पतत्यत्यर्थमिति पतङ्गः—पक्षी आदित्यो वा ॥

त्रादिभ्यश्च ॥६२॥

तृ इत्येवमादिभ्योऽङ्गच्प्रत्ययः । आदिशब्दः प्रकारे बोद्धव्यः । तरन्ति तेनेति तरङ्गः—पक्षी आदित्यो वा ऊर्मिश्च । एवमन्येऽपि द्रष्टव्याः ॥

विडादिभ्यः कित् ॥६३॥

एभ्योऽङ्गच् किच्च । विड सौत्रः । विडयतीति विडङ्गः—द्रव्यजातिः । कर्ता । एवमन्येऽपि ॥

गन् गम्यदेः ॥६४॥

आभ्यां गन् प्रत्ययः । गम्यतेऽसौ पुण्यायिभिरिति गङ्गा—जाह्नवी । अस्तीति अद्गः—समुद्रः, अग्निश्च । प्राक् प्रत्ययनिर्देशो वर्गादीनां प्रसिद्धार्थः । वृणोतीति वर्गः—संघातः ॥

भृगः किन्नुट् च ॥६५॥

भृगो गन् किच्च नुडागमश्च । भरति बिभर्त्ति वा भृङ्गः—पक्षी भ्रमरश्च ॥

शृणातेर्ह्रस्वश्च ॥६६॥

शृणातेर्गन् किच्च नुट् च ह्रस्वश्च । शृणातीति शृङ्गम् ॥

गण् चाशकुनौ ॥६७॥

अस्माद् गण् नुट् । शृणातीति शार्ङ्गः—अशकुनिः, नरपालसुतः ॥

मुदिग्रोर्गणौ ॥६८॥

आभ्यां गक्गौ स्तः । इदमेव कित्करणं ज्ञापकं पूर्वसूत्रे गकारस्येत्संज्ञानिषेधस्य । भोदयतीति मुद्गः—अन्नजातिः । गिरति गृणाति गीर्यते वा गर्गः—ऋषिः । बाहुलकाद् गस्येत्संज्ञा नास्ति ॥

दहेर्हलोपो दश्च नः ॥६९॥

दहेर्गप्रत्ययो हलोपो दकारस्य च नकारः । दह्यतेऽसावग्न्यनिलैरिति नगः—वृक्षः
पर्वतश्च ॥

ना च ॥७०॥

दहेर्गो हलोपो दस्य च ना इत्यादेशः । दह्यत इति नागः—गजः सर्पो वा ॥

छापूङ्खडिभ्यो गक् ॥७१॥

छयतीति छागः—अजः । पवते पूयते वा पूगः—संघातः । खडि भेदने । खण्डय-
तीति खड्गः—निस्त्रिशः ॥

॥ इति गान्ताः ॥

जनेः को जङ्घ च ॥७२॥

जनेः कः प्रत्ययो जङ्घादेशश्च भ्रातोः । जायन्तेऽस्यामतिशयेन रोमाणीति जङ्घा-
शरीराङ्गम् ॥

दृणातेर्घक् ॥७३॥

दृणातीति दीर्घः ॥

॥ इति घान्तौ ॥

॥ इति तृतीयः पादः ॥

॥ अथ चतुर्थः पादः ॥

लुक् चिक् ॥ १॥

लु इत्येतस्माद् धातोः चिक् प्रत्ययः । सवत्यस्यां हविरिति लुक्.....॥

तनोतेरनश्च वः ॥ २॥

अकारनकारयोश्च वादेशः । तनोति तन्यते वा त्वक्—चर्म ॥

कुवश्चङ् दीर्घश्च ॥ ३॥

कुवः चङ् प्रत्ययो दीर्घश्च । कौति कूयते कूचम्—चित्रकारभाण्डम् ॥

समीणः ॥ ४॥

सम्युपपद इणश्चङ् दीर्घश्च । समेति तस्मिन्निति समीचः—..... । संयन्ति तामिति समीची—भूमिः स्त्री वा ॥

सिवेष्टेरु च ॥ ५॥

सिवेश्चङ् दीर्घश्च टेरुकारादेशश्च । सीव्यतीति सुचः—पिशुनः । सीव्यत्यनेनेति सुची—संधानम् ॥

॥ इति चान्ताः ॥

कचेश्छः ॥ ६॥

कचेश्छप्रत्ययो भवति । कच्यतेऽनेनेति कच्छः—शरीरैकदेशः ॥

॥ इति छान्तः ॥

पारेरजिः ॥ ७॥

पारेरजिः । प एतस्मादजिः प्रत्ययः । ण्यन्तः । पारयतीति पारक्—सुवर्णं रत्नं वा ॥

पणेरिच्चादेश्च^१ वः ॥ ८॥

पणेरिच्चादेश्च प्रत्ययादेरिच्चा धात्वादेश्च वः । पणत इति वणिक्—वाणिज्यकः ॥

१. 'आदे'रित्यस्य सम्बन्धः 'प्रत्ययस्य', 'धातो'रित्युभयत्र विद्यते ।

वशेः कित् ॥६॥

वशेरजिः प्रत्ययादेरित् किच्च । वष्टि उश्यते वा श्रेयोधिभिरिति उशिक्—
अग्निः ॥

ऋधिप्रथिभ्यां कित् सम्प्रसारणं च ॥१०॥^१

आभ्यामजिः किच्च सम्प्रसारणं च । ऋध्यत इति ऋधक् । प्रथयतीति पृथक् ॥

भृत्र उच्च ॥११॥

भृगोऽजिः प्रत्ययादेरिच्च उच्च । बिभर्त्ति भरति वा मर्त्यानिनि भुरिक्—भूमिः
वायुर्वा ॥

॥ इति जान्ताः ॥

॥ इति चतुर्थः पादः ॥

१. सूत्रमिदं 'पारेरजिः' इत्यस्याग्रे भवितव्यम् । इत्यमरं पाठो हैमोणादिवृत्तिम्
(सूत्र ८७४) अनुसरति । सूत्रेऽस्मिन् पुनः कित्करणाद् उत्तरसूत्रे च इदमुवर्त्तनाद-
स्थानेऽयं पाठो लेखकप्रमादात् पठितः ।

॥ अथ पञ्चमः पादः ॥

लङ्घेरटिर्नलोपश्च ॥१॥

लङ्घेरटिः प्रत्ययो नकारलोपश्च । लङ्घत इति लघट् ॥

सत्तेरश्च ॥२॥

सत्तेरटिप्रत्ययः । धावतीति सरट्—जन्तुविशेषः ॥

शकादिभ्योऽटन् ॥३॥

एभ्योऽटन् प्रत्ययः । शक्नोति शक्यते वाऽनेन गन्तुमिति शकटम्—यानम् ।
अवतीति अवटम्—छत्रम् । दीव्यतीति देवटः—शिल्पी । मर्क इति सौत्रः । मर्कतीति
मर्कटः—वानरः । वय समवाये । वयतीति वयटः—रसः । चमतीति चमटः
—खरः । बिभर्त्ति अग्रियते वा भरटः—भृत्यः । चपतीति चपटः । एवमन्येऽपि ॥

कृतृकपिभ्यः कीटन् ॥४॥

एभ्यः कीटन् । कीर्यत इति कीरीटम्—मृकुटम् । तरति तीर्यते वा तिरीटम्—
कुलम् । कम्पत इति कम्पीटम्—कम्पा ॥

जनेष्ट लोपश्च ॥५॥

जनेष्टः प्रत्ययोऽन्त्यस्य लोपः । जायते जजन्ति जन्यते वा जटा—उद्ग्रथिताः
केशाः ॥

॥ इति ढान्ताः ॥

कमेरठः ॥६॥

कमेरठप्रत्ययः । काम्यतेऽसौ कमठः—इच्छाभोजनः ॥

कणेष्ठः ॥७॥

कणेष्ठप्रत्ययः । ण्यन्तः प्रकृत्यन्तरं वा । कणयति कण्यते वेति कण्ठः—गलः ।

बहुलग्रहणादन्यतोऽपि ठप्रत्ययः । कुणति कुणयति वा कुण्ठः, गुण्ठः—अपट्वि-
न्द्रियः ॥

॥ इति ठान्ताः ॥

जमन्ताड्डः ॥८॥

अमिति प्रत्याहारग्रहणं अमङ्गणम् [अ० प्र० सू० ७] इति । अमन्ताद्धातोर्ङ-
प्रत्ययो भवति । अकारङकारयोर्नास्त्येवोदाहरणम् । दाम्यतेऽनेनोद्भूतेन जन इति
दण्डः । दमनं वा दण्डः—चतुर्थोपायो.....यष्टिर्वा । मन्यतेऽसौ जनैरिति मण्डः—अन्न-
मुच्यते । वनति वनुते वा वण्डः—अल्पशेषः । रण्यते रम्यते वाऽसौ रण्डा—पुनर्भू-
र्भाया । बहुलमेव बाहुलकम्—

क्वचित् प्रवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः क्वचिद्विभाषा क्वचिदन्यदेव ।

विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥^१

बाहुलकवचनात् सत्यप्यनुबन्धप्रयोजने डकारस्यानुबन्धसंज्ञा नास्ति, उत्तरत्र कित्-
करणाद् वा । वक्ष्यति क्वादिभ्यः कित् [५।६] इति गुणप्रतिषेधाच्च कित्करणमनर्थकं
स्यात् । तस्मात् श्रवणमेव डकारस्य, न लोपः । अन्तकरणं नियमार्थम् । अवसाने
यत्र अमिति ततः प्रत्ययविधिः स्यात् । मध्ये अमिति तत्र मा भूत् ॥

क्वादिभ्यः कित् ॥६॥

कु आदियेषां ते क्वादयः कवर्गादय इत्यर्थः । अणिति प्रत्याहारग्रहणम् अणुदित्
सवर्णस्य चाप्रत्ययः [अ० १।१।६६] इति । तत्रेष्टिः । अण् उदिच्च सवर्णं गृह्णा-
तीति । कवर्गादिभ्यो अमन्तेभ्यो धातुभ्यो डप्रत्ययो भवति किञ्च । कुणति कुण्यते वा
कुण्डम्—भाण्डम्, उपकरणं परजातं च । कण्यतेऽनेन रिपुवर्गं इति काण्डः—शरः,
बलसंघातः । गच्छत्युपधानमिति गण्डः—वक्त्रैकदेशः । खन्यतेऽसौ खण्डः—अपूर्णः,
इक्षुविकारश्च । अणतीति अण्डम्—गर्भनिलयः ।

बाहुलकादवमन्तादपि डप्रत्ययः । कीर्ति कवते वा कुडः—बालः । गुड् अव्यक्ते
शब्दे । गवते गूयते वा गुडः—इक्षुविकारः । एवमादयोऽन्येऽपि द्रष्टव्याः ॥

॥ अण्डन् कृसृमृवृत्रः ॥१०॥

अण्डन् कृसृमृवृत्रः ॥१०॥
अण्डोऽण्डन् प्रत्ययः । क्रियन्ते सामान्यदेशाद् वा तत्रोपरि गृहान्ते द्रव्याणीति
करण्डः—भाण्डजातिः । धावति सिसर्ति वा सरण्डः—वायुः, भूतसंघातश्च । विभर्ति
भरति भ्रियते वा भरण्डः—भाण्डजातिः । वृणोति व्रियते वा वरण्डः—काष्ठादिसंघातः ।
सानुबन्धकरणं सामान्यधातुनिवृत्त्यर्थम् ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशः शरण्डादीनां प्रसिद्धार्थः । शृणातीति शरण्डः—वायुः । तर-
तीति तरण्डः—वायुः । एतेर्बाहुलकाद् रगागमः । एतीति एरण्डः—वायुः । धृ-
धारणे । ध्रियतेऽस्मिन् लोक इति धरण्डः—भुवर्लोकः ॥

१. अनुपलब्धमुलमिदम् । द्र०—उणा० कातन्त्र (१।२६, पृष्ठ ७) ।

सर्त्तेरडिः ॥११॥

धावति सिसर्तीति वा सरद्—वायुः ॥

अर्त्तेः फिडफिडडौ ॥१२॥

अर्त्तेरेती स्तः किती च । ऋच्छति इयत्ति वा ऋफिडः, ऋफिड्डः ॥

॥ इति डान्ताः ॥

शमेढः ॥१३॥

शमेढप्रत्ययो भवति । शान्तान्यस्य सर्वेन्द्रियाणीति शब्दः—नपुंसकः ॥

॥ इति डान्तः ॥

इयास्त्याह्रविभ्य इन्च् ॥१४॥

एभ्य इन्च् प्रत्ययः । इयायतेऽसौ इयेनः—गृध्रः । स्त्यायतीति स्तेनः—चोरः ।
बाहुलकाद्यलोपः । हरत्यपवादं जिहर्त्तीति वा हरिणः । अवतीति अविनः—राजा,
अच्वयुश्च ॥

वृजेः किच्च ॥१५॥

वृजेरिन्च् किच्च । वृणक्ति वृज्यते वा वृजिनम्—कुटिलं पापं च ॥

अजेरज च ॥१६॥

अजेरिन्च् अज इत्ययं चादेशः । अजति वीज्यते वा तदिति अजिनम् । अजेरजा-
देशकरणं व्यादेशनिवृत्त्यर्थम् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥१७॥

अन्येभ्योऽपि धातुभ्य इन्च् भवति । कठतीति कठिनम्—अमृदु । एवमन्यत्रापि ।

अपरा वृत्तिः—बाहुलकादन्यस्मिन्नपि प्रत्यये परतः अजेरजादेशः । तेन अजतीति
अजिता—गन्ता । अजिः—वीचिः, निशा वा । समजतीति समजः । संज्ञायां [अ० ३।
३।६६] क्यप् । समज्या ॥

द्रुदक्षिभ्यामिनन् ॥१८॥

आभ्यामिनन् । द्रूयते तदर्थिभिरिति द्रविणम्—घनम् । दक्षत इति दक्षिणः—
परचित्तानुरञ्जिता ॥

अर्त्तेः किदिच्च ॥१९॥

अत्तेरिनन् किच्च इवादेशश्च । ऋच्छति इर्यति वा तदिति इरिणम्-तूणस्थानम् ॥

द्रुहेः ॥२०॥

द्रुहेरितन् प्रत्ययः । द्रुह्यत इति द्रुहिणम्-विषम् ॥

वेपितुह्योर्ह्रस्वश्च ॥२१॥

आभ्यामिनन् ह्रस्वश्च । वेपत इति विपिनम्-गहनं वनम् । तुहिर् अर्दने । तोहति तुह्यते वा अर्कणेति तुहिनम्-अन्धकारः ॥

महेरितन् च ॥२२॥

महेरितन् प्रत्ययः, चकारादिनच् । मह्यतेऽस्मिन्निति माहिनम्, महिनम्-राज्यम् ॥

सुयुक्त्वञो युच् ॥२३॥

एभ्यो युच् । सुनोति सूयते वा सवनम् । पूर्वाह्णापराह्णमध्याह्नादिकालः त्रिषवणम् । यौति यूयते वा यवनः-देशः । रौतीति रवणः-वायुः भ्रमरश्च । वृणाति व्रियते वा वरणम्-कन्याप्रतिपादनम् ॥

अशे रश्च च ॥२४॥

अशेर्युच् रशादेशश्च । अश्वनुतेऽश्नाति वा त्रिकगतस्पर्शमिति रशना ॥

उन्देर्नलोपश्च ॥२५॥

अस्माद् युच् नकारलोपश्च । उनत्तीति ओदनः-शाल्यन्नम् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२६॥

अन्येभ्योऽपि घातुभ्यो बहुलं युच् । स्यन्दत इति स्यन्दनः-रथः । मज्जत्यस्मिन्निति मज्जनम्-तोयम् । दीव्यत इति देवनः-कितवः । रोचतेऽप्यर्थमिति रोचनः-चन्द्रः । भृञ्जतीति भृञ्जनः-पाकः ॥

रजः क्युन् ॥२७॥

रजेः क्युन् प्रत्ययः । रज्यतेऽनेनेति रजनम् ॥

भूसूधूभ्रस्त्रिभ्यश्छन्दसि ॥२८॥

एभ्यः क्युन् छन्दसि । भवन्ति तस्मिन् भूतानीति भुवनम्-अन्तरिक्षं लोकश्च । सूते सूयते वा सुवनम्-आदित्यः, अंकुरप्रादुर्भावश्च । धुनोति धुवति वा धुवनः-वायुः, अग्निश्च । भृञ्जतीति भृञ्जनम्-अम्बरीषम् । छन्दसीति किम् ? भवनम्, सवनम्, भृञ्जनम् । युच् [५।२६] । एवमन्येऽपि ॥

कृपवृजिमन्दनिधाञ्भ्यः क्युः ॥२६॥

एभ्यः क्युश्छन्दसि विषये । किरतीति किरणम्—रश्मिः । पृणाति पूर्यते वा पूरणः—समुद्रः । वृणक्ति वृज्यते वा वृज्जनम्—निवारणम्, अन्तरिक्षम् । मदि स्तु-
त्यादिषु । मन्दतेऽनेनेति मन्दनम्—स्तोत्रम् । निदधातीति निधनम्—नाशः । छन्दसी-
त्येव । करणम्, परणम्, वर्जनम्, मन्दनम्, निधानम् । युच् [५।२६] । किरतीति
किरणम् । एवमन्येऽपि ॥

धृषेधिष च संज्ञायाम् ॥३०॥

धृषेः क्युः धिषादेशः संज्ञायां विषये । धृष्णोत्यनयेति धिषणा—प्रज्ञा । संज्ञायामिति
किम् ? धर्षणं, धर्षणा । युच् । संज्ञायामिति वर्तमाने पुनः संज्ञाग्रहणं छन्दोऽधिकार-
निवृत्त्यर्थम् ॥

हनो जघ च ॥३१॥

हन्तेः क्युः जघादेशश्च । हन्ति हन्यते वा जघनम्—कटिः ॥

छन्दस्यसानच् शुजूभ्याम् ॥३२॥

छन्दसि विषये शुजूभ्यामसानच् प्रत्ययः । शु गतौ । शवति शूयते वा शवसानः—
पन्थाः । जीर्यत इति जरसानः—प्राणी ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशः शरसानादीनां प्रसिद्धयर्थः । शूणातीति शरसानः—अग्निः ।
तरतीति तरसानः ।

शशाङ्के भास्करे चैव वायावग्नौ प्रजापतौ :

इन्द्रे मनोरथे प्रज्ञे तरसानं स्मरेद् बुधः ॥^१

वृणोतीति वरसानः—मनोरथः ॥

ऋजिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित् ॥३३॥

एभ्योऽसानच् किञ्च । ऋजतीति ऋजसानः—मेघः । वर्धत इति वृधसानः—
गर्भो मृत्युश्च । मन्दते मन्दसानः—स्वप्नः ।

जीवेऽग्नौ भास्करे चैव शशाङ्के हंसके तथा ।

मन्दसानं स्मरेद् धीमान् रन्ध्रैः सर्वेषु संस्थितम् ॥^२

सहत इति सहसानः—क्षमावान् ॥

अर्त्तेर्गुणः शुट् च ॥३४॥

अर्त्तरसानच् गुणः शुडागमश्च । ऋच्छत्यर्थे वा अर्शसानः—पन्थाः ॥

सम्यानच् स्तुवः ॥३५॥

सम्युपपदे स्तौतेरानच् प्रत्ययः । संस्तौतीति संस्तवानः—वाग्मी ॥

युजियुधिबुधिदृशेः कित् ॥३६॥

एभ्य आनच् किच्च । युज्यत इति युजानः । युध्यत इति युधानः—इष्टुः ।
बोधयन्तीति बुधानाः । पश्यतीति दृशानः ॥

हृच्छेः सनो लुक् छलोपश्च ॥३७॥

सन्नन्ताद् हृच्छेरानच् सनो लुक् छलोपश्च । जुहृच्छिषतीति जुहुराणः—कठिन-
हृदयः ॥

इण्सिञ्दीडु षविभ्यो नक् ॥३८॥

एभ्यो नक्प्रत्ययः । यन्त्यथिन इति इनः—ईश्वरः । सिनोति सीयते वा सिनः—
कायं बन्धो वा । दीङ् क्षये । दीयत इति दीनः—दुर्गतिः खिन्नश्च । उष्यतेऽनेन
शरीरमिति उष्णम् । अवतीति ऊनः—असम्पूर्णः ॥

फेनमीनौ ॥३९॥

एतौ नक्प्रत्ययान्तौ निपात्येते । स्फायी वृद्धौ । अस्य फीभावो गुणश्च निपात्यते ।
स्फायत इति फेनः—बुद्बुद्संघातः । मिनातीति मीनः—जलचरः ॥

कृषेर्वर्णे ॥४०॥

कृषेर्नक् वर्णेऽभिधेये । कृष्यत इति कृष्णः—वर्णः ॥

बन्धेर्बन्धबुधौ च ॥४१॥

बन्धेर्नक्प्रत्ययः बन्ध बुध एतौ चादेशौ । बध्नाति बध्यते वा बध्नः—संकल्पो
मनश्च देवो वा । एवं बुध्नः ॥

धापृवस्यज्यतिभ्यो नः ॥४२॥

एभ्यो नः । धीयन्त आसां विकारैः प्राणिन इति धानाः—यवविकारः । पृणाति
पूर्यत इति पूर्णम्—अवसानम् । वस्तेऽनेनेति वस्नम्—वासः । अजतीति वेनः ।
अततीति अत्नम्—वायुरात्मा आयुर्वा ॥

लक्षेरट् च ॥४३॥

लक्षेर्नक्प्रत्ययोऽडागमश्च । लक्ष्यतेऽनेनार्थ इति लक्षणम्—कारणम् । लक्ष्यतेऽनेन
शुभाशुभमिति लक्षणम्—तिलकादि रेखा वा ॥

सिवेष्टेर्यु च ॥४४॥

सिवेर्नप्रत्ययः टेश्च यु इत्यादेशः । सीव्यतेऽनेनेति स्थोनः—रश्मिः, आस्तरणं वा ॥

कृवृजृसिद्रुपन्थनिस्वपिभ्यो नित् ॥४५॥

एभ्यो नप्रत्ययो निच्च । कीर्यत इति कर्णः—श्रोत्रम् । वृणोति त्रियते वा वर्णः—अकारादिः, ब्राह्मणादिर्वा इवेतादिर्वा वर्ण उच्यते । जीर्यत इति जीर्णः—वयः, धर्मो वा । सिनोति सीयते वा सेना—बलसंघातः । द्रवति द्रूयते वा द्रोणः—मानभाण्डम् । पन इति सौत्रः । पनतीति पन्तम्—नीचैः करणम् । अन्यते तदिति अन्नम्—आहारः । स्वपन्त्यनेन निविष्टा इति स्वप्नः—निद्रा ॥

धेट ई च ॥४६॥

धेटो न ई चान्तादेशः । धयन्ति तामिति धीना—सरस्वती माता च ॥

तृषिगुषिरसिभ्यः कित् ॥४७॥

एभ्यो नः किच्च । तृष्यतेऽनेनेति तृष्णा—पिपासा रागबन्धनं च । शुष्यतीति शुष्णम्—अनुदकम् । रसतीति रस्नम्—द्रव्यजातिः ॥

सुजो दीर्घश्च ॥४८॥

सुजो नः किच्च दीर्घश्च । सुवन्त्यस्यां प्राणिनां शरीराणीति सूना—मांसं विक्रयः ॥

रमेस्त च ॥४९॥

रमेर्नः तश्चान्तादेशः । रमतेऽस्मिन्निति रत्नम्—वज्रवैडूर्यादिः ॥

राःनासास्नास्थूणावीणाः ॥५०॥

एते नप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । रातेः सगागमो निपात्यते रसतेर्दीर्घत्वं च । राति रसति रस्यते वा रास्ना—ओषधिः । षस स्वप्ने । अस्थोपघाया दीर्घत्वम् । सस्तीति सास्ना—गोगलचर्म । स्थः स्थू आदेशो निपात्यतेऽगुणत्वं च । तिष्ठतीति स्थूणा—स्तम्भः । अजेर्वीभावोऽगुणत्वं च । अजतीति वीणा—वल्लकी ॥

गादाभ्यां चेष्णक् ॥५१॥

आभ्यां चेष्णक् प्रत्ययः । गायन्ति तस्मिन्निति गेष्णम्—मखः, उद्गाता । ददातीति देष्णः—दानशीलः ॥

कृत्यशिभ्यां वस्तक् ॥५२॥

आभ्यां वस्तक् प्रत्ययः । कृणतीति कृत्स्नम्—निरवशेषम् । अस्तुत इति अक्षणम्
—तेजनम् ॥

तिजेदीर्घश्च ॥५३॥

तिजेः वस्तक् दीर्घश्च । तितिक्षते जनमिति तीक्ष्णम्—निशितम् ॥

श्लिषेरच्चोपधायाः ॥५४॥

श्लिषेः वस्तक् उपधाया अच्च । श्लिष्यत इति श्लक्ष्णम्—मृदु ॥

कृवृत्तृदारिभ्य उनन् ॥५५॥

एभ्य उनन् प्रत्ययः । किरति मनांसीति करुणः—शोचनीयः । वृणोति त्रियते
वा वरुणः—अपां पतिः । तरति तेनेति तरुणः—युवा । दारयति दार्यते वा दारुणः—
रोषः ॥

पिशेः किच्च ॥५६॥

पिशेरुनन् किच्च । पिशतीति पिशुनः—सूचकः ॥

लपेः श च ॥५७॥

लपेरुनन् शश्चान्तादेशः । लपति लप्यते वा लशुनः—पलाण्डुजातिः ॥

फलेगुक् च ॥५८॥

फलेरुनन् गुगागमश्च । फल निष्पत्ती । फननीति फशुनः—पार्थः ॥

त्रो रश्च लः ॥५९॥

तृ इत्येतस्मादुनन् रेफस्य च लकारः । तरति सर्वमिति तलुनः—वायुः ।

बाहुलकात् तरुण इत्यपि भवति ॥

अर्जेणिलुक् च ॥६०॥

अर्जेरुनन् णेलुक् च । अर्जयतीति अर्जुनः ॥

तृणाख्यायां चित् ॥६१॥

अर्जेरुनन् णिलुक् च चित्संज्ञश्च तृणेऽभिधेये । अर्जयतीति अर्जुनम्—तृणम् ॥

अर्त्तेश्च ॥६२॥

अर्त्तेरुनन् चित्संज्ञः । ऋच्छत्ययते वा अरुणः—वैनतेयः ॥

धारेणिलुक् च ॥६३॥

धारेणन् चित्संज्ञो णिलुक् च । धारयतीति धरणः ॥

अजियमिशोड्भ्यश्च ॥६४॥

उनन् चित्संज्ञः । अजति वीयते वा वयुनः—चन्द्रमाः । वयुनानि—अङ्गानि ।

यच्छति भक्तानां पापमिति यमुना—नदी । अत्यर्थं शेत इति शयुनः—अजगरः ॥

तूहेः कनन् हलोपश्च ॥६५॥

तूहेः कनन् हलोपश्च । तूह्यते गवादिभिरिति तूणम्—वृक्षः ॥

अर्त्तयुञ्जुच्च ॥६६॥

अर्त्तयुच् प्रत्ययः उच्चास्यादेशः । ऋच्छत्ययंते वा उरणः—वायुः, मेघः ।

उरणपरः [अ० १।१।५१] इति रपरत्वम् ॥

ऊर्णोतेडः ॥६७॥

ऊर्णोतेडः प्रत्ययः । ऊर्णोतीति ऊर्ण—अविलोमानि ॥

पृषभ्यां तनन् किच्च ॥६८॥

आभ्यां तनन् किच्च । पिषर्त्तीति पृतना—सेना । पवत इति पूतना—राक्षसी ॥

वीपतिभ्यां च ॥६९॥

आभ्यां च तनन् प्रत्ययः किच्च । वेति वीयते वा वेतना—भृतिः । बाहुलकाद

गुणः । पततीति पत्तनम्—नगरम् ॥

॥ इति शान्ता नकारसहितः ॥

॥ इति पञ्चमः पादः ॥

॥ अथ षष्ठः पादः ॥

मृगोरुतिः ॥१॥

आभ्यामुतिः प्रत्ययः । अत्रियतेऽसौ न कदाचिदिति भरुत्—वायुः, भरुतः—देवाः ।
गृणाति गिरति वा गरुत्—अजगरः । गीर्यत इति गरुत्—मणिः ॥

गर्मुत् ॥२॥

अयं निपात्यत उति प्रत्यये, मुगागमश्च । गृणाति गिरति गीर्यते वा गर्मुत्—
आदित्यः सुपर्णो वा ॥

हृसृरुहियुषिभ्य इति ॥३॥

एभ्य इति । हरति जिहति वा हृदयेऽसौ हरित्—वायुः, मृगजातिश्च । सरति
सिसृति वा सरित्—नदी । रोहतीति रोहित्—वीरुप्रकारः सूर्याग्निश्च । युषि सीत्रो
धातुः । योषति युष्यते वा योषित्—प्रमदा ॥

ताडेरिणलुक् च ॥४॥

ताडेरितिर्लुक् च । तड आघाते चौ० । ताडयति मेघान् ताडयते वायुना वेति
तडित्—शतहृदा ॥

वर्त्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवच्च ॥५॥

वर्त्तमाने काले पृषदादयः शब्दा निपात्यन्ते शतृवच्चैषां कार्यं भवति । पृषु सेचने ।
अस्य कतिप्रत्ययः । पर्षतीति पृषत् । पृणातेर्वा ह्रस्वः षुक् च । पृषत्—चित्रवर्ण-
जातिः शीकरश्च । बृह बृहि वृद्धौ । अस्य नकारलोपः । बर्हति बृंहतीति वा बृहत्
—विस्तीर्णम् । महति महयति वा तदिति महत्—पूजितं, विस्तीर्णं च । गर्मेद्वि
तिलोपश्च । अहरहः अयं गच्छतीति जगत्—स्थावरजङ्गमलोकः ।

शतृवदिति निर्देशो नुमाद्यर्थः । पृषती—मृगी । छन्दसीत्येव । बृहती । जगती ।

वर्त्तमानाधिकारे पुनर्वर्त्तमानग्रहणं नियमायम् । वर्त्तमान एव पृषदादयः साधवो
नान्यत्रेति ॥

संस्वत्तृपद्वेहत् ॥६॥

एते निपात्यन्तेऽतिप्रत्यये । व्येजोऽन्तलोप उपसर्गस्य सकारागमः । संव्ययतीति
संस्वत्—कुत्सकः । तृप्यति तृपति तृणेढि तृहति वा तृपत्—चन्द्रमाः । हन्तेर्बिपूर्वस्य

टिलोपो निपात्यते पूर्वस्य च गुणः । विहन्ति गर्भमिति वेहत्—अप्रजा स्त्री मृतापत्या वा अनङ्वाश्च ॥

हसिमृग्निवामिदमितमिलूपधूविभ्यस्तन् ॥७॥

एभ्यस्तन् प्रत्ययः । हसतीति हस्तः—पाणिः । म्रियत इति मर्तः—प्राणी । गिरति गुणाति वा गर्तः—अवटः । एतीति एतः—वायुः पथिकश्च । वातीति वातः—मात-
रिश्वा । अम्यतेऽसाविति अन्तः—यस्य पूर्वोऽस्ति न परः सः । दाम्यतीति दन्तः—
दशनः । ताम्यतीति तन्तः । लुनाति लूयते वा लोतः—वाष्पं लवणं च । पुनाति पवते
वा पोतः—अग्निः समुद्रयानं डिम्भश्च । धूर्वतीति धूर्तः—शठः ॥

तनिमूङ्भ्यां किच्च ॥८॥

आभ्यां तन् किच्च । तनोति तन्यते वा ततम्—विस्तीर्णम् । मवते मूयते वा
मूतः—आलानपांशः, अन्यद्वा बन्धनम् ॥

अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ॥९॥

एभ्यः क्तः । अनक्ति अज्यते वेति अक्तम्—अक्षितम् । जिघर्तीति घृतम्—
सर्पिः । सिनोतीति सितम्—शुक्लं बन्धश्च ॥

दुतनिभ्यां दीर्घश्च ॥१०॥

आभ्यां क्तो दीर्घश्च । दुनोतीति दूतः—सन्धानकर्त्ता । तनोतीति तातः—पिता ॥

नञ्याप इट् च ॥११॥

नञि उपपद आप्नोतेः क्त इट् चागमः । नाप्नोतीति नापितः—श्मश्रुकर्मकर्त्ता ॥

जेमूर्ट् चोदात्तः ॥१२॥

जेः क्तो मूर्ट् चागमः स चोदात्तो दीर्घश्च । जयति जीयते वा वायुनेति जीमूतः—
वेधः ॥

मुहेरुर् किच्च ॥१३॥

मुहेः क्तः प्रत्यय ऊर्चागमः किच्च । मुह्यतीति मुहूर्तः ॥

नौ माडो मित् ॥१४॥

..... ॥

हृश्याभ्यामितच् ॥१५॥

आभ्यामितच् प्रत्ययः । हरति जिहृतीति वा हरितः—वर्णः, मत्स्यश्च । श्यायत इति श्येतः—वर्णः ॥

रुहे रश्च लो वा ॥१६॥

रुहेरितच् । रेफस्य च लो वा । रोहतीति रोहितः—मृगविशेषः । लोहितः—वर्णः ॥

मृभृदृशीङ् यजिपविपच्यमिनमितमिहर्ग्यभ्योऽतच् ॥१७॥

एभ्योऽतच् प्रत्ययः । अयत इति मरतः । विभर्ति भरतीति भरतः—राजा । द्वियत इति दरतः—आदरी । शेतेऽत्यर्थमिति शयतः—निद्रालुः । यजतीति यजतः—अग्निः । पर्वतीति पर्वतः—गिरिः । पचतीति पचतः—अग्निः, आदित्यो वा । अमतीति अमतः—अन्तको मृत्युर्वा । नमति नम्यते वा नमतः—बटुः, देवो वा ताम्यतीति तमतः—निर्वेदी । हयतीति हयतः—वायुः, अश्वः, रश्मिश्च ॥

पृषिरञ्जिभ्यां कित् ॥१८॥

आभ्यामतच् किञ्च । पृषतीति पृषतः—मृगः । रजतेऽस्मिन् जन इति रजतम्—रूप्यम् ॥

खलतः ॥१९॥

अयं निपात्यते । खलतेः सकारलोपः । खलिताः केशा यस्य स खलतः—विकीर्णकेशः ॥

जृविशिभ्यां भक् ॥२०॥

जीर्यतीति जरन्तः—ऋजुः, ग्रामश्च । विशतीति वेशन्तः—अप्राप्तवर्गः कान्तश्च ॥

रुहिनन्दिजोविप्राणिभ्यः षिदाशिषि ॥२१॥

एभ्यो भक् पिच्च आशिषि । रोहतीति रोहन्तः—वीरुः । रोहन्ती स्त्री । नन्दयन्तीति नन्दयन्तः । नन्दयन्ती स्त्री । जीव्यादिति जीवन्तः—आयुष्मान् । जीवन्ती स्त्री । प्राण्यादिति प्राणन्तः—वायुः, रसायनं च । प्राणन्ती स्त्री । पित्करणं डीपर्थम् । भविष्यत्कालः ॥

तृभूवहिवसिभासिसाधिगडिमण्डिजिनन्दिभ्यश्च ॥२२॥

एभ्यो भक् आशिषि पिच्च । तीर्यात् तरन्तः—आदित्यः । भूयाद् भवन्तः—कालः । उह्याद् वहन्तः—वायुः । उष्याद् वसन्तः । भासिषीष्टेति भासन्तः—सूर्यः । साध्यात् साधन्तः—शिष्यः । गड्याद् गडन्तः—जलदः । मण्ड्यात् मण्डन्तः—

अलङ्कारः । जीयात् जयन्तः—राजा । जयन्ती—पुष्पजातिः । नन्धात् नन्दयन्तः—
आनन्दः । केचिद् वर्तमानेऽपि वर्णयन्ति ॥

हन्तेर्मुट् हि च ॥२३॥

हन्तेर्भञ्च् मुडागमो हि चादेशः । हन्ति पद्मानीति हेमन्तः—ऋतुः ॥

उच्चिकुषितुषिभ्यः कितच् ॥२४॥

एभ्यः कितच् । उच्च समवाये दौ० । उच्यत इति उचितम्—वंशागतं श्रेष्ठम् ।
कुष्यतीति कुषितम्—श्लिष्टम् । तुष्यत इति तुषितम् ॥

अदि भुवो डुतच् ॥२५॥

अद्युपपदे भुवो डुतच् । अद्भूयत अद्भवतीति अद्भुतम्—आश्चर्यम् ॥

सौ रमेः क्तो दमेः पूर्वपदस्य च दीर्घः ॥२६॥

सावुपपदे रमेः क्तो दमेश्च क्तः पूर्वपदस्य च दीर्घः । सुष्ठु रमत इति सुरतम् ।
दाम्यति दम्यते वेति सुदन्तः—हस्ती । अन्यो वा सुदन्तः ॥

फलेरितजादेश्च पः ॥२७॥

फलेरितच् आदेश्च पः । फलतीति पलितम्—शाकादि, जरा च ॥

जनेस्तो र च ॥२८॥

जनेस्तो रश्चान्तादेशः । जायत इति जर्त्तः—वस्त्रलोम । कर्त्ता ॥

शक्नेर्ऋतिन् ॥२९॥

शक्नोतीति शक्नुत्—विष्ठा ॥

॥ इति तान्ताः ॥

हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः कथन् ॥३०॥

एभ्यः कथन् । हन्तीति हथः—कलहः । कुष्यतीति कुष्ठः—व्याधिः । शोभन्
जयतीति सुनीथः—नीतिमान्, धर्मकारः । रमन्तेऽस्मिन् प्राणिन इति रथः—स्यन्दनः ।
काश्यतेऽग्नेनाग्निरिति काष्ठम्—इन्धनम् ॥

अवे भृजः ॥३१॥

अव उपपदे भृजः कथन् । अवभरति अवबिभर्ति वा जनान् तस्माद् अवभृथः—
यज्ञान्तस्नानम् ॥

उच्चिकुषिगार्तिभ्यस्थन् ॥३२॥

एभ्यस्त्रयन् । उष्यते व्यञ्जनैर्नानावर्णैरिति ओष्ठः । उष्यते वा तेनेति ओष्ठः—
दन्तच्छदः । कुष्णाति कुष्यते वा तस्मिन्नाहार इति कोष्ठम्—उदरम् । गीयतेऽसी
गायति वा तामिति गाथा—वृत्तजातिः । ऋच्छति तं अर्यते वेति अर्थः—धनम्,
वाङ्मयं वा, वृत्तिर्वा ॥

सर्त्तंणित् ॥३३॥

थन् णिच्च । स्त्रियते धावति सिसर्त्ति वेति सार्थः—फक्किकासंघातः ॥

जृवृजोरुथन् ॥३४॥

आभ्यानुथन् । जीर्यत इति जरुथम्—कश्मलम् । वृणोतीति वरुथम् ॥

पातृतुदिवचिसिच्चिरिचिभ्यस्थक् ॥३५॥

पिबति तेज इति पीथः—मत्सरः । तरन्ति तीर्यते वा तेनेति तीर्थम्—पुण्यजल-
विशेषः । तुदन्तेऽनेन तस्मिन्वा तुथम्—द्रव्यम् । उच्यते तदिति उक्थम् । सिच्यते
तदिति सिक्थम् । रिच्यते तदिति रिक्थम्—गृहधनद्रव्यं च ॥

अर्त्तंनिरि ॥३६॥

निरि उपपदेऽर्त्तस्थक् प्रत्ययः । नियतं निश्चितं ऋच्छत्यर्यते वेति निऋथः—
स्थानम् ॥

निशीथगोपीथावगथाः ॥३७॥

एते थक्प्रत्ययान्ताः । नियतं शेरते तस्मिन्निति निशीथः—अर्धरात्रः । गावः
पिबन्ति तस्मिन्निति गोपीथः—जलहृदः । गमेर्मलोपः । अवगच्छत्यस्मिन्निति अवगथः
—प्रातःसवनम् । गातेर्ह्रस्वत्वं वा । अवगायति तदिति अवगथम्—साम ॥

ग उदि ॥३८॥

गा एतस्मात् थक् उद्युपपदे । उद्गीयतेऽसी उद्गीथः ॥

समीणः ॥३९॥

सम्युपपद इणस्थक् । समेति समीयते वा समिथः—कालातिथिः ॥

तिथपृष्ठगूथयूथप्रोथाः ॥४०॥

थक्येते निपात्यन्ते । तिष्ठति तिम्यति वा तिथः—प्रावृट्कालः । स्पृशेः सलोपः ।
स्पृशतीति पृष्ठम्—शरीरैकदेशः । गवत इति गूथम्—अमेध्यम् । अत्र दीर्घत्वम् ।
यीतीति यूथम्—गजादिसंघातः । अत्रापि दीर्घः । प्रवतेर्गुणः । प्रवत इति प्रोथः—
वराहमुखम् ॥

शीङ्शपिरुगमिवन्दिजीविप्राणिभ्योऽथः ॥४१॥

एभ्योऽथप्रत्ययः । शेषेऽत्यर्थमिति शयथः—अजगरो वराहश्च । शपन्ति तेनेति शपथः—प्रत्ययकरणम् । रीतीति रवथः—शब्दकारः । गच्छति गम्यते वा गमथः—पथिकः पन्था वा । वन्दते वन्दथः—स्तोता स्तुत्यं च । जीवति जीवयति वा जीवथः—धार्मिकोऽग्निश्च, अर्थवांश्च । प्राणितीति प्राणथः—बलवान् ईश्वरश्च ॥

आङि वसः ॥४२॥

आङ्युपपदे वसेरथः । एतस्मिन् वसन्तीति आवसथः—आलयः ॥

भृञ्श्चित् ॥४३॥

भृञोऽथश्चित्संज्ञः । बिभर्त्ति भरतीति वा भरथः—लोकपालः ॥

रुदिविदिभ्यां कित् ॥४४॥

आभ्यामथः कित्संज्ञः । रोदित्यत्यर्थमिति रुदथः—आर्त्तः शिशुर्वा । वेत्तीति विदथः—ज्ञानी ॥

॥ इति थान्ताः ॥

शृद्धभसोऽदिः ॥४५॥

एभ्योऽदिप्रत्ययः । शीर्यतेऽस्मिन् तृणमिति अथवा गुल्मवनस्पतिजातीनां तेजासीति शरत्—ऋतुः । दूणाति दीर्यते वा दरत् । बभस्ति भस्यते वा तस्मिन्नाहार इति भसत्—आमाशयस्थानम् ॥

त्यजितनियतिभ्यो डित् ॥४६॥

एभ्योऽदिङिच्च । त्यजति त्यत्—परोक्षवादी । तनोतीति तत्—अयं च परोक्षवादी । यतत इति यत् ।

प्रत्यक्षे च परोक्षे च समीपे दूरतस्तथा ।

सर्वेषां च प्रयोक्तव्यस्तथा पुंसि नपुंसके ॥१

एतेस्तुट् च ॥४७॥

एतेरदिः सुडागमश्च । एतीति एतत्—प्रत्यक्षवादी । एतदपि सर्वनामैव ॥

दृणातेः षुक् ह्रस्वश्च ॥४८॥

दृणातेरदिः षुक् चागमो ह्रस्वश्च धातोः । दूणाति दीर्यतेऽस्यामिति दृषत्—शिला ॥

कुणिपुलोः किन्दच् ॥४६॥

आभ्यां किन्दच् । कुणितीति कुणिन्दः—पोलतीति पुलिन्दः ॥

कुपेर्व च ॥५०॥

किन्दच् वान्तादेशश्च । कुप्यतीति कुविन्दः ॥

शाशपिभ्यां ददचौ ॥५१॥

आभ्यां ददचौ प्रत्ययौ भवतः । इयति शायते वेति शादः—मृगः । शपन्ति तेनेति शब्दः—घोषः, संस्कृता वाक् ॥

श्रब्दादयश्च ॥५२॥

निपात्यन्ते दे । आप्नोतेह्रस्वत्वं वान्तादेशश्च । आप्नोत्यसौ सूर्यं मेषादिकालम् इति श्रब्दः—पञ्चतारः । मन्यते मनुते वा मन्दः—अप्रगल्भः । वृहि वृद्धौ । अश्य हलोपो गुणत्वं च निपात्यते । वृंहयते वृहति वा वृन्दः—संघातः । कमेरस्योत्वम् । काम्यत इति कुन्दम्—पुष्पजातिः ॥

युष्यसिभ्यां मदिक् ॥५३॥

आभ्यां मदिक् । युषिः सौत्रः । युष्यत इति युष्मद् । अस्तीति अस्मद् ॥

॥ इति वान्ताः ॥

कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवुभ्यः ॥५४॥

एभ्यः कनिन् प्रत्ययः । यौतीति युवा—मिश्रणकर्त्ता । वर्षत इति वृषा—देवः । तक्ष्णोति तक्षतीति वा तक्षा । राजतेऽत्यर्थमिति राजा । धन्व इति सौत्रः । धन्व-तीति धन्वा—कुत्सितो देशः । आद्युयतेऽसौ द्युवा—अभिगमनीयः । प्रतिदीव्यत्य-स्मिन्निति प्रतिदिवा—दिवसः ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशोऽक्षादौ प्रसिद्धार्थः । अक्ष्णोतीति अक्षा—दृष्टिनिपातः । ईष्टे ईशा—परमात्मा । लुनातीति लुवा—दात्रम् ॥

नजि जहातेः ॥५५॥

नञ्युपपदे जहातेः कनिन् । न जहातीति अहः—दिवसः ॥

षप्यशूभ्यां तुट् च ॥५६॥

आभ्यां कनिन् तुट् चागमः । षप समवाये । सपन्तीति सप्त—संख्या । अश्नुत इति अष्टौ—संख्या ॥

नदंशेर्गणश्च ॥५७॥

आभ्यां कनिन् गुणश्च । नौतीति नव—संख्या । दशतीति दश—संख्या ॥

पचेर्नुट् च ॥५८॥

पचेः कनिन् नुट् चागमः । पचतीति पञ्च—संख्या ॥

श्वनुक्षन्पूषन्प्लीहन्क्लेदन्स्नेहन्मूर्धन्मज्जन्नर्यमन्विश्वप्सन्परि-
ज्मन्मातरिश्वन्मघवन्निति ॥५९॥

एते निपात्यन्ते कनिनि । श्वयतेरिक्कारलोपः । श्वयतीति श्वा—कुक्कुरः । उक्ष-
तीति उक्षा । पुषेर्दीर्घः । पुष्णातीति पूषा । प्लिहेरुपधाया दीर्घत्वम् । प्लिह गतौ ।
प्लेहतेऽसौ प्लीहा—व्याधिः, अध्वगश्च । क्लिद्यतीति क्लेदा—विचर्चिका । स्निहे-
र्गुणः । स्निह्यतीति स्नेहा—शीतांशुः शुक्रश्च । मुह वैचित्ये । उपधादीर्घो धश्चान्ता-
देशो रुडागमश्च । मुह्यन्ति अस्मिन्नाहता इति मूर्ध्ना—उत्तमाङ्गम् । मज्जत्यस्मिन्निति
मज्जा—आम्यन्तरः सारः । ऋ गतौ भौ० । गुणो युगागमः प्रत्ययस्य चामुडागमः ।
ऋच्छत्यर्यते वा अर्यमा । विश्वं प्सातीति विश्वप्सा—अग्निः । जनेरुपधालोपो मश्चा-
न्तादेशः । परिजायतेऽसौ परिज्मा—चन्द्रोऽग्निश्च । श्वयतेरिक्कारलोपः । मातरं श्वय-
तीति मातरिश्वा—वायुः । महर्घान्तादेशो वुगागमश्च निपात्यते । महद्यतेऽसौ मघवा—
इन्द्रः ॥

वीपतिभ्यां तनन् ॥६०॥

आभ्यां तनन् । वीयते तदिति वेतनम्—भृतकदानम् । पतन्ति तस्मिन्निति
पत्तनम्—क्रयनिक्रयस्थानम् ॥

गमेरिनिः ॥६१॥

गमिष्यतीति गमी—द्विजः ॥

आङि णित् ॥६२॥

आङि गमेरिनिणिच्च । आगमिष्यतीति आगामी—कालान्तरगतः, पथिकश्च ॥

भुवश्च ॥६३॥

भुव इनिणिच्च । भविष्यतीति भावी—आगाम्यर्थः ॥

प्रे स्थः ॥६४॥

प्र उपपदे स्थ इनिणिच्च । प्रस्थास्यतीति प्रस्थायी—गन्तुमनाः ॥

परमे कित् ॥६५॥

परम उपपदे स्थ इनिः किञ्च । परमे तिष्ठतीति परमेष्ठी—प्रजापतिः ॥

मन्थेइच्च ॥६६॥

इतिः किच्च । मन्थतीति मन्थाः—वायुः, वैशाखः, वज्रश्च ॥

पतेस्थइच्च ॥६७॥

पतेरिनिस्थइचान्तादेशः । पतन्त्यनेनेति पन्थाः—मार्गः ॥

अदेस्त्रिन् ॥६८॥

अदेस्त्रिन् प्रत्ययः । अति तपः स्वाध्यायादीनीति अत्रिः—ऋषिः । स्वरे विशेषः ॥

पतेरत्रिनिः ॥६९॥

पतत्यत्यर्थमिति पतत्री—पक्षी ॥

हृसृभ्यां क्वनिप् ॥७०॥

आभ्यां क्वनिप् प्रत्ययः । हरति जिहतीति वा हृत्वा—वायुः । धावति सिसृत्ति वा सृत्वा—सर्पः ॥

सृजेरम् च ॥७१॥

सृजेः क्वनिप् अमागमश्च । सृजति सृज्यते वा सृज्वा—तन्तुसूक् ॥

स्नामदिपद्यत्तिपृशकिभ्यो वनिप् ॥७२॥

एभ्यो वनिप् प्रत्ययः । स्नाति तस्यामिति स्नावा—नदी । माद्यतीति मद्वा—पानम् । स्त्री चेत् मद्दरी । बनो र च [अ० ४।१।७] इति रः । पद्यत इति पद्वा—रथः । पद्वरी—गतिः । ऋच्छत्यर्थे वा अर्वा—आसनं हृदयं च । पिपत्ति पुर्यते वा पर्वा—पूरणम् अङ्गुल्यवयवश्च । शक्नोति शक्यते वेति शक्वा—समर्थः । शक्वरी—युवतिः, रात्रिश्च ॥

शीङ्क्रुशिरुहिजिक्षिसृधृभ्यः क्वनिप् ॥७३॥

एभ्यः क्वनिप् । शेत इति शीवा—सर्पः । क्रोशति क्रुश्यते वा क्रुश्वा—क्रोष्टा । रोहतीति रुद्वा—वनस्पतिः । जयतीति जित्वा—इन्द्रः । क्षयति क्षीयते वा क्षित्वा—कालः । धावति सिसृत्ति वा सृत्वा—वायुः । ध्रियन्तेऽस्मिन् भूतानीति धृत्वा—विष्णुः । धृत्वरी—भूमिः ॥

ध्याप्योः सम्प्रसारणं च ॥७४॥

आभ्यां क्वनिप् सम्प्रसारणं च । ध्यायत्यशुभमिति धीवा—निषादः, शाकुनिकश्च ।

प्यायत इति पीवा —मांसलः । पीवरी —मांसोपवीता । हलः [अ० ६।४।२] इति दीर्घः ॥

अर्धे च ॥७५॥

अदेः क्वनिप् घश्चान्तादेशः । अत्ति नभ इति अच्वा —मार्गः ॥

प्र ईरिसद्योस्तुट् च ॥७६॥

प्र उपपद ईरिसद्योः क्वनिप् तुडागमश्च । प्रेरयतीति प्रेत्वा वायुः । प्रसीदति प्रसद्यते वा प्रसह्य —मूढः ॥

मनिन् ॥७७॥

सर्वधातुभ्यो मनिन् प्रत्ययः स्यात् । क्रियते तत्फलार्थिभिरिति कर्म । चरन्ति तत् शास्त्रेणेति चर्म —त्वक् । वृणोति त्रियते वा वर्म —आवरणम् । शृणाति दुःखमिति शर्म —सुखम् । जायते जन्यते वा जन्म —प्रादुर्भावः । भसितं तदग्निनेति भस्म —भूतिः ॥

वृंहतेर्नोच्च ॥७८॥

वृंहेमनिन् नकारस्य चाकारः । वृंहति वृंह्यते वा बह्य —परं, तेजः, अध्ययनं च ॥

अशिशकिभ्यां छन्दसि ॥७९॥

आभ्यां मनिन् छन्दसि विषये । अश्नुतेऽश्नाति वा अश्मा —पाषाणः । शक्नोति शक्यते वा शक्मा —समर्थः ॥

हृद्भृधृस्त्सृभ्य ईमनिन् ॥८०॥

एभ्य ईमनिन् । हरति जिहति वा हरीमा —मातरिश्वा । दरति द्रियते वा दरीमा —चोरः । बिभर्ति भ्रियते वा भरीमा —राजा । ध्रियत इति धरीमा —धर्मः । धावति सिसर्त्ति स्त्रियते वा सरीमा —कालः । स्तीर्यत इति स्तरीमा —आच्छादनम् । सूते सुवति वा सवीमा —गर्भः ॥

जनिहृभ्यामिमनिन् ॥८१॥

जायते जन्यते वा जनिमा —संसारः । हरति जिहति ह्रियते वा हरिमा —मृत्युः, वायुर्वा ॥

वेजः सर्वत्र ॥८२॥

वेजो मनिन् छन्दसि भाषायां च । वयति ऊयते वा वेसा—कुविन्दभाण्डम् ॥

नामन्सामन्सोमन्हेमन्रोमन्लोमन्व्योमन्विधर्मन्पाप्मन्व्येमन् ॥८३॥

एते निपात्यन्ते मनिनि प्रत्यये । नर्मर्मलोपो दीर्घश्च । नमन्त्यनेनेति नाम—
संज्ञा । सिनोति स्वरानिति साम—छन्दः । अत्राकारोऽन्तादेशः । पुञ् ।
सुनोति सृयते वा सोम—यज्ञद्रव्यं, चन्द्रमाश्च । जुहोतेरुकारस्येकारो गुणः ।
हृयतेऽनेनेति हेम—सुवर्णम् । रु शब्दे । अस्य वा लत्वम् । ख्यत इति रोम, लोम—
केशाः । व्येज् । अस्यौत्वं निपात्यते । वीयते वायुना घनैश्चेति व्योम—नभः । विविधं
ध्रियत इति विधर्मा ॥^१

वसौ शृणातेः ॥८४॥

वसावुपपदे शृणातेर्मनिन् । वसवोऽस्य दुरितं शीर्यासुरिति वसुशर्मा । एवमन्येऽपि ।
भविष्यत्कालः ॥

सातिभ्यां त्मनिन्मनिणौ ॥८५॥

आभ्यां त्मनिन्मनिणौ । स्यति सात्मा—अन्तकः । अतस्यत्यते वा सर्वभूतैरिति
आत्मा—पुरुषः ॥

अर्त्तेर्भुक्षिनक् ॥८६॥

अर्त्तेर्भुक्षिनक् प्रत्ययः । ऋच्छति इयति वा ऋभुक्षा—इन्द्रः ॥

लूजो मनिन् ॥८७॥

लूयन्त इति लोमानि ॥

हन्तेर्युन्नाद्यन्तयोर्घन्त्वतत्वे च ॥८८॥

हन्तेर्युन्नाद्यन्तयोर्घन्त्वतत्वे च भवतः । हन्ति हन्यते वा परस्यात्मनो वा लज्जा-
मिति घतनः ॥

॥ इति नान्ताः ॥

॥ इति षष्ठः पादः ॥

१. सूत्रे 'पाप्मन्व्येमन्' शब्दावपि स्तः, परं वृत्ती नोपलभ्येते । अत्र ग्रन्थपातः
संज्ञातः स्यादथवा वृत्तिकारस्य मते शब्दाविमो सूत्रे न स्याताम् ।

॥ अथ सप्तमः पादः ॥

आप्नोतेः क्विप् ह्रस्वश्च ॥१॥

आप्नोतेः क्विप् प्रत्ययो ह्रस्वश्च । आप्नोतीति अप्—अम्भः ॥

पानीविषिभ्यः पः ॥२॥

एभ्यः पः प्रत्ययः । आत्मना पीयते जनैरिति पापम्—कायवाङ्मनःमुखजं दुःखम् । नयति नीयते वा नीपम्—उदकम् । वेवेष्टीति वेष्पम्—परवा ॥

चुपेः कित् ॥३॥

चुपेः पः कित् । चोपतीति चुप्पम्—मन्दगमनम् ॥

स्तौतेर्दीर्घश्च ॥४॥

स्तौतेः पः किच्च दीर्घश्च । स्तौति स्तूयते वा स्तूपम्—इन्द्रभवनम् ॥

कुसुयुभ्यश्च ॥५॥

एभ्यः पः कित् दीर्घश्च । कूयतेऽस्मिन्निति कूपः—उदकस्थानम् । सुनोति सूयते वेति सूपः—व्यञ्जनम् । बौति यूयते वा यूपः—पशुबन्धनकाष्ठम् ॥

सृशृभ्यामूर्च ॥६॥

आभ्यां प ऊर्चदेशः । धावति सिसर्त्ति वा सूर्पः—अहिः । शृणातीति शूर्पम्—धान्यादिनिःसरणभाण्डम् ॥

सष्पशिल्पशष्पबाष्परूपतर्पतल्पाः ॥७॥

एते निपात्यन्ते । खनु अवधारणे, षणु हिंसायाम् । षो नकारस्य निपात्यते । सनति सन्यते वा सपति सष्यते वा सष्पम्—खलीलम् अङ्गारो वा । शील समाधौ औ०, शील उपधारणे चौ० । अस्य णेलुंकि ह्रस्वत्वं निपात्यते । शीलन्ति शीलयन्ति वा शिल्पम्—क्रियाकौशलम् । शिष हिंसायाम् । उपधाया अत्वं निपात्यते । शिष्यते गवादिभिरिति शष्पम्—घासः, वीरुच्च । बाधू लोडने । षकारोऽन्तादेशः । बाधते

१. लेखकप्रमादाद् भ्रष्टोऽयं पाठः । अन्यवृत्त्यनुसारं 'खष्पशिल्प.....अवधारणे, कव' हिंसायाम् । खनतेः षोऽन्त्यस्य निपात्यते, कषतेरादिखत्वं च निपात्यते खनति खन्यते वा, कषति कष्यते वा खष्पम्—खलीलम् अङ्गारो वा' इति पाठेन भाव्यम् ।

लोचनमिति बाष्पम्—अश्रु । रूप रूपक्रियायाम् । अस्य पकारलोपो निपात्यते-
ज्जुणश्च । रूपयति रूप्यते वा शोभनमिति रूपम्—चक्षुर्विषयः । तरन्त्यनेन जना इति
तर्पः—नदीप्लवः । तृप्यन्ति तस्मिन्निति तल्पम्—शयनम् ।

बाहुलकात् चण्पा—नगरी । पम्पा क्षपा इत्यादिशब्दा निपात्यन्ते । चण दाने ।
चणतीति चण्पा । पो ह्रस्वत्वं नुमागमश्च । पान्ति पिबन्ति वा पम्पा ॥

सर्त्तोरपः षुक् च ॥८॥

सर्त्तोरपः षुक् चागमः । धावति सिसर्त्ति वा तस्माद्रक्ष इति सर्षपः—रक्षोघ्नं
द्रव्यं शाकं च ॥

उषिकुषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन् ॥९॥

ओषतीति उषपः—अग्निः । कुष्यतीति कुषपः । कुटतीति कुटपः—मानभाण्डम् ।
दल्यते दलति वा दलपम्—रणे मुखत्राणम् । कच बन्धने । कचतीति कचपम्—बन्ध-
नम् । खज मन्थे । खज्यत इति खजपम्—उदकम् ॥

क्वणः सम्प्रसारणं च ॥१०॥

क्वणः कपन् सम्प्रसारणं च । क्वणत अत्र स्वरैरिति कुणपम्—मृतशरीरम् ॥

कपश्चाक्रवर्मणस्य ॥११॥

क्वणतेः कपश्चाक्रवर्मणस्य मतेन सम्प्रसारणं च । क्वणते तदग्निनेति कुणपम् ।
शब्दार्थसादृश्यम् । स्वरे विशेषः ॥

विटपविष्टपविशिपोलपाः ॥१२॥

एते निपात्यन्ते कपन्प्रत्यये । विशेरन्त्यस्य टकारः । विशन्त्यस्मिन् पक्षिण इति
विटपः—शाखावयवः । तस्यैव षडागमः^१ । विशन्ति तस्मिन् पुण्यकृत इति विष्टपम्—
स्थानम् । अस्यैव प्रत्ययादेरित्वम् । विशन्त्यस्मिन्निति विशिपम्—वेष्टम् । उषेः षस्य
लत्वम् । उष्यत इति उलपम्—पर्वततृणम् । उत्पूर्वस्य लातेः उपसर्गतलोपो निपात्यते
धातोरेन्तलोपश्च । उल्लायत इति उलपम् ॥

॥ इति पान्ताः ॥

कलेः फगस्योच्च ॥१३॥

कलेः फक् प्रत्ययः, अकारस्योकारः । कलति कल्यते वा कुल्फः—पादमध्यसन्धिः ॥

गलेश्च ॥१४॥

१. अगुद्धोऽयं पाठः । 'पान्तादेशः तुडागमश्च' इति भाव्यम् ।

फक् अस्योकारः । गल अदने । गलति गल्यते वा गुरुफः—पादोपरिग्रन्थिः ॥

॥ इति फान्तो ॥

कदिकडिगडिकटिभ्योऽम्बच् ॥१५॥

एभ्योऽम्बच् । कदतीति कदम्बः—वृक्षः समूहो वा । कडतीति कडम्बः—
बादित्रम् । गडतीति गडम्बः । कटतीति कटम्बः ॥

कदेर्णित् पक्षिणि ॥१६॥

कदेरम्बच् णिच्च पक्षिण्यभिधेये । कदतीति कादम्बः—कलहंसः ॥

कृजश्च ॥१७॥

कृजोऽम्बच् । कृणोति करोति करति वा करम्बम्—दधिसत्तवः ॥

शामादिभ्यो बन् ॥१८॥

एभ्यो बन् । शाम्यतीति शम्बः—शान्तः । दाम्यतीति ककारपूर्वः कदम्बः—वृक्ष-
विशेषः । इत्यादि ॥

तमेर्निपूर्वात् ॥१९॥

बन् । निताम्यतीति नितम्बः—कटिप्रदेशः ॥

निम्बः ॥२०॥

निम्ब इति निपात्यते । नयतेनुंम् बन् ह्रस्वश्च । नयति नीयते वा निम्बः—
वृक्षः ॥

शुल्बादयश्च ॥२१॥

एते निपात्यन्ते बनि । शुषेः षस्य लः । शुष्यतीति शुल्बम् ॥

॥ इति बान्ताः ॥

कृगृशृशलिगदिभ्योऽभच् ॥२२॥

एभ्योऽभच् । किरतीति करभः—त्रिवर्ष उष्ट्रः । गिरति गुणाति वा गरभः—
सिंहः । शृणातीति शरभः—हिंस्रः । शलतीति शलभः—पतङ्गः । गर्दतीति गर्दभः—
खरः ॥

ऋषिवृषिभ्यां कित् ॥२३॥

आभ्यामभच् कित् । ऋषतीति ऋषभः—गोपतिः । वषंतीति वृषभः—सत्तवः ॥

रुशेर्निच्च लुश च ॥२४॥

रुशेरभच् नित्संज्ञः लुशदेशश्च । रुशतीति लुशभः—हस्ती, हिंसः ॥
 रासिवल्लिभ्यां च ॥२५॥

आभ्यामभच् नित्संज्ञः । रासत् इति रासभः—गर्दभः । वल्लिः सौत्रो धातुः ।
 वल्लतेऽसौ वल्लभः—दयितः ॥

गडेः कड च ॥२६॥

गडेरभच् कड इत्ययं चादेशः । गडतीति कडभः—हस्तिपोतः ॥

ददलिभ्यां भः ॥२७॥

आभ्यां भः । दरति दार्यते वा दर्भः—कुशः । दलति दल्यते वा दल्भः—वल्क-
 लम् ॥

अतिगृभ्यां भन् ॥२८॥

आभ्यां भन् । ऋच्छत्ययंते वा अर्भः—सूक्ष्मः प्राणी । गिरति गीर्यते वा गर्भः—
 उदरस्थः प्राणी ॥

इणः कित् ॥२९॥

इणो भन् किच्च । एति ईयते वा इभः—हस्ती ॥

॥ इति भान्ताः ॥

अतिस्तुसृहुसृधृक्षिभुभायापदियक्षिनीभ्यो मन् ॥३०॥

एभ्यो मन् प्रत्ययः । ऋच्छत्ययंते वा अर्मः—आहुतिः । स्तीति स्तूयते वा स्तोमः—
 मन्त्रस्तवः । सुनोति सूयते वा सोमः—चन्द्रः, यज्ञद्रव्यं वा । जुहोति हूयते वा
 होमः—आहुतिः । धावति सिसत्ति वा सर्मः—नदः । धरति ध्रियते वास्मिन् राजा
 इति धर्मः—न्यायः । क्षयति क्षिणोति वा क्षेमम्—कुशलम् । क्षीति क्षौमम्—दुकू-
 लम् । भात्ययमिति भासः—क्रोधः । यातीति यामः—दिवसचतुर्थभागः । पद्यते
 मधुकरैरिति पद्मम्—कमलम् । यक्षिः सौत्रः । यक्षतीति यक्षम्—रोगविशेषः ।
 नयतीति नेमम्—शकलम् ॥

अवतेष्टिलोपश्च ॥३१॥

अवतेर्मन् प्रत्ययः टिलोपश्च प्रत्ययस्य, धातोः संप्रसारणं च । अवतीति ओ३म्—
 प्रणवः । प्रणवष्टेः [अ० ८।२।८९] इति प्लुतः ॥

असतेरा च ॥३२॥

असतेर्मन् प्रत्यय आकारोन्तादेशश्च । असन्तेऽस्मिन् प्रत्यक्षं जना इति ग्रामः ॥

प्रथेरट् च ॥३३॥

प्रथेर्मन् अट् चागमः । प्रथन्तेऽस्माद् द्वितीयादयः शब्दा इति प्रथमः—आदिः ॥

अविसिविशुषिभ्यः कित् ॥३४॥

एभ्यो मन् किच्च । अवति उभः—जनः । सीव्यतेऽनेनेति स्यूमः—सूत्रतनुः ।
शुष्यत्यस्मात् परदर्पः भयं वेति शुष्मम्—बलम् ॥

ईषियुधीन्धिदसिइयाधूसभ्यो मक् ॥३५॥

एभ्यो मक् । ईषति ईष्यते वा ईष्मः—वसन्तः । युध्यतेऽस्मिन्निति युध्मः—
शरत्कालः । युध्यते वा युध्मः—शूरः । इध्यतेऽनेनाग्निरिति इध्मः—पलाशादिः ।
दस्यति दस्यते वा दस्मः—हीनः । इयायतेऽसौ इयामः—कृष्णो वर्णः । धुनोति ध्रुवति
धूयते वायुनेति धूमः—अग्निवर्त्मा । सुवति सुयते वा सुमः ॥

गलेरुच्चोपधायाः ॥३६॥

गलेर्मक् उच्च भवत्युपधायाः । गलति निगल्यते वा गुल्मः—व्याधिवर्तजः ॥

युजिरुच्चितिजां कुश्च ॥३७॥

एभ्यो मक् कवगादेशश्च । युनक्ति युज्यते वेति युग्मम्—युगलम् । रोचते
रुच्यते वा रुक्मम्—कार्तस्वरम् । तितिक्षत इति तिग्मम्—तीक्ष्णम् ॥

हन्तेर्हि च ॥३८॥

हन्तेर्मक् हि इति चादेशः । हन्ति दुर्गतिमिति हेमम् । बाहुलकाद् गुणः ॥

भियः षुग्वा ॥३९॥

भियो मक् षुक् चागमः । बिभेत्यस्मादिति भीष्मः, भीमः—भयानकः ॥

घर्मः ॥४०॥

अयं निपात्यते मकि । जिघर्त्ति स्वेन श्रोत्रसा जगदिति घर्मः—निदाघः । निपात-
नाद् गुणः ॥

ग्रीष्मः ॥४१॥

अयं च निपात्यते । ग्रसेरुपधाया ईत्वं षष्चास्तादेशः । ग्रसते जगत्तेजसेति ग्रीष्मः
—घर्मः ॥

आदेराद्यन्तविपर्यये डुटुलुटी च.....॥^१

१. 'आदे.....च' एतावान् पाठोऽत्राधिकमुपलभ्यते । सम्भाव्यते यदयं कस्यचित्

पच एलिमच् ॥४२॥

पचेरेलिमच् प्रत्ययः । पचतीति पचेलिमः—प्रग्नः, आदित्यो वा । पच्यन्त इति पचेलिमाः—माषाः ॥

भिदेः केलिमन् ॥४३॥

भिनत्तीति [भिदेलिमन्—नस्करः । कर्ता । भिद्यत इति] भिदेलिमन्—काष्ठम् ॥

कदिकडोरमः ॥४४॥

कदंतीति कदमः । कडतीति कडमः ॥

सूचेः वस्मन् ॥४५॥

सूचेः वस्मन् प्रत्ययः । सूचयति सूच्यते वेति सूक्ष्मम्—प्रणुः ॥

गुघेरूमः ॥४६॥

गुघेरूमः प्रत्ययः । गुघ्यति गुघ्यते वा प्राणिभिरिति गोषूमः—सस्यम् ॥

इणो दमुक् ॥४७॥

इणो दमुक् प्रत्ययः । एतीति अयम्-इयम्-इदम् ॥

कायतेडिमन् ॥४८॥

कायतेडिमन् प्रत्ययः । कायत इति किम्—प्रश्नविषयार्थ उच्यते ॥

क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुमुन् वृद्धिश्च ॥४९॥

एभ्यस्तुमुन् वृद्धिश्चैषाम् । क्रामतीति क्रान्तुम् । गच्छतीति गान्तुम्—पथिकः । क्षाम्यतीति क्षान्तुम् ॥

प्रथेरमच् ॥५०॥

प्रथन्तेऽस्माद् द्वितीयादयः संख्यावाचिन इति प्रथमः—आदिः । स्वरे भेदः ॥

चरेश्च ॥५१॥

चरेरमच् । चरतीति चरमः—ग्रन्थः ॥

॥ इति भान्ताः ॥

॥ इति सप्तमः पादः ॥

॥ अथाष्टमः पादः ॥

श्रुदक्षिस्पृहिभ्य आर्य्यः ॥१॥

एभ्य आर्य्यः प्रत्ययः । शृणोति श्रूयते वा श्रवाय्यः—यज्ञपशुग्रहणम् अर्थश्च ।
दक्षतेऽसौ दक्षाय्यः—वैनतेयः, दक्षो जनश्च । स्पृहयतीति स्पृहयाय्यः—स्पृहणशीलः ॥

दिधिषाय्यः ॥२॥

अयं निपात्यते । दधातेद्विवचनं पुगागमश्च । धीयत इति दिधिषाय्यः—पृषदा-
ज्यम् । धिष शब्दे । अस्य द्वित्वं निपात्यते । धिष्यतीति दिधिषाय्यः—शब्दः ॥

वृज एण्यः ॥३॥

वृज एण्यः प्रत्ययः । वृणोति त्रियते वा वरेण्यः—परब्रह्मधाम ॥

स्तौतेः क्सेय्यश्छन्दसि ॥४॥

स्तौतेः क्सेय्यः प्रत्ययः छन्दसि विषये । स्तूयत इति स्तुषेय्यः ॥

राजेरन्यः ॥५॥

राजतेऽर्थमिति राजन्यः—ज्योतिः, अग्निः, क्षत्रियो वा ॥

अर्त्तेनित् ॥६॥

अर्त्तेरन्यो निच्च । अयंते तत् मृगपदैरिति अरण्यम्—निर्जनस्थानम् ॥

पर्जन्यः ॥७॥

अयं निपात्यत अन्यप्रत्यये । वृषु सेचने । वर्षतेः परिपूर्वस्य जादेश उपसर्गस्य
इलोपः । गर्जतेर्वा गरेफलोपः परेरिलोपश्च । परिवर्षति परिगर्जतीति वा पर्जन्यः—
महेन्द्रः, मेघः ॥

शूरम्योश्च ॥८॥

आभ्यामन्यः प्रत्ययः । शृणात्ययिनां भयमिति शरण्यः । रमन्तेऽस्मिन्निति रमण्यः
—शोभनः ॥

वदेरान्यः ॥९॥

वदतीति वदान्यः—दाता ॥

बलिमलितनिभ्यः कयन् ॥१०॥

एभ्यः कयन् प्रत्ययः । बलति बल्यते वा बलयम्—कङ्कणम्, आभरणम् । मल धारणे । मलति क्षितिमिति मलयः—पर्वतः । तनोति कुलमिति तनयः—सुपुत्रः ॥

वृहोः षुक् दुक् इत्वं च ॥११॥

आभ्यां कयन् यथासङ्ख्यं षुक् दुक् एतौ आगमौ स्तः, वृणोतेरित्वं च । वृणोति त्रियते वा विषयः—आशयः । ह्रियते तदिति हृदयम्—मनः ॥

माच्छाससिभ्यो यः ॥१२॥

एभ्यो यः । माति मिमीते मीयते वा माया । छयति छायते वा छाया—प्रति-
रूपम् । सस्तीति सस्यम्—यवादिः । सूते सूयते सुवति वा सव्यम्—वामम् ।
वान्तो यि [अ० ६।१।७६] इति अक् ॥

जनेर्यक् ॥१३॥

जनेर्यक् प्रत्ययः । जायते जन्यते वाऽस्यामिति जाया—भार्या । जनसन [अ० ६।
४।४२] इति आत्वम् ॥

अध्न्यादयश्च ॥१४॥

अध्न्यादयः शब्दा निपात्यन्ते यकि । हन्तेर्नञ्पूर्वस्य उपधालोपः । न हन्ति न
हन्त्यते वा अध्न्यः—धर्मः, गोपतिर्वा । सम्पूर्वस्य ध्यायतेर्यकार[आकार]लोपः । संध्याय-
न्त्यस्यां विप्रा इति सन्ध्या—सायंकालः । सम्पूर्वस्य धाञ् आलोपो वा । सन्धानं
सन्ध्या—सूर्योदयास्तमयकालः । कमेरन्त्यस्य नकारः । काम्यते सा कन्या—पुत्री ।
हन्तेर्बन्धादेशो नुमागमश्च । हतमस्याः कमभिरशुभैर्वा जीवितमिति बन्ध्या—अनपत्या ।
ईष्यं ईष्यार्थः । अस्य यलोपः । ईष्यंतीति ईष्यार्—मात्सर्यम् । शक्लु शक्ती । उपधाया
इत्वंम् । शक्नोति वक्तुमिति शिष्यम्—सारम् ॥

रुचिभुजिभ्यां किष्यन् ॥१५॥

आभ्यां किष्यन् प्रत्ययः । रुच्यत इति रुचिष्यम्—भोज्यम् । भुज्यत इति
भुजिष्या—दासी ॥

पूजो यन् णुट् ह्रस्वश्च ॥१६॥

पूजो यन्णुट् चागमो ह्रस्वश्च । पवते पूयते वातेनेति पुष्यम्—शुभम् ॥

संसेः शिः कुट् किच्च ॥१७॥

संसेर्यन् कित्संज्ञश्च कुट् चागमः शि इत्ययं चादेशः । स संसीति शिक्थम्—
भिक्षास्तरणम् ॥

हर्यतेः कन्यन् हिर्च ॥१८॥

हर्यतेः कन्यन् प्रत्ययः हिर् इत्ययं चादेशः । हर्यति हर्यते वा हिरण्यम्—सुवर्णम् ॥

दधातेर्यन् नुट् च ॥१९॥

दधातेर्यन् प्रत्ययो नुट् चागमः । दधाति सत्त्वानिति धान्यम्—व्रीह्यादिः ॥

कवतेर्यक् डुक् च ॥२०॥

कवतेर्यक् प्रत्ययो डुक् चागमः । कवत इति कुड्यम्—तृणपर्णगृहम् ॥

॥ इति श्रान्ताः ॥

मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यकिभ्य उरच् ॥२१॥

एभ्य उरच् प्रत्ययः । मन्दन्तेऽस्यां वाजिन इति मन्दुरा—वाजिशाला । वाशु
शब्दे । वाश्यतेऽत्यर्थमिति वाशुरः—गर्दभः, अरिश्च । मथ्यते जनैरिति मथुरा—
नगरी । चततीति चतुरः—पटुः । चकिः सौत्रः । चङ्कत इति चङ्कुरः । अङ्कत इति
अङ्कुरः—प्रादुर्भावः ॥

व्यथेः सम्प्रसारणं धः किच्च ॥२२॥

व्यथेहरच् किच्च अन्त्यस्य धोऽन्तादेशः सम्प्रसारणं च । व्यथन्तेऽस्मात् जना इति
विधुरः—अनग्निकः राक्षसश्च ॥

मुकुरदुर्दुरौ च ॥२३॥

एती निपात्येते उरचि । मकि मण्डने । अस्य नलोप उपधोत्वं च । मङ्कचतेऽनेनेति
मुकुरः—आदर्शः । दृणातेर्दुक् । दृणातीति दुर्दुरः—मण्डूकः ।

बहुलवचनादन्येभ्योऽपि । शृणातेः कुगागमः । शृणातीति शकुरः । कीतेद्विवचनं
[धातोर्लुकारलोपः] कुगागमश्च । कीतीति कुकुरः—श्वा ॥

मुद्गरादयश्च ॥२४॥

निपात्यन्ते । मुहेर्हस्य दः तस्य च गक् । प्रत्ययोकारस्य चाकारः । मोहयतीति
मुद्गरः—अस्त्रविशेषः ॥

असेरुरन् ॥२५॥

उरन् प्रत्ययः । अस्यन्ते देवैरिति असुराः—दैतेयाः ॥

मसेश्च ॥२६॥

उरन् । मसुरः ॥

शावशेराप्तौ ॥२७॥

शावुपपदे अशेरुर्न् आप्तौ गम्यमानायाम् । अरुनुते विविधान् कामानिति इवशुरः
—जायापिता । अशनातीति वा इवशुरः ॥

इषिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिबन्दिमिदिमिहिमुहिमुचि-
रुचिरुधिशुषिबन्धिभ्यः किरच् ॥२८॥

एभ्यः किरच् प्रत्ययो भवति । इषु इच्छायाम्, इष गतौ, इष आभीक्ष्ये । इच्छति
इष्यति इष्णातीति इषिरः—अग्निः, आहारो वा । माद्यन्तेऽनेनेति मदिरा—सुरा ।
मदयतीति वा । मोदतेऽनेनेति मुदिरः—मेघः । खिद्यतेऽनेनेति खिदिरः—सोमवक्रः,
त्रासः । छिनत्तीति छिदिरम्—शस्त्रम् । भिनत्तीति भिदिरः—भेदः । मन्दतेऽस्मि-
न्निति मन्दिरम्—गृहम् । वन्दति वन्दयति वा वन्दिरः—चन्द्रमाः । तिभ्यति तेमयति
वा तिमिरम्—तमः । मेहति मेहयति वा मिहिरः—पूषा । मुह्यतेऽनेनेति मुहिरः—
कामः । मुच्यन्तेऽनेनेति मुचिरः—धर्मः । मोचयतीति वा । रोचते सर्वेभ्य इति रुचि-
रम् । रुणद्धीति रुधिरम्—रक्तम् । शुष्यते शोषयति वा शुषिरम्—शुष्कम् ।
बध्नाति श्रोत्रेन्द्रियमिति बधिरः—श्रोत्रहीनः ॥

अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः ॥२९॥

एते निपात्यन्ते किरचि । अनक्तीति अजिरम्—जित्वरम् । नञ्पूर्वस्य जीर्यते-
ऋवर्णलोपो वा । न जीर्यत इति अजिरः—देवः । शृणातेः शोऽन्तादेशः । शीर्यतेऽस्मिन्
तूणगुल्मवनस्पतीनां तेजासीति शिशिरः—कालः । श्लथेल्लोप उपधाया इत्वं लत्वं
प्रत्ययस्य निपात्यते । श्लथत इति शिथिलम्—असारम् । तिष्ठतेरालोपः । तिष्ठ-
तीति स्थिरम्—निश्चलम् । स्फायतेऽष्टिलोपः । स्फायत इति स्फिरम्—बहुभारः ।
तिष्ठतेर्लृस्वत्वं वुगागमश्च । तिष्ठतीति स्थविरः—वृद्धः । खाद् भक्षणे । अस्योपधाया
ह्रस्वः । खादति कुष्ठव्याधिनिमित्तमिति खदिरः—वृक्षविशेषः ॥

उणादयो बहुलम् [अ० ३।३।१] इति वचनादन्येऽपि शिविरादयश्च निपा-
त्यन्ते । शीङो वुक् ह्रस्वश्च । शेरतेऽस्मिन् राजबलानि ति शिविरम्—स्थानम् ।
पचैरुपधाया इत्वम् । पच्यतेऽस्मिन्निति पिचिरम्—भाण्डम् ॥

१. अन्यत्र ठान्तादेशं विधाय 'पिठिरम्' शब्दोऽपि साध्यते ॥

मीनातेरुरन् ॥३०॥

मीनातेरुरन् प्रत्ययः । मीनाति सर्पानिति मयूरः—वर्हिः ॥

कठिचकिभ्यामोरः ॥३१॥

आभ्यामोरः प्रत्ययः । कठतीति कठोरम्—चिरन्तनम् । चकतीति चकोरः—पक्षी ॥

किशोरादयश्च ॥३२॥

एते निपात्यन्ते ओरप्रत्यये । काशेरुपधाया इत्वम् अगुणत्वं च निपात्यते । काशत इति किशोरः । एवमन्येऽपि ॥

स्फायितञ्चिवञ्चिशकिक्षिपिक्षुदिसपितृपिदृपिवन्द्युन्दिशिवति-
 वृथ्यजिनीषदिसदिमुदिखिदिभिदिछिदिमन्दिचन्दिदहिदसि-
 दस्मिभवहिवसिवाशिशीङ्हसिसिधिशुभिभ्यो रक् ॥३३॥

एभ्यो रक् । स्फायत इति स्फारम्—बहुः । तञ्चु गतौ । तच्यते तदिति तक्रम् ।
 वञ्चु गतौ । वच्यत इति वक्रम्—कुटिलम् । शक्नोतीति शक्रः—इन्द्रः । क्षिप्यते
 तदिति क्षिप्रम्—आशु । क्षुदतीति क्षुद्रः—हिंस्रः । सपतीति सप्रः—चन्द्रमाः । तृप्य-
 तीति तृप्रम्— । दृप्यतीति दृप्रम्—बलम् । वन्दते वञ्चते वा वन्द्रः ।
 समुन्दन्ति तस्मादिति समुद्रः—उदधिः । श्वेतत ति श्वित्रम्—व्याधिः । वर्तत इति
 वृत्रः । अजति संग्राममिति वीरः—शूरः । नीयते तदिति नीरम्—जलम् । पद्यते-
 ऽस्मिन्निति पद्रः—ग्रामघोषादिजनपदसन्निवेशः । माद्यन्तेऽस्मिन्निति मद्रः—जनः,
 क्रीडा । मोदतेऽनयेति मुद्रा—प्रत्ययः । छिद्यते खेदयति वा छिद्रम्—दिषाणम् ।
 भिनत्ति भिद्यते वा भिद्रः—शरः । छिद्यते तदिति छिद्रम्—विवरम् । मन्दत इति
 मन्द्रः—मधुरस्वरः । [चन्दत इति चन्द्रः—सोमः ।] दहति दह्यते वा दह्रः—
 अग्निः । दस्यतीति दक्षः—देवभिषक् । दम्नोति दम्भ्यते वा दभ्रः—अल्पः, सूर्याचन्द्र-
 मसौ च । बहतीति उह्रः—अनडवान् । वस्यते तदिति उल्लम्—परं तेजः । वाश्यत
 इति वाश्रः—रासभः । शोतेऽत्यर्थमिति शीरः—अजगरः । हसत्यर्थमिति हल्लः । विधु
 संराट्ठी । सिध्नोतीति सिध्रः—आसनप्रकारः । शोभत इति शुभ्रम्—सितम् ॥

निन्देर्नलोपश्च ॥३४॥

निन्दे रक् नकारलोपश्च । निन्द्यत इति निद्रा ॥

चकिरभ्योरुच्चोपधायाः ॥३५॥

आभ्यां रक् उच्चावयोरुपधायाः । चकति चक्यते वा चुक्रः—रसविशेषः । रमन्ते-
ऽस्मिन्निति रुन्नः—सुन्दरः ॥

वौ कसे ॥३६॥

वावुपपदे कसे रक् उच्चोपधायाः । विकसतीति विकुल्लम्—कुत्सितम् ॥

तदेनुम् ॥३७॥

तदे रक् नुम् च । तन्द्रा ॥

शदेरु च ॥३८॥

शदे रक् ऊ चोपधायाः । शीयत इति शूद्रः ॥

स्थश्च ॥३९॥

अस्माद् रक् ऊकारश्च । तिष्ठतीति स्थूरम्—उच्चम् ॥

अमितम्योर्दीर्घश्च ॥४०॥

आभ्यां रक् दीर्घश्चोपधायाः । अमति अम्यते वा आन्नः—चूतः । ताम्यति
ताम्यते वा जनैरिति तान्नम्—लोहितविकारः ॥

दुरीणो लोपश्च ॥४१॥

दुरीणो रक् लोपश्च घातोः पूर्वस्य च दीर्घः । दुःखेन ईयते प्राप्यत इति हूरम्
—विप्रकृष्टम् ॥

कृतेश्छक् क्रू च ॥४२॥

कृते रक् छक् क्रू चा[गमा]देशो भवतः । कृन्तति कृत्यते वा कृच्छम्—दुःखम् ।
कृन्ततीति क्रूरः—पापकर्मा ॥

हन्तेर्धु रच् ॥४३॥

हन्तेर्धु रच् प्रत्ययः । हन्तीति हन्तुरम् (?) ॥

रोर्देणिलुक् च ॥४४॥

रोदे रक् णेलुक् च । रोदयतीति रुद्रः—ईशः ॥

बहुलमन्यत्रापि संज्ञाछन्दसोः ॥४५॥

अन्यस्माद्धातोरन्यस्मिन् प्रत्यये परतः संज्ञायां छन्दसि विषये बहुलं णेलुग् भवति ।
संज्ञायाम्—देवयतीति श्रौः—स्वर्गः, अन्तरिक्षम् । पुण्यं कारयतीति पुण्यकृत्—देवः ।

चक्रं धारयतीति चक्रधरः। अम्बु धारयतीति अम्बुधरः। वज्रं धारयतीति वज्रधरः।
 [छन्दसि—] “वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे” [ऋ० ७।६६।७]। वर्धयन्तु [इति
 प्राप्ते]। “अग्ने शर्षं महते सौमगाय” [ऋ० ५।२८।३] शृधु उन्दने। शर्षयेति
 प्राप्ते। “नेमि नमन्ति” [ऋ० ८।६७।१२]। नमयन्तीति प्राप्ते। “जजान गर्भं महि-
 मानमिन्द्रम्” [अथ० ३।१०।१२]। जनयामासेति प्राप्ते।

बाहुलकादमंज्ञाछन्दसोरपि णेलुक्। पर्णानि शोषयतीति पर्णशुट्, पर्णशुषौ। पर्णानि
 मोचयतीति पर्णमुक्। पर्णानि मोहयतीति पर्णमुक् पर्णमुहौ।

वान्ति पर्णशुषो वातास्ततः पर्णमुचोऽपरे।

ततः पर्णमुहो वान्ति ततो देवः प्रवर्षन्ति ॥^१

जोरी च ॥४६॥

जु इत्येतस्माद्धातो रक् प्रत्यय ईकारश्चान्तादेशः। जवत इति जीरः—द्रव्यम् ॥

सुसूधागृधिभ्यः क्रन् ॥४७॥

एभ्यः क्रन्। सुन्वन्ति सूयते वा सुराः—देवाः। सूते सुवते वा सूरः—आदित्यः।
 दधाति चित्तमिति धीरः—सत्त्ववान्। गृध्यति यत्र तत्रेति गृध्रः—खगः ॥

शुषिचिमिभ्यो दीर्घश्च ॥४८॥

एभ्यो रक् दीर्घश्चैषाम्। शु गती। शवति संग्रामम्, शूयते वा रिपुरनेनेति शूरः
 —जेता। सिनोति सीयते वा सीरा—लाङ्गलं हलविलिखिता रेखा च। चिनोति
 चीयते वा चीरः—मुनिजनवासः। मिनोति मीयते वा मीरा—देशसीमा ॥

वाविन्धेः ॥४९॥

वावुपपदे इन्धेः क्रन् प्रत्ययः। विविधमिन्धे इध्यते वा ज्योतिर्भिरिति बीधम्—
 नभः ॥

वृधिवपिभ्यां रन् ॥५०॥

आभ्यां रन्। वर्धन्तेऽत्यर्थमिति वर्धम्—उप्यतेऽस्मिन् बीजमिति वप्रम्—तटम्,
 प्राकारश्च ॥

ऋज्रेन्द्राप्रवज्रविप्रकुप्रचुप्रक्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्ल-
 तीब्रवर्णैरामालाः ॥५१॥

एते रन्प्रत्यये निपात्यन्ते। अर्जैरलोपो रेफस्य ऋ। अर्जत इति ऋजः—

नायकः । इन्दतीक्ष्णते वा इन्द्रः—शक्रः । अङ्गयत इति अग्रम्—प्रान्तः । व्रजे रलोपः । व्रजतीति वज्रम्—पविः । प्रातेराकाररेफयोर्लोपः । विविधं प्रातीति विप्रः । विविधं पातीति वा विप्रः । आलोपः । कुपि छादने । कुप्यतीति कुप्रम्—गृहं स्थानं वा । चुवि वक्त्रसंयोगे । अस्य पोऽन्तादेशः । चुम्बत इति चुप्रम्—मुखम् । क्षुर क्षुर विलेखने । अनयोरन्तलोपो गुणाभावश्च । क्षुरतीति क्षुरः—नापितशस्त्रम् । क्षुरतीति क्षुरः—शफः । भन्दत इति भद्रम्—कल्याणम् । गमेरुत्पूर्वस्य टिलोपः, उपसर्गान्तलोपश्च । उद्गच्छतीति उग्रम्—कूरम् । उद्गिरतीति उग्रः—कपर्दी । भियः प्रत्ययस्य वा लत्वम् । विभेतीति भेरः, भेलः—शरः । शुभेः कान्तादेशः प्रत्ययस्य वा लत्वम् अगुणत्वं च । शोभत इति शुक्रः—कविः दैत्यगुरुश्च । शोभत इति शुक्लः—पाण्डुवर्णः । तिपृ क्षरणार्थः । उपधादीर्घो बश्चान्तादेशः । तेपत इति तीव्रम्—निष्ठुरम् । वृणोति त्रियते वर्णः—श्वेतादिः । अत्र प्रत्ययस्य नत्वम् । वर्णयतीति वर्णः—अकारादिः । प्रत्ययस्याकारादेशः । एतीति इरा—मदिरा । मान पूजायाम्, मल धारणे । नलोपः प्रत्ययस्य लत्वम्, ललोप उपधादीर्घः प्रत्ययस्य लः । मान्यतेऽनया मलति वा माला—सक् ॥

कृशृशृवृञ्चतिभ्यष्ट्वरच् ॥५२॥

एभ्यष्ट्वरच् । किरति कीर्यते वा कर्बरः—व्याघ्रादिः, विष्टरो वा । गिरति गृणाति वा गर्वरः । गर्वरी—सन्ध्या । शृणाति शीर्यन्ते वास्मिन् प्राणिन इति शर्वरः । शर्वरी—रात्रिः । वृणोतीति वर्वरः—कामः । वर्वरी—नदी । चतन्तेऽस्मिन् प्राणिन इति च्त्वरम्—अङ्गणम् ॥

नौ सदेः ॥५३॥

नावुपपदे सदेः ट्वरच् प्रत्ययः । नियतं सीदन्त्यस्मिन्निति निषद्वरः—जम्बालः । निषद्वरी—प्रभा ॥

छित्वरछत्वरधोवरपीवरचीवरगह्वरकट्वरसंयद्वरोपह्वराः ॥५४॥

एते निपात्यन्ते ट्वरच् । छिनत्तेऽस्तोऽन्तादेशोऽगुणत्वं च, छयतेर्वा इत्वं तुगागमश्च । छिनत्ति छयतीति वा छित्वरः—छेदकः, धूर्तश्च । छादयतेर्णिलुकि तोऽन्तादेशः । छादयतीति छत्वरम्—छादनम् । ध्वंसतेर्धी आदेशोऽगुणत्वं च । ध्वंसत इति धीवरः—निषादः । प्यायः पीभावः । प्यायति प्यायते वाऽन्नाहारेणेति पीवरः—मांसलः । चेदीर्घः । चिनोतीति चीवरम्—मुनिजनवासः । गुहू संवरणे । उपधाया अत्वम् । प्यन्तोऽपि । गुहति गूहयति वा तांस्तानर्थानिति गह्वरम्—गहनम्, प्रत्यन्त-

देशश्च । कटघत इति कट्वरम्—व्यञ्जनम् । यमेरन्त्यस्य दः । संयच्छतीति संयद्वरः—वाग्यतः । ह्वेओ वकाराकारलोपी । उपहूयत इति उपह्वरम्—रहस्यं सन्धिश्च ॥

अशेः सरन् ॥५५॥

अशेः सरन् । अशनुते अशनात्यश्यते वा अक्षरम्—वर्णः, मोक्षपदं च ॥

वसेश्च ॥५६॥

वसेः सरन् । वसन्त्यस्मिन् नक्षत्रग्रहदेवगणा इति वत्सरः—अब्दः ॥

सपूर्वाच्चित् ॥५७॥

सपूर्वात् वसेः सरन् चित्संज्ञः । समन्ताद् वसन्त्यस्मिन् क्षणलवमुहूर्त्तपक्षमासायनानीति संवत्सरः । एवं परिवत्सरः ॥

कुधूमदिभ्यः कित् ॥५८॥

एभ्यः सरन् किच्च । क्रियत इति कृसरम्—अन्नम् । धुनोति धुनाति धूयते वा धूसरम् । माद्यते परस्य व्यसनेष्विति मत्सरः ॥

पतेरश्च लः ॥५९॥

पतेः सरन् रेफस्य च लकारः । पतन्तीति पत्सलः—तोयधारा ॥

तन्यृषिभ्यां वसरन् ॥६०॥

आभ्यां वसरन् । तनोति तन्यते वा तसरम्—भाण्डम् । ऋषतीति ऋक्षरा—तोयधारा ॥

अमिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽन्नन् ॥६१॥

एभ्योऽन्नन् प्रत्ययः । अमत्यस्मिन्नन्नपानमिति अमन्नम्—भाजनम् । नक्षतीति नक्षत्रम्—ज्योतिः । इज्यतेऽस्मिन्देवतेति यजत्रम्—यज्ञस्थानम् । हन्त्यनेनेति वधत्रम्—शस्त्रं विषं वा । पतन्त्यनेनेति पतत्रम्—वाहनम् ॥

गडेरदेश्च कः ॥६२॥

गडेरन्न आदेश्च कादेशः । गड सेचने । गडतीति कडत्रम्—दाराः ॥

वृजश्चित् ॥६३॥

वृजोऽन्नन् चित्संज्ञः । वृणोति व्रियते वा वरत्रम्—वर्म, रक्षा ॥

सुविदेः कत्रन् ॥६४॥

सावुपपदे विदेः कत्रन् । शोभनं वेत्तीति सुविदत्रम् ॥

कृतेर्नुम् च ॥६५॥

कृतेः कत्रन् नुमागमश्च । कृन्ततीति कृन्तत्रम्—छेदनं, वेष्टनं वा ॥

ऋच्छेररन् ॥६६॥

ऋच्छेररन् प्रत्ययः । ऋच्छरा—इन्द्रियप्रलयः ॥

अर्त्तिकमिभ्रमिदेविवाशिभ्यश्चित् ॥६७॥

एभ्योऽरन् चित्संज्ञः । ऋच्छत्यर्थे वा अररः—रणम् । काम्यतेऽसौ कमरः—
कोमलो बालः । भ्राम्यतीति भ्रमरः—शिलीमुखः । देवत इति देवरः—पतिभ्राता
कनीयान् । वाश्यत इति वाशरः—कोकिलः ।

बाहुलकात् चमतीति चमरः—श्वापदः । एवमन्येऽपि ॥

कुवः क्ररन् ॥६८॥

कु इत्येतस्मात् क्ररन् । कवते कीति कुवते वा कुररः ॥

अङ्गिमदिमन्दिभ्यश्चारन् ॥६९॥

एभ्यश्चारन् प्रत्ययः । अङ्गत्यसौ सुवर्णकारादिभिरिति अङ्गारः—दग्धं काष्ठम् ।
माद्यतीति मदारः—पातशौण्डः । मन्दतेऽनेनेति मन्दारः—देवकुसुमवृक्षः ॥

गडेः कड च ॥७०॥

गडेररन् कड चादेशः । गडति गड्यते वा तदिति कडारः—कपिलः ॥

शृङ्गारभृङ्गारौ ॥७१॥

एतौ निपात्येते आरनि । श्रिन् सेवायाम् । शृभावो गुणाभावश्च नुक्गुको चा-
गमौ । श्रयति सोभाग्यं श्रीयते वा विद्वद्भिरिति शृङ्गारः—प्रथमरसः, विदग्धता वा ।
अथवा । शृणाते ह्रस्वत्वं शेषं पूर्ववत् । शृणाति माधुर्येण श्रोतृमनांसीति शृङ्गारः—
कामाश्रयसम्बन्धः, सुकमाराभिधानकाव्यविशेषः, प्रधानशोभनो दत्तार्थश्च । विभर्त्तर-
गुणत्वं नुक् गुक् एतावागमौ । विभर्त्ति कलशं भ्रियते वा मङ्गलायिभिरिति भृङ्गारः
—उदककलशः ॥

कञ्जिमृजिभ्यां चित् ॥७२॥

आभ्यामारन् चित्संज्ञः । कञ्जिः सौत्रः । कञ्जति कज्यते वा कञ्जारः—कुसूल-
जातिः, व्यजनं वा । माष्टीति माज्जारः—ओतुः ॥

कमेः किदुच्चोपधायाः ॥७३॥

कमेरारन् किद् उच्चोपधायाः । काम्यतेऽसौ कुमारः—सेनानीः बालो वा ॥

तुषारादयश्च ॥७४॥

एते निपात्यन्ते । तुष अग्रीतो । अगुणः । तुष्यन्त्यस्मिन् प्राणिन इति तुषारः—
हिमम् । कसति तस्मादिति कसारः—हिस्रः । एवमन्येऽपि ॥

शृणातेः करन् ॥७५॥

अस्मान् करन् । शृणाति पित्तं पादौ वा शर्करा—गुडविकारः शिलाचूर्णं च ॥

पुषेः कित् ॥७६॥

पुषेः करन् किच्च । पोषति पुष्यति पुष्णाति वा पुष्करम्—पद्मं तीर्थं च ॥

कृशूपूकटिकुटिशौटिभ्य ईरन् ॥७७॥

एभ्य ईरन् प्रत्ययः । कीर्यत इति करीरः—वृक्षः । शीर्यते तत् शरीरम्—देहः ।
पुनातीति पवीरम्—पवित्रम् । कटयत इति कटीरम्—कामुकम् । कुटयत इति
कुटीरः । शौटतीति शौटीरः—धीरः ॥

वशेः कित् ॥७८॥

वशेरीरन् कित्संज्ञः । उश्यत इति उशीरम् ।

बहुलवचनात् कुटीरम् ॥

कशेर्मुट् च ॥७९॥

कशेरीरन् मुडागमश्च । कशिः सीत्रो धातुः । कशतीति कश्मीरः—जनपदः ॥

कृञ् उच्च ॥८०॥

कृञ् ईरन् उच्चान्तादेशः । क्रियते तदिति कुरीरम्—मैथुनं वेश्म वा ॥

घसेः शित् किच्च ॥८१॥

घसेरीरन् प्रत्ययः शित्च किच्च । अदन्ति तदिति क्षीरम्—दुग्धम् ॥

गभीरगम्भीरौ ॥८२॥

एतौ निपात्येते ईरन्प्रत्यये । गाधू प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च । अस्य ह्रस्वत्वं
अश्चान्तादेशो नुम् वा । गाधत इति गभीरः, गम्भीरः—निम्नं चपलश्च ।

बाहुलकात् कडीरम्—हरीतकी ॥

चतेरुन् ॥८३॥

चतेरुन् प्रत्ययः । चततीति चतुरः—पटुजनः ॥^१

ष्टन् ॥८४॥

सर्वधातुभ्यः ष्टन् प्रत्ययो भवति । छाद्यतेऽनेनेति छत्रम्—आतपत्रम् । वस्ते शरीरमिति वस्त्रम्—वासः । पतत्यनेनेति पत्रम्—यानम् । राजत इति राष्ट्रम्—जनपदसन्निवेशः ॥

अस्जिगमिनमिहनिविष्यशां वृद्धिश्च ॥८५॥

एभ्यः ष्टन् वृद्धिश्चैषाम् । भृज्जति तस्मिन्निति आष्ट्रम्—अम्बरीषम् । गच्छतीति गान्त्रम्—वपुः । नमति नम्यते वा नान्त्रम्—शिरः । हन्तीति हान्त्रम्—रक्षो वधश्च । वेवेष्टीति वैष्ट्रम्—विष्णुः । अश्नुते अश्नाति वा आष्ट्रः—आकाशः ॥

दिवेद्यु च ॥८६॥

दिवेः ष्टन् द्यु चादेशो वृद्धिश्च । दीव्यन्त्यस्मिन् सुकृतिन इति द्यौत्रम्—त्रिदिवः ॥

उषिखनिभ्यां कित् ॥८७॥

आभ्यां ष्टन् किच्च । ओषति वनस्पतीनिति उष्ट्रम्—तिर्यग्जातिः । खन्यत इति खात्रम्—तडागम् ॥

सिवमुचेष्टेरु च ॥८८॥

आभ्यां ष्टन् टेरुकारादेशश्च । सीव्यतेऽनेनेति सूत्रम्—तन्तुः । मुच्यते तदिति मूत्रम्—प्रस्रावः ॥

हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्रन् ॥८९॥

एभ्यः त्रन् । हूयत इति होत्रम्—हविः । याति यानमिति वा यात्रा—गमनम् । मीयत इति मात्रा—परिमाणम् । शृण्वन्त्यनेनेति श्रोत्रम्—कर्णम् । बभस्तीति भस्त्रम्—चर्म ॥

गमेरा च ॥९०॥

गमेः त्रन् आकारोऽन्तादेशश्च । गच्छतीति गात्रम्—शरीरम् ॥

१. अयमपपाठः । 'चतुर'शब्दस्य पूर्वत्र [८१२१] सिद्धत्वात् । अत्र 'चतन्त' इति चत्वारः—संख्या' इति पाठेन भाव्यम् ।

अमिचिमिदिशंसिभ्यः क्वः ॥६१॥

एभ्यः क्वः प्रत्ययः । अमत्यस्मिन् आहार इति आन्त्रम्—गुह्यम् । वीयत इति चित्रम्—नानाऽऽकारलेख्यम् । मेघतीति मित्रम्—सुहृत् । शसतीति शस्त्रम्—प्रहरणम् ॥

पुवो ह्रस्वश्च ॥६२॥

पुवः क्वो ह्रस्वश्च । पुनातीति पुत्रः—अपत्यम् ॥

स्त्री ॥६३॥

अयं निपात्यते । स्त्यायतेर्लोपो रुक् चागमः ।^१ स्त्यायत्यस्यां गर्भं इति स्त्री—योषित् ॥

गुधूवोपचिवचियमिसनितनिसदिक्षदिभ्यस्त्रन् ॥६४॥

एभ्यस्त्रन् । गूयते मेरोः प्रजादीनां सर्वासां विशेष इति गोत्रम्—गिरिः, ऋषि-वंशादि वा । ध्रियत इति ध्वत्रम्—स्तम्भः । वीयतेऽनेनेति वेत्रम्—वीर्यम् । पचतीति पक्त्रम्—अग्निः । उच्यतेऽनेनेति वक्त्रम्—मुखम् । यच्छतीति यन्त्रम्—शरीरं सन्धानं पीडनं वा । मन्यते मनुते वा मन्त्रः—छन्दः । तनोति तन्यते वा तदिति तन्त्रम्—विस्तीर्णम् । अथवा तन्त्रम्—शास्त्रसंग्रहः, कुविन्दभाण्डं च । सीदतीति सत्रम्—यज्ञः । क्षद संवरणे । क्षदतीति क्षत्रम्—जातिः ॥

दादिभ्यश्छन्दसि ॥६५॥

एभ्यस्त्रन् छन्दसि विषये । दीयतेऽनेनेति दात्रम्—छेदनम् । पूयतेऽनेनेति पोत्रम्—हलसूकरयोर्मुखाग्रम् । पिबत्यनेनेति पात्रम्—भाजनम् । लूयतेऽनेनेति लोत्रम्—शरीरम् ॥

भूवादिगृभ्यो णित्रन् ॥६६॥

एभ्यो णित्रन्प्रत्ययः । भवतीति भावित्रम्—विधानम् । वादयति इति दादि-त्रम् । गीर्यत इति गारित्रम्—अन्नपानम्, गुरुश्च ॥

चरेवृत्ते ह्रस्वश्च वा ॥६७॥

चरेणित्रन् प्रत्ययो वृत्ते गम्यमाने ह्रस्वश्च वा भवति । चरत्यनेनानन्दमिति चारित्रम्, चरित्रं वा—शीलं, स्थित्यभेदो वा ॥

१. अशुद्धोऽयं पाठः । 'स्त्यायतेस्तकाराकारलोपो निपात्यते' इति भाव्यम् । यकारस्य 'लोपो व्योर्वलि' [अ० ६।१।६४] इति लोपो भविष्यति ।

अशिन्नादिभ्य इत्रोत्रौ ॥६८॥

अशि तृ इत्येवमादिभ्यः क्रमाद् इत्रोत्रप्रत्ययौ भवतः । अश्नुतेऽश्नाति वा तदिति अशिन्नम् । तरन्ति तेनेति तरन्नम् [—प्लवः । त्रियत इति वरन्नम्—] अभि-
प्रेतम् ॥

अमेद्विषि चित् ॥६९॥

अमेरित्रः चित्संज्ञो द्विषि वाच्ये । अमति मनोवाक्कायैरिति अभिन्नम्—शत्रुः ॥

मसेरुर्न् ॥१००॥

मसेरुर्न् प्रत्ययः । मसी परिमाणे । मस्यतेऽसी मसूरः—सस्यम् ॥

हिंसेरीरन्नीरचौ ॥१०१॥

हिंसेरीरन् ईरच् एतो प्रत्ययौ । हिनस्तीति हिंसीरः—हिंस्रः । स्वरे विशेषः ॥

उदि दृणातेररच् पूर्वपदान्त्यलोपो धातोष्टिलोपश्च ॥१०२॥

उदयूपपदे दृणातेररच् प्रत्ययः पूर्वपदान्त्यलोपो धातोष्टिलोपश्च । उद्दीर्यते तद् वायुनाऽग्निसहितेनेति उदरम्—जठरम् । स्वरे विशेषः ॥

जनेरर ठः ॥१०३॥

जनेररः प्रत्ययः ठश्चान्तादेशः । जायन्तेऽस्मिन् वातादिवैषम्याद् व्याधय इति जठरम्—उदरम् ॥

वनिमनिभ्यां चिद् वा ॥१०४॥

आम्भामरः चित् ठश्चान्तादेशः । वनति वनुते वा वठरः—गृहदेशः, मूर्खश्च । मन्यते मनुते वा मठरः—ज्ञानी गोत्रं च ॥

कृदरादयश्च ॥१०५॥

एते निपात्यन्त अरप्रत्यये । करोतेरगुणत्वं दुगागमश्च । कुर्वन्ति तस्मिन् व्रीह्यादि-
द्रव्यमिति कृदरः—मूलः । करोति तावदनुमिति वा कृदरः । दृणातीति दृबरम्—
विषमयम् । दृणातीति शृदरः ॥

अश्नोतेराशुकर्मणि वरडी चोपधायाः ॥१०६॥

अश्नोतेर्वरट् ईकारश्चोपधाया आशुकर्मण्यभिधेये । अश्नुतेऽसौ विश्वमाश्विति ईश्वरः—सर्वमतः ॥

व्याडि घ्रातेर्जातौ कन् ॥१०७॥

वि आङ् इत्येतयोरुपपदयोर्घ्राघातोः कन् प्रत्ययो जातावभिधेयायाम् । व्याजिघ्र-
तीति व्याघ्रः—शार्दूलः ॥

करोतेर्च् च ॥१०८॥

करोतेः कन् द्वित्वं च । करोति क्रियते वा चक्रम्—आयुधम्, रथाङ्गं वा ॥

हन्तेरन् घ च ॥१०९॥

हन्तेरन् प्रत्ययो घञ्चान्तादेशः । हन्ति हन्यते वा घरः—गृहम् ॥

॥ इति रेफान्ताः ॥

कपिगण्डिपटिभ्य ओलः ॥११०॥

एभ्य ओलः प्रत्ययो भवति । कम्पत इति कपोलः—गण्डः । गण्डत इति गण्डोलः
—हर्षूलः । पटतीति पटोलः—द्रव्यजातिः ॥

हृषेरूलच् ॥१११॥

हृषेरूलच् प्रत्ययः । हृष्यति यत्र तत्रेति हर्षूलः—रमणशीलः ॥

कल तृपश्च ॥११२॥

तृपेः कलप्रत्ययः कमेश्चानुवर्त्तनात् । तृप्यति तर्पयति चा तृपला—लता ।
काम्यते कामयते वा तदिति कलम्—पद्मम् ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशो मण्डलादिप्रसिद्धचर्यः । मण्ड्यते मण्डयति तत् मण्डलम्—परि-
वारः । कुण्ड्यत इति कुण्डलम् । कुश्यत इति कोशलः—देशः । बाहुलकाद् गुणः ।
तोषतीति तोषलः—देशः ॥

शपेर्बश्च ॥११३॥

शपेः कलप्रत्ययो बश्चान्तादेशः । शप्यतेऽसौ शबलः—वर्णः ॥

वृषादिभ्यश्चित् ॥११४॥

वृषादिभ्यः कलप्रत्ययो भवति चित्संज्ञः । आकृतिगणः । वर्षतीति वृषलः—शूद्रः ।
देवति दीव्यतीति वा देवलः—ऋषिः । केवृ सेवने । केव्यत इति केवलम् । पट्यते
तदिति पटलम्—घनसंघातः । कुशिः सौत्रः । कोशत इति कुशलम्—आकुशलो
मेधावी ॥

मृजेष्टिलोपश्च ॥११५॥

मृजेः कलः टिलोपश्च । मृज्यतेऽसौ मलः—बाह्यं रजः ॥

चुपेरच्चोपधायाः ॥११६॥

चुपेः कलप्रत्यय उपधाया अच्च । चोपयति मुहुर्मुहुरिति चपलम्—अस्थिर-
चेष्टः ॥

शकिशम्योर्नित् ॥११७॥

आभ्यां कलः प्रत्ययो निच्च । शक्यते तदिति शकलम्—अंशः । शमयति शम्यते
वा प्रायश्चित्तरिति शमलम्—दुस्तिम् ॥

द्रमिमस्योरुच्चोपधायाः ॥११८॥

आभ्यां कलप्रत्ययो निच्च उच्चोपधायाः । द्रम गतौ । द्रमतीति द्रुमलम्—
जलम् । मस्यतेऽनेन धान्यमिति मुसलम्—प्रहरणम् ॥

कम्बलादयश्च ॥११९॥

एते निपात्यन्ते कलप्रत्यये । कमु कान्तौ ण्यन्तः । अस्य मुमागमो बश्चान्तादेशो
ह्रस्वश्च । कामयते तमिति कम्बलः । काम्यतेऽसौ कोमलः—सुकुमारः । उमागमः ।
छादयतेऽसौ यज्ञकर्मणेति छगलः—अजः । पलति पल्यते वा पललम्—विकारः ।
पाटयतीति पाटला—पुष्पजातिः । एवमन्येऽपि ॥

तमिविडिविलिभृणिकुलिकपिपलिविशिपञ्चिकुणिभ्यः कालच् ॥१२०॥

एभ्यः कालच् । ताम्यतीति तमालः—व्यालवृक्षो च । विड इति सौत्रो ण्यन्तः ।
वेडयति मूषकानिति विडालः—मार्जारः । वेलयतीति विलालः—भिदुरः । मृणति
मृण्यते वा मृणालम्—बिसम् । कुल्यतेऽसौ कुलालः । कपतीति कपालम् । पालयति
पाल्यते तदिति पलालम् । विशन्तीति विशालम् । पचि व्यक्तीकरणे । पञ्चयतीति
पञ्चालः । कुणयति कुण्यते वा कुणालम्—नगरम् ॥

पतिचण्डिभ्यामालञ् ॥१२१॥

आभ्यामालञ् प्रत्ययः । पतन्ति तस्मिन्निति पातालम्—भूमेरधः । चण्डतीति
चण्डालः—श्वपाकः ॥

पीयुक्वणिभ्यां कालन् ह्रस्वः प्रसारणं च ॥१२२॥

आभ्यां कालन् प्रत्ययो ह्रस्वः प्रसारणं च । पीयु इति सौत्रो धातुः । पीयते इति
पियालम्—शब्दः । वणति वण्यते वा कुणालम्—नगरम् । कुणालशब्दस्य तमि-
विडि [॥१२०॥ इति सिद्धे पुनः साधनं स्वार्थम् ॥

पुषेः कलन् ॥१२३॥

पुषेः कलन् प्रत्ययः । पोषति पुष्यति पुष्णाति वा पुष्कलम्—समग्रम् ॥

सूशक्यविभ्यः कलः ॥१२४॥

एभ्यः कलः प्रत्ययः । मवत इति मूलम् । शक्नु श० । शक्नोति हृदयमावर्ज-
यितुमिति शक्लम्—मधुरम् । अव्यते तदिति अलम् ॥

कुडिकृषिभ्यां कमलन् ॥१२५॥

आभ्यां कमलन् प्रत्ययः ।.....॥

वृङ्लुठितनिताडिभ्य उलन् तण्ड च ॥१२६॥

एभ्य उलन् प्रत्ययः तण्डादेशश्चैषाम् ।.....॥

मव्यतेर्यलोपो मश्च ॥१२७॥

मव्यतेरुलन् यलोपो मश्च ।.....॥

मङ्गरेलच् ॥१२८॥

मङ्गरेलच् प्रत्ययः ।.....॥

॥ इति लान्ताः ॥

प्रथेः षिवन् प्रसारणं च ॥१२९॥

प्रथेः षिवन् प्रत्ययः प्रसारणं च ।.....॥

अशूप्रु षिलटिकटिखटिविशिभ्यः क्वन् ॥१३०॥

एभ्यः क्वन् प्रत्ययः ।.....॥

इण्शीभ्यां वन् ॥१३१॥

आभ्यां वन् ।.....॥

सर्वनिघृष्ट्वरिष्वलिष्वशिवपट्वप्रह्वेष्व्वा अतन्त्रे ॥१३२॥

एते निपात्यन्ते ।.....॥

शेवायह्वाजिह्वाग्रीवाप्वामीवाः ॥१३३॥

एते निपात्यन्ते ।.....॥ लिहेर्जकार आदेर्निपात्यते । लिहन्त्यनया रसानिति
जिह्वा । ग निगरणे । अस्य ईगागमो गुणाभावश्च । गिरत्यनयाऽन्नपानमिति ग्रीवा—
शिरोधरा । आप्नोति सर्वमिति आप्वा—वायुः । मीयत इति मीवा—वायुः ॥

कृगृशृदृभ्यो वः ॥१३४॥

कृणाति किरति वा कर्बः—आखुः । गृणाति गिरति वा गर्बः—मदः । वृणाति भक्तानां पापानीति शर्बः—ईशानः । दृणाति सर्वानिति दर्बः—हिस्रः । प्रत्ययान्तर-करणं स्वरायम् ॥

स्रुवः कित् ॥ १३५ ॥

स्रुवो वः किच्च । स्रवन्ति तस्माद् हवीपीति स्रुवः—स्रुक् ॥

शपेर्वन् ॥ १३६ ॥

शपेर्वन् प्रत्ययः । शपति शप्यते वा शप्वः—आक्रोशः ॥

उल्वादप्रश्च ॥ १३७ ॥

एते निपात्यन्ते वन्प्रत्यये । ली श्लेषणे दै० ला आदाने आ० । उत्पूर्वयोरुपसर्गान्त-लोपः । उल्लीयते उल्लाति वा उल्वः—बभ्रुः, जरायुर्वा । विदि अवयये । अस्य दलोपः । रूपयतेर्वा वि आदेशः । विन्दद्यते रूप्यते वा विम्बम् [?]—प्रतिसादृश्यम्, देहश्च । शलेरुपधाया उत्त्वमगुणत्वं च । शलति शल्यते वा शुल्बम् ॥

॥ इति वान्ताः ॥

॥ इत्यष्टमः पादः ॥

॥ अथ नवमः पादः ॥

क्लिशोरीचोपधायाः कन् लोपश्च लो नाम् ॥१॥

क्लिशोः कन् प्रत्ययः, ईकार उपधायाः, लकारस्य लोपो नाम् चागमः । क्लिश्यति क्लिशनाति वा कीनाशः—कदर्यो जनः ॥

क्लिशोरन् लोपश्च लः ॥२॥

क्लिशोरन् प्रत्ययो भवति लकारस्य च लोपः । क्लिशनाति क्लिश्यते वा क्लेशः—कचः ॥

कलेरशन् ॥३॥

कलेरशन् प्रत्ययः । कलयत्युदकमिति क्लेशः—घटः ॥

इणस्तुम् ॥४॥

इण अशन् प्रत्ययः तुमागमश्च । एतीति एतशः—ऋषिः ॥

॥ इति शान्ताः ॥

अविमहोष्टिषच् ॥५॥

आभ्यां टिषच् प्रत्ययः । अवतीति अविषः—तृणजातिः । अविषी—गङ्गा । महतेऽसौ महिषः । महिषी ॥

रुहेर्वृद्धिश्च ॥६॥

रुहेष्टिषच् वृद्धिश्च । रुह्यतेऽसौ रोहिषः । रोहिषी—दूर्वा ॥

तवेष्टिषच् ॥७॥

तवेष्टिषच् णित्संज्ञो वा । तव इति सौत्रः । तवतीति ताविषः, तविषः—स्वर्गलोकः । ताविषी, तविषी—गङ्गा ॥

नञि व्यथेः ॥८॥

नञ्युपपदे व्यथेष्टिषच् । न व्यथत इति अव्यथिषः—सूर्याग्निभू[म]यः ॥

सहेः षष् लुक् च कन् ॥९॥

सहेः कन् प्रत्ययः षष् इत्ययं चादेशो लुक् प्रत्ययस्य । सहत इति षट्—संख्या ॥

परौ व्रजेः षः पदान्ते क्विप् दीर्घश्च ॥१०॥

पराद्वुपपदे व्रजेः क्विप् दीर्घश्च, पदान्ते वर्तमानस्य जकारस्य षकारः । परिव्रजति
इति परिव्राद् । पदान्त इति किम् ? परिव्राजौ ॥

कृतृभ्यामीषन् ॥११॥

आभ्यामीषन् प्रत्ययः । कीर्यते तदिति करीषम्—शोभयविकारः । तरतीति तरीषः
—प्लवः ॥

शृपृभ्यां कित् ॥१२॥

आभ्यामीषन् कित्संज्ञः । शृणाति शीर्यते वा शिरीषम् । पृणाति पूर्यते वा पुरी-
षम् ॥

अर्जेर्ऋज च ॥१३॥

अर्जेरीषन् ऋज इत्ययं चादेशः । अर्ज्यते तदिति ऋजीषम्—घनम् ॥

अम्बरीषम् ॥१४॥

अयं निपात्यत ईषनि । भवति तस्मिन्निति अम्बरीषम्—काष्ठम् । आप्नोतेर्वा
अम्बादेशो रुगागमः । आप्यते तत् अम्बरीषम्—आकाशम् ॥

ऋनहिभ्यामुषच् ॥१५॥

आभ्यामुषच् प्रत्ययः । ऋच्छत्यर्यते वा अरुषः । नह्यतीति नहुषः—राजा ॥

पुरः कुषन् ॥१६॥

पृ इत्येतस्मात् कुषन् प्रत्ययः । पृणाति पूर्यते वा पुरुषः—पुमान् ॥

पृकलिभ्यामुषच् ॥१७॥

आभ्यामुषच् प्रत्ययः । पृणातीति पुरुषः—अन्नदः । कलते कल्यते वा कलुषः ॥

पीयेरुषन् ॥१८॥

पीयेरुषन् प्रत्ययः । पीय इति सौत्रः । पी..... ॥

[इतोऽग्रे हस्तलेखः खण्डितः]

[अज्ञातनाम्नो वृत्तिकारस्य वृत्तिः (२)]

॥ प्रथमः पादः ॥

महादेवं नमस्कृत्य प्रणिपत्य सरस्वतीम् ।
वक्ष्ये वृत्तिगुणादीनां यथावृत्तिं यथाक्रमम् ॥

अश्वत्थभ्योऽनिः ॥१॥

एभ्यो धातुभ्योऽनिप्रत्ययो भवति । अशू व्याप्तौ सौ०, अश भोजने कौ० ।
अश्नुते अश्नाति वा वनस्पतीनां तेज इति अशनिः— वुलिशम्, शिला, मेघश्च । कर्त्ता ।
अव रक्षणादिषु भौ० । अवति भूतानीति अवनिः— क्षितिः । कर्त्ता । तृ प्लवनतरणयोः
भौ० । तरन्त्यनेनेति तरणिः— नदीसंक्रमः, आदित्यश्च । करणम् ॥

अतिसृग्धमिभ्यश्च ॥२॥

एभ्योऽनिः स्यात् । ऋ गतौ भौ० । ऋच्छति, इयत्ति, अर्यते वा अरणिः—
अग्नियोनिः । कर्त्ता कर्म च । सृ गतौ भौ०, जौ० । धावति सिसर्त्ति वा सरणिः—
इष्टगतिः पन्थाः । कर्त्ता । धुङ् अनवस्थाने भौ० । ध्रियन्तेऽस्यां प्राणिन इति धरणिः
—भूः । अधिकरणम् । धमि इति सौत्रो धातुः । धमति धम्यते वा धमनिः—वक्त्रैक-
देशः । कर्त्ता कर्म च ॥

आङि शुषेः सनश्छन्दसि ॥३॥

आङ्युपपदे शुषेर्धातोः सन्नन्तान्छन्दसि अनिः स्यात् । शुष शोषणे दौ० । आशु-
शुक्षतीति आशुशुक्षणिः—अग्निः वायुश्च । कर्त्ता ।

उणादयः [अ० ३।३।१] बहुलवचनाद् आचिकीर्षतीति आचिकीर्षणिः—ओम् ।
कर्त्ता ॥

कृषेरादेश्च चः ॥४॥

कृषेरनिः स्यादादेशकारादेशः । कृष विलेखने । कृषति कर्षति वा चर्षणिः—
कर्षकः, वृषः । कर्त्ता ॥

अदेर्मुट् च ॥५॥

अदरेनिः स्यान्मुडागमश्च । अद भक्षणे आ० । अत्तीति अदमनिः—अग्निरश्च वा । कर्त्ता ॥

.....॥६॥

वृत्तेरनिः स्यात् । वृत्तु वर्तने । वर्तन्तेऽनयेति वर्त्तनिः—मार्गः । करणम् ॥

क्षिपेः कित् ॥७॥

क्षिपेरनिः किञ्च । क्षिप प्रेरणे तौ० । क्षिप्यत इति क्षिपणिः—आयुधम्, दण्डश्च । कर्म ॥

जसिसहेररिन् ॥८॥

आम्यामुरिन् स्यात् । जस क्षेपणे दौ० । जस्यति जासयतीति वा जसुरिः—समाप्तिः । कर्त्ता । सह मर्षणे भौ० । सहतेऽप्यर्थमिति सहुरिः—पृथिवी, अक्रोधश्च । कर्त्ता ॥

भवोऽनिच् ॥९॥

भवतेरनिच् स्यात् । भू सत्तायां भौ० । भवन्त्यस्यां भूतानीति भवनिः—लोकस्थितिः । अधिकरणम् ॥

असिसजिभ्यां विथन् ॥१०॥

आम्यां विथन् स्यात् । असु क्षेपणे । अस्यतीति अस्थि—शरीरांशम् । कर्त्ता । सज् सङ्गे भौ० । सजत इति सक्थि—शरीरावयवः । कर्त्ता ॥

प्लुषिगुषिकुषिभ्यः विसः ॥११॥

एभ्यः विसः स्यात् । प्लुष दाहे दौ० । प्लुष्यति प्लुष्यत इति प्लुक्षिः—अग्निः, जठरम् । कर्त्ता कर्म । गुष शोषणे । गुष्यतेऽनेनेति शुक्षिः—तेजः । करणम् । कुष निष्कर्षे ऋ० । कुष्णाति कुष्यते वा कुक्षिः—उदरांशः । कर्त्ता कर्म ॥

अशोनित् ॥१२॥

अशोः विसः स निच्च । अश भोजने, अशू व्याप्ती । अशनाति अशनुते वा तेन रूपमिति अक्षि—लोचनम् । कर्त्ता करणम् ॥

नियो मिः ॥१३॥

नियो घातोमिः स्यात् । नीज् प्रापणे भौ० । नयतीति नेमिः—चक्रप्रान्तः । कर्त्ता ॥

१. अन्यत्र 'जसु मोक्षणे' इति पाठः ।

अर्त्तेह च ॥१४॥

अर्त्तेमिः ऊ इत्ययं चादेशः । ऋ गती भी० जी० । ऋच्छति इयत्ति अयंते वा
ऊमिः—तरङ्गः ॥

अशेरवा च ॥१५॥

अशेमिः स्याद् रवा इत्ययं चादेशः । अश भोजने, अश व्याती कं० । अशनुते
अशनाति वा रश्मि—मयूखः । कर्त्ता ॥

भुवः विमन् ॥१६॥

भुवः विमन् स्यात् । भू सत्तायां भी० । भवन्त्यस्यां भावा इति भूमिः—क्षितिः ।
अधिकरणम् ॥

दल्मिः ॥१७॥

दल्मिरित्ययं शब्दो निपात्यते विमन्प्रत्यये निरुद्धः । दल विदारणे । इडागमा-
भावश्च निपात्यते । दल्यतेऽनेनेदं दलयति वा दल्मिः—आयुधम् । करणं कर्त्ता च ॥

वीज्याज्वरिभ्यो निः ॥१८॥

एभ्यो निः स्यात् । वी गतिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु आ० । वीयते वेणिः—केश-
बन्धः । कर्म । बहुलत्वाणत्वम् । ज्या वयोहानी कं० । जिनातीति ज्यानिः—हानिः ।
कर्त्ता । ज्वर रोगे । ज्वरति ज्वरणं जूणिः—रोगः । कर्त्ता भावश्च ॥

सूवृषिभ्यां कित् ॥१९॥

आभ्यां निः स्यात् किञ्च । सू गती भी० जी० । सरति सिसर्त्तीति वा सुणिः—
अग्न्यनिलजलानि । कर्त्ता । वृषु सेचने भी० । वर्षतीति वृष्णिः—वासुदेववंशः, मेघो
वा । कर्त्ता कर्म च ॥

अङ्गेनेलोपश्च ॥२०॥

अङ्गेर्घातोनिः स्यान्नलोपश्च । अगि गत्यर्थः । अङ्ग्यतेऽसाविति अग्निः—हुता-
शनः । कर्म ॥

वह्निभ्युश्च उलाहात्वरिभ्यो नित् ॥२१॥

एभ्यो निः स्यात् निच्च । [वह प्रापणे] भी० । वहति उहाते वह्निः—अग्निः । कर्त्ता
कर्म च । भिज् सेवायां भी० । अयन्ते तामिति भेणिः—सङ्घातः । कर्म । यु मिश्रणे
आ० । युवन्त्यस्यामिति योनिः—आभ्यन्तरप्रकृतिः, उत्पत्तिस्थानम् । अधिकरणम् ।
अश्ववणे भी० । अश्वयतेऽसौ पुम्भिरिति ओणिः—जघनम् । कर्म । अलै हर्षक्षये ।

स्त्रायत्यनयेति स्त्रानिः—दीनता, हर्षक्षयश्च । करणम् । ओहाङ् गतौ, ओहाक्
त्यागे जी० । हीयते जहाति वा हानिः । कर्त्ता । जित्वरा सम्भ्रमे । त्वरते त्वरणं वा
तूणिः—त्वर । कर्त्ता भावश्च ॥

घृणिः पृश्निः पार्णिभूर्णिः ॥२२॥

एते शब्दा निपात्यन्ते निरूढलोपागमवर्णविकाराः । घृ क्षरणदीप्तयोः जी० । अस्य
गुणाभावो निपात्यते । जिघत्ति घृणिः—अग्निः, रश्मिश्च । कर्त्ता । स्पृश संस्पर्श ।
अस्य सकारलोपो गुणाभावो निपात्यते । संस्पर्शनमात्रं पृश्निः—त्वस्तिस्तोकं, जीवश्च ।
भावः । स्पृश संस्पर्श । अस्य सकारलोपो वृद्धिरुच्चायाः षकारभावो निपात्यते । स्पृशत्य-
नयेति पार्णिः—पादैकदेशः । करणम् । भू सत्तायाम् । अस्य रुगागमो निपात्यते-
ऽगुणत्वं च । भवतीति भूर्णिः—भूमिः, कालः । कर्त्ता ॥

बाहुलकत्वादन्त्येऽपि निपात्यन्ते । धृ धारणे । अस्य उकारादेशो निपात्यते । धारणं
धूर्णिः—धृतिः । भावः । श्यैङ् गतौ । अस्य सम्प्रसारणमगुणत्वं निपात्यते । श्यायत
इति शिनिः—राजा, वर्णश्च । कर्म । कु शब्दे आ०, कुङ् अव्यक्ते शब्दे भौ० ।
अनयोरगुणत्वं निपात्यते णत्वं च प्रत्ययस्य । कौति कवते कूयते वा कुणिः—विकल-
पाणिः । कर्त्ता कर्म ॥

वृद्धभ्यां विन् ॥२३॥

वृज् वरणे । वृणोतीति वविः—घात्री । कर्त्ता । दृ विदारणे क्रै० । दीर्यतेऽनयीदन्-
मिति दीविः—साधनभाण्डम् । करणम् ॥

जृशृस्तृजागृभ्यः क्विन् ॥२४॥

एभ्यः क्विन् स्यात् । जृष् वयोहानौ दै० । जीर्यत इति जीविः—कार्यः ।
कर्त्ता । शृ हिंसायां क्रै० । शृणातीति शीविः—हिंसा जातिर्वा । कर्त्ता । स्तृञ् आ-
च्छादने क्रै० । स्तृणातीति स्तीविः—अध्वयुः तृणजातिर्वा । कर्त्ता । जागृ निद्राक्षये
आ० । जागर्तीति जागृविः—अग्निः, राजा च । कर्त्ता ॥

दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य ॥२५॥

दिवः क्विन् स्याद् द्वे चास्य रूपे भवतो दीर्घश्चाभ्यासस्य । दिवु क्रीडादौ दै० ।
दीव्यतीति दीविः—अन्नम् । कर्त्ता ॥

कृविघृष्विच्छविस्थविदविकिकिदीविः ॥२६॥

एते शब्दा निपात्यन्ते क्विन्प्रत्यये निरूढाः । डुकृञ् करणे ता०, कृञ् हिंसायां
सौ०, कृञ् कृतौ भौ० । करोति कृणोति करति वा कृविः । कर्त्ता । घृ क्षरणदीप्तयोः

जी० । अस्य षुगागमो निपात्यते । वृष्विः—वायुः, अग्निश्च । कर्ता । छदि विदारणे^१
चौ० णिजन्तः । णिलोपो दलोपो ह्रस्वो निपात्यते । छाद्यतेऽनयेति छ्विः—त्वक्
शोभा च । करणम् । ष्ठा गतिनिवृत्तौ भौ० । अस्य ह्रस्वत्वं निपात्यते । तिष्ठतीति
स्थ्विः—भुजङ्गमः, अग्निश्च । कर्ता । डुदाब् दाने जी० । अस्य ह्रस्वत्वं निपात्यते ।
ददातीति द्विः—दाता । कर्ता । कु शब्दे । अस्य इत्वं निपात्यते प्रत्ययस्य च किः ।
क्रीति कवते^२ किकिः—विद्वान्, शब्दाकरो वा । कर्ता । दिवु क्रीडादौ दै० । अस्य
दीर्घत्वं निपात्यते । दीव्यतीति दीविः—कितवः । कर्ता ।

वाहुलकत्वादन्त्येऽपि निपात्यन्ते । अट गतौ भौ० । अडागमो निपात्यते । अटन्त्य-
स्यामिति अटविः—अरण्यम् । अधिकरणम् ॥

पातेर्डतिः ॥२७॥

पातेर्डतिः स्यात् । पा रक्षणे^३ । पातीति पतिः—भर्ता । कर्ता ॥

[अमेरतिः ॥२८॥]

अमेरतिः स्यात् । अमतीति अमतिः—व्याधिः, गतिर्वा । कर्ता ॥

वहिवस्यर्त्तिभ्यश्चित् ॥२९॥

एभ्योऽतिः स्यात् चिच्च । वह प्राप्ते भौ० । वहतीति वहतिः—वायुः, अनङ्-
वांश्च । कर्ता । वस निवासे भौ० । वसन्त्यस्यामिति वसतिः—आलयः । अधिकर-
णम् । ऋ गतौ भौ० जी० । ऋच्छति इत्यर्त्ति अयंते वा अरतिः—वायुः, सरणं च ।
कर्ता कर्म च ॥

अञ्चेः को वा ॥३०॥

अञ्चेरतिः स्यात् चित्संज्ञकः, ककारश्चान्त्यस्य वा । अञ्चु गतिपूजनयोः भौ० ।
अञ्चति अच्यते^४ वा अञ्चतिः, [अङ्कतिः]—ब्रह्माग्न्यनिलाः । कर्ता कर्म च ॥

हन्तेरंह च ॥३१॥

हन्तेरतिः स्यात् चित्संज्ञकः, अंह इत्ययमादेशः । हन हिंसागत्योः । हन्ति हन्यते
वा अंहतिः—पन्थाः, कालः, रथश्च । कर्ता [कर्म] ॥

१. अन्यत्र 'छद संवरणे' पाठः ।

२. 'कुवते' इति हस्तलेखे ।

३. 'पत् पतने' इत्यशुद्धः पाठो ह. ।

४. 'अकच्यते' इत्यपपाठो ह. ।

रमेनिन् ॥३२॥

रमेरतिः स्यात् नित्संज्ञकश्च । रमु क्रीडायां भौ० । रमतेऽस्यामिति रसतिः—
क्रीडा । अधिकरणम् ॥

षुजोरिन् दीर्घश्च ॥३३॥

सुनोतेरिन् स्याद् दीर्घश्च । षुञ् अभिषवे सौ० । सुनोति सूयते वा सूरिः—
पण्डितः । कर्त्ता कर्म ॥

अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन् ॥३४॥

एभ्यः क्रिन् स्यात् । अद भक्षणे । अत्ति अद्यते वा अद्रिः—पर्वतः । कर्त्ता कर्म ।
शद्लु शातने भौ० । शद्यत इति शद्रिः—वज्रः, गिरिश्च । कर्म । भू सत्तायां भौ० ।
भवतीति भूरिः—बहुः । कर्त्ता । शुभ दीप्ती भौ० । शोभत इति शुभ्रिः—दर्शनीयः ।
कर्त्ता ॥

वङ्कचादयश्च ॥३५॥

वङ्कचादयः शब्दा निपात्यन्ते क्रिन्प्रत्यये । वकि गतौ कौटिल्ये च । वञ्चतेः
कुत्वम् [नलोपाभावश्च] । वञ्चते वञ्चतीति वा वङ्कः—शिल्पम् । कर्त्ता । मकि
मण्डने भौ० । मङ्कत इति मङ्कः—शिवः । कर्त्ता । अकि लक्षणे । अङ्कत इति
अङ्कः—चिह्नम् । कर्त्ता ॥

राशतिभ्यां त्रिप् ॥३६॥

[आभ्यां त्रिप् स्यात् ।] रा दाने आ०, रै शब्दे भौ० । राति रायतीति रात्रिः—
क्षपा । कर्त्ता । शतिः सौत्रो धातुः । [शततीति] शत्रिः—हस्ती । कर्त्ता ॥

अदेस्त्रिनिच्च ॥३७॥

अदेस्त्रिः स्यान्निच्च । अत्ति तपःस्वाध्यायी अत्रिः—ऋषिः । स्वरे विशेषः ॥

मृकणिभ्यामीचिः ॥३८॥

आभ्यामीचिः स्यात् । मृङ् प्राणत्यागे । अयत इति मरीचिः—रश्मिः । कर्त्ता ।
कण निमीलने । कणति कण्यते वा कणीचिः—चक्षुः प्राणश्च । कर्त्ता कर्म ॥

वेजो डित् ॥३९॥

वेज ईचिः स्यात् डित्संज्ञकः । वेज् तन्तुसन्ताने । वयते ऊयते' वीचिः—ऊर्मिः ।
कर्त्ता कर्म ॥

१. 'वीयते वयति' इति ह. ।

इवयतेरिचत् ॥४०॥

इवयतेरीचिः स्यात् चित्संज्ञकः । टुओरिव गतिवृद्धयोः । इवयतीति इवयोचिः—
चन्द्रमाः इवयथुश्च । कर्त्ता ॥

नौ सञ्जेरथिन्^१ ॥४१॥

नावुपपदे सञ्जेरथिन् स्यात् । सञ्ज परिष्वङ्गे भौ० । निषजते निषज्यते वा
निषञ्जथिः—रथकूबरः, कुणपश्च । कर्त्ता कर्म ॥

उद्यत्तेरिचत् ॥४२॥

उद्युपपदेऽर्त्तैर्वातोरथिन् स्यात् चित्संज्ञकः । ऋ गतौ भौ० । उदृच्छति अर्यते वा
उदरथिः—वप्रः, समुद्रः, कायश्च । कर्त्ता [कर्म] ॥^२

सर्त्तेरिणत् ॥४३॥

सर्त्तेरथिन् णिच्च । सृ गतौ भौ० जौ० । धावति^३ सिसर्त्ति^४ वा सारथिः—रथ-
वाहः । कर्त्ता ॥

अमेर्गुरी रश्च लो वा ॥४४॥

[अमेर्धातोर्गुरिः प्रत्ययो भवति] रेफस्य च वा लकारः । अम गत्यादिषु भौ० ।
अमतीति अङ्गुलिः, अङ्गुलिः वा —करशाखा । कर्त्ता ॥

इन् सर्वधातुभ्यः ॥४५॥

इन् स्यात् । पद गतौ । षद्यत इति पदिः—मोक्षमार्गः । चिट पर प्रीष्ये भौ० ।
चेटतीति चेदिः—प्रीष्या^५ । कर्त्ता । वट वेष्टने भौ० । वटतीति वटिः—तन्तुः । कट
गतौ । कटति कटयते वा कटिः—शरीराङ्गम् । कर्त्ता कर्म च । बल प्राणने । बलति
बल्यते वा बलिः—अमुरः दैत्यो वा । कर्त्ता कर्म च । रु शब्दे । रौति रूयते वा
रविः—भानुः । कर्त्ता कर्म । पूज् पवने क्रौ० । पुनाति पविः—पवित्रं, वज्र च । कर्त्ता ॥

हृपिशिरुहिवृतिविदिकोर्त्तिभ्यश्च ॥४६॥

१. अन्यत्र 'नौ षञ्जेर्धथिन् ।... निषङ्गथिः' इत्युपलभ्यते ।

२. हस्तलेख इतोऽग्रे 'अमेर्गुरी.....कर्त्ता ।' इति सवृत्ति सूत्रमस्थाने पठ्यते,
तदत्र यथास्थानमग्रे नीतम् ।

३. 'सरति' इति ह. ।

४. सर्वत्र 'सिसर्त्ति' इत्यपपाठ उपलभ्यते ।

५. 'चिर प्रीष्ये भौ० । चरतीति चेरिः—प्रीष्यः' इति ह. ।

एभ्य इन् । हृज् हरणे भौ०, हृ प्रसह्यकरणे जी० । हरति जिहृत्ति वा हरिः—
विष्णुः, वानरभान्वादयः । पिश अद्यवे^१ । पिशति पिश्यते वा पेक्षिः—केशोर्णामांस-
लवः पेशलश्च । कर्त्ता कर्म च । रुह बीजजन्मनि आविभवि [च] भौ० । रोहतीति
रोहिः—जन्म । कर्त्ता । वृत्तु वर्तने भौ० । वर्तते वृत्यते वा वर्त्तिः—द्रव्यम्, चेल-
वेष्टनं वा । कर्त्ता कर्म च । विद ज्ञाने आ०, विद्लृ लाभे, विद विचारणे रौ०, विद
सत्तायां दै० । वेत्ति विन्दति विनत्ति विद्यते वा वेदिः—त्रेताग्न्यधिष्ठानम् । कर्त्ता ।
कीर्त्तिः सौत्रो धातुः, कृत संशब्दने । कीर्त्तनं कीर्त्यते कीर्त्तिः—ख्यातिः । भावः कर्म
च ॥

इगुपधात् कित् ॥४७॥

इगुपधाद् धातोरिन् प्रत्ययः स्यात् । भिदिर् विदारणे रौ० । भिनत्तीति भिदिः—
वज्रं सूचकश्च । छिदिर् द्वैधीकरणे । छिनत्तीति छिदिः—परशुः । कर्त्ता । शुच शोके
भौ० । अहरहः क्लिश्यमानं जर्जं शोचतीति शुचिः—विद्वान् । कर्त्ता । रुच दीप्तौ ।
रोचत इति रुचिः—भानुः काङ्क्षा च । कर्त्ता । ऋषी गतौ । ऋषतीति ऋषिः—
मुनिः । कर्त्ता । कृष विलखने तौ०, भौ० । कृषति कर्षति [वा]तामिति कृषिः—
वैश्यवृत्तिः । कर्म ॥

अभेः सम्प्रसारणं च ॥४८॥

अभेः [इन्] सम्प्रसारणं किञ्च । अमु अनवस्थाने दै०, अमु चलने भौ० ।
आम्यति अभति वा भूमिः^२—वायुः । कर्त्ता ॥

क्रमितमिस्तम्भामत इच्च ॥४९॥

एभ्य इन् स्यात् किञ्च, इकारश्चैषां भवत्यकारस्य । क्रमु पादविक्षेपे भौ० ।
क्रामति क्रम्यते वा क्रमिः—प्राणी । कर्त्ता कर्म च । तमु ग्लानौ^३ । ताम्यतीति तिमिः—
मत्स्यः । कर्त्ता । [स्तभि प्रतिबन्धे भौ०, स्तम्भु सौत्रो धातुः । स्तम्भते स्तम्भ्नाति वा
स्तिभिः—समुद्रः । कर्त्ता] ॥

मनेरुच्च^४ ॥५०॥

मनेरिन् प्रत्ययः स्याद् अस्य चोकारः । मन ज्ञाने, मनु अवबोधने ता० । मन्यते
मनुते वा मुनिः—ऋषिः । कर्त्ता ॥

१. 'अशू अद्यवे' इत्यशुद्धः पाठो ह. ।

२. 'अभिः' इति ह. । ३. अन्यत्र 'तमु काङ्क्षायाम्' इत्युपलभ्यते ।

४. 'मनेरुच्चास्य' इति ह. ।

वल्लेर्वलिश्चाहिरण्ये ॥५१॥

वल्लेर्धातोरिन् स्याद् वलिरादेशोऽहिरण्यार्थे । वल्ल इति सौत्रो धातुः । वल्लति वल्ल्यते वा वलिः—त्वङ् भांससंकोचः । कर्त्ता कर्म च । अहिरण्य इति किम् ? वल्लिः—हिरण्यशलाका ॥

वसिवपिवदिराजिव्रजि[ध्वजि]सदिहनिकमिकषिवाशिवारिभ्य
इञ्^१ ॥५२॥

एभ्य इञ् स्यात् । वस निवासे भौ० । वसतीति वासिः—तक्षणो भाण्डम् । कर्त्ता । डुवप बीजसन्ताने । वपत्यस्यामिति वापिः—पुष्करिणी । अधिकरणम् । वद व्यक्तायां वाचि । वदन्त्यस्यामिति वादिः—वीणा । अधिकरणम् । राजृ दीप्ती । राजतीति राजिः—लेखा तिलकादिश्च । व्रज गतौ भौ० । व्रजतीति व्राजिः—मनः । कर्त्ता । ध्वज गतौ । ध्वजतीति ध्वाजिः—अश्वः । कर्त्ता । षद् लु विशरणगत्यवसादनेषु भौ० । सीदतीति सादिः—अश्वारोहः । कर्त्ता । हन हिंसागत्योः आ० । हन्तीति हानिः—सर्वनाशः । कर्त्ता । कमु कान्ती । काम्यत इति कास्मिः—कामः । कर्म । कष हिंसायाम् । कषतीति काषिः—हिंसकः, उपकरणभाण्डं च । कर्त्ता । वाशृ शब्दे । वाश्यति वाश्यते वा वाशिः—जलदः । कर्त्ता कर्म च । वृञ् वरणे सौ० णिजन्तः । वायंते तदिति वारि—जलम् । कर्म ॥

नहो भश्च ॥५३॥

नह इञ् स्याद् भश्चान्तादेशः । णह बन्धने दौ० । नह्यतीति नाभिः—चक्रमभ्यं, प्राण्यवयवश्च । कर्त्ता ॥

कृषेर्वृद्धिछन्दसि ॥५४॥

कृषेरिञ् छन्दसि वृद्धिश्च । कृष विलेखने भौ० । कर्षति कृषति वा कार्षिः—कृषिकर्म । छन्दसीति किम् ? कृषिः । अत्र इगुपधात् कित् [१।४७][इति इन्] ॥

शु शकुनौ ॥५५॥

शु इत्यस्माद्धातोरिञ् स्यात् शकुनौ वाच्ये । शु हिंसायाम् । शणातीति शारिः—शकुनिः । कर्त्ता । शकुनाविति किम् ? शरिः—शूलम् । अच इः [१।६६] ॥

कृञ् उदीचां [कारिषु] ॥५६॥

४. हस्तलेखे 'इण्' इति पठ्यते । अग्रे 'जनिघसिभ्यामिण्' इत्यत्र 'इण्' पाठादत्र 'इञ्' इति भाव्यम् ।

कृञो धातोरिङ् स्याद् उदीचां मते कारिष्वभिधेयेषु । डुकृञ् करणे । करो-
तीति कारिः—शिखी । कर्ता । उदीचामिति किम् ? करिः—विष्णुः । अत्र इः
[१।६६] ॥

जनिघसिभ्यामिण् ॥५७॥

आभ्यामिण् स्यात् । जनी प्रादुर्भावे दौ०, जन जनने जी० । जायते जजन्ति
[जन्यते] वा जनिः—प्रादुर्भावः । कर्ता कर्म च । अद भक्षणे आ० । अत्ति अर्थ-
मिति घासिः—अग्निः । कर्ता ॥

अज्यतिभ्याम् ॥५८॥

आभ्यामिण् स्यात् । अज गतिक्षेपणयोः भौ० । अजति अज्यते आजिः—
युद्धम् । कर्ता कर्म च । अत सातत्यगमने । अततीति आतिः—पक्षी^१ । कर्ता ॥

पादे, च ॥५९॥

पादशब्द उपपदेऽजातिभ्यामिण् । पादस्य पदाज्यातिगोषहतेषु [अ० ६।३।५२]
इति पदभावः । पादाभ्यामजतीति पदाजिः, [पादाभ्यामततीति] पदातिः—हस्त्य-
श्वरहितो योधः । कर्ता ॥

अशिपणाय्यो रुड्लुकौ च ॥६०॥

एतयोरिङ् स्याद् यथासंख्यं रुड्लुकौ चागमादेशौ भवतः । अशु सौ०, अश
कौ० । [अशनुते] अशनाति वा राशिः—यवादिसंघातः, ग्रहनक्षत्रम् । पण व्यवहारे
स्तुतौ । पणाय्यतेऽनेनेति पाणिः—हस्तः । अत्रायो लुक् । करणम् ॥

वेजो डिच्च ॥६१॥

वेज इण् स्यात् डिच्च । वेज् तत्तुसन्ताने । वयतीति विः—तन्तुवायः । कर्ता ॥

प्रे हरतेः कूपे ॥६२॥

प्रशब्द उपपदे हरतेरिङ् डिच्च कूपेऽभिधेये । हज् हरणे भौ० । प्रहियते-
ऽस्मादिति प्रहिः—कूपम् । अपादानम् ॥

नौ व्येजो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः ॥६३॥

नावुपपदे व्येजो धातोरिङ् स्यात् डिच्च यलोपो भवति पूर्वस्य च दीर्घः । व्येज्
संवरणे भौ० । निवीयत इति नीविः—अधोवासः ॥

समाने ख्यः^२ स चोदात्तः ॥६४॥

१. 'पक्षिः' इति ह. ।

२. 'समानाख्य' इत्यपपाठो ह. ।

समान उपपदे ख्या इत्येतस्मादिण् डिच्च यलोपश्च धातोः, समानस्य सादेशः
स चोदात्तः । ख्या प्रकथने आ० । समानं ख्यायते जनैरिति सखा^१—वयस्यः । कर्म^२ ॥

आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च ॥६५॥

आङ्युपपद आभ्यामिण् स्यात् डिच्च ह्रस्वश्च पूर्वपदस्योदात्तः । श्रिञ् सेवायां
भौ० । आश्रयन्ति तामिति^३ अश्रिः—कोणः । कर्म । हन हिंसागत्योः । आहन्तीति
अहिः—सर्पः । कर्त्ता ॥

अच इः ॥६६॥

अजन्ताद् धातोरिः प्रत्ययः स्यात् । रु शब्दे । रीति रूयते वा रविः—भास्करः ।
कर्त्ता कर्म च । पुञ् पवने । पुनाति पूयते वा पविः—वायुः । कर्त्ता कर्म च । भू
सत्तायाम् । भवतीति भविः—सर्गो विधिश्च । डुभूञ् धारणपोषणयोः । विभर्त्ति
भ्रियते वा भरिः—वसुधा । कर्त्ता कर्म च ॥

खनिकष्यज्यसि वसि ध्वनिसनिग्रन्थि चरिभ्यश्च ॥६७॥

एभ्य इः । खन विदारणे^४ भौ० । खन्यत इति खनिः—तडागः । कर्म । कष
हिंसार्थे भौ० । कष्यत इति कषिः । अज गतिक्षेपणयोः । अज्यत इति अजिः । कर्म ।
असु क्षेपणे । अस्यत इति असिः—खङ्गः । कर्म । वस निवासे । वसति तस्यामिति
वसिः—शय्या, रात्रिः । अधिकरणम् । ध्वन शब्दे भौ० । ध्वनतीति ध्वनिः । षण
सम्भक्ती भौ०, षण दाने ता० । सनति सनोतीति वा सनिः—भक्तिः दानं च । कर्त्ता ।
ग्रन्थ सन्दर्भे कौ० । ग्रथ्नाति ग्रथ्यते वा ग्रन्थिः—सन्धिः । कर्त्ता कर्म च । चर गति-
भक्षणयोः । चरतीति चरिः ॥

उभेर्द्वश्च ॥६८॥

उभेः [इः] द्वादेशश्च । उभ पूतौ^५ । उभति उभ्यते वा द्वौ ॥

वृतेश्छन्दसि ॥६९॥

वृतेरिप्रत्ययो वेदे । वृतु वर्तने । वर्तत इति वर्तिः—द्रव्यम्, दीपाङ्गं च । कर्त्ता ॥

भुजेः किच्च ॥७०॥

१. 'सखिः' इति ह. ।

२. 'कर्त्ता' इति ह. ।

३. 'आश्रयति ताम्यामिति' इति ह. ।

४. 'खनु अवदारणे' इत्यन्यत्रोपलभ्यते ।

५. अन्यत्र 'उभ पूरणे' इति पठ्यते ।

भुजेरिः स्यात् किच्च । भुज पालनाभ्यवहारयोः रौ०, भुज कौटिल्ये तौ० ।
भुनक्ति भुजति भुज्यते वा भुजिः—राजा कुटिलश्च । कर्त्ता कर्म च ॥

कृगृशृगृकुटिभिदिछिदिभ्यश्च ॥७१॥

एभ्य इः किच्च । कृ विक्षेपे तौ० । किरति कीर्यते वा किरिः—सूषिका, क्रोडः,
गर्तः । कर्त्ता कर्म च । गृ निगरणे तौ०^१ । गृणाति गीर्यते वा गिरिः—पर्वतः । कर्त्ता
कर्म च । शृ हिंसायाम् । शृणाति शीर्यते वा शिरिः—शलभः शिला च । पृ पालन-
पूरणयोः कौ० । पूणाति पूर्यते वा पुरिः—पूष्यश्च । कर्त्ता कर्म च । कुट कौटिल्ये ।
कुटतीति कुटिः—तरीरम् । कर्त्ता । भिदिर् विदारणे रौ० । भिनत्तीति भिदिः—
प्रहरणम् । कर्त्ता । छिदिर् द्विधीकरणे । छिनत्तीति छिदिः—अस्त्रम् । कर्त्ता ॥

कुण्डिकम्प्योर्नलोपश्च ॥७२॥

आभ्यामिः प्रत्ययः किच्च नलोपः । कुडि दाहे । कुण्डतीति कुडिः—देहः,
आलयश्च । कर्त्ता । कपि चलने । कम्पते कपिः—कृशानुर्वानरश्च । कर्त्ता ॥

वसेस्तिप् ॥७३॥

वसेस्तिप् प्रत्ययः स्यात् । वस निवासे भौ० । वास्यते वास्यामाहार औषधमिति
वस्तिः—अधःकायप्रदेशः, चर्ममयः पुटश्च^२ । अधिकरणम् ॥

प्रथेर्नित् ॥७४॥

प्रथेस्तिप् स्यात् निच्च । प्रथ प्रथने^३ भौ० । प्रथयत इति प्रत्तिः—भागः ।
करणम् ॥

वौ तसेः ॥७५॥

वावुपपदे तसेस्तिप् स्यान्नित्च । तस उपक्षये । वितस्तिः—कर्त्ता ॥

दृणातेः किद्ध्रस्वश्च ॥७६॥

दृणातेस्तिप् किद् ह्रस्वश्च । दृ भये । दीर्यत इति दृतिः—प्लवः । कर्म ॥

पातेरतिः ॥७७॥

पातेरतिः स्यात् । पा रक्षणे । पातीति पातिः—भर्त्ता ॥

वातेर्नित् ॥७८॥

१. अन्यत्र 'गृ निगरणे तौ०' इति पाठः ।

२. 'चर्ममयश्च' इति ह. ।

३. 'प्रथ प्रख्यापने' इति ह. ।

वातेरतिः स्यान्निसंज्ञकः । निष्करणमाद्युदात्तार्थम् । वा गतिगन्धनयोः आ० ।
वातीति वातिः—गन्धमिश्रः पवनः । कर्त्ता ॥

तनोतेद्विः ॥७६॥

[तनोतेद्विः] स्यात् । तनु विस्तारे । तनोति तन्यते वा बुद्धिमिति तन्निः—
संख्या । कर्त्ता कर्म च ॥

जीर्यतेः क्तिन् रश्च वः ॥८०॥

जीर्यतेः क्तिन् धातो रेफस्य वादेशः । जृष् वयोहानौ कृ० । जृणाति जीर्यते वा
जिन्निः—शरीरम् । [कर्त्ता] कर्म ॥

ग्रहेरनिः ॥८१॥

ग्रहेरनिः स्यात् । ग्रह उपादाने । गृह्णातीति गृह्यते वा ग्रहणिः—उदरान्तःस्था-
नम्, यन्नाहारः पच्यते । कर्त्ता कर्म च ॥

[॥ इतीदन्ताः ॥]

अवितृस्तृत्तन्त्रिभ्य ईः ॥८२॥

एभ्य ईः स्यात् । अव रक्षणादिषु । अवति अव्यते वा अवीः—राजा, स्त्री ।
कर्त्ता कर्म । तृ प्लवनतरणयोः भौ० । तरतीति तीर्यते वा त्रीः—वायुः, प्लवनं च ।
कर्त्ता कर्म च । स्तृब् आच्छादने कृ० । स्तृणाति स्तीर्यते वा स्तरीः—मेघच्छादनं
च । कर्त्ता कर्म च । तन्त्रि कुटुम्बधारणे । तन्त्र्यतेऽनयेति तन्त्रीः—शुष्कस्नायुः,
वादित्रम् । करणम् ॥

यापोः किद् द्वे च ॥८३॥

आभ्यामीः स्यात् किच्च, द्वे चानयो^१ रूपे भवतः । या प्रापणे आ० । यान्तीति
[अनेन न] पुनरावृत्तिपदमिति ययीः—मोक्षमार्गः । करणम् । पा पाने भौ०, [पा
रक्षणे] आ० । पिबति पाति वा पपीः—आदित्यः । कर्त्ता ॥

लक्षेर्मुट् च ॥८४॥

लक्षेरीः स्यान् मुडागमः । लक्ष दर्शनाङ्कनयोः चौ० । लक्षयति पुण्यकृतो लक्षयते
वा पुण्यकृद्भिः लक्ष्मीः—श्रीः । कर्त्ता कर्म च ॥

३. 'चास्य' इत्यशुद्धो ह. ।

वातप्रमीः ॥८५॥

अयं शब्दो निपात्यते । डुमिञ् प्रक्षेपणे सौ० प्रपूर्वो वातशब्द उपपदे । वातं प्रमिणोतीति वातप्रमीः—वृक्षः, पक्षी च । कर्ता ॥

[॥ इति ईदन्ताः ॥

कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्य उण्' ॥८६॥

एभ्य उण् स्यात् । डुकृञ् करणे ता०, कृञ् हिंसायां सौ०, कृञ् करणे भौ० । निरनुबन्धग्रहणे [न सानुबन्धकस्य ग्रहणमिति] । करोति.....॥^१

[फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च ॥१०३॥]

.....जनी प्रादुर्भावे दै० । जायते तदिति जनु—लाक्षानिर्यासः । कर्ता ॥

वलेर्गुक् च ॥१०४॥

वलेरुः स्याद् गुक्चागमः । वल संवरणे । वलतीति वल्गुः—सरसः, दर्शनीयः । कर्ता ॥

शः कित् सन्वच्च ॥१०५॥

शो इत्येतस्माद् उः स्यात् किच्च निच्च, सन्वच्चास्मिन् कार्यं स्यात् । शो तनू-करणे दै० । श्यति मातुः स्तनं प्राप्येति शिशुः—बालः । कर्ता ॥

यो द्वे च^३ ॥१०६॥

या इत्येतस्माद् उः स्यात् किच्च द्वे चास्य रूपे स्तः । या प्रापणे आ० । याति तेन सुकृतकर्माणीति ययुः—अश्वोऽश्वमेधीयः, स्वर्गमार्गश्च । करणम् ॥

कृभृजश्च ॥१०७॥

भृ इत्यस्यात् कुः स्याद् द्वे चास्य रूपे स्तः । डुभृञ् धारणपोषणयोः जौ०, भृञ् भरणे भौ० । बिभर्ति भरति वा बभ्रुः—कपिलो वर्णः, नकुलः ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशश्चकृवादीनां प्रसिद्धचर्यम् । डुकृञ् करणे ता० । करोत्यसाध्याः न्यपि^४ कर्माणि चक्रुः । कर्ता । हन हिंसागत्योः आ० । हन्तीति जघ्नुः—इन्द्रः ।

१. 'कृविवाजिमिस्वादिसाध्यशूभ्य उण्' इत्यशुद्धः पाठो ह. ।

२. इतोऽग्रे त्र्युत्तरशतसुत्रपर्यन्तं पाठो हस्तलेखे नोपलभ्यते ।

३. 'यावद्वे च' इत्यशुद्धपाठो ह. ।

४. 'करोति सत्यान्यपि' इति ह. ।

कर्त्ता । तृ प्लवनतरणयोः भौ० । तरतीति तत्रुः—पतङ्गः । कर्त्ता । पृ पालनपूरणयोः
कै० । पृणातीति पप्रुः—चन्द्रः, समुद्रश्च । कर्त्ता । पूर्यते पूर्णमास्यामिति पप्रुः^१ । कर्म ॥

पृभिदिव्यधि[गृधि]हृषिभ्यः ॥१०८॥

एभ्यः कुः स्यात् । पृ पालनपूरणयोः कै० । पृणाति पूर्यते वा पुरुः—विस्तीर्णः,
लोकश्च । कर्त्ता कर्म । भिदिर् विदारणे रौ० । भिनत्ति भिदुः—वज्रम् । कर्त्ता ।
व्यध ताडने दौ० । विध्यतीति विधुः—विधुनामायुधः, शशिवाय्वनयो वा, विष्णुश्च ।
गृधु अभिकाङ्क्षायां दौ० । गृध्यतीति गृधुः—अभिलाषः । कर्त्ता । हृष तुष्टौ^२ । हृष्य-
तीति हृषुः—हर्षणः, सूर्याग्निशशिनश्च ॥

कृग्रोरुच्च^३ ॥१०९॥

आभ्यां कुः^४ स्यात् [उकारश्चान्तादेशः] । डुकृञ् करणे । करोति धर्म[विजय]-
यशांसि कुरुः—राजर्षिः । कर्त्ता । गृ निगरणे ती०^५, गृ शब्दे कै० । गिरति गृणाति
वा स्वानर्थानिति गुरुः—आचार्यः, पूज्यो जनश्च । कर्त्ता ॥

अपडुः[सु]षु स्थः ॥११०॥

एषूपपदेषु स्था इत्येतस्माद् धातोः कुः स्यात् । ष्ठा गतिनिवृत्तौ । [अपतिष्ठतीति
अपष्टुः । दुस्तिष्ठतीति दुष्टुः] । सुतिष्ठतीति सुष्टुः । [कर्त्ता] भावेऽपि ॥

रपेरिच्चोपधायाः ॥१११॥

रपेः कुः स्याद् इच्चोपधायाः । रप वचस्यव्यक्ते । रपतीति रिपुः—वैरी ।
कर्त्ता ॥

अर्जिदृशिकम्यमिपंसिबाधामृजिपशितुग्बुदीर्घहकाराश्च ॥११२॥

एभ्यः कुः स्याद् यथासंख्यं ऋजिपशितुक्[बुक्]दीर्घहकाराश्च इत्येत आदेशाः
स्युः । अर्ज अर्जने^६ भौ० ण्यन्तः । अर्जयति धर्मशीलयशांसि^७ ऋजुः—आर्जवयुक्तः ।

१. अन्यत्र 'ततिरुः.....पपुरुः.....पपुरुः' इत्युपलभ्यते ।

२. 'हृष्टौ' इति ह. ।

३. 'कृग्रोरुः' इति ह. ।

४. 'उः' इति ह. । अग्निमसूत्रे 'कुः' इत्येवानुवर्त्यते ।

५. 'गृन् गरणे भौ०' इति ह. ।

६. इतोऽग्रे हस्तलेखे त्र्युत्तरशतसुत्रवृत्त्यं शाब्द (दौ० । जायते तदिति जतु.....)
आरभ्यात्र यावत् पाठः किञ्चिद् भेदेन पुनः पठ्यते ।

७. 'यशांसि धर्मशीलम्' इति ह. ।

कर्त्ता । दृशिर् प्रेक्षणे भौ० । पश्यतीति पशुः—मन्त्रबाह्यो जनः । कर्त्ता । कमु कान्तौ भौ० प्रकृत्यन्तरं, ण्यन्तो वा । कामयते काम्यते कन्तुः—कामी । [[कर्त्ता] कर्म । अम गत्यादिषु भौ० । अमतीति अम्बु—नीरम् । कर्त्ता । अम्यते वा अम्बुः । कर्म । पंसिः सौत्रो घातुः । पंस्यते वासावल्पेनापि वायुनेति पांसुः—रेणुः । कर्म । बाधु विलोडने भौ० । बाधते परानिति बाहुः—शरीराङ्गम् । कर्त्ता ॥

प्रथिअबिअस्त्रिभ्यः सम्प्रसारणं सलोपश्च ॥११३॥

एभ्यः कुः, सम्प्रसारणं, यथासम्भवं^१ सलोपश्च । प्रथ प्रथने^२ भौ० । प्रथतेऽसा-
विति पृथुः—राजा । कर्त्ता । प्रथनं वा पृथुः—विस्तीर्णं वा । भावः । अद मर्दने
भौ० । अद्यतेऽसाविति मृदुः—अकठिनः । कर्म । अस्त्र पाके । भूज्जतेऽसावुत्पन्न
इति भृगुः—ब्रह्मणः सुतः । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ॥

लङ्घिबंहोर्नलोपश्च ॥११४॥

आभ्यां कुर्नलोपश्च । लघि गत्यर्थः । लङ्घते वा लङ्घ्यते बालैः लघुः—गौरव-
वर्जितः । कर्म । बहि वृद्धौ । बंहत इति बहुः—प्रभूतः । कर्त्ता । बंहनं बहु । भावः ॥

ऊर्णोतिर्णुलोपश्च^३ ॥११५॥

ऊर्णोतिः कुर्णुलोपश्च । ऊर्णुं आच्छादने आ० । ऊर्णोति ऊरुः—शरीराङ्गम् ।
कर्त्ता । ऊर्णूयते वा ऊरुः । कर्म ॥

महति ह्रस्वश्च ॥११६॥

महत्यर्थे अस्यैव कुः स्यात् [णुलोपश्च भवति ह्रस्वश्च] । ऊर्णोति ऊर्णूयते वा
ऊरुः—महान् ॥

श्लिषः कश्च ॥११७॥

श्लिषः कुः स्यात् कश्चान्तादेशः । श्लिष आलिङ्गने दै० । श्लिष्यतीति श्लिकुः—
सेवकः । कर्त्ता ॥

अङ्परयोः खनिशृभ्यां डिच्च ॥११८॥

१. 'कर्म कर्त्ता च' इति ह. ।

२. 'यथासंख्यम्' इति ह. ।

३. अन्यत्र 'प्रथ प्रख्याने' इत्युपलभ्यते । 'प्रथने' इत्येवार्थो युक्तः प्रतिभाति ।
'प्रथनात् पृथिवी', 'पुरोडाशं प्रथयति' इत्यादिप्रयोगदर्शनात् ।

४. 'ऊर्णोर्णुलोपश्च' इति ह. ।

निपात्यते ह्रस्वत्वमुपपदस्य । भुवं यातीति भुरण्युः—अग्निः । कर्त्ता । अस्यैव चरशब्द उभये [प्रत्ययस्य] अण्युजादेशो निपात्यते धातुलोप उपपदान्तलोपश्च । चरं यातीति चरण्युः—वायुः । कर्त्ता ॥

सितनिगमिमसिसच्यविधाज्कुशिभ्यस्तुन् ॥१२२॥

एभ्यस्तुन् स्यात् । पिब् बन्वने सौ० । सिन्वन्ति तमिति सेतुः—नदीसंक्रमः । कर्म । तनु विस्तारे । तन्यत इति तन्तुः—सूत्रम् । कर्म । गम्लु गतो भौ० । गच्छतीति गन्तुः—पथिकः । कर्त्ता । मसी परिणामे दै० । मस्यतेऽनेनेदमिति मस्तु—दध्यवयवः । करणम् । पच सेचने भौ० । सच्यन्तेऽमीभिः प्राणिन इति सक्तवः—यवविकाराः । करणम् । अय रक्षणादिषु । अयतीति ओतुः—मार्जारः । कर्त्ता । बाहुलक्त्वाद्भू क्वचिद् भवति । डुधाञ् धारणपोषणयोः जी० । दधातीत्यर्थं धीयते वाऽस्मिन्नर्थमिति धातुः—शब्दप्रकृतिः, पर्वतनिस्त्रावो वा । कर्त्ता अधिकरणम् । कुश आह्वाने रोदने च । क्रोशत्यत्यर्थमिति क्रोष्टा—शृगालः । कर्त्ता ॥

[पः किच्च ॥१२३॥]

पा इत्येतस्माद् धातोस्तुन् स्यात् किच्च । पा पाने भौ०, पा रक्षणे आ०, पै ओवै शोषणे भौ० । पिबति पाति पायति वा पातुः—आदित्यः, चक्षुश्च । कर्त्ता ॥

अर्त्तेश्च [तुः] ॥१२४॥

अर्त्तस्तुः स्यात् किच्च । ऋ गतो भौ०* । ऋच्छत्यर्थे वा ऋतुः—कालो ग्रीष्मादिः, स्त्रीणां च पुष्पकालः । कर्त्ता कर्म च ॥

कमिमनिजनिगपायाहिभ्यश्च ॥१२५॥

एभ्यस्तुः स्यात् । कमु कान्तौ भौ० । निजन्तः । कामयते काम्यते वा कन्तुः—कामी । कर्त्ता कर्म च । मन ज्ञाने दै०, मनु अवबोधने । मन्यते मनुते वा मन्तुः—कविपर्यायनाम । कर्त्ता । जनी प्रादुर्भावे, जन जनने जी० । जायते [जजन्ति] जन्यते वा जन्तुः—प्राणी । कर्त्ता कर्म च । गै शब्दे भौ० । गायतीति गातुः—गायकः । कर्त्ता । पै शोषणे भौ०, पा रक्षणे आ० । पायति [पीयते] पातीति वा पातुः—रक्षिता । कर्त्ता कर्म । या प्रापणे आ० । यातीति यातुः—पावकः । कर्त्ता । हि गतो सौ० । हिनोतीति हेतुः—निमित्तम् । कर्त्ता । हीयते वाऽनेनार्थ इति हेतुः । करणम् ॥

चायः की च ॥१२६॥

१. 'शब्दः प्रवृत्तिः' इति ह. ।

२. 'णिजन्तः' इत्यधिकं ह. ।

चायस्तुः स्यात् की चास्यादेशः। चायु पूजानिशामनयोः भौ० । चाय्यत इति वेतुः
—ध्वजः, ग्रहश्च । कर्म ॥

आप्नोतेह्रस्वश्च ॥१२७॥

आप्नोतेस्तुः स्याद् ह्रस्वश्च । आप्लृ व्याप्ती । आप्नोतीति आप्तुः—यज्ञियो-
ग्निः । कर्ता ।

बहुलवचनादन्यतोऽपि भवति । अम रोगे भौ०^१ । अमतीति अन्तुः—रक्षिता ।
कर्ता ॥

वसेस्तुन् ॥१२८॥

वसेस्तुन् स्यात् । वस निवासे । वसन्त्यस्मिन्नर्थविशेषा इति वस्तु—प्रकारविशेषः ।
अधिकरणम् ॥

अगारे णिच्च ॥१२९॥

अगारे वाच्येऽस्यैव तुन् स्याद् णिच्च । वस निवासे भौ० । वसन्ति तस्मिन् देवाः
वास्तु—गृहम् । अधिकरणम् ॥

कृञ् कतुः ॥१३१॥

कृञ् इत्येतस्मात् कतुः स्यात् । डुकृञ् करणे ता० । क्रियतेऽसौ धर्माधिभिरिति
कतुः—यज्ञः । कर्म ॥

एधिवहोश्चतुः ॥१३१॥

आभ्यां चतुः स्यात् । एध वृद्धी । एधत इति एधतुः—पुरुषः । कर्ता । वह
प्रापण भौ० । वहतीति वहतुः—अग्निः, अनड्वांश्च । कर्ता ॥

जीवेरातुः ॥१३२॥

अस्मादातुः स्यात् । जीव प्राणधारणे भौ० । जीवन्त्यनेन प्राणिन इति जीवातुः
—जीवनीषधम्, अन्नं वा । करणम् ॥

कृहभ्यामेणुः ॥१३३॥

आभ्यामेणुः स्यात् । डुकृञ् करणे ता०, कृञ् हिंसायां सौ०, कृञ् करणे भौ० ।
करोति कृणोति करति वा करेणुः—करिणी । कर्ता । हृञ् हरणे भौ०, हृ प्रसह्य-
करणे जी० । हरति जिहति वा हरेणुः—गन्धद्रव्यम् । कर्ता ।

बाहुलकत्वादन्यतोऽपि भवति । गमेष्वादीनां प्रसिद्धयर्थं कृतणत्वस्य [प्रत्ययस्य] निर्देशः । गम्जृ सूलृ गतौ भौ० । गच्छतीति गमेणुः—पन्याः, अनादितश्चायं पथि वर्तमानः । कर्त्ता । यज देवपूजासंगति करणशनेषु भौ० । यजतीति यजेणुः—याजकः, ऋत्विक् । कर्त्ता ॥

यजिमनिशुधिसजनिभ्यो युच् ॥१३४॥

एभ्यो युच् स्यात् । यज देवपूजादिषु । यजतीति यज्युः—अश्वर्युः । कर्त्ता । मन ज्ञाने दै०, मनु अवबोधने ता० । मन्थते मनुते वा मन्थुः—अन्तर्गतः कोपः । कर्त्ता । शुध शुद्धौ दै०^१ । शुध्यतीति शुध्युः—अग्निः । कर्त्ता । दसु उपक्षये दै० । दस्यतीति दस्युः—तस्करः । कर्त्ता । जनी प्रादुर्भावे दै० । जायते जन्त्युः—भूतप्राप्तः । कर्त्ता ।

बाहुलकत्वादादेशानित्यत्वाच्च योरनादेशो न भवति* ॥

भुजिमृड्भ्यां युक्त्युक्तौ ॥१३५॥

आभ्यामेतौ यथासंख्यं स्तः । भुज पालनाभ्यवहारयोः रौ० । भोजनं भुज्युः—भोगः^३ । भावः । मृड् प्राणत्यागे तौ० । मरणं मृत्युः—प्राणवियोगः । भावः ॥

[सर्त्तोर्युः ॥१३६॥]

सर्त्तोर्युः स्यात् । सू गतौ भौ० जौ० । सरति सिसर्त्ति वा सरयुः—नदी, वायुर्वा । कर्त्ता ॥

कण्युच् क्षिपेश्च ॥१३७॥

क्षिपेः कण्युच् स्यात् । क्षिप प्रेरणे । क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपण्युः—वायुः ॥

भुवश्च ॥१३८॥

भू इत्येतस्मात् कण्युच् स्यात् । भवतीति भुवण्युः—ईश्वरः । कर्त्ता ॥

चनुक् नदेश्च ॥१३९॥

क्षिपिनदिभ्यां चनुक् स्यात् । णद अव्यक्ते शब्दे भौ० । नदति नदन्तुः—मेघः, सिंहो वा । कर्त्ता । क्षिप प्रेरणे तौ० । क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपणुः^४—बाहुः । कर्त्ता कर्म ॥

१. 'भौ०' इति ह. ।

२. 'बाहुलकत्वादादेशानित्यमात्वमनयोर्भवति' इत्यपपाठो ह. ।

३. 'भागः' इति ह. ।

४. 'चरुन्नदेश्च ।चरुद् स्यात् ।नदरुःक्षिपतुः' इति विसङ्गत-पाठ उपलभ्यते ह. ।

स्तनिहृषिपुषिगदिमदिघुषिगन्धिमडिजनिनिदिभ्यो णेरित्नुच् ॥१४०॥

एभ्य इत्नुच् स्यात् णेः—ण्यन्तेभ्यः । स्तन शब्दे । ण्यन्तः । स्तनयतीति स्तन-
यित्नुः—मेघः । कर्त्ता । हृष तुष्टौ । सर्व एव ण्यन्ताः । हर्षयतीति हर्षयित्नुः—
आनन्दः । कर्त्ता । पुष पुष्टौ दै० क्री० । पोषयतीति पोषयित्नुः—भर्त्ता । कर्त्ता ।
गद व्यक्तायां वाचि भौ० । गदयतीति गदयित्नुः—भ्रमरः, कामश्च । कर्त्ता । मदी
हर्षे दै० । मदयतीति मदयित्नुः—मदिरा । कर्त्ता । घुषिर् अविशब्दने भौ० । घोषय-
तीति घोषयित्नुः—शब्दः । कर्त्ता । गन्ध सेचने । गन्धयतीति गन्धयित्नुः—बलाहकः ।
कर्त्ता । मडि भूषायां भौ० । मण्डयतीति मण्डयित्नुः—मण्डयिता । कर्त्ता । जनी
प्रादुर्भावे दै० । जनयतीति जनयित्नुः—पिता । कर्त्ता । टूनदि समृद्धौ । नन्दयतीति
नन्दयित्नुः—प्रमुदितः । कर्त्ता ॥

कृहनिभ्यां वनुः ॥१४१॥

आभ्यां वनुः स्यात् । डुकृञ् [करणे ता०, कृञ्] हिंसायां सौ०, कृञ् करणे^१
भौ० । करोति कृणोति करतीति वा कृणुः—कारुः । कर्त्ता । हन हिंसागत्योः आ० ।
हन्त्याहारमिति हनुः—वक्त्रैकदेशः । कर्त्ता । बाहुलकत्वान्नलोपः ॥

गमेः सन्वच्च ॥१४२॥

गमेः वनुः स्यात् सन्वच्चास्य कार्यं भवति । गम्लु गतौ भौ० । गच्छत्याश्विति
जिगनुः—प्राणः, मीनो वा । कर्त्ता ॥

दाभाभ्यां नुः ॥१४३॥

आभ्यां नुः स्यात् । डुदाञ् दाने जी० । दीयत इति दानुः—रक्षणीयं^२ धनम् ।
कर्म । भा दीप्तौ आ० । भातीति भानुः—आदित्यः । कर्त्ता ।

बहुलवचनादुपपदेऽपि नुप्रत्ययो भवति । चित्रं भातीति चित्रभानुः । कर्त्ता ।
स्वभातीति स्वभानुः—राहुः । कर्त्ता । विश्वं भातीति विश्वभानुः—आदित्यः ।
कर्त्ता ॥

वचेर्गश्च ॥१४४॥

वचेर्नुः स्याद् गश्चान्तादेशः । वच परिभाषणे आ०, [ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि
आ०] । वक्ति ब्रवीति शोभनमिति वशनुः—वाचकः ॥

१. 'कृञ् कृतौ' इति ह. ।

२. अन्यत्र 'दक्षिणार्थम्' इत्युपलभ्यते ।

घेट इच्च ॥१४५॥

घेटो नुः स्याद् इच्चान्तादेशः । घेट् पाने भौ० । धयति तामिति धेनुः—प्रत्यग्र-
प्रसृता गौः । कर्म ॥

षूङः किच्च^१ ॥१४६॥

षूङो^२ नुः स्यात् किच्च । षूङ्^३ प्राणिगर्भविमोचने आ० । सुयत इति सुनुः ॥

स्थो णुः ॥१४७॥

तिष्ठतेणुः स्यात् । ष्ठा गतिनिवृत्तौ भौ० । तिष्ठतीति स्थाणुः—ईश्वरः, अचल-
द्रव्यं च । कर्त्ता ॥

अजिवृरीभ्यो निच्च ॥१४८॥

एभ्यो णुः स्यान्निच्च । अज गतिक्षेपणयोः भौ० । अजतीति [वीयते वा] वेणुः^३ ।
कर्त्ता कर्म च । वृण् वरणे । वृणोति व्रियते वा वणुः—देशविशेषः । कर्त्ता कर्म च ।
रीङ् स्रवणे दौ०, री गतिक्षेपणयोः कौ० । रीयते रिणाति वा रेणुः—पांसुः । कर्त्ता
कर्म च ॥

विषेः किच्च ॥१४९॥

[विषेणुः स्यात् किच्च निच्च ।] विष्टु व्याप्तौ जौ० । वेवेष्टि विष्णुः ।
कर्त्ता ॥

कुडि^४कुषिभ्यां काकुः ॥१५०॥

आभ्यां काकुः स्यात् । कुड इति सौत्रो धातुः । कुडतीति कुडाकुः—दुर्गन्तः ।
कुष निष्कर्षे । कुष्णातीति कुषाकुः—मूषकः । कर्त्ता ॥

सर्त्तेर्मुक् च ॥१५१॥

सर्त्तेः काकुः मुक् चागमः स्यात् । सु गतौ । धावत्यत्यर्थमिति सूमाकुः—मृग-
जातिः । कर्त्ता ॥

पर्देनित् सम्प्रसारणमलोपश्च ॥१५२॥

पर्दे काकुः स्यात् नित्संज्ञकः सम्प्रसारणं चास्य धातोरलोपश्च । पर्दं कुत्सिते

१. 'क्षत्रः कित्' इत्यपपाठो ह. ।

२. 'षूङ्' इति ह. ।

३. 'अज्णुः' इत्यपपाठो ह. ।

४. 'कुण्डि...कुडि...कुण्डतीति' इति ह. ।

शब्दे^१ भौ० । पर्दत इति पृदाकुः—सर्पः, कुत्सितशब्दकृच्च^२ । कर्त्ता ॥

ह्रियः कू रश्च लो वा ॥१५३॥

ह्रियः कुः रेफस्य लो वा स्यात् । ह्री लज्जायां जी० । जिह्वेति ह्रेकुः, ह्लेकुः ॥

इषेः वसुः ॥१५४॥

इषेः वसुः स्यात् । इषु इच्छायां तौ० । इच्छति तम् इक्षुः—गुडादिप्रकृतिः । कर्म ॥

अर्त्तरहः ॥१५५॥

अर्त्तरहः स्यात् । ऋच्छत्यर्यते वा अरहः—आयुधम्^३ । कर्त्ता कर्म ॥

कुटः कित् ॥१५६॥

अस्मादरहः स्यात् किच्च । कुट कौटिल्ये तौ० । कुटतीति कुटरहः—मर्कटः । कर्त्ता ॥

मापो रुरी च ॥१५७॥

मापाभ्यां रुः स्याद् ई चान्तादेशः । मा माने आ०, माङ् शब्दे जी० । माति [मिमीते] मीयते वा मेरुः—सुरगिरिः । [कर्त्ता] कर्म । पा रक्षणे आ०, पा पाने भौ० । पाति पिबति पीयते वा पेहः—वायुः, आदित्यो वा । [कर्त्ता] कर्म ॥

जन्वादयश्च^४ ॥१५८॥

एते शब्दा निपात्यन्ते रुप्रत्यये निरूढाः । जनी प्रादुर्भावे, जन जनने जी० । अस्य तकारान्तता निपात्यते । जायते जजन्ति जन्यते वा जन्तुः—प्राणिग्रीवाधःप्रदेशः^५ । कर्त्ता कर्म । [श् हिंसायां क्रौ० । शृणातेरकारोऽन्त्यस्य निपात्यते तकारश्चागमः । शृणातीति शन्तुः—अरिः । कर्त्ता ।] अस्यैव गकारागमो निपात्यते । शृणातीति शन्तुः^६—वृक्षः । कर्त्ता । अर्त्तस्तान्तत्वं निपात्यते । ऋच्छति इयतीति^७ अन्तुः—क्षुद्रजन्तुः । कर्त्ता । हन्तेस्तकारश्च निपात्यते । हन्तीति हन्तुः—हिंसः । कर्त्ता ॥

रुशदिभ्यां क्रुन्^८ ॥१५९॥

१. 'पर्दङ् पाने । ऋगे ।' इति अष्टपाठो ह. ।

२. 'कुत्सितशब्दश्च' इति ह. । ३. 'आरहः । आरहयुधम्' इत्यपपाठो ह. ।

४. 'जनन्यादयश्च' इति ह. । ५. 'प्राणीग्रीवाधः । प्रदेशश्च' इति ह. ।

६. अन्यत्र इकारादेशं विधाय 'शिन्तुः' इति पठ्यते ।

७. 'अतीति' इत्यपपाठो ह. ।

८. 'क्रुन्' इति ह. ।

आभ्यां कृन्^१ स्यात् । रु शब्दे । रौति रुयते वा रुः—मृगः । कर्त्ता कर्म च ।
शद्लु शातने । शीयते शत्रुः । जन्वादित्वादेव सिद्धे पुनर्वचनं नित्स्वरार्थम् ॥

तनोतेड्डः सन्वच्च^२ ॥१६०॥

तनोतेड्डः स्यात् सन्वच्च । तनु विस्तारे । तनोति पिष्टद्रव्याणि तितडः—
चालनी । कर्त्ता । पृथक् प्रत्ययसामर्थ्याद् आद्गुणो न ॥

श्मनि श्रयतेड्डुः ॥१६१॥

श्मन्युपपदे श्रयतेड्डुः स्यात् । श्रिञ् सेवायाम् । श्मनि श्रयत इति श्मश्रुः—
पुरुष[ष]मुखजो रोमसंघातः । कर्त्ता ॥

अश्र्वादयश्च ॥१६२॥

अश्र्वादयः शब्दा निपात्यन्ते डुप्रत्यये निरूढाः । श्रिञ् सेवायां भौ० नञ्-
पूर्वः । न श्रयति श्रीयते वा सम्बन्धिभिरिति अश्रु—शोकानन्दसमुत्पन्नं नेत्रजलम् ।
[कर्त्ता] कर्म । अश्रु व्याप्तौ, अश भोजने कौ० । अश्रुते चक्षुरश्नाति वा^३ अश्रु ।
अनयोरुगागमः । कर्त्ता ॥

[॥ इत्युदन्ताः ॥]

कृषिचमितनिधनिसर्जि^४खर्जिभ्य ऊः ॥१६३॥

एभ्यो घातुभ्य ऊः । कृष विलेखने भौ० तौ० । कर्षति कृषति कृष्यते वा कर्षूः—
गोमयाग्निसंघातः । कर्त्ता कर्म च । चमु अदने^५ भौ० । चमति [परान्] चम्यते परैः
सा चमूः—सेना । कर्त्ता कर्म च । तनु विस्तारे । तनोति तन्यते वा तनूः—शरीरम् ।
कर्त्ता कर्म च । धन धान्ये जौ० । दधन्तीति^६ धनूः—धान्यनिचयः, स्त्री, वाराही^७ ।
कर्त्ता । पर्ज अर्जने भौ० । सर्जतीति सर्जूः । खर्ज व्यथने भौ० । खर्जतीति खर्जूः—
कण्डूः, विद्युत् । कर्त्ता ॥

मृजेर्गुणश्च ॥१६४॥

मृजेरुः स्याद् गुणश्च । मृजूप् शुद्धौ आ० । मार्जनं मजूः—शुद्धिः । भावः^८ ।
गुणवचनं वृद्धिप्रतिषेधार्थम् ॥

१. 'रुन्' इति ह. ।

२. 'सन्वच्च तनोतेड्डः' इति ह. ।

३. 'अश्रुते अश्रुति चक्षुर्वा' इति ह. ।

४. 'सनि' इत्यपपाठो ह. ।

५. 'अदमने' इत्यशुद्धो ह. ।

६. 'धनतीति' इति ह. ।

७. 'धान्यनिचयः, अवयवी स्त्री वाराहः' इति ह. ।

८. 'मजूः' । आदिभावः' इति ह. ।

वहेर्धश्च ॥१६५॥

अस्माद्गुः स्याद् धश्चान्तादेशः । वह प्रापणे भौ० । वहतीति वधूः—कर्त्ता ॥

कषेश्छश्च ॥१६६॥

अस्माद्गुः स्यात् छकारान्तादेशश्च । कष हिंसायां भौ० । कषति शरीरमिति कच्छूः—कुष्ठविकारः । कर्त्ता ॥

णिच्च कसिपद्यर्त्तेः ॥१६७॥

एभ्य ऊः स्याद् णिच्च । कस गती । कसतीति कासुः । कर्त्ता । पद गती । पद्यत इति पाद्गुः—पादुका । कर्त्ता । ऋ गती । ऋच्छत्ययंते [वा] आरुः—फलवृक्ष-जातिः । कर्त्ता कर्म च ॥

अणो डश्च ॥१६८॥

अस्माद्गुः स्याद् णिच्च डश्चान्तादेशः । अण शब्दार्थः^१ । अण्यतेऽनेनोदकमिति आडुः—भृङ्गारः । करणम् ॥

नजि लम्बेर्नलोपश्च ॥१६९॥

नज्युपपदे लम्बेरुः स्याद् णिच्च नलोपश्च । लबि अवस्रंसने भौ० । न लम्बत इति अलाबूः—तुम्बी । कर्त्ता ॥

के शृ एरङ् चास्य ॥१७०॥

क उपपदे शृधातोर्गुः प्रत्ययः स्याद् एरङ् चास्य । शृ हिंसायां क्रौ० । कं शृणा-तीति कशेरुः—वीरुप्रकारः^२ । कर्त्ता ॥

त्रो द्रुट् च ॥१७१॥

तृधातोर्गुः स्याद् द्रुट् चागमः । तृ प्लवनतरणयोः भौ० । तरति तीर्यते वा तद्रूः^३—नीका^४ । कर्त्ता करणम् ॥

दरिद्रातेर्यालोपश्च ॥१७२॥

दरिद्राधातोर्गुः स्याद् इकाराकारयोर्लोपश्च । दरिद्रा दुर्गती आ० । दरिद्रघतेऽनया शरीरमिति दद्रूः—कुष्ठविकारः । करणम् ॥

१. 'अणु शब्दार्थः । अस्माद्गुः.....।' इति ह. ।

२. 'चारुः प्रकारः' इति ह. ।

४. 'तर्गुः' इत्यशुद्धो ह. ।

३. 'दुक्' इति ह. ।

५. 'नी०' इति ह. ।

नृतिशृध्यो कूः ॥१७३॥

आभ्यां कूः स्यात् । नृती गात्रविक्षेपे । नृत्यतीति नृतूः—नर्तकः, कुमिजातिर्वा । कर्त्ता । शृधु उन्दे, शृधु कुत्सायां भी०^१ । शर्धति शर्धते वा शृधूः—बुद्धिः । कर्त्ता ॥

ऋतेरम् च^२ ॥१७४॥

ऋतेः कूः^३ स्याद् अम्^४ चागमः । ऋतिः सौत्रो धातुः । ऋतीयत इति रतूः—नदी, सत्यवाक् च । कर्त्ता ॥

अन्द्दृन्भूजम्बूकफेलूकर्कन्धूदिधिषूः ॥१७५॥

एते शब्दाः कूप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । अम् इत्यादिषु भी० । अस्य दुगागमो निपात्यते । अमति अम्यते वानयेति अन्द्ः—बुद्धिः । कर्त्ता करणम् । दूभी ग्रन्थे । अस्य नुमागमो निपात्यते, निपातनाच्चाननुस्वारः । दृभतीति^५ दृन्भूः—कथकः । कर्त्ता । दर्भणं वा दृन्भूः । भावः । जनी प्रादुर्भावे । अस्य बुगागमो निपात्यते । जायत इति जम्बूः—वृक्षः । कर्त्ता । फल निष्पत्तौ भी०, जिफला विशरणे । अनयोः किशब्द उपपदे उपधाया इत्वं गुणश्च निपात्यते कादेशश्च किमः^६ । किञ्चित् किंविधां वा^७ फलतीति कफेलूः—श्लेष्मातकः, यवलाजा, मधुनर्कश्च । कर्त्ता । डुधाञ् धारणपोषणयोः जी० । अस्य कर्कशब्द उपपदे आकारलोपो निपात्यते, [उपपदस्य च नुक्] । कर्क दधातीति कर्कन्धूः—वदरवृक्षः । कर्त्ता । धिष शब्दे । अस्य द्विर्वचनं निपात्यते । देधेष्टीति दिधिषूः । कर्म ॥

अमेश्च डूः ॥१७६॥

[अमे] डूः स्यात् चाद् गमेश्च । अमु चलने भी०, अमु अनवस्थाने दै० । अमति आम्यतीति वा^८ भूः—अक्षणोरुपरि रोमराजिः । कर्त्ता । गम्लृ गतौ भी० अग्रशब्द उपपदे । अग्रे गच्छतीति अग्रेणूः—पुरःसरः । कर्त्ता ॥

[॥ इत्यूदन्ताः ॥]

॥ इत्युणादिवृत्तौ प्रथमश्चरणः ॥

१. 'शृध उदे । शृधि कुश्यायां भी०' इति ह. । २. 'ऋतश्च' इति ह. ।

३. 'ऊः' इति ह. ।

४. 'अशू' इति ह. ।

५. 'दर्भतीति' इति ह. ।

६. 'अनयोः किशब्द उपपदे एव उपधाया निपात्यते अदन्तत्वं च किमः' इति अष्टपाठो ह. । ७. 'किञ्चिद्विधा' इति ह. । ८. 'अमति आम्यते' इति ह. ।

[[द्वितीयः पादः]]

तृन्तृचौ^१ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ ॥१॥

तृन् च तृच् च तृन्तृचौ तौ प्रत्ययी भवतः शसेः क्षदादिभ्यः क्षदप्रकारेभ्यश्च संज्ञायां गम्यमानायामनिटौ भवतः । शंसु स्तुतौ भौ० । शंसतीति शंस्ता—यज्ञकर्म-वित् । कर्त्ता । [क्षद गतौ भौ० ।] क्षदतीति क्षत्ता—विदुरः^२ । कर्त्ता । शासु अनु-शिष्टौ प्रपूर्वः । प्रशास्तीति प्रशास्ता—राजा, गुरुर्वा ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२॥

अन्येभ्योऽपि तृन्तृचौ स्तः, अनिटौ च संज्ञायां विषये । ष्टुब् स्तुतौ आ० [प्रपूर्वः] । प्रस्तौतीति प्रस्तोता—ऋत्विक् । कर्त्ता । हृब् हरणे भौ० प्रतिपूर्वः । [प्रतिहरतीति] प्रतिहर्त्ता । हन हिंसागत्योः आ० प्रतिपूर्वः । प्रतिहन्तीति प्रतिहन्ता । दृशिर् प्रेक्षणे भौ० उपपूर्वः । उपपश्यतीति उपद्रष्टा । गै शब्दे उत्पूर्वः । उद्गायतीति उद्गाता । हु दानादनयोः जौ० । जुहोतीति होता । णीब् प्रापणे उत्पूर्वः । उन्नयतीति उन्नेता । ऋत्विज एते^३ । कर्त्ता ॥

नष्टृनेष्टृत्वष्टृक्षत् [होतृ] पोतृमातृभ्रातृजामातृषितृदुहितरः ॥३॥

एते शब्दा निपात्यन्ते तृन्तृचोः प्रत्यययोर्निरुद्धाः । णीब् प्रापणे । नयतेरीकारस्य अकारो निपात्यते पुगागमश्च । नयति नीयते वा नप्ता—पौत्रः । कर्त्ता [कर्म] । णीब् प्रापणे । अस्य पुगागमो निपात्यते । नेष्टा—ऋत्विक् सारथी च । द्विष दीप्ती । अस्योपधाया अत्वं निपात्यते । त्वेषतीति त्वष्टा—आदित्यः । कर्त्ता । क्षद गतौ भौ० । क्षदतीति क्षत्ता—विदुरः, वियोनिजः । हु दानादनयोः । [जुहोतीति होता—याजकः । कर्त्ता] । पूज् पवने क्रौ० । पुनातीति पोता—पवित्रम् । कर्त्ता । मान पूजायां भौ० । [अस्य नकारलोपो निपात्यते] । मान्यत इति माता^४—जननी । कर्म । भ्राजृ दीप्ती भौ० । अस्य जकारलोपो^५ निपात्यते । भ्राजत इति भ्राता—सहजः । कर्त्ता । डुमिब् प्रक्षेपणे सौ० । जायाशब्दपूर्वः । अस्य आकारान्तादेशो निपात्यते जायाशब्दस्य जादेशः । जायां मिनोति जामाता—दुहितुः पतिः । कर्त्ता । पा रक्षणे आ० । अस्य

१. 'तृन्ऋचौ' इत्यशुद्धो ह. ।

२. 'विदुरवियोनिः' इति ह. ।

३. 'ऋत्विगे वा' इति ह. ।

४. 'मानता' इत्यशुद्धो ह. ।

५. 'अस्याकारः' इति ह. ।

इत्वं निपात्यते । पातीति पिता—जनकः । दुदु' उपतापे सौ०, दुह प्रपूरणे आ० ।
दुनोतेरिटि कृते हुमागमो निपात्यतेऽगुणत्वं च, दुहेरिट् निपात्यतेऽगुणत्वं च । दुनोति
पितरं दुःखेन, दोग्धिपितृकुलमिति दुहिता । कर्त्ता ॥

सुञ्ज्यसेऋन् ॥४॥

सुञ्ज्युपपदेऽसेऋन् स्यात् । अमु क्षेपणे दै० सुज्पूर्वः । स्वस्यति स्वसा—भगिनी॥

यतेवृ द्विश्च ॥५॥

यतेऋन्^२ स्याद् वृद्धिश्च । यती प्रयत्ने । यतत इति^३ याता—पत्युर्भगिनी भ्रातृ-
पत्नी वा । कर्त्ता ॥

नजि च नन्दे ॥६॥

नजि उपपदे नन्देऋन् स्याद् वृद्धिश्च । टुनदि समृद्धौ [नज्पूर्वः] । [न] नन्द-
तीति^४ ननान्दा—पत्युर्भगिनी^५ । कर्त्ता ॥

दिवेऋन्^६ ॥७॥

अस्माद् ऋन्^७ स्यात् । दिवु क्रीडायाम् । दीव्यतीति देवा, देवरी, देवरः ॥

नयतेडिच्च ॥८॥

नयतेऋन्^८ स्यात् डिच्च । णीज्^९ [प्रापणे भौ० । नयतीति ना—मनुष्यः । कर्त्ता॥

सव्ये स्थश्छन्दसि ॥९॥

सव्यशब्द उदपदे स्था इत्येतस्माद्धातो]ऋन्^९ स्यात् डिच्च छन्दसि विषये । ष्ठा
गतिनिवृत्तौ भौ० । सव्ये तिष्ठतीति सव्येष्ठा—सारथिः । कर्त्ता ॥

[॥ इत्युदन्ताः ॥]

रातेडैः ॥१०॥

रातेडैः स्यात् । रा दाने आ० । रान्ति पात्रेभ्यः श्रेयोऽर्थमिति राः—धनम् ।
कर्म ॥

[॥ इत्यैकारान्तः ॥]

१. 'दु' इत्येव ह. ।

२. 'यते उपन्' इत्यनुद्धो ह. ।

३. 'यततीति' इति ह. ।

४. 'नन्दयतीति' इति ह. ।

५. 'पत्युर्भगिनी वा माता' इति ह. ।

६. 'दिवेऋन्' इति ह. ।

७. 'ऋन्' इति ह. ।

८. इतोऽग्रे कोष्ठान्तर्गतः पाठो नोपलभ्यते ह. ।

गमेडोः ॥११॥

अस्मात् डोः स्यात् । गम्लु गती भी० । गच्छत्यालोमस्य उपयोगमिति गीः—
बहुला । कर्त्ता ॥

वाग्दिग्भूरश्मिवज्जेषु पश्वक्षिस्वर्गवाजिषु ।

नवस्वर्थेषु मेधावी गोशब्दमुपयुज्यते ॥

[॥ इत्योकारान्तः ॥]

ग्लानुदिभ्यां डोः ॥१२॥

आभ्यां डोः स्यात् । ग्लै हर्षक्षये । ग्लायतीति ग्लौः—चन्द्रमाः, व्याघ्रियुक्तरश्मि ।
कर्त्ता । गुड प्रेरणे ती० । नुदति नुद्यते वा नौः—प्लवः । कर्त्ता कर्म च ॥

च्विरव्ययम् ॥१३॥

च्विप्रत्ययोऽव्ययसंज्ञः स्यात् । स च 'अभूततद्भावे कृन्वस्तिथोगे सम्पद्यकर्त्तरि
च्विः' [अ० ५।४।५०] इति । अग्लौग्लौः भवतीति ग्लौ भवति, ग्लौ स्यात् । अनौनौः
क्रियते नौ भवति, नौ स्यात् । च्विरिति किम् ? ग्लौः, ग्लावी, ग्लावः, नौः, नावी,
नावः ।

नियमार्थमिदम् । च्विप्रत्ययान्तानामेवैजन्तानाम्, न केवलानाम् । तेन राः, रायी,
रायः, गौः, गावी, गावः, इति सिद्धम् ॥

[॥ इत्योकारान्तः ॥]

॥ इत्यजन्ताः ॥

॥ इत्युणादिवृत्तौ द्वितीयः पादः ॥

१. '० स्वर्गरात्रिषु' इति ह. ।

[॥ अथ तृतीयः पादः ॥]

जीवेरातृकन् वृद्धिश्च ॥१॥

जीवेरातृकन् स्याद् वृद्धिश्च । जीव प्राणधारणे भौ० प्रकृत्यन्तरो ण्यन्तो वा । जीवयतीति जैवातृकः—चन्द्रमाः, आयुष्मान् । कर्त्ता^१ ॥

समि कसेरुकन् ॥२॥

सम्युपपदे कसेर्धातोरुकन् । कस गतौ भौ० । समन्तात् कसति सङ्ख्यसुकः—सुक-
मारः । अपादानम्^२ ॥

पचिणश्योर्णुकन् कनुमौ च ॥३॥

आभ्यां णुकन् स्याद् यथासंख्यं चानयोः कनुमौ चादेशागमौ स्तः^३ । डुपचप् पाके । पचतीति पाकुः—सूपकारः, अध्वयु^४श्च । कर्त्ता । णश्च अदर्शने दै० । नश्यन्त्यल्पेनापि वायुनेति नश्यकाः—पांशवः^५ । कर्त्ता ॥

भियः कृकन् ॥४॥

विभी भये । अस्मात् कृकन् स्यात् । [विभेतीति भीरुकः—कातरः । कर्त्ता ।

क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥५॥

धातोः क्वुन् स्यात्]^६ शिल्पिन्यभिधेये संज्ञायां विषये, धातोरपूर्वस्यापि नास्मात् पूर्वं इत्यपूर्वः, अपिशब्दात् [स]पूर्वस्यापि । शिल्पिन्यपूर्वस्य तावत्—रञ्ज रागे । रज्यते रजतीति वा रजकः । कर्त्ता । तक्ष त्वक्ष तनूकरणे सौ० भौ० । तक्षणीति [तक्षतीति] वा तक्षकः । खनु अवदारणे । खनतीति खनकः । कर्त्ता । सपूर्वस्यापि—पीड अव-
गाहने^७ चौ० तिलशब्दपूर्वः । तिलान् पीडयतीति तिलपीडकः । कर्त्ता । धावु गति-
शुद्धयोः^८ वस्त्रपूर्वः । वस्त्राणि धावतीति वस्त्रधावकः । कर्त्ता । कुट्ट छेदने इक्षुपूर्वः ।

१. 'जैवातृको मृगांकः । आयुष्मान् । करणम्' इति ह. ।

२. व्युत्पत्त्यनुसारमत्र 'कर्त्ता' इति युक्तः स्यात् ।

३. 'पातितु शोकन् । मौ च । आभ्यामुकन् स्यात् । यथासंख्यं चानयोः कन्मो चागमौ स्तः ।' इत्यत्यन्तभ्रष्टपाठो ह. ।

४. 'सवर्षा' इति ह. ।

५. कोष्ठान्तर्गतपाठो नोपलभ्यते ह. ।

६. 'गहने' इति ह. ।

७. 'शुद्धौ' इति ह. ।

इक्षुन् कुट्टयतीति^१ इक्षुकुट्टकः। कर्त्ता । सर्व एते शिल्पिवाचकाः। एवमन्येऽपि । संज्ञायां खल्वप्यपूर्वस्य—जनी प्रादुर्भावे ण्यन्तः । जनयतीति जनकः—पिता । कर्त्ता । क्षिप प्रेरणे ती० । क्षिपतीति क्षिपकः—योद्धा । कर्त्ता । ध्रुव स्थैर्ये ती० । ध्रुवतीति ध्रुवकः—स्थिरः । कर्त्ता । धूञ् कम्पने सी०, क्रे०, धू विधूनने भी० । धुनोति धुनाति धवतीति वा ध्रुवकः—प्रधानम्, स्त्रीक्षिपकः । कर्त्ता । सपूर्वस्य—पा पाने भी० आङ्पूर्वकः, कलापूर्वः । बृहत्तन्त्रात् कला आपिबतीति कलापकः^२—शास्त्रम् । कर्त्ता । एवमन्येऽपि शिल्पिनि संज्ञायां च पूर्ववद् वेदितव्याः ॥

जहातेर्द्वे च ॥६॥

जहातेः क्वन् स्याद् द्वे चास्य रूपे भवतः । ओहाक् त्यागे । जहातीति जहकः—कालः । कर्त्ता ॥

ध्मो धम च ॥७॥

ध्मा इत्येतस्माद् धातोः क्वन् स्याद् धम इत्ययं चादेशः । ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः भी० । धमतीति धमकः—अग्निध्मापकः । कर्त्ता ॥

हनो वध च ॥८॥

हनो वधादेशः क्वन् स्यात् । हन हिंसागत्योः आ० । हन्तीति वधकः—चण्डालः । कर्त्ता ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥९॥

अन्यस्माद् धातोः क्वन् स्याद् बहुलम् । कथ वाक्यप्रबन्धे चौ० । कथयतीति कथकः—तोष्टकाख्यायिकादीनां वर्णयिता । रुच दीप्तौ । रोचत इति रुचकः—अलङ्कारः । कर्त्ता ।

अपरा वृत्तिः—बहुलमन्यत्रापि । अन्येष्वपि परतो हनो वधादेशो भवति । तेन वृत्तपूर्वस्य हनः 'उदि दृणातेरलचौ' [द० उ० द्वा९३] इति बाहुलकत्वाद् अच् स्याद् वधादेशश्च । तेन वृत्तं हन्तीति वृत्तवधः—इन्द्रः । कर्त्ता । तून्तूचोर्लुटः प्रथमैकवचने वा वधिता । कृत्ये—हन्तव्योऽसाविति वध्यः । ल्युटि—वधनम् ।

तथा अन्यत्रापि [ध्मः] ध्मादेशो न भवति निष्ठायाम् । ध्मातः काञ्चनस्येव राशिः^३ इत्येवमादिसिद्धम् ॥

१. 'इक्षु कुट्टयतीति' इति ह. ।

२. 'कालः पूर्वः । बृहत्तरी कल्पना पिबन्तीति कालापकाः' इत्यशुद्धपाठो ह. ।

३. अनुपलब्धमूलमिदम् ।

कृषेर्वृद्धिश्चोदीचाम् ॥१०॥

कृषेः क्वुन् स्याद् वृद्धिश्चोदीचां मते । कृष विलेखने भौ० ती० । कर्षति कष-
तीति वा कार्षकः—क्षेत्रोपजीवी । अन्यत्र कृषकः^१ । कर्त्ता ॥

उदकम् ॥११॥

उदकमित्ययं शब्दो निपात्यते क्वुन्प्रत्यये निरूढः । खनतेरञ्चतेर्वा उत्पूर्वस्य
घानुलोपो निपात्यते । उत्खायते उदच्यते वा तद् वायुना विभज्यमानमिति उदकम् ।
कर्म ॥

पणिकषः किकन् ॥१२॥

आभ्यां किकन् स्यात् । पण व्यवहारे स्तुती च प्राङ्पूर्वः । प्रापणायतीति प्राप-
णिकः—वणिक् । कर्त्ता । कष हिंसायां प्राङ्पूर्वः । प्राकषिकः—हिंस्रः । कर्त्ता ॥

मुषेर्दोर्धश्च ॥१३॥

मुषेः किकन्^२ स्याद् घातोर्दोर्धश्च । मुष स्तेये । मुष्णातीति मूषिकः—आखुः ।
कर्त्ता ॥

स्यमेः सम्प्रसारणं च ॥१४॥

स्यमेः किकन् स्यात्, सम्प्रसारणं दोर्धश्च । स्यमु शब्दे भौ० । स्यमतीति सिमीका^३
—सूक्ष्मा कृमिजातिः । कर्त्ता ॥

[क्रिय इकन् ॥१५॥]

क्रिय इकन् स्यात् । डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । क्रीणातीति क्रयिकः ॥

आङि पणिपनि[पति]खनिभ्यः ॥१६॥

आङ्युपपद एभ्य इकन् स्यात् । पण व्यवहारे स्तुती च । आपणायतीति आप-
णिकः—वणिक् । कर्त्ता । पन च भौ० । अस्याप्युक्तप्रकारः । पत्नू गती भौ० ।
आपततीति आपतिकः—पथि वर्तमानः । कर्त्ता । खनु अवदारणे । आखनतीति
आखनिकः—वराहः । कर्त्ता ॥

कुदाधारार्चिकलिभ्यः कः ॥१७॥

एभ्यः कः स्यात् । डुकृञ् करणे ता०, कृञ् हिंसायां सौ०, कृञ् करणे भौ० ।

१. 'क्षेत्रोपजीवीनामगम् । कृषकः' इति ह. ।

२. 'क्वुन्' इत्युपपाठो ह. । उदाहरणमपि 'मूषकः' इत्युपलभ्यते ।

३. 'सिमीकः' इति ह. ।

करोति कृणोति करतीति वा कर्कः—अग्निः, सारङ्गश्च^१ । कर्ता । क्रियत इति कर्कः—दर्भः । कर्म । दा दाने जौ० । ददातीति दाकः—यजमानः । कर्ता । डुधाञ् धारण-पोषणयोः जौ० । दधातीति धाकः—स्तम्भः । कर्ता । रा दाने आ० । रातीति राकः—दाता । कर्ता । रायते वा राकः—अर्थः । कर्म । अर्चं पूजायाम् । अर्च्यतेऽसावर्चयति^२ वा तमिति अर्कः—भास्करः, पुष्पजातिश्च । कर्म कर्ता । कल क्षेपे^३ भौ० । कलयतीति कल्कः ।

उत्तरत्र कित्करणान् ककारस्येत्संज्ञा नास्ति ॥

सृवभूशुषिमुषिभ्यः किञ्च ॥१८॥

एभ्यः कः स्यात् किञ्च । सृ गती भौ०, जौ० । धावति सिसर्तीति वा सूकः—वायुः, वाणो वा । कर्ता । वृज् वरणे सौ० । वृणोति व्रियते वा वृकः—क्षुद्रः, श्वा-पदश्च । कर्ता कर्म च । भू सत्तायाम् । भवति भूयते वा भूकः—कालः । कर्ता भावः । शुष शोषणे दौ० । शुष्यति शुष्कम् । मुष स्तेये । मुष्णातीति मुष्कः—चोरो, मांसलो वा । मुष्कः—वृषणः । कर्ता ॥

शुकवल्कोल्काः ॥१९॥

एते शब्दा निपात्यन्ते कप्रत्यये निरुद्धाः । शुभ शुम्भ शोभार्थे^४ तौ०, शुभ दीप्तौ^५ भौ० । अनयोर्भेलोपो निपात्यते । शुभति शोभते^६ वा शुकः—पक्षी । कर्ता । वल संवरणे भौ० । वलत इति वल्कः । उष दाहे भौ० । [अस्य षकारस्य लत्वं निपात्यते ।] ओषतीति^७ उल्काः—अग्निज्वाला, उत्पातश्च । कर्ता ॥

इण्भोकापाशत्यतिमर्चिभ्यः कन् ॥२०॥

एभ्यः कन् स्यात् । इण् गती आ० । एतीति एकः—संख्यावाची, केवलार्थः, प्रधानवाची च । कर्ता । विभी भये । विभेतीति भेकः । कै शब्दे भौ० । कायत इति काकः । पा पाने भौ० । पिबतीति पाकः—बालः । कर्ता । बाहुलकात् केऽणः [अ० ७।४।१३] इति ह्रस्वो न । पा रक्षणे । पातीति पाकः—असुरः । कर्ता । शल गती भौ० । शलति शल्यते वा शल्कः—काष्ठत्वक् । कर्ता कर्म च । अत सातत्यगमने भौ० । अततीति अत्कः—वायुः, आत्मा । कर्ता । मर्च इति सौत्रो घातुः^८ मर्चय-

१. 'सागरश्च' इति ह. ।

२. 'अर्चयति' इत्येव ह. ।

४. 'शोभनार्थे' इति ह. ।

६. 'शोभति' इति ह. ।

८. 'मर्चं गृहे' इत्यधिकं ह. ।

३. 'शब्दे' इति ह. ।

५. 'उ दीप्तौ' इत्यशुद्धो ह. ।

७. 'उषतीति' इति ह. ।

तीति सकंः—वायुः । कर्त्ता । निरनुनासिकत्वाद्वा प्रयोजनाभावाद्वा बाहुलकाद्वा ककारस्येत्-संज्ञा नास्ति ॥

नौ हः ॥२१॥

नावुपपदे हाधातोः कन् स्यात् । ओहाक् त्यागे जी० निपूर्वः । नियतं हीयते जहाति वा निहाकः । निहाका—गोधा । कर्त्ता कर्म च ॥

स्यम इट् च ॥२२॥

स्यमतेर्धातोः कन् स्याद् इट् चागमः । स्यमु शब्दे भी० । स्यमतीति स्यमिका—कृमिजातिः । कर्त्ता ॥

अजिसुयु[धू]जां दीर्घश्च ॥२३॥

एभ्यः कन् स्याद् दीर्घश्चेषाम् । अज गतिक्षेपणयोः भी० । अजतीति वीकः । कर्त्ता । धुञ् अभिषवे सौ० । सुनोतीति सूकः । कर्त्ता । यु मिश्रणे आ० । यीति यूकः । कर्त्ता । धूञ् कम्पने । धुनोति धूकः । कर्त्ता । दीर्घश्चेति दीर्घकरणसामर्थ्यादिगुणत्वं व्याख्यातम्^१ ।

बाहुलकत्वात्—नयतीति नीका—उदकहारिका । कर्त्ता ॥

ह्रियो रश्च लो वा ॥२४॥

ह्रियः कन् स्याद् रेफस्य लकारो वा दीर्घश्च । ह्री लज्जायां जी० । जिह्तेतीति ह्रीकः, ह्लीकः—लज्जावान् । कर्त्ता ॥

आनकः शीङ्भियः ॥२५॥

आभ्यामानक^२प्रत्ययः स्यात् । शीङ् स्वप्ने आ० । शेतेऽत्यर्थमिति शयानकः—अजगरः । कर्त्ता । जिभी मये जी० । विभ्यत्यस्मादिति भयानकः—भीषणः । अपादानम् ॥

आणकच् लूशिघिधाञ्भ्यः ॥२६॥

एभ्य आणकच् स्यात् । लूञ् छेदने । लूयतेऽनेनेति लुनाति वा लवाणकम्—दात्रम् । करणं कर्त्ता च । शिघि आत्राणे दै० । शिङ्घ्यत इति शिङ्घ्राणकः—नासा-

१. 'दीर्घकरणे इटो कौ गुणत्वं व्याख्यातम्' इत्यपपाठो ह. । अस्थाने चायं ('वीकः । कर्त्ता ।' इत्यस्याग्रे) पाठ उपलभ्यते ।

२. 'आनकच्' इत्यपपाठो ह. ।

सावः । कर्म । डुधाञ् जी० । दधाति धीयते वा धानकः, धानकी—सुवर्णपरिमाणम् ।
कर्त्ता कर्म । बाहुलकत्वाणस्य नत्वम् ॥

वृत्तेस्तिकन् ॥२७॥

अस्मात् तिकन् स्यात् । वृत्तु वर्तने । वर्तत इति वृत्तिका—पक्षिजातिः । कर्त्ता ।
वृत्यत इति वा वृत्तिका—द्रव्यगुलिका । कर्म ॥

कृतिभिदिलतिभ्यः कित् ॥२८॥

एभ्यः तिकन् स्यात् किच्च । कृती वेष्टने रौ० । कृणतीति^१ कृत्तिका—नक्षत्रम् ।
कर्त्ता । भिदिल् विदारणे रौ० । भिनत्ति भिद्यते वा भित्तिका—कुड्यस्थानम् । कर्त्ता
कर्म । लत इति सौत्रो धातुः अवपूर्वः । अवलतति अवलत्यते वा अवलत्तिका—
गन्धर्वभाण्डम् । कर्त्ता कर्म च ॥

इष्यशिभ्यां तकन् ॥२९॥

आभ्यां तकन् स्यात् किच्च । इषु इच्छायाम् । इच्छति तामिष्यते श्रेयोऽर्थभि-
रिति इष्टका—[महीमध्यश्चैत्यगृहसाधिन्यः । कर्म । अशु भोजने क्रे० । अश्नन्ति
तस्यां पितर इति अष्टका—श्राद्धतिथिः ।] तिस्रोष्टकाः । अधिकरणम् ॥

खजेराकः ॥३०॥

अस्मादाकः स्यात् । खज मन्थे भौ० । खजतीति खजाकः—पक्षी बन्धकी च^२ ।
कर्त्ता ॥

बलाकादयश्च ॥३१॥

बलाकादयः शब्दा निपात्यन्त आकप्रत्यये निरुद्धाः । बल सवरणे भौ० । बल-
तीति बलाका—पक्षिजातिः । कर्त्ता । मन ज्ञाने दौ० । मन्यत इति मनाका—हस्तिनी ।
कर्त्ता । पूज् पवने भौ० । पवत इति पवाका—वात्या वातसंघातः । कर्त्ता । मव्य
बन्धने भौ०^३ । अस्य यलोपो निपात्यते । मव्यति मव्यते वा मवाका—वाजिवन्धनं,
करेणुबन्धनम्^४ । कर्त्ता कर्म च ॥

शलिपटिपतिभ्यो निच्च ॥३२॥

एभ्य आकः स्यान्निच्च । शल गतौ भौ० । शलति शल्यते वा शलाका—लोहजा-
वृत्तिका । कर्त्ता कर्म च । पट गतौ । पटति पट्यते वा पटाका—पक्षिजातिः । कर्त्ता

१. 'कृती वेष्टने तौ० । कृणतीति' इति ह. ।

२. 'पक्षी । कर्त्ता । आयुधबन्धकी च' इति ह. ।

३. 'दौ०' इति ह. ।

४. 'करेणुर्वा' इति ह. ।

कर्म च । पत्न्यु गतौ । पतति पत्यते वा वायुनेति पताका-प्रांशुयष्टचग्रचितः प्रलम्बः पटः^१ । कर्त्ता कर्म च ॥

पिनाकादयश्च ॥३३॥

पिनाकादयः शब्दा निपात्यन्त आकप्रत्यये निरुद्धाः । पिण्लू संचूर्णने री०^२ । अस्य नकारोऽन्त्यस्य निपात्यतेऽगुणत्वं च । पिनष्टघनेन^३ शत्रून् इति पिनाकः—रीद्रं धनुः, शूलम् । करणम् । तड् आघाते भौ० । तड्यते तद् गवादिभिरिति तडाकम्—पुष्करिणी । कर्म । भदि कल्याणे भौ० । अस्य रुगागमो निपात्यते नकारलोपश्च । भन्दत इति भद्राकः—अकुटिलः । कर्त्ता । भा दीप्ता आ० नन्पूर्वः । न भातीति नभाकः—तमः । कर्त्ता । पिण्लू संचूर्णने । अस्य युगागमो निपात्यते णकारोऽन्त्यस्यागुणत्वं च । पिण्यत इति पिण्याकः—तिलपिण्टपीडितः कल्कः । कर्म । कु शब्दे आ०, कुड् अव्यक्ते शब्दे । कीति कवते कूयते वा कवाकः—पक्षी । कर्त्ता कर्म च । श्यैङ् गतौ भौ० । अस्य मुमागमो निपात्यते । श्यायत इति श्यामाकः—जघन्यो व्रीहिः । कर्म ॥

कषिदुषिभ्यामीकन् ॥३४॥

आभ्यामीकन् स्यात् । कष हिंसायाम् । कषन्त्यनयेति [कषीका—] खनित्रम् । करणम् । दुष वैकृत्ये चौ० । दूषयति लोचनमिति दूषीका—अक्षिपातसंघातः । कर्त्ता ॥

चङ्क्वणेः किङ्किणश्च ॥३५॥

चङ्क्वणेरीकन् स्यात् किङ्किण इत्ययञ्चादेशः । क्वण शब्दार्थः भौ०, चङ्क्वण इति यङ्लुगन्तः । पुनः पुनः भृशं वा क्वणतीति किङ्किणीका—सूक्ष्मघण्टिका । कर्त्ता ॥

शृपृवृडां द्वे रुक् चाभ्यासस्य ॥३६॥

एभ्य ईकन् स्याद् द्वित्वम् अभ्यासस्य रुगागमश्च । शृ हिंसायां कौ० । शृणाति रक्षांसि शार्शरीका—मङ्गलाचारकरणम् । कर्त्ता । पृ पालनपूरणयोः कौ० । पृणाति पूर्यते वा पर्षरीकः—सूर्यः, जलाशयश्च । कर्त्ता कर्म च । वृड् सम्भक्तौ कौ० । वृणीते^४ त्रियते वा ववरीका—संवरणम् । कर्त्ता कर्म च ॥

१. 'प्रांशुध्वजाग्रचितप्रभञ्जपटः' इति ह. ।

२. 'भौ० तौ०' इति ह. ।

३. 'पिण्यतेऽनेन' इत्यपपाठो ह. ।

४. 'वृज्वृणाति' इति ह. ।

फर्फरीकादयश्च ॥३७॥

फर्फरीकादयः शब्दा निपात्यन्ते ईकन्प्रत्यये निरुद्धाः । द्वे रुक् चाभ्यासस्येत्यनुवर्तते । स्फुर संचलने तौ० । अस्य अभ्यासस्य फादेशोपधात्वसलोपा निपात्यन्ते । स्फुरतीति फर्फरीका—किसलयम् । कर्त्ता । दू भये कौ० । अस्य द्वे रुक् चाभ्यासस्य । दीर्यत इति दर्दरीकम्—वादित्रम् । जृष् वयोहानी दौ० । [अस्य द्वे] रुक् चाभ्यासस्य । जीर्यत इति जर्जरीकम् । कर्त्ता । तड आघाते भौ० । अत्राभ्यासस्येत्यनुमागमावुपधेत्वं च निपात्यते । तडत इति तित्तिडीकम्—पक्षी, शाकजातिश्च । कर्त्ता ॥

ईषेः किद्ध्रस्वश्च ॥३८॥

ईषेरीकन् स्यात् किच्च ह्रस्वश्च इकारः । ईष उञ्छे भौ० । ईषतीति इषीका—दर्भशलाका । कर्त्ता ॥

ऋजेश्च ॥३९॥

ऋजेरीकन् स्यात् किच्च । ऋज गत्यादिषु । अर्जति ऋज्यते वा ऋजीकम्—उपकृतम् । कर्त्ता कर्म च ॥

अनिदृशिभ्याञ्च ॥४०॥

आभ्यामीकन् स्यात् किच्च । अन प्राणने । अन्यते तदिति अनीकम्—सेना । कर्म । दृशिर् प्रेक्षणे भौ० । पश्यन्ति तां विस्मिता दृषीका—पुष्पवती । कर्म ॥

सर्त्तेर्नुम् च ॥४१॥

सर्त्तेरीकन् स्यात् किच्च नुमागमश्च । सू गतौ भौ० । धावतीति सूणीकः—वायुः । कर्त्ता ॥

१. 'फर्फरीकादयश्च । फर्फरीकादयः.....निरुद्धाः । पृ पालनपू० कौ० । स्फुर स्फूरणे तौ० । द्वे.....वर्तते । आभ्यासस्य फकारादेशः । पवर्गे पकाराप्रथमः फकारात् । प्रथममादेशभावोयंगंधात्वंशलोपो निपात्यते, स्फुरतीति फफरीकं लिशलयं कर्त्ता' इत्यन्तर्भ्रष्टपाठो ह. ।

२. 'अभ्यासस्य नुमागमो निपात्यते उपधायाश्च' इति ह. ।

३. 'तन्तडीकम्' इति ह. ।

४. 'गतिभीषणयोः । ऋज अर्जने भौ०' इति ह. ।

अलीकादयश्च ॥४२॥

अलीकादयः शब्दा निपात्यन्त ईकन्प्रत्यये निरूढाः । अत सातत्यगमने भौ० । अस्य लकारोऽन्त्यस्य निपात्यते । अतन्त्यनेनाधोगतिम् अलीकम् । वह प्रापणे । वहे-
लकारान्तत्वं युडागमश्चोपधायाः । वहन्ति हृदयेनेति व्यलीकम्—मनसो विकारः ।
कर्त्ता ॥

मृकणिभ्यामूकोकणौ ॥४३॥

आभ्यामूक-ऊकणौ स्तः । मृड् प्राणत्यागे । म्रियत इति मरूकः—प्राणी ।
कर्त्ता । कण निमीलने चौ० । कणयति कण्यते वा काणूकः—काकः । कर्त्ता कर्म च ॥

वलूकः ॥४४॥

[वलूक] इत्येवं शब्दो निपात्यते ऊकप्रत्ययान्तः । वल प्राणने भौ० । वलति
वलयते वा वलूकम्—जलद्रव्यम् । कर्त्ता कर्म च ॥

उलूकादयश्च ॥४५॥

उलूकादयः शब्दा निपात्यन्त ऊकप्रत्यये निरूढाः । लोक् दशने [चौ० उत्पूर्वः ।
अस्य ककारौकारतकारलोपा निपात्यन्ते] । उत्क्रम्य दृष्टिमालोकयतीति उलूकः—
कौशिकः । कर्त्ता । भल भल्ल परिभाषणे भौ० । भल्लत इति [भल्लूकः—] ऋक्षः ।
कर्त्ता ॥

शलिमण्डिभ्यामूकण् ॥४६॥

आभ्यामूकण् स्यात् । शल गतौ भौ० । शलति शल्यते वा शालूकः—जलम् ।
कर्त्ता कर्म च । मडि भूषायाम्, मडि च प्रकृत्यन्तरो ण्यन्तो वा । मण्डति मण्डते
मण्डयते वा मण्डूकः । कर्त्ता ॥

कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन् ॥४७॥

कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन् स्यात् । कृज् करणे । क्रियते तस्मिन् [उदकम्] इति
करकः—कमण्डलु । अधिकरणम् । सृ गतौ । स्रियतेऽसाविति सरकः । चर गत्यर्थः
भौ० । चरति तानिति चरकः—भिषगाचार्यः । कर्त्ता । दृ विदारणे भौ०, दृ भये
कौ० । दरति दृणाति वा दरकः—भीरुः । कर्त्ता ॥

ऋजः कीकन् ॥४८॥

अस्माद्धातोः कीकन् स्यात् । ऋजि भृजी भर्जने भौ० । अर्जति ऋजीकम्—वर्ल
स्थानम् । कर्त्ता ॥

अर्भकपृथुकपाका वयसि ॥४६॥

एते शब्दा निपात्यन्ते [अक उककप्रत्ययान्ता] वयस्यर्थे । ऋ गती भी० । अस्य [अकप्रत्ययः] भुगागमो निपात्यते । ऋच्छत्यर्थे वा अर्भकः । कर्त्ता कर्म च । प्रथ प्रख्याने । अस्य उकप्रत्ययो^१ निपात्यते सम्प्रसारणमगुणत्वं च । प्रथत इति पृथुकः । कर्त्ता । डुपचष् पाके भी० । अस्य कप्रत्ययो निपात्यते उपधाया दीर्घश्चकारलोपश्च । पचति पच्यते वा पाकः । कर्त्ता कर्म । सर्वमेते बालाः^२ प्रकीर्तिताः ॥

[॥ ककारः ॥]

डस् खनेर्मुट् चोदात्तः ॥५०॥

खनेर्डस् स्यान् मुडागमश्च खनेरुदात्तो भवति । खनु अवदारणे भी० । खन्यते तत् सुखार्थिभिरिति मुखम्—वक्त्रम् ॥

मुहेः खन् मूर्च ॥५१॥

मुहेः खन् स्यात् [मूरित्ययं चादेशः । मुह वैचित्र्ये दै० । मुह्यतीति मूर्खः—अज्ञो जनः । कर्त्ता ॥

नहेर्हलोपश्च ॥५२॥

नहेः खन् स्याद्^३ हलोपश्च । णह बन्धने दै० । नह्यतीति नखः—करग्रहः, द्रव्यं च । कर्त्ता ॥

महश्च ॥५३॥

पूर्ववत् । मह पूजायाम् । महतीति मखः ॥

शीडो निद्घ्रस्वश्च ॥५४॥

शीडः खन् स्यात् निच्च ह्रस्वश्च धातोः ।^४ [शीड् स्वप्ने आ० । शेत इति शिखा—केशबन्धः । कर्त्ता ॥

वृक्षावयव आ च ॥५५॥

वृक्षावयवे गम्यमाने शीडो धातोः खप्रत्ययो भवति निच्च,] आकारान्तादेशश्च ।

१. 'उकारः' इति ह. । २. 'सर्वे एते शब्दाः कोताः' इति ह. ।

३. कोष्ठान्तर्गतः पाठस्त्रुटितः प्रतिभाति ह. ।

४. 'शीडः कित् ह्रस्वश्च । शिडः खन् । किन् कित् ह्रस्वश्च धातोः । खन् स्यात् किच्च ।' इत्यन्तर्भ्रष्टपाठो ह. । अग्रे कोष्ठान्तर्गतपाठोऽपि नोपलभ्यते ।

[शीङ् स्वप्ने आ० ॥] शेरतेऽस्यां पक्षिण इति शाखा—वृक्षावयवः । अधिकरणम् ॥

माङ् उखा ॥५६॥

[अयं] शब्दो निपात्यते । माङ् माने शब्दे च जौ० । मीयतेऽसाविति उखा—
स्थाली, ऊर्ध्वक्रिया वा । कर्म ॥

मिनातेरुखः ॥५७॥

मिनातेरुखः स्यात् । मीन् हिंसायाम् । मिनातीति मयूखः—किरणः । कर्त्ता ॥

॥ खकारः ॥

पतेरङ्गच् पक्षिणि ॥५८॥

पतेरङ्गच् स्यात् पक्षिण्यभिधेये । पत्लु गती । पतत्यत्यर्थमिति पतङ्गः—पक्षी,
आदित्यश्च । कर्त्ता ॥

आदिभ्यश्च ॥५९॥

तृ एवमादिभ्योऽङ्गच् स्यात् । आदिशब्दः प्रकारे बोद्धव्यः । तृ प्लवनतरणयोः ।
तरन्त्यनेनेति तरङ्गः^१—ऊर्मिः । करणम् । एवमन्येऽपि ॥

विडादिभ्यः कित् ॥६०॥

विडादिभ्योऽङ्गच् स्यात् स किच्च । विड इति सौत्रो धातुः । वेडयतीति विडङ्गः
—द्रव्यजातिः । कर्त्ता । एवमन्येऽपि ॥

गन् गम्यदेः ॥६१॥

आभ्यां गन् स्यात् । गम्लु गती । गम्यतेऽसौ पुण्यार्थभिरिति गङ्गा—जाल्ही ।
कर्म । अद भक्षणे । अत्तीति अद्गः—समुद्रः, आदित्यश्च ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशो वर्गादीनां प्रसिद्धयर्थः । वृज् वरणे सौ० । वृणोति वर्गः—
संघातः । कर्त्ता ॥

भृजः किन्नुट् च ॥६२॥

भृजो धातोर्गन् स्यात् किच्च नुडागमश्च । भृज् भरणे भौ०, डुभृज् धारण-
पोषणयोः जौ० । भरति विभर्त्ति वा भृज्—पक्षी, भ्रमरश्च । कर्त्ता ॥

शृणातेर्ह्रस्वश्च ॥६३॥

अस्माद् गन् स्यात् किच्च नुडागमश्च ह्रस्वश्च । शृ हिंसायां कै० । शृणाति शीयंते

वा शृङ्गम्—विषाणं, गिरिप्रान्तश्च । कर्ता कर्म च ॥

गण् शकुनौ ॥६४॥

शृणातेर्गण् स्यात् शकुनी गम्यमाने नुडागमश्च । शृ हिसायाम् । शृणाति शार्ङ्गः—
शकुनिः, धर्मपालः, ऋषिसुतः^१ । कर्ता ॥

मुदिग्रोर्गणौ ॥६५॥

आभ्यामेती यथासंख्यं स्तः । इदमेव^२ गवकरणज्ञापकात् पूर्वसूत्रे गकारस्येत्संज्ञा-
प्रतिषेधः । मुद हर्षे भौ० । मोदत्यनेनेति मुद्गः—सस्यजातिः । करणम् । गृ गरणे ।
गिरति गृणाति गीर्यते वा गर्गः—ऋषिः । कर्ता कर्म च । बाहुलकत्वाद् गकारस्ये-
त्संज्ञा नास्ति ॥

दहेर्हलोपो दश्च नः ॥६६॥

दहेर्हो हकारलोपश्च दस्य नः । दह भस्मी करणे भौ० । दह्यतेऽसावनलैरिति नगः
—वृक्षः, पर्वतश्च । कर्म ॥

छापूज्खण्डिभ्यो गक् ॥६७॥

एभ्यो गक् स्यात् । छो छेदने दै० । छद्यतीति छागः—अजः । कर्ता । पूज्
पवने भौ० । पवते पूयते वा पूगः—संघातः । कर्ता कर्म च । खडि भेदे । खण्डय-
तीति खड्गः ॥

॥ गान्ताः ॥

जनेः को जङ्घ च ॥६८॥

जनेः कः स्याद् जङ्घ इत्ययं चादेशः । जनी प्रादुर्भावे दै०, जन जनने जी० ।
जायन्तेऽस्यां [जजनति वा] अतिशयेन रोमाणीति जङ्घा—शरीराङ्गम् । अधि-
करणम् ॥

दृणातेर्घक् ॥६९॥

अस्माद् घक् स्यात् । [दृ भये] ऋ० । दृणातीति दीर्घः । कर्ता ॥

॥ धकारान्तश्च ॥

॥ इत्युणादिवृत्तौ तृतीयः पादः ॥

[॥ अथ चतुर्थः पादः ॥]

स्रुवश्चिक् ॥१॥

स्रुधातोश्चिक् स्यात् । स्रु गती भौ० । स्रवत्यस्मिन् हविरिति स्रुक्—अग्नि-
होत्रभाण्डम् । अधिकरणम् ॥

तनोतेरनश्च वः ॥२॥

तनोतेश्चिक्, अकारतकारयोश्च वकारादेशः । तनु विस्तारे । तनोति तन्यते वा
त्वक्—त्वचा । कर्ता कर्म च ॥

कुवश्चट् दीर्घश्च ॥३॥

कुधातोश्चट् स्याद् दीर्घश्च । कु शब्दे आ० । कौति कूयते वा कूची—चित्र-
भाण्डम् । कर्ता कर्म च ॥

समीणः ॥४॥

सम्युपपद इणश्चट् स्याद् दीर्घश्च । इण् गती । संयन्ति तस्मिन्निति समीचः ।
अधिकरणम् । संयन्ति तामिति समीची—भूमिः, स्त्री वा । 'कर्म' ॥

सिवेष्टेरु च^१ ॥५॥

सिवेश्चट् स्याद् दीर्घश्च टेश्च ऊकारादेशः^२ । षिवु तन्तुसन्ताने दै० । सीव्यतीति
सूचः—पिशुनः । कर्ता । सीव्यत्यनयेति सूची—सन्धानकरणी^३ । करणम् ॥

॥ चकारः ॥

[कचेश्छः ॥६॥]

कचः छः स्यात् । कच दीप्तिबन्धनयोः भौ० । कचत्यनेनेति कच्छः—शरीरैक-
देशः । करणम् ॥

॥ छकारान्तः ॥

पारेरजिक्^४ ॥७॥

१. 'कर्ता' इत्यधिकं पूर्वं ह. ।

२. 'सिवेष्टेरुश्च' इत्यपपाठो ह. ।

३. 'ऊकारादेशः' इति ह. ।

४. 'सन्धानकराणि' इति ह. ।

५. 'पारेरजिः' इत्यन्यत्रोपलभ्यते ।

पारेरजिक् स्यात् । पृ पालनपूरणयोः ऋ० ण्यन्तः । पारयतीति पारक्—सुवर्ण-
मन्त्रं वा ॥

पणेरिच्चादेश्च वः^१ ॥८॥

पणेरजिक् स्यात् प्रत्ययादेरिच्च घात्वादेश्च वः । पण व्यवहारे स्तुती च । पणत
इति वणिक्—वाणिजः । कर्त्ता ॥

वशेः किच्च^२ ॥९॥

वशेरजिक् स्यात् प्रत्ययादेरिच्च^३ । वश कान्ती आ० । वष्टि उक्ष्यतेऽसी श्रेयो-
ऽर्थिभिरिति उशिक्—अग्निः । कर्त्ता कर्म च ॥

भृञ् उच्च ॥१०॥

भृजोऽजिक् स्यात् प्रत्ययादेरिच्च उच्च । डुभृञ् धारणपोषणयोः जी०, भृञ्
[भरणे भौ०] । विभक्तिं भरति मर्त्यान् इति भुरिक्—गायत्रीविशेषः ॥

॥ जकारान्ताः ॥

॥ इत्युणादिवृत्तौ चतुर्थः पादः ॥

१. 'पणेरिज्यादेश्च वः' इत्यन्यत्रोपलभ्यते ।

२. प्रत्ययस्य कित्वात् पुनः कित्करणमनर्थकम् । अन्ये तु पूर्वसुत्रे 'इजि' प्रत्ययं
भत्वा तमनुवर्तयन्ति । तेषां मते कित्करणमुचितम् ।

३. वृत्तौ 'किच्च' इति नोपलभ्यते ।

[॥ अथ पञ्चमः पादः ॥]

लङ्घेरटिर्नलोपश्च ॥१॥

लङ्घेरटिः स्यान्नलोपश्च । लघि गत्यर्थः । लङ्घत इति लघट्—वायुः । कर्त्ता ॥

शकादिभ्योऽटन् ॥२॥

शकादिभ्योऽटन्^१ स्यात् । शक्लु गतो सौ० । शक्नोति शक्यते वाऽनेन गन्तुमिति शकटम्—यानम् । कर्त्ता करणम् । अथ रक्षणादिषु । अवति ऊयते^२ वा अवटम्—छत्रम् । कर्त्ता कर्म च । दिवु क्रीडादिषु । दीव्यतीति देवटः—शिल्पी । कर्त्ता । मृक^३ इति सौत्रो घातुः । मर्कतीति मर्कटः । वय समवाये । वयतीति वयटः^४—रसः । कर्त्ता । चमु अदने भौ० । चमतीति चमटः—घस्मरः । कर्त्ता । डुभृज् धारणपोषणयोः जी० । बिभर्त्ति भ्रियते वा भरटः—भृत्यः । कर्त्ता कर्म च ॥

कृतृकम्पिभ्यः कीटन् ॥३॥

एभ्यः कीटन् स्यात् । कृ विक्षिपे तौ० । कीर्यत इति कीरीटः—मुकुटम् । कर्त्ता । त प्लवनतरणयोः । तरति तीर्यते वा तिरीटः—कूलवृक्षः । कर्त्ता कर्म च । कपि चलने । कम्पत इति कम्पीटः—कम्पः । कर्त्ता ॥

जनेष्टो लोपश्च ॥४॥

जनेष्टः स्याद् अनत्यस्य च लोपः । जनी प्रादुर्भावे, जन जनने जी० । जायन्ते जजन्ति जन्यन्ते वा जटा—उद्ग्रथिताः केशाः । कर्त्ता कर्म च ॥

॥ इति टकारः ॥

कभेरठः ॥५॥

अस्मादठः स्यात् । कमु कान्तौ भौ० ण्यन्तः । काम्यतेऽसाविति कमठः—भिक्षा-भाजनम् । कर्म ॥

कणेष्ठः ॥६॥

१. 'अनट्' इत्यपपाठो ह. ।

२. 'अव्यते' इति ह. ।

३. 'कर्म' इत्यपपाठो ह. ।

४. 'षञ्च समवाये । षचतीति षचटः' इति ह. ।

अस्मात् ठः स्यात् । कण निमीलने ण्यन्तः, प्रकृत्यन्तरं वा । कणयति कण्यते वा कण्ठः^१—गलः । कर्त्ता कर्म च ।

बहुलग्रहणादन्येभ्योऽपि ठः । कुण शब्दोपकरणयोः, कुण गुण चामन्त्रणे चो० । कुणति कुणयति वा कुण्ठः—अपट्विन्द्रियः । कर्त्ता ॥

॥ इति ठकारः ॥

अमन्ताड्डः ॥७॥

‘अम्’ इति प्रत्याहारः ‘अमङ्गनम्’ [अ० प्र० सू० ७] इति । अमन्ताद्^२ धातोर्दः स्यात् । अङोरसतोर्नास्त्युदाहरणम् । दमु उपशमे । दम्यन्तेऽनेनोद्धता जना इति दण्डः, दमनं वा दण्डः—चतुर्थं उपायः, यष्टिर्वा । करणं भावश्च । मन ज्ञाने दै० । मन्यते-ऽसौ जनैरिति अण्डः—अन्नमुच्यते । कर्म । वन षण सम्भक्तौ भौ०, वनु याचने । वनति वनुते वा अण्डः—अल्पः शेषः, दुश्चर्मा च । कर्त्ता^३ । रण शब्दे भौ०, रमु क्रीडायाम् । रण्यतेऽसौ, रमतेऽनयेति रण्डा—पुनर्भू भयिर्वा । कर्म करणं च । बहुलमेव बाहुलकम्—

“क्वचित्प्रवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः क्वचिद्विभाषा क्वचिदन्यदेव ।

विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥”^४

इति बाहुलकवचनात् सत्यनुबन्धप्रयोजने डकारस्यानुबन्धसंज्ञा नास्ति, उत्तरत्र कित्-करणाद्वा । यद्वक्ष्यति “क्वादिभ्यः कित्” [५।८] इति, तत्र गुणप्रतिषेधार्थं कित्करण-मनर्थकं स्यात् । तस्मादेव डस्य न लोपः । अन्तग्रहणं नियमार्थम्, अवसाने यत्र अमिति तत्र प्रत्ययविधिः । यत्र मध्ये अमिति तत्र मा भूत् ॥

क्वादिभ्यः कित् ॥८॥

कु आदिर्येषां ते क्वादयः कवर्गादय इत्यर्थः ।^५ “अणुदित् सवर्णस्य चाप्रत्ययः” [अ० १।१।६६] इति । तत्रेष्टिः—“अण् च उदिच्च सवर्णान् गुह्णातीति” [म० भा० १।१।६६] । कवर्गादिभ्यो अमन्तेभ्यो डः स्यात् किच्च । कुण शब्दोपकरणयोः तौ० । कुणति कुण्यते वा तदिति कुण्डम्—उपकरणभाण्डम्, जारजातं^६ च । कर्त्ता

१. ‘कपाटः’ इत्यपपाठो ह. ।

२. ‘अमान्तो’ इत्यशुद्धपाठो ह. ।

३. ‘कर्म’ इति ह. ।

४. अनुपलब्धमूलमिदम् ।

५. ‘अणुदिति प्रत्याहारग्रहणम्’ इत्यधिकं ह. ।

६. ‘परजात’ इति ह. ।

कर्म च । कण निमीलने भौ० ण्यन्तः, प्रकृत्यन्तरो वा । कणयति परान् कण्यते वा-
ज्जेन रिपुवर्ग इति काण्डः—कूरः, श्वा, बलसंघातश्च । कर्त्ता करणं च । गभ्लु गतौ
भौ० । गच्छत्युपधानमिति गण्डः—वक्त्रैकदेशः । कर्त्ता । खनु अवधारणे । खन्यतेऽसौ^१
खण्डः, अगुर्णः, इक्षुविकारश्च । कर्म । अण शब्दे भौ० । अणतीति अण्डम्—गर्भ-
निलयम् । कर्त्ता ।

बाहुलकत्वादनमन्तादपि डः स्यात् । कु शब्दे आ०, कुङ् अव्यक्ते शब्दे भौ० ।
कौति असौ कवते वा कुडः—बालः । कर्त्ता । गुङ् अव्यक्ते शब्दे । गवते गूयते वा
गुडः—इक्षुविकारः । [कर्त्ता] कर्म च । एवमादयोऽन्ये द्रष्टव्याः ॥

अण्डन् कृसृभृवृजः ॥६॥

एभ्योऽण्डन् स्यात् । डुकृन् करणे ता० । क्रियन्तेऽस्मिन् द्रव्याणीति^२ करण्डः—
भाण्डजातिः । अधिकरणम् । सृ गतौ जौ० [भौ०] । सिसर्त्ति धावति वा सरण्डः—
वायुः, भूतसंघातश्च । कर्त्ता । डृभृन् धारणपोषणयोः जौ०, भृन् भरणे भौ० ।
विभर्त्ति भरति भ्रियते वा भरण्डः—भाण्डजातिः । कर्त्ता कर्म च । वृन् वरणे सौ० ।
वृणोति व्रियते वा वरण्डः—काष्ठादिसंघातः । कर्त्ता कर्म च । सानुबन्धकरणं
सामान्यधातुनिवृत्त्यर्थम् ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशः शरण्डादीनां प्रसिद्धधर्यः । शृ हिंसार्थः क्रौ० । शृणाति शरण्डः—
वायुः । कर्त्ता । तृ प्लवनतरणयोः । तरतीति तरण्डः—वायुः । कर्त्ता । इण् गतौ ।
अस्य बाहुलकत्वान्नुमागमः । एतीति एरण्डः—वायुः । कर्त्ता । धृन् धारणे । ध्रियन्ते-
ऽस्मिन् लोका इति धरण्डः—भूलोकः । अधिकरणम् ॥

सर्त्तेरडिः ॥१०॥

सर्त्तेरडिः स्यात् । सृ गतौ [भौ०] जौ० । सरति सिसर्त्ति वा सरट्—वायुः ।
कर्त्ता ॥

[॥ डकारान्ताः ॥]

शमेढः ॥११॥

१. 'खन्यते खातमिति' इति ह. ।

२. 'क्रियन्तेऽस्मिन् सामान्यदेशत्वात्तत्रोपरि द्रव्याणि गृह्यन्त इति' इति ह. ।

३. 'समान०' इति ह. ।

शमेर्ढः स्यात् । शमु उपशमे दौ० । शान्तमस्य स्पर्शनेन्द्रियमिति१ शण्डः—
नपुंसकः ॥२

[॥ ढान्तः ॥]

इयास्त्याह्वजविभ्य इनच् ॥१२॥

एभ्य इनच् स्यात् । श्यैङ् गतौ । इयायत इति इयेनः—गृध्रः । कर्त्ता । स्त्यै
शब्दे भौ० । स्त्यायत इति स्तेनः—बाहुलकाद्यलोपः । हृज् हरणे भौ०, हृ प्रसह्यहरणे
जौ० । हरत्याश्बध्वानं जिहृति वा हरिणः—मृगः । कर्त्ता । अव रक्षणादिषु । अवतीति
अविनः—राजा, अध्वर्युश्च । कर्त्ता ॥

वृजेः किच्च ॥१३॥

वृजेरिनच् स्यात् किच्च । वृजौ वर्जने रौ० । वृणक्ति वृज्यते वा वृजिनम्—
कुटिलम् । कर्त्ता कर्म च ॥

अजेरज च ॥१४॥

अजेरिनच् स्यात्, अज इत्ययं चादेशः । अज गतिक्षेपणयोः भौ० । अजति वीयते
वा अजिनम्—चर्म । कर्त्ता कर्म च । अजेरजादेशकरणं वी-आदेश-निवृत्त्यर्थम् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥१५॥

इनच् स्यात् । कठ कृच्छ्रजीवने । कठति कठिनम्—अमृदु । एवमन्येऽपि ।

अपरा वृत्तिः—बहुलमन्यत्रापि । बहुलमन्येभ्योऽपि अन्यस्मिन्नपि प्रत्यये परतोऽजे-
रजादेशो भवति । तृन्तृचोः वा, लुटः प्रथमैकवचने वा । अजतीति अजिता—गन्ता ।
[अचि अलि वा ।] समजतीति समजः—समूहः । “संज्ञायां समज” [अ० ३।३।६६]
इति वयप् । समज्या ॥

द्रुदक्षिभ्यामिनन् ॥१६॥

आभ्यामिनन् स्यात् । द्रु गतौ भौ० । द्रवति द्रूयते वा तदर्थिभिरिति द्रविणम्
—धनम् । दक्ष वृद्धौ । दक्षत इति दक्षिणः—परचित्तानुरञ्जिता, अनुकूलः । कर्त्ता ॥

[अर्त्तेः] किदिरिश्च ॥१७॥

अर्त्तेरिनन् स्यात्, किच्च, इरित्ययं चादेशः । ऋ गतौ । ऋच्छत्यर्थे वा
हरिणम्—अल्पोदकतृणस्थानम् । कर्त्ता कर्म च ॥

वेपितुह्योर्हस्वश्च ॥१८॥

आभ्यामिनन् स्यात् कित्वं ह्रस्वश्च । टुवेपृ कम्पने भौ० । वेपत् इति विपिनम्-
गहनम् । कर्त्ता । तुहिर् अर्दने भौ० । तोहति तुह्यते वा अर्कणेति^१ तुहिनम्—हिमम्,
अन्धकारश्च । कर्त्ता कर्म च ॥

महेरिणच् ॥१६॥

महेरिणच् प्रत्ययो भवति चकारादिनन् च । मह पूजायाम् । मह्यतेऽस्मिन्निति
महिणम्, महिनम्—राज्यम् । अधिकरणम् ॥

सुयुरुवृभ्यो युच् ॥२०॥

एभ्यो युच् स्यात् । षुर् अभिषवे सौ०, षु प्रसवैश्वर्ययोः भौ० । सुनोति [सवति]
सूयते वा सवनम्—पूर्वाह्णपराह्णमध्याह्नादिकालः, त्रिषवणम् । कर्त्ता कर्म च । यु
मिश्रणे । यौति यूयते च यवनः—देशः । कर्त्ता कर्म च । रुशब्दे आ० । रौतीति
रवणः—वायुः, अमरश्च । कर्त्ता । वृज् वरणे सौ० । वृणोति व्रियते वा वरणम्—
कन्याप्रदानम्^२ । कर्त्ता कर्म च ॥

अशे रश च ॥२१॥

अशेयुं च स्याद् रश इत्ययं चादेशः । अशूङ् व्याप्ती, अश भोजने कौ० । अशनुते
वा करिणम्, अशनाति वा त्रिकसंस्पर्शमिति रशना । कर्त्ता ॥

उन्देर्नलोपश्च ॥२२॥

उन्देयुं च स्याद् नकारलोपश्च । उन्दी क्लेदने रौ० । उनत्तीति ओदनः—शाल्य-
न्नम् । कर्त्ता ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२३॥

बहुलमन्येभ्योऽपि युच् स्यात् । स्यन्दू प्रस्रवणे । स्यन्दत इति स्यन्दनः—रथः ।
कर्त्ता । टुमस्रजो शुद्धौ । मज्जन्त्यनेनेति मज्जनम्—रोमम् । करणम् अधिकरणं वा ।
दिवु क्रीडादिषु । दीव्यतीति देवनः—कितवः । कर्त्ता ॥

रजः क्युन् ॥२४॥

रजः क्युन् स्यात् । रज्ज रागे । रजति रज्यते वाजनेनेति रजनः—रागः । कर्त्ता
करणं च । बाहुलकाद् डीप्, तेन रजनी इति सिद्धयति । कृपेः कृपणः इति ॥

भूसूधूभ्रस्जिभ्यश्छन्दसि ॥२५॥

एभ्यः क्युन् स्यात् छन्दसि विषये । भू सत्तायाम् । भवन्ति तस्माद् भूतानीति

१. 'कर्णेति' इति ह. ।

२. 'अन्याप्रतिपादनम्' इति ह. ।

भुवनम्—अन्तरिक्षम्, लोकश्च । अपादानम् । षूङ् प्राणिगर्भविमोचने आ०, षूङ् प्राणिप्रसवे । [सूते] सृयते वा सुवनम्—आदित्यः, अङ्कुरः, प्रादुर्भावश्च । कर्त्ता । धूज् कम्पने सौ० क्रै० । धुनोति धुनाति वा धुवनः—वायुः, अग्निश्च । कर्त्ता । असृज पाके । भृज्जति तस्मिन्निति भृज्जनः—अम्बरीषम् । अधिकरणम् । छन्दसीति किम् ? भवनम्, भर्जनम् । युच् [५।२३] भवतीति भवनम् । एवमन्येऽपि ॥

कृपृवृजिमन्दिनिधाञ्भ्यः क्युः ॥२६॥

एभ्यः क्युः स्यात् छन्दसि । कृ विक्षेपे तौ० । किरतीति^१ किरणः—रश्मिः । कर्त्ता । पृ पालनपूरणयोः क्रै० । पृणाति पूर्यते वा पुरणः—समुद्रः । कर्त्ता कर्म च । वृजी वर्जने रौ० । वृणक्ति वृज्यते वा वृजनम्—वारणम्, अन्तरिक्षं वा । मदि स्तुत्यदिषु भौ० । मन्दतेऽनेनेति मन्दनम्—स्तोत्रम् । करणम् । डुधाञ् धारणपोषणयोः जौ० निपूर्वः । निदधातीति निधनम्—विनाशः । संज्ञायाम् । कर्त्ता । छन्दसीत्येव—करणम्, परणम्, वर्जनम्, मन्दनम्, निधानम्^२ । युच् [५।२३] किरतीति करणम्^३ । एवमन्येऽपि ॥

धृषेधिष च संज्ञायाम् ॥२७॥

धृषेः क्युः स्यात्, धिष इत्ययं चादेशः संज्ञार्थे विषये । मिधृषा प्रागल्भ्ये । धृष्णात्यनयेति धिषणा—प्रज्ञा । करणम् । संज्ञायां किम् ? धर्षणम् । युच् [५।२३] । संज्ञायामिति वर्त्तमाने पुनः संज्ञाग्रहणं छन्दोऽधिकारनिवृत्त्यर्थम् ॥

हनो जघ च ॥२८॥

हन्तेः क्युः स्याद् जघ इत्ययं चादेशः । हन हिंसागत्योः आ० । हन्ति हन्यते वा जघनम्—कटिः । कर्त्ता कर्म च ॥

छन्दस्ययानच् शुजृभ्याम् ॥२९॥

आभ्यामयानच् स्यात् [छन्दसि]^४ शु गतौ । शवते [शृयते वा] इति शवयानः । कर्त्ता कर्म च । जृप् वयोहानी । जीर्यत इति जरयाणः । कर्त्ता ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशः शरयादीनां प्रसिद्धार्थः । शृ हिंसायां क्रै० । शूणातीति शरयाणः—अहिः, हिंस्रश्च । कर्त्ता । तृ प्लवनतरणयोः भौ० । तरतीति तरयाणः ।

१. 'किरति तम् इति' इति ह. ।

२. 'निधनम्' इति ह. ।

३. 'किरणा' इति ह. ।

४. इतोऽग्रे 'दिवु क्रीडादौ । दीव्यतीति देवयानः । हरयाणः । चौ कर्त्ता कर्म च ।' इत्यधिकमुपलभ्यते ह. ।

शशाङ्के भास्करे चैव वायावग्नौ प्रजापती ।

इन्द्रे मनोरथे प्रवने तरयाणं स्मरेद् बुधः ॥^१

कर्त्ता । वृज् वरणे सौ० । वृणोति त्रियते वा वरयाणः—मनोरथः । कर्त्ता कर्म च ॥

ऋजिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित् ॥३०॥

एभ्योऽयानच् स्यात् किच्च । ऋजि इति सौत्रो धातुः । ऋञ्जतीति ऋञ्जयानः—मेघः । कर्त्ता । वृधु वृद्धौ । वर्धत इति वर्धयानः—गर्भः, मृत्युश्च । कर्त्ता । मदि स्तुत्यादिषु । मन्दत इति मन्दयानः—स्वप्नः । कर्त्ता ।

जीवेऽग्नौ भास्करे चैव शशाङ्के हंसके तथा ।

मन्दयानं स्मरेद् धीमान् पञ्चस्वर्थेषु संस्थितम् ॥^२

षह मर्षणे भौ० । सहते सहयानः—क्षमावान् । कर्त्ता ॥

अर्त्तेर्गुणः शुट् च ॥३१॥

अर्त्तरयानच्, गुणश्च शुट् चागमः । ऋ गती भौ० । ऋच्छत्यर्थते वा अर्शयानः—पन्थाः, इषुर्वा । कर्त्ता कर्म च ॥

सम्यानच् स्तौतेः ॥३२॥

सम्युपपदे स्तौतेरानच् स्यात् । ष्टुन् स्तुती आ० । संपूर्वः । संस्तौतीति संस्तवानः—वाग्मी । कर्त्ता ॥

युधिबुधिदृशेः किच्च ॥३३॥

एभ्य आनच् स्यात् किच्च । युध सम्प्रहारे दै० । युध्यन्त इति युधानाः—रिपवः^३ । कर्त्ता । बुध अवगमने भौ० । बोधयन्ति बुध्यन्ते वा बुधानाः—आचार्याः । कर्त्ता । दृशिर् प्रेक्षणे । पश्यन्तीति दृशानाः—लोकपालाः । कर्त्ता । बहुलकत्वात् कृपाणः ॥

हृच्छेः सनो लुक् छलोपश्च ॥३४॥

हृच्छेः सन्नन्तादानच् स्यात्, सनश्च लुग् भवति छकारलोपश्च । हृच्छा कौटिल्ये । हृच्छितुमिच्छति जुहृच्छिषति जुहुराणः—कठिनहृदयः । कर्त्ता ॥

इण्सिञ्दीडुष्यविभ्यो नक् ॥३५॥

१. अनुपलब्धमूलमिदम् । 'शशांक भास्करे चैवग्न्यवेनी प्रजापती । इणारथे-प्रस्तेतरश्चाणं स्मरेद् बुधः ॥' इत्यन्तर्भ्रष्टपाठ उपलभ्यते ह. ।

२. अनुपलब्धमूलमिदम् ।

३. 'परिवारः' इति ह. ।

एभ्यो नक् स्यात् । इण् गती आ० । यन्ति तमर्थिन इति इनः—ईश्वरः, कर्म^१ ।
 षिण् बन्धने सौ० । सिनोति सीयते वा सिनः—कायः, बन्धो वा । कर्त्ता कर्म ।
 दीङ् क्षये दै० । दीयत इति दीनः—दुर्गतिः खिन्नश्च^२ । कर्त्ता । उष दाहे तौ० ।
 उषति उष्यते वाऽनेन शरीरमिति उष्णम्—घर्मः^३ । कर्त्ता करणम् । अव रक्षणादिषु ।
 ऊयत इति ऊनः—असम्पूर्णः । कर्म ॥

फेनमीनौ ॥३६॥

एतौ नक्प्रत्ययान्तौ निपात्येते । स्फायी वृद्धौ । अस्य फीभावो गुणश्च निपात्यते ।
 स्फायत इति फेनः—बुद्बुद्संघातः । कर्म । मीन् हिंसायां क्रौ० । मिनातीति मीनः—
 जलचरः । कर्त्ता ॥

कृषेर्वर्णे ॥३७॥

कृषेर्नक् स्याद् वर्णेऽभिधेये । कृष विलेखने भौ० । कृष्यत इति कृष्णः—वर्णः ।
 कर्म ॥

बन्धेर्ब्रधि बुधि ॥३८॥

बन्धेर्नक् स्यात्, ब्रधि बुधि इत्येतावादेशौ स्तः । बन्ध बन्धने क्रौ० । बध्नाति
 बध्यत इति बध्नः—सूर्यः । [बुध्नः—] सङ्कल्पः, मदनो वा । कर्त्ता कर्म च ॥

[धा]पृवस्यज्यतिभ्यो नः ॥३९॥

एभ्यो नः स्यात् । डुधान् धारणपोषणयोः । धीयन्ते यासां विकारैः प्राणिन इति
 धानाः—यवविकाराः । कर्त्ता । पृ पालनपूरणयोः क्रौ० । पृणाति पूर्यते वा तदिति
 पर्णम्—पलाशम् । कर्त्ता कर्म च । वस आच्छादने आ० । वस्तेऽनेनेति वस्नम्—
 वासः । करणम् । अज गतिक्षेपणयोः भौ० । अजतीति वेनः । अत सातत्यगमने भौ० ।
 अततीति अतनः—आत्मा, वायुः । कर्त्ता ॥

लक्षेरट् च ॥४०॥

लक्षे नः स्यात्, प्रत्ययस्याडागमः । लक्ष दर्शनाङ्कनयोः चौ० । लक्ष्यतेऽनेनार्थ इति
 लक्षणम्—व्याकरणम् । लक्ष्यतेऽनेन शुभाशुभमिति लक्षणम्—रेखातिलकादिकं च ॥

सिवेष्टेर्यु च ॥४१॥

सिवेर्नः स्यात् टेश्च 'यु' आदेशः । षिबु तन्तुसन्ताने । सीव्यत्यनेनेति स्योनः—

१. 'कर्त्ता' इति ह. ।

२. 'दुर्गमतिः खनिश्च' इत्यपपाठो ह. ।

३. 'उषति उष्यते वा शरीरनेनेत्फलम् । कर्म ।' इत्यशुद्धपाठो ह. ।

रश्मिः^१, आस्तरणम् । करणम् ॥

कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्यो नित् ॥४२॥

एम्भो नः स्याद् निच्च । कृ विक्षेपे । कीर्यत इति कर्णः—श्रोत्रम् । वृज् वरणे सौ० । वृणोति त्रियते वा वर्णः—अकारादिः, ब्राह्मणादिः, श्वेतादिः, वर्ण उच्यते । कर्त्ता कर्म च । जृष् वयोहानी । जीर्यत इति जीर्णः—क्षयधर्मा । कर्म । षिज् बन्धने सौ० । सिनोतीति सेना—बलसंघातः । द्रु गतौ भौ० । द्रवतीति द्रोणः । पन इति सौत्रो धातुः । पनोतीति पन्नः—नीचःकरणम् । अन्न प्राणने । अन्यते तदिति अन्नम् । ऋष्वप् शये आ० । स्वपन्त्यनेनाविष्टा इति स्वप्नः—निद्रा । करणम् ॥

घेट ई च ॥४३॥

घेटोर्नः स्यात्, [निच्च, ई चास्यादेशः] । घेट् पाने भौ० । धयन्ति तामिति घेना—सरस्वती, माता च ॥

तृषिशुषिरसिभ्यः किच्च ॥४४॥

एम्भो नः किच्च । जितृषा पिपासायाम् । तृष्यतेऽनयेति तृष्णा—पिपासा, राग-बन्धनं च^२ । करणम् । शुष शोषे दौ० । शुष्यतीति शुष्णम् । कर्त्ता । रस श्लेषणे भौ० । रसतीति रस्नम्—द्रव्यजातिः । कर्त्ता ॥

सुजो दीर्घश्च ॥४५॥

सुजो नः स्यात् किच्च दीर्घश्च । पुज् अभिषवे सौ० । सुन्वन्त्यस्यां प्राणिनां शरीराणीति सूना—मांसविक्रयद्रोणिः । अधिकरणम् ॥

रमेस्त च ॥४६॥

रमेर्नः स्यात्, तकारान्तादेशश्च । रमु क्रीडायां भौ० । रमतेऽस्मिन्निति रत्नम्—वज्रवैडूर्यादिः । अधिकरणम् ॥

रास्नासास्नास्थूणावीणाः ॥४७॥

एते शब्दा निपात्यन्ते नप्रत्ययान्ता आद्युदात्ताः । रा दाने, रस श्लेषणे भौ०^३ । रातेः सुडागमो निपात्यते, रसतेर्दीर्घत्वम् । [राति रसति रस्यते वा रास्ना—ओषधिः । कर्त्ता कर्म च । षस स्वप्ने आ० । अस्योपधाया दीर्घत्वं निपात्यते । सस्तीति सास्ना—गोमलचर्म निद्रा च । कर्त्ता । ष्ठा गतिनिवृत्तौ भौ० । अस्य

१. 'राशिः' इति ह. ।

२. 'गर्ववचनं पिपासा' इति ह. ।

३. 'रा आदाने, रस शब्दे' इति ह. ।

उकारादेशो]१ निपात्यते, अगुणत्वं च, गत्वं प्रत्ययस्य । तिष्ठति स्थूणा—स्तम्भः । कर्त्ता । अज गतिक्षेपणयोः२ । अस्य वीभावोऽगुणत्वं च निपात्यते [गत्वं च] । अजति वीयते वा वीणा । अथवा वी गत्यादिषु । अस्यागुणत्वं च निपात्यते [गत्वं च] । वेति वीयते वा वीणा—बलकी । कर्त्ता कर्म च ॥

गाढाभ्यां चेष्णक्३ ॥४८॥

आभ्यां चेष्णक् स्यात् । गै शब्दे भी० । गायति तस्मिन्निति गेष्णः—मखः । कर्म अधिकरणं च । डुदाब् दाने जी० । ददातीति देष्णः—दानशीलः । कर्त्ता ॥

कृत्यशूभ्यां क्स्नः४ ॥४९॥

आभ्यां क्स्नः४ स्यात् । कृती वेष्ठने री० । कृणत्ति कृत्यते वा कृत्स्नम्—निःशेषम् । कर्त्ता कर्म । अशू व्याप्ती सी० । अश्नुत इति अक्ष्णम्—तेजन्म् । कर्त्ता ॥

तिजेदीर्घश्च ॥५०॥

तिजेः क्स्नः स्याद् दीर्घश्च धातोः । तिज निशाने । तेजनं५ तितिक्षते वा तीक्ष्णम्—निशितम् । भावः कर्त्ता कर्म च ॥

श्लिषेरच्चोपधायाः ॥५१॥

[श्लिषेः क्स्नः स्याद्, अच्च भवत्युपधायाः ।] श्लिष आलिङ्गने दै० । श्लिष्यत इति श्लक्ष्णम्—मृदुः । कर्त्ता ॥

कृवृत्तृदारिभ्य उनन् ॥५२॥

एभ्य उनन् स्यात् । कृ विक्षेपे । किरति मनांसीति करुणः—शोचनीयः६ । कर्त्ता । वृब् वरणे सी० । वृणोति त्रियते वा वरुणः—अपां पतिः । कर्त्ता कर्म च । तृ प्लवन-तरणयोः भी० । तरत्यनेनेति तरुणः—वायुः । कर्त्ता कर्म । दृ भये क्रै० ण्यन्तः । दारयतीति दार्यते वा दारुणः ॥

१. कोष्ठान्तर्गतपाठो नोपलभ्यते ह. ।

२. 'गती क्षेपणे च' इति ह. ।

३. 'चेष्णुः' इति ह. । उदाहरणे अपि 'गेष्णुः' देष्णुः' इत्युपलभ्येते ।

४. 'स्नः' इति ह. ।

५. 'तेजयति' इति ह. ।

६. 'शोभनीयः' इति ह. ।

पिशोः किच्च ॥५३॥

पिशोरुनन् स्यात् किच्च । पिश अवयवे । पिशतीति पिशुनः—सूचकः । कर्त्ता ॥

फलेर्गुक् च ॥५४॥

फलेरुनन् स्याद् गुक् चागमः । फल निष्पत्तौ भौ० । फलतीति फल्गुनः—पार्थः । कर्त्ता ॥

लपेः शश्च ॥५५॥

लपेरुनन् स्यात् शकारान्तादेशश्च । लप व्यक्ते वचसि भौ० । लपति लप्यते वा लशुनम्—पलाण्डुजातिः । कर्त्ता कर्म च ॥

त्रो रश्च लः ॥५६॥

तृधातोरुनन् स्याद् रेफस्य च लादेशः । तृ प्लवनतरणयोः । तरति सर्वमिति तलुनः—वायुः ।

[अर्जेणिलुक् च ॥५७॥]

अर्जेरुनन् स्यात्, णिलुक् च । अर्ज सर्ज अर्जने ण्यन्तः^१ । अर्जयतीति अर्जुनः—वृक्षः । कर्त्ता ॥

तृणाख्यायां चित् ॥५८॥

तृणाख्यायां गम्यमानायामर्जेरुनन् स्यात्, चित्संज्ञको णिलुक् । अर्जयतीति अर्जुनम् । कर्त्ता ॥

अर्त्तेश्च ॥५९॥

अर्त्तेरुनन् स्यात् चित्संज्ञकः । ऋ गती भौ० । ऋच्छत्यर्थे वा अरुणः—वैनतेयः । कर्त्ता [कर्म] च ॥

अजियमिशोड्भ्यश्च ॥६०॥

अभ्य उनन् स्यात्, चित्संज्ञकः । अज गत्यादिषु । अजति वीर्यते वा वयुनः—चन्द्रमाः । वयुनानि—अङ्गानि^२ । कर्त्ता कर्म च । यम उपरमे । यच्छति भक्तानां पापमिति यमुना—नदी । कर्त्ता । शोड् स्वप्ने । अत्यर्थं शेत इति शयुनः—अजगरः । कर्त्ता ॥

१. 'पण्यः' इति ह. ।

२. 'वयुनः—चन्द्रो वायुरङ्गानि' इति ह. ॥

तृहेः वनन् हलोपश्च ॥६१॥

तृहेः वनन् स्याद् हलोपश्च । तृह हिंसायाम् । तृह्यते तद् गवादिभिरिति तृणम्—
वृक्षः । कर्म ॥

॥ अर्त्तयु जुच्च ॥६२॥

अर्त्तयुच् स्याद् उच्चास्यादेशः । ऋ गती । ऋच्छत्यर्थे वा उरणः—पशुः, श्वः,
उलूको वा । कर्त्ता कर्मत्वम् ॥

ऊर्णतिर्दः ॥६३॥

ऊर्णतिर्दः स्यात् । ऊर्णम् आच्छादने मा० । ऊर्णीतीति ऊर्णा—प्रविलोमानि ।
कर्त्ता ॥

॥ इति णकारो नसहितः ॥

॥ इत्युणादिवृत्तौ पञ्चमः पादः ॥

॥४॥

॥४॥

॥४॥

॥४॥

॥४॥

॥ अथ षष्ठः पादः ॥

मृषोरुतिः ॥१॥

आभ्यामुतिः स्यात् । मृड् प्राणत्यागे । म्रियतेऽसौ न कदाचिदिति मरुत्—वायुः, मरुतः—देवाः । कर्त्ता । गृ निगरणे, गृ शब्दे तौ० । गणाति गिरति वा गरुत्—अजगरः^१ । कर्त्ता । गृणाति गीर्यते वा गरुत्—मरकतमणिः । कर्त्ता कर्म च ॥

गमुत् ॥२॥

‘गमुत्’ इत्ययं शब्दो निपात्यते उत्तिप्रत्यये निरुद्धः^२ । गृ शब्दे, गृ निगरणे । अनयोरुतिप्रत्यये भुमागमो निपात्यते । गिरति [गृणाति] गीर्यते वा गमुत्—आदित्यः, सुवर्णो वा । कर्त्ता कर्म च ॥

हृसृरुहियुषिभ्य इतिः ॥३॥

एभ्य इतिः स्यात् । हृज् हरणे, [हृ] प्रसह्यकरणे । हरति जिहृति ह्रियते^३ । असाविति हरित्—वायुः, मृगजातिश्च । कर्त्ता कर्म च । सृ गती भौ० जी० । धावति सिसर्त्तीति वा सरित्—नदी । कर्त्ता । [रुह बीजजन्मनि भौ० । रोहतीति रोहित्—वीरुत्प्रकारः, सूर्यः, अग्निश्च । कर्त्ता ।] युष सौत्रो धातुः । योषति^४ युष्यते वा योषित्—प्रमदा । कर्त्ता कर्म च ॥

ताडेर्णिलुक् च^५ ॥४॥

ताडेरितिः स्यात् [णिलुक् च] । तड आघाते चौ० ण्यन्तः । ताडयति मेघान् ताड्यते वा तडित्—शतह्लादा । कर्त्ता कर्म च ॥

वर्तमाने पृषद्बृहन्महज् [जगच्] छतृवच्च ॥५॥

वर्तमाने काले पृषदादयो निपात्यन्ते, शतृवच्चेषां कार्यं भवति । पृषु सेचने भौ० । अस्य कतिनिपात्यते । पर्षतीति पृषत् । अथवा पृ पालनपूरणयोः, अस्य ह्रस्वत्वं षुक् [च] । पृणाति पिपर्त्तीति वा पृषत्—चित्रमृगजातिः, सीकरश्च । कर्त्ता कर्म च । बृह बृहि

१. ‘अजराजः’ इति ह. ।

२. ‘निपात्यते निगृहारणे’ इति ह. ।

३. ‘हृदये’ इति ह. ।

४. ‘धातुः । युष् भजने । योषयति’ इति ह. ।

५. ‘तडेर्णिलुका’ इत्यपपाठो ह. ।

६. ‘०रुहत्०’ इति ह. ।

बृद्धौ । अस्य नकारलोपो निपात्यते । बृंहतीति बृहत्—विस्तीर्णम् । कर्त्ता । मह
पूजायां चौ० ण्यन्तः, प्रकृत्यन्तरं वा । महति महयतीति महत्—पूजितम्, विस्तीर्णं
च । गम्लु गतौ भौ० । अस्य द्विवचनं टिलोपश्च । अहरहः क्षय गच्छतीति जगत्—
स्थावरजङ्गमो लोकः । कर्त्ता ।

सर्व एते कतिप्रत्ययान्ताः । शतृवदतिदेशान्नुमादिकं कार्यम् । पृषती—मृगी ।
बृहती छन्दसीत्येव वा । महती । [जगती—] पृथिवी ।

वर्तमानग्रहणाधिकारे पुनर्वर्तमानग्रहणं नियमार्थम् । वर्तमान एव पृषदादयः शब्दाः
साधवो भवन्ति नान्यस्मिन्निति ॥

संश्चतृपद्वेहत् ॥६॥

एते शब्दा निपात्यन्ते कतिप्रत्यये निरुद्धाः । चिञ् चयने सौ० सम्पूर्वः । धातो-
रिलोपो निपात्यते उपसर्गस्य सकारादेशोऽनुस्वारागमश्च । संचिनोतीति संश्चत्—
कुहकः^१ । कर्त्ता । तृप प्रीतौ दौ० तौ०, तृह हिंसायां रौ०, तृह्^२ द्विसार्थः तौ० ।
अनयोः पकारादेशो निपात्यते । तृप्यति तृपति तृणेढि तृहतीति तृषत्—चन्द्रमाः ।
कर्त्ता । हन हिंसागत्योः विपूर्वः । अस्य टिलोपो निपात्यते उपसर्गस्य गुणः । विहन्ति
गर्भमिति वेहत्—अप्रजा स्त्री मृताप्रत्या वा अनड्वांश्च । कर्त्ता ॥

हसिमृग्निवामिदमितमिलूपूर्ध्विभ्यस्तन्^३ ॥७॥

एभ्यस्तन् स्यात् । हस हसने भौ० । हसतीति हस्तः—पाणिः । कर्त्ता । मृड्
प्राणत्यागे तौ० । अयत ति अर्तः—प्राणी । कर्त्ता । गृ निगरणे, गृ शब्दे कौ० ।
गिरति गृणाति वा गर्त्तः—अवटः । कर्त्ता । इण् गतौ आ० । एतीति एतः—वायुः,
पथिकश्च । कर्त्ता । वा गतिगन्धनयोः आ० । वातीति वातः—मातरिश्वा ।
कर्त्ता । अम गत्यादिषु । अम्यतेऽसाविति अन्तः—अस्य पूर्वोऽस्ति न परः सः । कर्म ।
दणु उपशमे दौ० । दाम्यति स्थविरत्वादिति दन्तः—रदनः । कर्त्ता । तमु ग्लानी
दौ० । ताम्यतीति तन्तः—वीणावाद्यम् । कर्त्ता । लूण् छेदने कौ० । लुनाति लूयते
वा लोतम्—अश्रु, लवणञ्च । कर्त्ता कर्म च । पूण् पवने कौ० । पुनाति पूयते वा पोतः—
अग्निः, समुद्रयानम्, बडिम्भः^४ । कर्त्ता कर्म च । ध्रुवि हिंसायां भौ० । ध्रुवतीति धूर्तः
—शठः । कर्त्ता ॥

तनिमूड्भ्यां किञ्च ॥८॥

१. 'कुशकः' इति ह. ।

२. 'तृह्' इति ह. ।

३. '०भ्यह्यहन्' इत्यपपाठो ह. ।

४. 'समुद्रयानडिम्भः' इति ह. ।

आभ्यां तन् स्यात् किञ्च । तनु विस्तारे । तनोति तन्यते वा तत्तम्—विस्तीर्णम् । कर्त्ता कर्म च । मूङ् बन्धने भौ० । मवते मूयते वा भूतः—आलानपाशः, अन्यद्वा बन्धनम् । कर्त्ता कर्म च ॥

अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ॥६॥

अञ्जिघृसिभ्यः क्तः प्रत्ययो भवति । अञ्जू अक्षणकान्तिगतिषु रौ० । अनक्ति अज्यते वा अक्षतम्—अक्षितम् । कर्त्ता कर्म च । घृ क्षरणदीप्तयोः जी० । जिघर्त्तीति घृतम् । षिञ् बन्धने सौ० । सिनोतीति सितम्—शुक्लम्, बन्धश्च । कर्त्ता ॥

दुतनिभ्यां दीर्घश्च ॥१०॥

आभ्यां क्तः स्याद् दीर्घश्चानयोः । दुदु उपतापे सौ० । दुनोति दूतः—सन्धानकृत् । कर्त्ता । [तनु विस्तारे ता०] । तनोतीति तातः—पिता । कर्त्ता ॥

जेमुट् चोदात्तः ॥११॥

जेः क्तः स्यात्, मुडामरचोदात्तः, दीर्घश्च धातोः । जि जये । जयतीति जीमूतः—मेघः । कर्त्ता ॥

हृश्याभ्यामितच् ॥१२॥

आभ्यामितच् स्यात् । हृञ् हरणे, [हृ प्रसह्यकरणे जी०] । हरति जिहृति वा हरितः—वर्णः । श्यैङ् गतौ भौ० । श्यायत इति श्येतः—वर्णः ॥

रुहे रश्च लो वा ॥१३॥

अस्मादितच् स्यात् [रेफस्य लकारो वा । रुह बीजजन्मति भौ० । रोहतीति रोहितः, लोहितः—वर्णः । कर्त्ता ॥

भृदृशीङ्यजिर्षविपच्यमिनमिर्हयिभ्योऽतच् ॥१४॥

एभ्योऽतच् स्यात् । डुभून् धारणपोषणयोः । बिभर्त्ति^१ भरतः—राजा । कर्त्ता । दृङ् आदरे तौ० । द्रियत इति दरतः—आदरी । कर्त्ता । शीङ् स्वप्ने । शेतेऽत्यर्थमिति शयतः—निद्रालुः । कर्त्ता । यज देवपूजादिषु भौ० । यजति यजतः—अग्निः, यजमानो वा । कर्त्ता । पर्व पूरणे भौ० । पर्वति पर्वतः—गिरिः । कर्त्ता । डुपचष् पाके । पचतीति पचतः—अग्निरादित्यो वा । कर्त्ता । अम गत्यादिषु । अमतीति अमतः—आतङ्को

१. 'मवति' इति ह. ।

२. कौण्टान्तर्गतपाठोऽस्पष्टो ह. ।

३. 'भरति' इति ह. ।

४. 'जयति जयतः' इत्यशुद्धो ह. ।

मृत्युर्वा । कर्त्ता । णम प्रह्वत्वे शब्दे च । नमति नम्यते वा नमतः—नतो देवो वा ।
कर्त्ता कर्म च । तमु काङ्क्षायां दौ० । ताम्यतीति तमतः^१ । हर्य गतिकान्त्योः भौ० ।
हर्यतीति हर्यतः—वायुः, अश्वो वा, अग्निः, कान्तिश्च । कर्त्ता ॥

पृषिरञ्जिभ्यां कित् ॥१५॥

आभ्यामतच् स्यात् स च कित् । पृषु सेचने । पृषतीति^२ पृषतः—मृगः । कर्त्ता ।
रञ्ज रागे । रजन्तेऽस्मिन् जना इति रजतम्—रूप्यम् । अधिकरणम् ॥

खलतः ॥१६॥

खलत इत्ययं शब्दो निपात्यतेऽतच्प्रत्यये । खल खलने भौ० । अस्य सकार-
लोपो निपात्यते । खलिताः केशा यस्यासाविति खलतः—विकीर्णकेशः । कर्त्ता ।
भूतकालः ॥

जृविशिभ्यां भृच् ॥१७॥

आभ्यां भृच् । जृष् वयोहानौ । जीर्यत इति जरन्तः—भूतग्रामः । कर्त्ता । विश
प्रवेशने । विशतीति वेशन्तः—अप्राप्तवर्गः, कान्तश्च^३ ॥

रुहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः षिदाशिषि ॥१८॥

एभ्यो भृच् स्याद् आशिषि षिच्च । रुह बीजजन्मनि । रुह्यादिति रोहन्तः—
वीरुत् । रोहन्ती स्त्री । कर्त्ता । रुन्दि समृद्धौ । रुन्द्याद् रुन्द्न्तः, रुन्द्न्ती^४ स्त्री ।
जीव प्राणधारणे । जीव्यात् [जीवन्तः] । जीवन्ती—श्लेषधिः । अन प्राणने प्रपूर्वः ।
प्राण्यात् प्राणन्तः—वायुः, रसायनं च । प्राणन्ती स्त्री । षित्करणं डीपर्थम् ।
भविष्यत्कालः ॥

तृभूवहिवसिभासिसाधगडिमण्डिजिनन्दिभ्यश्च ॥१९॥

एभ्यो भृच् स्याद् आशिषि षिच्च । तृ प्लवनतरणयोः । तीर्यात् तरन्तः—आदित्यः ।
भू सत्तायाम् । भवन्तः—कालः । भवन्ती स्त्री । वह प्रापणे भौ० । उह्याद् वहन्तः—
वायुः । वस निवासे । उष्याद् वसन्तः—ऋतुः^५ । [भासृ दीप्ती भौ० ।] भासिषीष्ट
भासन्तः—सूर्यः । साध संसिद्धौ सौ० । साध्यात् साधन्तः—भिक्षुः । गड सेचने भौ० ।
गड्यात् गडन्तः—जलदः । मडि भूषायाम् । मण्ड्यात् मण्डन्तः—अलङ्कारः । जि

१. 'ताम्यतीति तमः । तमा दीर्घश्च' इत्यपपाठो ह ।

२. 'पृषतीति' इति ह ।

३. 'अप्राप्तवर्गः, खातं च' इति ह ।

४. 'नन्दयन्तः, नन्दयन्ती' इति ह ।

५. 'रसत् ऋतुः' इति ह ।

अभिभवे । जीयात् जयन्तः—राजा । जयन्ती—पुष्पजातिः । टुनदि समृद्धौ भौ० ।
नन्धात् नन्दयन्तः—आनन्दः । कर्ता । भविष्यत्कालः । केचिद् वर्णयन्ति वर्तमानेऽपि
वाशिषि ॥

हन्तेर्मुक् [हि] च ॥२०॥

हन्तेर्भक् स्यात्, मुक् चागमो हिरादेशश्च । हन हिंसागत्योः । हन्ति तांस्तान् दुर्ग-
तान् सत्त्वानिति हेमन्तः—ऋतुः । कर्ता ॥

उचिकुत्सि^१कुषिभ्यः कितच् ॥२१॥

एभ्यः कितच् स्यात् । उच समवाये दै० । उच्यतीति उचितम्—वंशागतम्^२;
श्रेष्ठम् । कर्ता । कुत्स^३ श्लेषणे । कुत्स्यते कुत्स्यति वा कुत्सितम्—श्लिष्टम् । कर्म
कर्ता । कुष निःकर्षणे । कुष्यत इति कुषितम्—निःकृतम् । कर्ता ॥

अदि भुवो डुतच् ॥२२॥

अद्युपपदे भुवो डुतच् स्यात् । भू सत्तायाम् अत्पूर्वः । अद्भूयते अद्भवतीति
अद्भुतम्—आश्चर्यम् । भावः कर्ता कर्म च ॥

सौ रमेः क्तो दमे पूर्वपदस्य च दीर्घः ॥२३॥

सावुपपदे रमेः क्तः स्याद् दमे गम्यमाने पूर्वपदस्य च दीर्घः । रमु क्रीडायां
[सूपूर्वः] । सुष्ठु रमते सूरतः—दमितो हस्ती, अन्यो वा दान्तः^४ । कर्ता ॥

फलेरितजादेश्च पः ॥२४॥

फलेरितच् स्याद् आदेश्च पः । त्रिफला विशरणे भौ० । फलतीति पलितम्—
केशविकारः । कर्ता ॥

जनेस्तो रश्च ॥२५॥

जनेस्तः स्याद् रश्चान्तादेशः । जनी प्रादुर्भावे दै० । जायत इति जतः—वस्त्र-
लोम । कर्ता ॥

शकेः कृत्तिन्^५ ॥२६॥

१. 'कुशि०' इति ह. । परन्तूदाहरणं 'कुत्सितम्' इत्येव वर्तते ।

२. 'वंशागतम्' इति ह. ।

३. 'कुश' इति ह. ।

४. 'अन्ये च दीनाः' इति ह. ।

५. 'कृतिन्' इति ह. ।

ऋतिन्^१ प्रत्ययः शकेर्धातोर्भवति । शक्लु शक्ती । शक्नोतीति शकृत्—विष्ठा । कर्त्ता ॥

॥ इति तकारः ॥

हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः कथन् ॥२७॥

एभ्यः कथन् स्यात् । हन हिंसागत्योः आ० । हन्तीति हथः—कालः । कर्त्ता । कुष निःकर्षे । कुष्णातीति^२ कुष्ठम्—व्याधिः । कर्त्ता । णीञ् प्रापणे भौ० सुपूर्वः । शोभनं नयतीति सुनीयः—नीतिमान्, धर्मज्ञश्च^३ । कर्त्ता । रमु क्रीडायां भौ० । रमन्तेऽस्मिन् प्राणिन इति रथः—स्यन्दनः । अधिकरणम् । काशू दीप्ती । काश्यते-
जेनाग्निरिति काष्ठम्—इन्धनम् । करणम् ॥

अवे भूजः ॥२८॥

अवे उपपदे भूजो धातोः कथन् स्यात् । डभूज् धारणपोषणयोः जी० । अव-
विभ्रति जना अस्मादिति अवभृथः । अपादानम् ॥

उषिकुषिर्गात्तिभ्यस्थन् ॥२९॥

एभ्यस्थन् स्यात् । उष दाहे । उष्यतेऽसौ कदुष्णैर्व्यञ्जनैरिति ओष्ठः । उष्यते
वा वास्तुनोत्पन्नेनोष्मणा इति ओष्ठः—दन्दच्छदः । कर्म । कुष निःकर्षे । कुष्णाति
कुष्यते वा तस्मिन्नाहारमिति कोष्ठम्—उदरम् । कर्त्ता अधिकरणम् । गै शब्दे भौ० ।
गायन्ति तामिति गाथा—वृत्तजातिः । कर्म । ऋ गतिप्रापणयोः । ऋच्छत्यर्थे वासा-
विति अर्थः—धनम्, वाङ्मयवृत्तिश्च । [कर्त्ता] कर्म ॥

सर्त्तैर्णिन् ॥३०॥

सर्त्तैस्थन् स्याद् णिच् । सृ गती भौ०, जी० । त्रियते धावति सिसर्त्तीति सार्थः
—पथिकसंघातः । कर्त्ता कर्म च ॥

जृवृभ्यामूथन् ॥३१॥

आभ्यामूथन् स्यात् । जृ वयोहानी दौ० । जीर्यते जरूथम्—कश्मलम्, अन्यद्वा ।
वृज् वरणे सौ० । वृणोति त्रियते वा वरूथम्—रथगुप्तिः । कर्त्ता कर्म च ॥

पातुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्थक् ॥३२॥

१. 'ऋतिन्' इति ह. ।

२. 'कुष्यती' इति ह. ।

३. 'धर्मश्च' इति ह. ।

एभ्यस्थक् स्यात् । पा पाने । पिबति तेजांसि पीथः—आदित्यः, मकरश्च । कर्त्ता । तृ प्लवनतरणयोः । तरति तीर्यते वा [अनेन] तीर्थम्—पुण्यनदीजलविशेषः । कर्त्ता करणम् । तुद व्यथने । तुदति [तेन] तस्मिन्निति तुत्थम्—द्रव्यम् । करणमधिकरणं च । वच परिभाषणे । उच्यते तदिति उक्थम्—साम । कर्म । रिचिर् विरेचने । रिच्यते तदिति रिक्थम्—गृहधनम्, मैत्रद्रव्यं च । सिच क्षरणे^१ । सिच्यते तदिति सिक्थम्—मघूत्थम् । कर्म ॥

अर्त्तेनिरि ॥३३॥

अर्त्तेनिर्युपपदे थक् स्यात् । ऋ गतौ भौ० । नियतं निश्चितमृच्छत्ययं वा निऋथम्—स्थानम् । कर्त्ता कर्म च ॥

निशीथगोपीथावगथाः ॥३४॥

एते निपात्यन्ते थक्प्रत्यये निरूढाः । शीङ् स्वप्ने आ० निपूर्वः । नितरां क्षेपते-ऽस्मिन् प्राणिन इति निशीथः—अर्धरात्रः । अधिकरणम् । पा पाने गोशब्दपूर्वः । गावः पिबन्ति तस्मिन्निति गोपीथः—जलद्रोणिः । अधिकरणम् । गम्लु गतौ अवपूर्वः । गमेल्लोपो निपात्यते । अवगच्छत्यस्मिन्निति अवगथः—प्रातःसवनम् । अधिकरणम् । गायते ह्रस्वत्वं निपात्यते । अवगायन्ति तदिति^२ अवगथम्—साम । कर्म ॥

गश्चोदि ॥३५॥

गाघातोस्थक् स्याद् उद्युपपदे । गै शब्दे । उद्गायतीति उद्गीयते वा उद्गीथः—साम । कर्त्ता [कर्म च] ॥

समीणः ॥३६॥

सम्युपपद इणस्थक् स्यात् । इण् गतौ आ० । समेति समीयते वा समिथः—सङ्गमः । कर्त्ता कर्म च ॥

तिथपृष्ठगूथयूथप्रोथाः ॥३७॥

एते शब्दा निपात्यन्ते थक्प्रत्यये निरूढाः । ष्ठा गतिनिवृत्तौ, तिम् आर्द्धीभावे । तिष्ठतेस्ति आदेशो निपात्यते, तिभ्यतेरन्तलोपो निपात्यते । तिष्ठतीति तिथः—काल-स्थितिः । कर्त्ता । तिभ्यतीति तिथः—प्रावृट्कालः । कर्त्ता । स्पृश^३ संस्पर्शने । अस्थ सलोपो निपात्यते । स्पृशति स्पृश्यते वा पृष्ठम्—शरीरकदेशः । कर्त्ता कर्म च । गुङ् अव्यक्ते शब्दे । अस्य दीर्घत्वम् । गवते गूयते वा गूथम्—अमेध्यम् । कर्त्ता कर्म च ।

१. 'षिचि प्रक्षेपणे' इति ह. ।

२. 'तस्मिन्निति' इति ह. ।

३. 'स्पर्श' इति ह. ।

यु मिश्रणे । अस्य दीर्घत्वं निपात्यते । युवन्ति तस्मिन्निति यूथः—गजादिसंघातः ।
अधिकरणम् । यवनं यूथः । भावः । प्रुङ् गती । अस्य गुणो निपात्यते । प्रवत इति
प्रोथः—वराहमुखम् । कर्त्ता ॥

शीङ्शपिरुगमिवन्दिजीविप्राणिभ्योऽथः ॥३८॥

एभ्योऽथः स्यात् । शीङ् स्वप्ने आ० । शेतेऽत्यर्थमिति शयथः—अजगरः,
वराहश्च । कर्त्ता । शप आक्रोशे । शपत्यनेनेति शपथः—प्रत्ययः । करणम् । रु शब्दे ।
रोतीति रवथः—शब्दकारः । कर्त्ता । गम्लु गती भौ० । गच्छति गम्यते वा गमथः—
पथिकः, पन्थाश्च^१ । कर्त्ता कर्म च । वदि अभिवादनस्तुत्योः । वन्दते वन्द्यते वा
वन्दथः—स्तोता, स्तुत्यं च । कर्त्ता कर्म च । जीव प्राणधारणे भौ०, प्रकृत्यन्तरं
प्यन्तो वा । जीवति जीवयतीति वा जीवथः—बलवानीश्वरः । कर्त्ता । अन प्राणधारणे
आ० प्रपूर्वः । प्राणितीति प्राणथः—बलवान्, ईश्वरश्च^२ । कर्त्ता ॥

आङि वसेः ॥३९॥

आङ्युपपदे वसेरथः स्यात् । वस निवासे भौ० । एतस्मिन्नावसतीति आवसथः—
आलयः । अधिकरणम् ॥

भृजश्चित् ॥४०॥

भृजोऽथः प्रत्ययो भवति चित्संज्ञः । डुभृज् धारणपोषणयोः जी०, भृज् भरणे भौ० ।
विभक्तिं भरति वा भरथः—लोकपालः । कर्त्ता ॥

रुदिविदिभ्यां कित् ॥४१॥

आभ्यामथः स्यात् चित्संज्ञः किच्च । रुदिर् अश्रुविमोचने आ० । रोदित्यर्थमिति
रुदथः—शिशुः, असवो वा । कर्त्ता । विद ज्ञाने । वेत्तीति विदथः—ज्ञानी । कर्त्ता ॥
॥ इति थकारऽकारसहितः^३ ॥

शृदृभसोऽदिः^४ ॥४२॥

एभ्योऽदिः स्यात् । शृ हिंसायाम् । शीर्यन्तेऽस्यां गुल्मवनस्पतीनां तेजांसीति शरत्
—ऋतुः । अधिकरणम् । दृ भये । दृणाति दीर्यते वा दरत्—म्लेच्छदेशः । कर्त्ता
कर्म च । भस भत्संनदीप्त्योः जी० । बभस्ति भस्यते तस्मिन्नाहार इति भसत्—ग्रामा-
शयस्थानम् । अधिकरणम् ॥

त्यजितनियतिभ्यो डित् ॥४३॥

१. 'अधिकपथाश्च' इति ह. ।

२. 'बलवान्वादश्च' इति ह. ।

३. 'इति थकारः' इति ह. ।

४. 'शृदृभरसादिः' इत्यपपाठो ह. ।

एभ्योऽदिः स्याद् डिच्च । त्यज वयोहानौ भौ० । त्यजत इति त्यत्—परोक्ष-
वाची । [तनु विस्तारे ता० । तनोतीति तत्—अयं च परोक्षवादी । कर्त्ता ।] यती
प्रयत्ने भौ० । यतत इति यत्—

प्रत्यक्षे च परोक्षे च समीपे दूरतस्तथा ।

सर्वेषां च प्रयोक्तव्यस्तथा स्त्रीषु नपुंसके^१ ॥

कर्त्ता । सर्वेषां नामान्येताति ॥

[एतेस्तुट् च ॥४४॥]

एतेरदिः स्यात् तुडागमः । इण् गती आ० । एतीति एतत्—प्रत्यक्षवाची ।
कर्त्ता । एतदपि सर्वनामैव ॥

दृणातेः षुग्नस्वश्च ॥४५॥

दृणातेरदिः स्यात्, षुक्चागमः, ह्रस्वश्च धातोः । दृ विदारणे क्री० । दृणाति
दीयते वा [अस्याम्] दूषत्—शिला । कर्त्ता अधिकरणं च ॥

कुणिपुल्योः किन्दच् ॥४६॥

आभ्यां किन्दच् स्यात् । कुण शब्दोपकरणयोः तौ० । कुणतीति कुणिन्दः—शब्दः,
उपकरणं च । कर्त्ता । पुल महत्त्वे भौ० । पोलतीति पुलिन्दः—मनुष्यजातिः । कर्त्ता ॥

कुपेर्बश्च वा ॥४७॥

कुपेः किन्दच् स्याद् वश्चान्तादेशो भवति । कुप क्रोधे दौ० । कुप्यतीति कुविन्दः,
कुपिन्दः—तन्तुवायः । कर्त्ता ॥

शोशपतिभ्यां ददनौ ॥४८॥

आभ्यां दश्च दंश्च प्रत्ययो भवतः । शो तनूकरणे दौ० । श्यति [शायते वा]
शब्दः—मृदुः । कर्त्ता कर्म च । शप आक्रोशे भौ० । शपन्तेऽनेनेति शब्दः । “घुटां
तृतीयश्चतुर्थे[षु]” [कातन्त्रे ३।८।८] इति योगविभागादचतुर्थेऽपि तृतीयो भवति ।
घोषः संस्कृतवाक् । करणम् ॥

अब्दादयश्च ॥४९॥

अब्दादयः शब्दा निपात्यन्ते दप्रत्यये निष्ठाः । आप्लु व्याप्ती सौ० । अस्य
ह्रस्वत्वं निपात्यते बश्चान्तादेशः । आप्नोत्यसौ सूर्ययोनि^२ निमेषादिकालमिति शब्दः—
संबत्सरः । कर्त्ता । मनु अवबोधने ता०, मन ज्ञाने । मनुते मन्यते वा मन्दः—

अप्रगल्भः । कर्त्ता । वृत्ति वृत्ती भौ० । अस्य लोपो निपात्यतेऽगुणत्वं च । वृंहति वृंहते वा वृन्दम्—संघातः । कर्त्ता कर्म च । कमु कान्तौ भौ० । अस्योपधाया उत्वं निपात्यते । काम्यत इति कुन्दः—पुष्पजातिः । कर्म^१ ॥

युष्यसिभ्यां मदिक् ॥५०॥

आभ्यां मदिक् स्यात् । युष इति सौत्रो धातुः । युष्यत इति युष्मत् । अस भुवि । अस्तीति अस्मत् । कर्त्ता ॥

॥ दकारः ॥

कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः ॥५१॥

एभ्यः कनिन् स्यात् । यु मिश्रणे आ० । यीति यूयते वा युवा—तरुणः । कर्त्ता कर्म च । वृषु सेचने भौ० । वर्षतीति वृषा—महेन्द्रः, वृषभश्च । कर्त्ता । तक्षू तनू-करणे [सौ०] भौ० । तक्ष्णोति तक्षति तक्षा—शिल्पी । कर्त्ता । राजृ दीप्तौ भौ० । राजतेऽत्यर्थमिति राजा—नृपः । कर्त्ता । धन्व इति सौत्रो धातुः । धन्वति धन्वा—कुत्सितो देशः । कर्त्ता । द्यु अभिगमे आ० । द्यूयतेऽसाविति द्युवा—अभिगमनीयः । कर्म^२ । दिवु क्रीडादिषु प्रतिपूर्वः । प्रतिदीव्यते तस्मिन्निति प्रतिदिवा—दिवसः । अधि-करणम् ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशोऽक्षादिप्रसिद्धयर्थः । अन्येभ्योऽपि दृश्यते । अन्येभ्यः कनिन् दृश्यते । अक्षू व्याप्तौ संघाते च । अक्ष्णोतीति अक्षा—दृष्टिपातः । कर्त्ता । ईश ऐश्वर्ये आ० । ईष्टेऽसाविति ईशा—परमात्मा । लूब् छेदने । लुनातीति लुवा—दात्रम् । कर्त्ता ॥

नजि जहातेः ॥५२॥

नञ्युपपदे जहातेः कनिन् स्यात् । ओहाक् त्यागे । न जहातीति अहः—दिवसः ।

सप्यशूभ्यां तुट् च ॥५३॥

आभ्यां कनिन् स्यात् तुट् चागमः । षप समवाये । सपन्तीति सप्त^३—संख्या । कर्त्ता । अशू व्याप्तौ । अशनुत इति अष्टौ—संख्यैव । कर्त्ता ॥

नुदंशेर्गुणश्च ॥५४॥

आभ्यां कनिन् स्याद् गुणश्च । णु स्तुती । नौति नव । दंश दशने भौ० । दश तीति दश—संख्यैव । कर्त्ता ॥

इवन्ननुक्षन्पूषन्प्लीहन्क्लेदन् [स्नेहन्] मूर्धन्मज्जन्त्यमन्विश्व-
प्सन्परिज्मम्मातरिद्वन्मघवन् ॥५५॥

एते शब्दा निपात्यन्ते कनिन्प्रत्यये निरूढाः । टुओद्वि गतिवृद्धयोः भौ० । अस्थे-

१. 'कर्त्ता कर्म च' इति ह. । २. 'कर्त्ता' इति ह. ।

३. 'शरंत इति शप्ता' इत्यपपाठो ह. ।

कारलोपो निपात्यते । श्वयति धाट्याद्वार्यमाणेऽपि इवा—कुक्कुरः । कर्त्ता । उक्ष
 सेचने । उक्षतीति उक्षा—वृषः । कर्त्ता । पुष पुष्टौ क०, दै०, भौ० । अस्योपधाया
 दीर्घत्वं निपात्यते । पुष्णाति पुष्यति पोषयति पूषा—आदित्यः । कर्त्ता । प्लिह गतौ ।
 अस्योपधाया दीर्घत्वं निपात्यते । प्लेहत इति प्लोहा—व्याधिः, अध्वगः । कर्त्ता ।
 क्लिद् आर्द्राभावे । [अस्य गुणो निपात्यते ।] क्लिद्यतीति क्लेदा—शशी, विचर्चिका
 च । कर्त्ता । षिह प्रीतौ । अस्य गुणो निपात्यते । स्निह्यतीति स्नेहा—शीतांशुः
 सुहृच्च । कर्त्ता । मुह वैचित्र्ये । अस्योपधाया दीर्घत्वं निपात्यते धश्चान्तादेशो रुडा-
 गमश्च निपात्यते । मुह्यन्ति अस्मिन् आहताः प्राणिन इति मूर्धा—उत्तमाङ्गम् ।
 अधिकरणम् । टुमस्जो शुद्धौ । मज्जत्यस्थिष्विति मज्जा—अस्थ्यन्तः सारः । कर्त्ता ।
 ऋ गतौ भौ० । अस्य गुणो निपात्यते युगागमश्च प्रत्ययस्य चामुडागमः^१ । ऋच्छ-
 त्ययंते वा अर्यमा—देवः । कर्त्ता कर्म च । प्सा भक्षणे आ० । अस्य विश्वशब्द उप-
 पदे । विश्वं प्सातीति विश्वप्सा—अग्निः । कर्त्ता । जनी प्रादुर्भावे दै० । अस्य परि-
 शब्द^३ उपधालोपो मश्चान्तादेशो निपात्यते । परिजायतेऽसाविति परिज्मा—चन्द्रः,
 अग्निश्च । कर्त्ता । टुओश्च गतिवृद्धयोः । [अस्य] द्वितीयान्ते मातृशब्द उपपदे
 सप्तम्येकवचनं समासकरणमिकारलोपश्च^४ निपात्यते [सम्प्रसारणाभावश्च] । मातरं
 श्वयतीति मातरिश्वा—वायुः । कर्त्ता । [मह पूजायां भौ० । अस्य घोऽन्तादेशो
 वुगागमश्च निपात्यते । मह्यतेऽसाविति मघवा—इन्द्रः । कर्म]^५ ॥

वीपतिभ्यां तनन् ॥५६॥

आभ्यां तनन् स्यात् । वी गत्यादिषु आ० । वीयते तदिति वेतनम्—भूतक-
 दानम् । कर्म । पल् गतौ भौ० । पतन्त्यस्मिन्निति पत्तनम्—मानक्रयविक्रयस्थानम् ।
 अधिकरणम् ॥

गमेरिनिः ॥५७॥

गमेरिनिः स्यात् । गम्लृ गतौ । गमिष्यतीति गमी—जिगमिषुः । कर्त्ता ॥

आङि णित् ॥५८॥

आङ्युपपदे गमेरिनिः प्रत्ययो भवति णिच्च । आगमिष्यतीति आगामी—काला-
 न्तरगतः, पथिकश्च, भव्यो विधिश्च । कर्त्ता ॥

भुवश्च ॥५९॥

१. 'मजु' इत्युपपाठो ह. ।

२. 'प्रत्ययस्य चान्तादेशः' इति ह. ।

३. 'अस्य परा उपपदे' इति ह. । ४. 'समानाधिकरणमिकारलोपश्च' इति ह. ।

५. कोष्ठान्तर्गतपाठो नोपलभ्यते ह. ।

भुव इनिः स्याद् णिच्च । भविष्यतीति भावो ॥

प्रे स्थः^१ ॥६०॥

[अस्माद्] इनिः स्याद् णिच्च । ष्ठा गतिनिवृत्तौ भौ० । प्रस्थास्यत इति प्रस्थायो—गन्तुकामः ॥

परमे कित् ॥६१॥

इनिः स्यात्तिष्ठतेः किञ्च । परमे तिष्ठतीति परमेष्ठी—प्रजापतिः । कर्ता ॥

मन्थश्च ॥६२॥

मन्थेरिनिः स्यात् किञ्च^२ । मन्थ विलोडने । मन्थनातीति मन्थाः—वायुः, विशाखा, वज्रं च । कर्ता ॥

पतेस्थश्च ॥६३॥

पतेरिनिः स्यात् थश्चान्तादेशः । पत्नू गतौ । पतन्त्यनेनेति पन्थाः—मार्गः । करणम् ॥

अदेस्त्रिन् ॥६४॥

अदेस्त्रिन् स्यात् । अद भक्षणे आ० । अत्ति तपः स्वाध्यायमिति अत्रौ—ऋषिः । स्वरे रूपे च विशेषः । कर्ता ॥

पतेरत्रिनिः ॥६५॥

पतेरत्रिनिः स्यात् । पत्नू गतौ । पतत्यत्यर्थमिति पत्त्रौ—पक्षी । कर्ता ॥

हसृभ्यां क्वनिप् ॥६६॥

आभ्यां क्वनिप् स्यात् । हुत्वा । सूत्वा ॥

[सृजेरम् च ॥६७॥

सृजेः क्वनिप् स्याद् अमागमश्च । सृज विसर्गे तौ० दौ० । सृजति सृज्यते वा सृज्वा—]^३ तन्तुसूक् । कर्ता कर्म ॥

स्नामदिपद्यत्तिपृशकिभ्यो वनिप् ॥६८॥

एभ्यो वनिप् स्यात् । णा शौचे आ० । स्नाति तस्यामिति स्नावा—नदी, शिरा^४ च । अधिकरणम् । मदी हर्षे । माद्यतीति मद्वा—पानम् । मद्दरी । [पद गतौ । पद्यत इति पद्वा—रथः । पद्दरी ।] कर्ता । ऋ गतौ भौ० जी० । ऋच्छति इयति अर्यते वा अर्वा—आसबम्, हयश्च । कर्ता कर्म च । पृ पालनपूरणयोः ऋ० [जौ०] ।

१. 'प्रप्रेस्थः' इत्यशुद्धपाठो ह. । २. 'मन्थेरिणिस्यात्किञ्च' इत्यपपाठो ह. ।

३. कोष्ठान्तर्गतपाठो नोपलभ्यते ह. । ४. 'सितम्' इति ह. ।

पृणाति पिपति पूर्यते वा पर्वा—पूरणम्, पुण्यतिथिश्च । कर्त्ता कर्म च । शक्लू शक्ती । शक्नोति शक्यते वा शक्वा—समर्थः । शक्वरी—पुष्पजातिः, रात्रिश्च । कर्त्ता कर्म ॥

शीङ् कृशिरुहिजिक्षिसृधृभ्यः क्वनिप् ॥६६॥

एभ्यः क्वनिप् । शीङ् स्वप्ने आ० । शेते शीवा—सर्पः । शीवरी । कृश आह्वाने रोदने च । क्रोशति क्रुश्यते क्रुश्वा—क्रोष्टा । कर्त्ता कर्म च । रुह बीजजन्मनि भौ० । रोहति रुह्वा—वनस्पतिः । कर्त्ता । जि अभिभवे । जयतीति जित्वा—इन्द्रः । कर्त्ता । क्षि क्षये । क्षयतीति क्षित्वा—कालः । कर्त्ता । सृ गती भौ० जी० । धावति ससर्त्ति वा सूत्वा—वायुः । कर्त्ता अधिकरणम् । वृङ् अवस्थाने । ध्रियन्तेऽस्मिन् भूतानीति घृत्वा—विष्णुः । घृत्वरी—भूमिः । अधिकरणम् ॥

ध्याप्योः सम्प्रसारणं च ॥७०॥

आभ्यां क्वनिप् स्यात् सम्प्रसारणं [च] । ध्ये चिन्तायाम् । ध्यायति अशुभमिति धीवा—निषादः, शाकुनिकश्च । कर्त्ता । प्येङ् वृद्धौ भौ० । प्यायत इति पीवा—मांसोपचितः । पीवरी । कर्त्ता । 'हलः' [अ० ६।४।२] इति दीर्घः ॥

अदेर्धश्च ॥७१॥

अदेः क्वनिप् स्याद् अश्चान्तादेशः । अद भक्षण । अत्ति बलमिति अध्वा—मार्गः । कर्त्ता ॥

प्र ईरिसद्योस्तुट् च ॥७२॥

प्र उरपद ईरिसद्योः क्वनिप् स्यात् तुडागमश्च । ईर क्षेपे । प्रेरयतीति प्रेतर्वा । षट् लु विशरणादौ भौ० । प्रसीदति [प्रसद्यते वा] प्रसद्धा—मूढः । कर्त्ता कर्म च ॥

मनिन् ॥७३॥

सर्वधातुभ्यो मनिन् स्यात् । डुकुल् करणे ता० । क्रियते तत् फलार्थिभिरिति कर्म—चेष्टा । कर्म । चर गत्यर्थः । चरितं तत्र शस्त्रेणेति^१ चर्म—त्वक् । अधिकरणम् । भूतकालः । वृल् वरणे सौ० । वृणोति त्रियते वा वर्म—आवरणम् । कर्त्ता कर्म च । शृ हिंसायां क्रे० । शृणाति दुःखमिति शर्म—सुखम् । कर्त्ता । जनी प्रादुर्भावे दौ० । जायते जन्यते वा जन्म । कर्त्ता कर्म च । भस भर्त्सनदीप्त्योः जी० । भसितं तदग्निनेति भस्म—भूतिः । कर्म । भूतकालः ॥

बृहेर्नोऽच्च ॥७४॥

बृहेर्मनिन् स्याद् नकारस्य चाकारः । बृहि वृद्धौ । बृंहति बृंह्यते वा ब्रह्म—परम्, तेजः, अध्ययनं च । कर्त्ता कर्म च ॥

अशिशकिभ्यां छन्दसि ॥७५॥

आभ्यां मनिन् स्यात् छन्दसि विषये । अशू व्याप्ती, अश भोजने कौ० । अशनुते अशनाति वा अश्मा—पाषाणः । कर्त्ता । शक्लृ शक्ता । शक्नोति शक्यते शक्मा । कर्त्ता कर्म च ॥

हृभृधृसृस्तृ[सू]भ्य ईमनिन् ॥७६॥

एभ्य ईमनिन् स्यात् छन्दसि विषये । हृब् हरणे, हृ प्रसह्यहरणे । हरति जिहति वा हरीमा—मातरिश्वा । डुभृज् धारणपोषणयोः जौ० । विभर्त्ति अ्रियते वा भरीमा—राजा कुटुम्बश्च । धृङ् अवस्थाने । ध्रियत इति धरीमा—धर्मः । कर्त्ता । सू गतौ भौ० जौ० । धावति सिसर्त्ति स्रियते वा सरीमा—कालः । कर्त्ता कर्म च । स्तृज् आच्छादने [कौ० । स्तीर्यत इति स्तरीमा—आच्छादनम् । कर्म ।] षूङ् प्राणिगर्भविमोचने [आ०, षूङ् प्राणिप्रसवे दौ०, पू प्रेरणे भौ०] । सूते सूयते सुवति वा सवीमा—गर्भः । कर्त्ता ॥

जनीकृभ्यामिमनिन् ॥७७॥

आभ्यामिमनिन् स्यात् । जनी प्रादुर्भावे दौ० । जायते जन्यते वा जनिमा—संसारः । कर्त्ता कर्म च । डुकृञ् करणे, कृञ् करणे । करोति करति वा करिमा—मृत्युः, वायुर्वा । कर्त्ता ॥

वेजः सर्वत्र ॥७८॥

वेज इमनिन् स्यात् छन्दसि भाषायां वा । वेज् तन्नुसन्ताने । वयति ऊयते^१ वा वेमा—कुविन्दभाण्डम् । कर्त्ता कर्म च ॥

नामन्सामन्सोमन्^२होमन्रोमन्लोमन्व्योमन्विधर्मन्पाप्मन्-
व्येमन् ॥७९॥

एते निपात्यन्ते मनिन्प्रत्यये निरूढाः । णमु प्रह्वत्वे शब्दे च । अस्य मकारलोपो निपात्यते [दीर्घश्च । नमन्ति तेनेति नाम—संज्ञाकरणम् । करणम् । षिज् बन्धने सौ० । अस्य आकारादेशो निपात्यते ।] सिनोति स्वरानिति साम—गेयं छन्दः ।

१. 'वाति वीयते' इति ह. ।

२. 'स्तोमन्' इति ह. । परन्तुदाहरणं 'सोम' इत्येव पठ्यते ।

कर्त्ता । षुञ् अभिषवे । अस्य रुमागमो निपात्यते^१ । सुनोति सूयते वा सोम—यज्ञ-
द्रव्यं, चन्द्रमाश्च । कर्त्ता कर्म च । हु दानादनयोः । [प्रत्ययस्य] नलोपो निपात्यते ।
[हूयत इति होम—अग्निहवनम् । कर्म । लूञ् छेदने क्री० । अस्य वा लका-
रस्य रत्वं निपात्यते ।] लूयत इति [रोम,] लोम—केशाः । कर्म । व्येञ्
संवरणे^२ भौ० । व्येञ् उत्वं निपात्यते । वीयते तद् वायुना घनैश्चेति व्योम—
नभः । कर्म । घृङ् अवस्थाने विपूर्वः । विविधं ध्रियत इति विधर्म । कर्त्ता ।
पा रक्षणे । अस्य पुगागमो निपात्यते । पाति तस्मादात्मानमिति पाप्मा—रक्षक,
पापं च । अपादानम् । व्येञ् संवरणे^३ । व्ययतेरित्वं निपात्यते । व्ययति व्येम—
संसारः^४ । कर्त्ता ॥

वसौ शृणातेः ॥८०॥

वसुपूर्वस्य शृणातेर्मनिन् स्यात् । शृ हिंसायाम् । वसवोऽस्य दुरितं शीर्यासुरिति
वसुशर्मा । एवमन्येऽपि । भविष्यत्कालः ॥

सातिभ्यां त्मनिन्मनिणौ ॥८१॥

आभ्यां त्मनिन्मनिणौ स्तः । षो अन्तःकर्मणि दै० । स्यतीति सात्मा^५—अन्तः-
कर्म । अत सातत्यगमने । अतति अत्यते वा सर्वभूतैरिति आत्मा—पुरुषः । कर्त्ता कर्म ॥

अर्त्तभुं क्षिनक् । ८२ ॥

अर्त्तभुं क्षिनक्^६ स्यात् । ऋ गती भौ० । ऋच्छत्ययंते वा ऋभुक्षाः—इन्द्रः ।
कर्त्ता ॥

लूञो मनिप् ॥८३॥

लूञो मनिप् स्यात् । लूञ् छेदने क्री० । लूयन्त इति लोमानि—रोमाणि । कर्म ॥

हन्तेयुं न्नाद्यन्तयोर्धत्त्वतत्त्वे च ॥८४॥

हन्तेयुं न् स्याद् आद्यन्तयोर्धत्त्वतत्त्वे स्तः । हन हिंसागत्योः आ० । हन्त्याचार-
मात्मनो लज्जामिति वा घातनः—पापकर्मा, निर्लज्जश्च ॥

॥ इति नकारः ॥

॥ इत्युणादिवृत्तौ षष्ठः पादः ॥

१. अत्र पाठो अष्टः सञ्जातः ।

२. 'संवत्सरणे' इति ह. ।

३. 'हूतो' इति ह. ।

४. 'संसारः' इति ह. ।

५. अन्यत्र 'मनिन्' प्रत्ययं कृत्वा 'सामा' शब्दः साध्यते ।

६. 'लूञोत्यनिषु' इत्यपपाठो ह. ।

[[अथ सप्तमः पादः]]

[आप्नोतेः क्विप् ह्रस्वत्वञ्च ॥१॥]

आप्नोतेः क्विप् स्याद् ह्रस्वत्वं च । आप्नोतीति आपः—अम्भः ।^१ कर्त्ता ॥

पानीविषिभ्यः पः ॥२॥

एभ्यः पः स्यात् । पा रक्षणे । पान्ति तस्मादात्मानं पायते वा दुर्जनैरिति पापम्—कायवाङ्मनोदुश्चरितम्, पापो घोरश्च । पीज् प्रापणे । नीयते नयति वा नेपम्—उदकम् । कर्म कर्त्ता च । विष्णु व्याप्तौ जौ० । वेवेष्टीति वेष्पम्—आत्मा । कर्त्ता ॥

चुपेः कित् ॥३॥

चुपेः पः स्यात् किच्च । चुप मन्दायां गती भौ० । चोपति चुप्पम्—मन्द-गमनम् । कर्त्ता ॥

स्तुवो दीर्घश्च ॥४॥

स्तुवः पः स्यात् किच्च दीर्घश्च । ष्टुब् स्तुतौ आ० । स्तौति स्तूयते वा स्तूपः—बोधिसत्त्वं वचनम् । कर्त्ता कर्म च ॥

कुसुयुभ्यश्च ॥५॥

एभ्यः पः स्यात् किच्च दीर्घश्च । कु शब्दे । कूयतेऽस्मिन्निति कूपः—उद-पानम् । अधिकरणम् । पुज् अभिषवे सौ० । सुनोति सूयते वा सूपम्—व्यञ्जनम् । कर्त्ता कर्म च । यु मिश्रणे आ० । यीति [यूयते वा] यूपः—यज्ञपशुबन्धन-काष्ठम् । कर्त्ता कर्म च ॥

सृशृभ्यामूर्च ॥६॥

आभ्यां पः स्याद् 'ऊर्' च भवत्यादेशः । सृ गतौ भौ० जौ० । धावति सिसर्त्तीति सूर्यः—अहिः । कर्त्ता । शृ हिंसायां क्रै० । शृगातीति शूर्पः—धान्यादि-निष्पवनभाण्डादि, संख्या । कर्त्ता ॥

१. 'आदृतेः क्वन् स्यात् ह्रस्वत्वं च । आप्नोतीति अप् । अयभूः ।' इत्यप-पाठो ह. ।

खष्पशिल्प[शष्प]बाष्परूपतर्पतल्पाः ॥७॥

एते शब्दा निपात्यन्ते पप्रत्यये निरुद्धाः । खनु अवदारणे, कष हिंसायाम् । खनतेः षोऽन्तस्य निपात्यते, कषतेरादिखत्वं निपात्यते । खनति खन्यते वा; कषति कष्यते वा खष्पम्—खलीनः, अङ्गारो^१ वा । कर्त्ता कर्म च । शील समाधौ भौ०, शील उप-धारणे चौ० ण्यन्तः प्रकृत्यन्तरो वा । अस्य णेलुक्, ह्रस्वत्वं च निपात्यते । शीलन्ति तत् शीलयन्ति वा तत् शिल्पम्—क्रियाकौशलम् । कर्म । यत् कुम्भकारादीनां कौशलं तच्छिल्पमित्यर्थः । शिष हिंसायां भौ० । अस्योपधाया अत्वं निपात्यते । शिष्यते तद् गवादिभिरिति शष्पम्—घासः, वीरुत् । कर्म । बाधू विलोडने । अस्य षकारो-ऽन्त्यस्य निपात्यते । बाधते लोचनमिति बाष्पम्—अश्रु । कर्त्ता । रूप रूपक्रियायां चौ० ण्यन्तः । अस्य पकारलोपो निपात्यतेऽगुणत्वं च । रूपयतीति रूप्यते वा तच्छो-भनमिति रूपम्—चक्षुर्विषयः । कर्त्ता कर्म । तृ प्लवनतरणयोः । तरन्त्यनेन जनाः तर्पः—नदीप्लवः । करणम् । तृप तृप्ती दौ^२ । अस्य [पकारलोपो गुणे कृते] लत्वं निपात्यते । तल्पम् ।

[बहुलकत्वात्] चप्पा पम्पा एतौ शब्दौ निपात्येते । चण दाने भौ० । चणति चप्पा । कर्त्ता । पा रक्षणे, पा पाने । अनयोर्ह्रस्वत्वं नुमागमश्च निपात्यते । पान्ति पिबन्ति तामिति पम्पा—पुष्करणी ॥

सर्त्तरपः षुक् च ॥८॥

सर्त्तरपः स्यात् षुमागमश्च । सृ गतौ भौ० जौ० । धावति सिसर्त्तीति वा तस्माद् रक्षांसीति सर्षपः—रक्षोघ्नं द्रव्यम्, शाकम् ॥

उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन् ॥९॥

एभ्यः कपन् स्यात् । उष दाहे । ओषतीति उषः—अग्निः । कर्त्ता । कुट कौटिल्ये तौ० । कुटतीति कुटपः—मानद्रव्यभाण्डम् । कर्त्ता । दल विशरणे भौ० । दल्यत इति दल्पम्—रणे मुखत्राणम् । कर्म । कच बन्धने । कचतीति कचपम्—बन्धनम् । कर्त्ता । खज मन्थे । खज्यते खजपम्—दधि, उदकम् । कर्म ॥

क्वणेः सम्प्रसारणं च ॥१०॥

क्वणेः कपन् स्यात् सम्प्रसारणं च । क्वण शब्दार्थः । क्वण्यते इवापदैरिति कुणपः—उषितम्, मृतशरीरं च । कर्म ॥

कपश्चाक्रवर्मणस्य ॥११॥

१. 'सगरः' इति ह. ।

२. 'हृ प्लव भौ०' इति ह. ।

क्वणेः कपः स्यात् चाक्रवर्मणस्याचार्यमते सम्प्रसारणं च । क्वण शब्दार्थः । क्व-
ण्यते तदिति कुणपम् । शब्दार्थयोः सादृश्यम्, स्वरे विशेषः ॥

विटपविष्टपविशिपोलपाः^१ ॥१२॥

एते निपात्यन्ते कपन्प्रत्यये अन्तोदात्ताः । विश प्रवेशने तौ० । अस्य टकारोऽन्त्यस्य
निपात्यते । विशतीति विटपम् । अस्यैव धातोः प्रत्ययादेष्टागमः । विशन्त्यस्मिन्
पुण्यकृत इति विष्टपम्—सुकृतीनां स्थानम् । अधिकरणम् । अस्यैव धातोः प्रत्ययादे-
रित्वं निपात्यते । विशत्यस्मिन्निति विशिपम्—वेश्म, आसनं च । पद्मं चेत्येके ।
अधिकरणम् । उष दाहे । अस्यान्त्यस्य लत्वं निपात्यते । उष्यते तद्वाग्निनेति उल-
पम्—पर्वततूणम् । कर्म ॥

॥ इति पकारः ॥

कलेः फगस्योच्च ॥१३॥

कलेः फक् स्याद् अकारस्योकारः । कल शब्दसंख्यानयोः भौ० । कलति कल्यते
वा कुल्फः—जङ्घापादयोर्मध्यसन्धिः । कर्त्ता कर्म च ॥

गलेश्च ॥१४॥

पूर्ववत् । गल अदने । गलति गल्यते वा गुल्फम्—पादोपरिग्रन्थिः । कर्त्ता कर्म
च ॥

॥ इति फकारः ॥

कदिगडिकटिभ्योऽम्बच् ॥१५॥

एभ्योऽम्बच् स्यात् । कद इति सौत्रो धातुः । कदतीति कदम्बम्—पुष्पजातिः ।
गड इति सौत्रो धातुः । गडतीति गडम्बः—शाकप्रकारः । कर्त्ता । कट गतौ । कट-
तीति कटम्बः—वादित्रम् । कर्त्ता ॥

कदर्णेत् पक्षिणि ॥१६॥

कदेरम्बच् स्यात् पक्षिण्यभिधेये णिच्च । कद इति सौत्रो धातुः । कदतीति
कादम्बः—कलहंसः । कर्त्ता ॥

कृजश्च ॥१७॥

कृजोऽम्बच् स्यात् । डुकृन् करणे, कृज् हिंसायां सौ०, [कृज् करणे भौ० ।
करोति कृणोति करतीति वा करम्बम्—दधिसक्तवः । कर्त्ता ॥

॥ इति बकारः ॥

१. 'विटप्विशिलोपाः' इत्यपपाठो ह. ।

कृगृशलिगर्दिभ्योऽभच् ॥१८॥

एभ्योऽभच् स्यात् । कृ विक्षेपे तौ० । किरतीति करभः—त्रिवर्षं उष्ट्रः । कर्त्ता । गृ निगरणे तौ०, गृ शब्दे क्री० । गिरति गृणातीति वा गरभः—सिंहहा प्राणी । कर्त्ता । शृ हिंसायां क्री० ।]' शृणाति शरभः—हिंस्रः । कर्त्ता । शल हुल प्लू गती^१ भौ० । शलतीति शलभः—पतङ्गः । कर्त्ता । गर्द शब्दे भौ० । गर्दति गर्दभः—खरः । कर्त्ता ॥

ऋधिवृषिभ्यां किच्च ॥१९॥

आभ्यामभच् स्यात् किच्च । ऋष गतौ । ऋषतीति ऋषभः—गोपतिः, [युवा] वा । कर्त्ता । वृष सेचने भौ० । वर्षतीति वृषभः ॥

रिशेनिच्च लुश च ॥२०॥

रिशेरभच् स्यान्नित्संज्ञः, लुशादेशश्च । रिश हिंसायाम् । रिशतीति^३ लुशभः—मत्तहस्ती, हिंस्रो वा । कर्त्ता ॥

रासिवल्लिभ्यां च ॥२१॥

आभ्यामभच् स्यान्नित्संज्ञः । रासृ दीप्ती । रासतीति रासभः—गर्दभः । कर्त्ता । वल्ल इति सौत्रो धातुः । वल्लति वल्लयते वा वल्लभः—दयितः । कर्त्ता कर्म च ॥

गडेः कड च ॥२२॥

गडेरभच्, कड इत्ययं चादेशः । गड सेचने भौ० । गडतीति कडभः—हस्ति-पोतः^४ । कर्त्ता कर्म च ॥

दरिदलिभ्याम्भः ॥२३॥

आभ्यां भः स्यात् । दृ विदारणे क्री० । दृणातीति दीर्यत इति दर्भः—कुशः । कर्त्ता कर्म । दल विदारणे चौ० । दलयति^५ दल्यते वा दलभः—वल्कलम्, विदारणं च । कर्त्ता कर्म ॥

अरि गृभ्यां भन् ॥२४॥

आभ्यां भन् स्यात् । ऋ गतौ । ऋच्छत्यर्यते वा अर्भः—सूक्ष्मप्राणी । कर्त्ता कर्म

१. कोष्ठान्तर्गतपाठो नोपलभ्यते ह. ।

२. 'शल सल् आशुगमने' इति ह. ।

३. 'ऋषेनिच्च'.....ऋशेरभच्.....ऋष.....ऋषतीति' इति ह. ।

४. 'हस्तपातः' इति ह. ।

५. 'दलति' इति ह. ।

च । गृ निगरणे ती० । गिरति गीर्यते वा गर्भः—जठरस्थः प्राणो । कर्त्ता कर्म ॥

इणः कित् ॥२५॥

इणो भन् । एतीति इभः—हस्ती ॥

॥ इति भकारः ॥

अत्ति[स्तु]सुहृसृधृक्षिक्षुभायापदियक्षिनीभ्यो मन् ॥२६॥

एभ्यो मन् स्यात् । ऋ गतौ प्रापणे वा । ऋच्छत्ययंते वा अर्मः—नेत्रव्याधिः । कर्त्ता कर्म । ष्टुब् स्तुतौ आ० । स्तोति स्तूयते वा स्तोमः—मन्त्रस्तवः । कर्त्ता कर्म । छुब् अभिषवे सौ० । सुनोति सूयते वा सोमः—चन्द्रः, यज्ञद्रव्यं च । कर्त्ता कर्म च । हु दानादादयोः जौ० । हूयत इति होमः । सृ गतौ । धावति सिसर्त्ति वा सर्मः—नदः । कर्त्ता । धृङ् अवस्थाने । धरति ध्रियते व धर्मः । अधिकरणम् । क्षि निवासगत्योः भौ०, क्षि हिंसायां सौ० । क्षयति क्षिणोतीति वा क्षेमम् कुशलम् । कर्त्ता । टुक्षु शब्दे । क्षीतीति क्षौमम्—दुकूलम् । भा दीप्तौ । भात्यत्यर्थमिति भामः—क्रोधः । कर्त्ता । या प्रापणे आ० । यातीति यामः—कालविशेषः । कर्त्ता । पद गतौ । पद्यते तन्मधु-करैरिति पदमम्—कमलम् । [कर्त्ता । यक्ष पूजायाम् । यक्ष्यते पूज्यते वासादिभी रोगराजत्वात् यक्ष्मा—व्याधिः । कर्त्ता ।] बाहुलकत्वादभिधानलक्षणाद्वा नकारस्येत्-संज्ञा नास्ति । पक्षि इति सौत्रो धातुः । पक्षतीति पक्ष्मः^१—रोमविशेषः । कर्त्ता । णीब् प्रापणे । नयति नीयते वा नेमः—शकटम् । कर्त्ता कर्म च ॥

अवतेरुष्टिलोपश्च ॥२७॥

अवतेर्मन् स्याद् उकारान्तादेशश्च, प्रत्ययस्य टिलोपश्च । अव रक्षणादिषु । अवति ब्रह्मेति ओ३म्—प्रणवः । कर्त्ता । 'ओमभ्यादाने'^२ [अ० ८।२।८७] इति प्लुतः ॥

असतेरा च ॥२८॥

असतेर्मन् स्यादाकारान्तादेशश्च । असु अदने भौ० । असन्तेऽस्मिञ्जनाः, अस्यते वा जनैरिति आमः—नगरविपरीतजनसन्निवेशः । अधिकरणं कर्म च ॥

प्रथेरट् च ॥२९॥

प्रथेर्मन् स्याद् अडागमश्च । प्रथ प्रख्याने । प्रथन्तेऽस्माद् द्वितीयादयः शब्दा इति प्रथमः—आदिः । अपादानम् ॥

अविसिविशुषिभ्यः किच्च ॥३०॥

एभ्यो मन् स्यात् किञ्च । अव रक्षपालने । अवति अव्यते वा उभः—जनः । बाहुलकत्वाद् ह्रस्वः । कर्त्ता कर्म च । षिवु तन्तुमन्ताने दै० । सीव्यतेऽनेनेति स्थूम्—सूत्रान्तुः । करणम् । शुष शोषणे दै०, [चौ०, प्रकृत्यन्तरो] ण्यन्तो वा । [शुष्यति] शोषयति परदर्पम्, शुष्यते वा भयादिभिरिति शुष्मम्—बलम् । कर्त्ता कर्म च ॥

इषियुधीन्धिदसिध्याधूँसूभ्यो मक् ॥३१॥

एभ्यो मक् स्यात् । इषु उञ्छे । इषति इष्यते वा इष्मः—काष्ठम्, वसन्तः, कालश्च । क्त [कर्म च] । युध संहारे दै० । युध्यते तस्मिन् राजेति युध्मः—शरत्कालः । अधिकरणम् । युध्यते वा युध्मः—शूरः । कर्त्ता । जिदन्वी दीप्ती रौ० । इध्यतेऽनेनाग्निरिति इध्मः—काष्ठम् । दसु च दै० । दस्यति दस्यते वा दस्मः—हीनः । कर्त्ता कर्म च । इषेड् गती । श्यायतेऽसी चक्षुर्मनोभिरिति श्यामः—अंजनादिः, कृष्णवर्णः । कर्म । धूज् कम्पने सौ०, धू विधूनने तौ० । धुनाति धुवति धूयते वायुनेति धूमः—अग्निवर्त्मा । कर्त्ता कर्म च । [पूड् प्राणिगर्भविमोचने आ०, पू प्रेरणे दौ०, पूड प्राणि प्रसवे दै० । सूते सुवति सूयते वा कर्माणीति सूम्—रविः, रसविकारश्च । कर्त्ता कर्म च ॥]

गलेरुचोपधायाः ॥३२॥

गलेर्मक् स्याद् उत्त्रं चोपधायाः । गल अदने । गलति गल्यते वा गुल्मः—वातजो व्याधिः । कर्त्ता कर्म च ॥

युजिरुचितिजां कुश्च ॥३३॥

एभ्यो मक् स्यात्, एषां कवर्गान्तादेशश्च । युजिर् योगे रौ०, युज समाधौ दै० । युनन्ति युज्यते वा युग्मम्—युगलम् । कर्त्ता कर्म च । रुच दीप्ती भौ० । रोचते तदतिशयेनेति रुक्मम्—सुवर्णम् । कर्त्ता । तिज शातने । तितिक्षते तेजनं वा तिग्मम्—तीक्ष्णम्, दीप्तम्, तेजश्च । कर्त्ता भावश्च ॥

हन्तेर्हि च ॥३४॥

हन्तेर्मक् स्यात्, होत्ययमादेशश्च । हन हिंसागत्योः आ० । हन्ति दुर्गतान् सत्त्वान् इति हिंसम्, हेमं वा—तुषारः । बाहुलकत्वाद् गुणः । कर्त्ता ॥

भियः षुग्वा ॥३५॥

भियो मक् स्यात् षुगागमश्च वा । जिभी भये । बिभेत्यस्माज्जन इति भीष्मः, भीमः—भयानकः । अपादानम् ॥

धर्मः ॥३६॥

धर्म इत्ययं निपात्यते मच्च प्रत्यये । घृ क्षरणदीप्तयोः जौ० । जिघर्ति स्वीजसा
जगदिति धर्मः—निदांघः । निपातनाद् गुणः ॥

ग्रीष्मः ॥३७॥

ग्रयं निगात्यते । ग्रसु अच्ने । अस्योपधाया इत्वं निपात्यते [षदचान्तादेशः] ।
ग्रसते जगतस्तेज इति ग्रीष्मः—धर्मः । कर्त्ता ॥

पच एलिमन् ॥३८॥

पचरेलिमन् स्यात् । डुपचष् पाके । पचेलिमः—अग्निरादित्यो वा । कर्त्ता ।
पच्यन्त इति पचेलिमाः—माषाः । कर्म ॥

भिदेः केलिमच् ॥३९॥

[भिदेः केलिमच् स्यात् ।] भिदिर् विदारणे रो० । भिनत्तीति भिदेलिमः—
तस्करः । कर्त्ता । भिद्यत इति भिदेलिमम्—काष्ठम् । कर्म ॥

कडिकडोरमः ॥४०॥

आभ्याममः स्यात् । कर्द कुत्सिते शब्दे । कर्दतीनि कर्दमः—जलपर्यन्तः^१ ।
कर्त्ता । कड इति सौत्रो धातुः । कडतीति कडमः—शालिः । कर्त्ता ॥

सूचेः स्मन् ॥४१॥

सूचेर्धातोः स्मन् प्रत्ययो भवति^२ । सूच पैशुन्ये । सूचयति सूच्यते वा सूक्ष्मः—
अणुः । कर्त्ता कर्म च ॥

गुधेरूमः ॥४२॥

गुधेरूमः स्यात् । गुध परिवेष्टने । गुध्यति गुध्यते वा प्राणिभिरिति गोधूमः—
कर्त्ता कर्म च ॥

इणो दमक् ॥४३॥

[इणो दमक् स्यात् ।] इण् गती आ० । एतीति इदम् । कर्त्ता ॥

१. 'जलपर्यन्तः' इति ह. ।

२. 'सूचः षः स्वत्रन् । सूचः स्वत्रन् स्यात् । षदचान्तादेशः' इति ह. ।

कायतेडिम् ॥४४॥

कायतेडिम् स्यात् । कायत इति किम्—प्रश्नविषयोऽर्थ उच्यते ॥

क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुम् वृद्धिश्च ॥४५॥

एभ्यस्तुम् स्याद् वृद्धिश्चैषाम् । क्रमु पादविक्षेपे भौ० । क्रामतीति क्रान्तुम् ।
भावः कर्त्ता । गम्लु गती । गच्छतीति गान्तुम्—पथिकः । कर्त्ता । क्षमूष् सहने दौ० ।
क्षाम्यतीति क्षान्तुम्—भूमिः । कर्त्ता ॥

प्रथेरमच् ॥४६॥

[प्रथेरमच् स्यात् ।] प्रथ प्रख्याने भौ० । प्रथन्तेऽस्माद् द्वितीयादयः शब्दा इति
प्रथमः । अपादानम् । स्वरे विशेषः ॥

चरेश्च ॥४७॥

चरेरमच् स्यात् । चर गत्यर्थः । चरतीति चरमः—अन्त्यः ॥

॥ इति मकारः ॥

[॥ इत्युणादिवृत्तौ सप्तमः पादः ॥]

[[अथाष्टमः पादः]]

श्रुदक्षिस्पृहिभ्य आद्यः ॥१॥

एभ्य आद्यः स्यात् । श्रु श्रवणे सौ० । शृणोति श्रूयते वा श्रवाद्यः । दक्षिद्यः । स्पृहयाद्यः—स्पृहणीयः । कर्त्ता कर्म च ॥

दधिषाद्यः ॥२॥

दधिषाद्य इत्ययं शब्दो निपात्यते आद्यप्रत्यये । दुधाच्च धारणपोषणयोः जो० । अस्य द्विर्वचनं निपात्यते इत्वं पुगागमश्च अगुणत्वं च । धीयत इति^१ दधिषाद्यः । कर्म ॥

वृड् एण्यः ॥३॥

वृड् एण्यः स्यात् । वृड् सम्भक्ती क्रै० । वृणीते त्रियते वा वरेण्यः—परब्रह्म-धामम् । कर्त्ता कर्म च ॥

स्तौतेः क्सेय्यश्छन्दसि ॥४॥

स्तौतेः क्सेय्यः स्यात् छन्दसि विषये । ष्टुब् स्तुतौ आ० । स्तूयतेऽसाविति स्तु-षेय्यः—गुरुः । कर्म । स्तौतीति स्तुषेय्यः—स्तोता देवो वा । कर्त्ता ॥

राजेरन्यः ॥५॥

[राजेरन्यः स्यात् ।] राज दीप्ती भौ० । राजत इति राजन्यः—ज्योतिः, अग्निः, क्षत्रियो वा । कर्त्ता ॥

अर्त्तेरन्यत्^२ ॥६॥

अर्त्तेरन्यः स्याद् निच्च । ऋ गतो भौ० । अयंते तन्मृगश्वापदेरिति अरन्यम्—निर्जनस्थानम् । कर्म ॥

पर्जन्यः ॥७॥

पर्जन्य इत्ययं शब्दो निपात्यते 'अन्य'प्रत्यये । वृष सेचने भौ०, गर्ज शब्दे । वर्षतेः परिपूर्वस्य जकारादेशो निपात्यते इकारलोपश्चोपसर्गस्य, गर्जतेर्गकारस्योप-

१. 'निपात्यते । अहंवासम्यस्य । अगुणत्वं च । दधिष्यत इति' इत्यपपाठो ह. ।

२. 'अर्त्तेरन्यत्' इति ह. ।

सर्गस्य रस्य लोपो निपात्यते । परिवर्षति परिमज्जति वा पर्जन्यः—महेन्द्रः । कर्त्ता ॥

शृरम्योश्च ॥६॥

आभ्यामन्यः स्याद् निच्च । शृ हिसायां कौ० । शृणात्यथिनां भयमिति शरण्यः—
आत्तिहरः । रमु क्रीडायाम् । रमन्तेऽस्मिन्निति रमण्यम्—भाव्यम् । अधिकरणम् ॥

वदेरान्यः ॥६॥

[वदेरान्यः स्यात् ।] वद व्यक्तायां वाचि भौ० । वदतीति वदान्यः—दाता ।
कर्त्ता ॥

वलिमलितनिभ्यः कयन् ॥१०॥

[अघ्न्यादयश्च ॥१४॥]

अघ्न्यादयो निपात्यन्ते यक्प्रत्यये । हन् हिसागत्योः आ० । अस्य नञ् पूर्वस्योप-
धालोपो निपात्यते । न हन्ति न हन्यते वा अघ्न्यः—धर्मः, गोपतिर्वा । कर्त्ता कर्म ।
घ्ये चिन्तायां भौ० सम्पूर्वः । संध्यान्तेऽस्यां विप्रा इति सन्ध्या—दिननिशान्तः । अधि-
करणम् । डुधान् धारणपोषणयोः जौ० । अस्य सम्पूर्वस्याकारलोपो निपात्यते ।
सन्धानं सन्ध्या—अकौद्यास्तमितकालः । भावः । कमु कान्तौ भौ० । अस्यान्त्यस्य
नकारो निपात्यते । काम्यतेऽसाविति कन्या—कुमारी । कर्म । हन् हिसागत्योः ।
अन्य वधादेशो निपात्यते नुमागमश्च । हतमस्याः कर्मभिरशुभैर्बीजमिति^३ वन्ध्या—
वशा अनपत्या स्त्री । कर्म । भूतकालः । ईर्ष्य ईर्ष्यार्थे भौ० । अस्य यलोपो निपात्यते ।
ईर्ष्यतीति ईर्ष्या—मात्सर्यम् । कर्त्ता । ईर्ष्यणं वा^४ ईर्ष्या । भावः । शक्लु शक्ती सौ० ।
अस्योपधाया इत्वं निपात्यते । शक्यते वक्तुमिति शक्यम्^५—असारम् । कर्म ॥

रुचिभुजिभ्यां किष्यन् ॥१५॥

[आभ्यां किष्यन् स्यात् ।] रुच दीप्तौ भौ० । रुच्यत इति रुचिष्यम्—भो-
ज्यम् । कर्म । भुज पालनाभ्यवहारयोः रौ० । भुज्यत इति भुजिष्यम्—भोग्यम् ।
[भुजिष्या—] दासी । कर्म ॥

पूजो यण्णुट् ह्रस्वश्च ॥१६॥

पूजो यन् स्यात्, णुडागमश्च^६, ह्रस्वश्चोपधायाः । पूज् पवने भौ० । पवते

१. इतोऽग्रे चतुर्दशसूत्रपर्यन्तं पाठो नोपलभ्यते ह. ।

२. 'नकारलोपः' इति ह. ।

३. 'कर्मभिर्जीवमिति' इति ।

४. 'ईर्ष्या' इत्येव ह. ।

५. 'शक्यम्' इति पाठेन भाव्यम् ।

६. 'णुडागमश्च' इति ह. ।

पूयतेऽनेनेति पुण्यम्—शुभम् । कर्त्ता करणम् ॥

संसेः शिः कुट् किच्च ॥१७॥

सत्तेर्यन् स्यात् कित्सजः, कुट् चागमः, शिरित्ययं चादेशः^१ । सत्सु अवस्र सने भौ० । सत्सत इति शिक्वम्—परिव्राडभिक्षाभाण्डस्थानम्, असारश्च । कर्त्ता ॥

हर्यतेः कन्यन् हिर् च ॥१८॥

हर्यतेः कन्यन् स्याद् हिरयं चादेशः । हर्यं गतिकात्त्योः भौ० । हर्यति हर्यत इति हिरण्यम्—सुवर्णम् । कर्त्ता कर्म च ॥

दधातेर्यन् नुट् च ॥१९॥

दधातेर्यन् स्याद् नुडागमश्च । डुधान् धारणपोषणयोः जी० । दधाति सत्त्वानिति धान्यम्—व्रीहिः । कर्त्ता ॥

कवतेर्यक् डुक् च ॥२०॥

कवतेर्यक् स्याद् डुगागमश्च । कुड् शब्दे । कवते कूयते वा कुड्यम्—भित्तिः । कर्त्ता कर्म च ॥

॥ इति यकारः ॥

मन्दिवाशि^२मथिचतिचङ्क्यङ्किभ्य उरच् ॥२१॥

एभ्य उरच् स्यात् । मदि स्तुत्यादिषु भौ० । मन्दतेऽस्यां वाजिन इति मन्दुरा—वाजिशाला । अधिकरणम् । वाश शब्दे^३ दौ० । वाश्यतेऽर्थमिति वाशुरः^४—गर्दभः, अगतश्च । कर्त्ता । मथी विलोडने । मथ्यतेऽसौ जनैरिति मथुरा^५—नगरी । कर्म । मथितो वास्यां लवण इति मथुरा—अधिकरणम् । चते चदे याचने भौ० । चतति चतुरः—पटुजनः । कर्त्ता । चत्यते जनैरिति चतुरः । कर्म । चकिः सौत्रो धातुः । चङ्क्यर्थमिति चङ्कुरः—रथः । कर्त्ता । ऋक् लक्षणे । अङ्क्यत इति अङ्कुरः—प्रादुर्भावः । कर्म ॥

व्यथेः सम्प्रसारणं धः किच्च ॥२२॥

व्यथेः उरच् स्यात्, धकारान्तादेशश्च, कित् सम्प्रसारण चास्य । व्यथ भयसंचल-जयोः भौ० । व्यथन्तेऽस्मात् प्राणिन इति विधुरः—अग्निः राक्षश्च । अपादानम् ॥

१. 'कित्संज्ञः, शिकुट् चादेशः' इति ह. +

२. 'वासि' इति ह. । ३. 'वासु दीप्तौ' इति ह. ।

४. 'वास्यतेऽर्थमिति वासुरः' इति ह. ।

५. 'मन्थ्क विलोडने मथ्यरा' इति ह. ।

मुकुरदुर्ऋ ॥२३॥

एती उरच्प्रत्यये निपात्येते । मकि मण्डने भौ० । अस्य नलोप उपधाया उत्वं च निपात्यते । मङ्क्यतेऽनेनेति मुकुरः—आदर्शः । करणम् । अद मर्दने । अस्य रेफलोपो निपात्यते कश्चास्तादृशः, उपधाया उत्त्वम् । अद्यतेऽसाविति मुकुरः । कर्म । दृ भये । अस दुगागमो निपात्यते गुणश्च । दुणातीति दुर्ऋः—मण्डूकः । कर्त्ता ॥

बहुलवचनादन्येभ्योऽपि उरच् स्यात् । श हिंसायाम् । अस्य कुगागमो निपात्यते गुणश्च । शृणाति शकुर्ऋः^१—तरुणः । कर्त्ता । कु शब्दे । अस्य द्विर्वचनं निपात्यते कुगागमो धातोश्चोकारलोपः । अत्यथं कीतीति कुक्कुरः ॥

असेहरन् ॥२४॥

असेहरन् स्यात् । असु क्षेपणे दे० । अस्यन्ते देवैरिति असुराः—दैत्याः । कर्त्ता ॥

शावशेराप्ती ॥२५॥

शावुपपदेशेहरन् स्यात्, आप्ती गम्यमानायाम् । अशु व्याप्ती । इवश्यन्तेऽस्मिन् विविधाः कामा इति श्वशुरः ॥

इषिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिचन्दितिमिमिहिमुहिमुचिरुचि-
रुधिशुषिबन्धिभ्यः किरच् ॥२६॥

एभ्यः किरच् स्यात् । इषु इच्छायां तौ०, इष आभीक्ष्ण्ये कौ०, इष गती । इच्छति इष्णाति [इष्यति] इष्यते वा इषिरः—अग्निः, आहारो वा । कर्त्ता कर्म च । मदी हर्षे । माद्यन्तेऽनयेति^२ मदिरा—सुरा । करणम् । ण्यन्तो वा, मदयतीति मदिरा—ईरः । कर्त्ता । मुद हर्षग्लपनयोः भौ० । मोदतेऽनेनेति मुदिरः—मेघः । करणम् । खिद दैन्ये । खिद्यतेऽनेनेति खिदिरः—त्रासः, सोमचक्रः । करणम् । छिदिर् द्वैधी-करणे रौ० । छिनत्तीति छिदिरः—शस्त्रम् । कर्त्ता । भिदिर् विदारणे रौ० । भिन-त्तीति भिदिरः—भेदः । कर्त्ता । मदि स्तुत्यादिषु भौ० । मन्दतेऽस्मिन्निति मन्दिरम्—गृहम् । अधिकरणम् । चदि आह्लादने । चन्दतीति चन्दिरः—चन्द्रः, अनेकपञ्च । कर्त्ता । तिम क्लेदने, प्रकृत्यन्तरं ण्यन्तो वा । तिम्यति तेमयनि वा तिमिरम्—तमः । कर्त्ता । मिह सेचने भौ० ण्यन्तो वा । मेहति मेहयतीति वा मिहिरः—पूषा । मुह वैचित्र्ये दे० । मुह्यत्यनेनेति मुहिरः—कामः । मोहयति वा मुहिरः । कर्त्ता । मुच्लृ मोक्षणे । मुच्यतेऽनेने दुःखादिभिरिति मुचिरः—धर्मः करणम् । ण्यन्तो वा । मोचयति दुःखादिभिरिति मुचिरः । कर्त्ता । रुच दीप्ती । रोचते सर्वेभ्य इति रुचि-

रम्—दैवम्, दीप्तिमच्च । रुधिरं आवरणे । रुणद्धीति रुधिरम्—रक्तम् । कर्त्ता ।
शुष शोषणे दै० । शुष्यते शोषयति वा शुषिरम्—शुष्कम् । कर्त्ता कर्म च । बन्ध
बन्धे । बद्धमस्य श्रोत्रेन्द्रियमिति बधिरः—श्रोत्रेन्द्रियहीनः । कर्म । भूतकालः ॥

अजिरशिशिरशिशिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः ॥२७॥

एते निपात्यन्ते किरच्प्रत्यये । अज गतिक्षेपणयोः । अजन्ति तस्मिन्निति अजिरम्—
चत्वरम् । अधिकरणम् । नन्पूर्वस्य वा जीर्यतेऽर्द्धवर्णलोपो निपात्यते । [जृष्
वयोहानी दै० । न जीर्यन्त इति अजिराः—देवाः । कर्त्ता । शृ हिंसायां क्रै० ।
द्विर्वचनं सन्वद्भाव ऋवर्णलोपश्च निपात्यते ।] शीर्यन्तेऽस्मिन् तृणगुल्मवनस्पतीनां
तेजांसीति शिशिरः—ऋतुः । अधिकरणम् । अथि शैथिल्ये । रेपलोप उपधाया इत्वं
प्रत्ययस्य लत्वमनुस्वारलोपश्च निपात्यते । अन्यनम् शिशिलम्—शान्तरसमित्यर्थः ।
भावः । ष्ठा गतिनिवृत्ती । अस्याकारलोपो निपात्यते । तिष्ठतीति स्थिरम्—दृढम् ।
कर्त्ता । स्फायी वृद्धी । अस्य टिलोपो निपात्यते । स्फायनं स्फिरम्—बहुभावः । ष्ठा
गतिनिवृत्ती । अस्य ह्रस्वत्वं निपात्यते वुगागमश्च । स्थितो विश्रमादिति स्थविरः—
वृद्धः । कर्त्ता । भूतकालः । खादृ भक्षणे भौ० । अस्योपधाया ह्रस्वत्वं निपात्यते ।
खाद्यते कुष्ठव्याधिनिमित्तमिति खदिरः—वृक्षविशेषः ।

उणादयो बहुलम् [अ० ३।३।१] इत्यन्येभ्योऽपि किरच् भवति । शीङ् स्वप्ने
आ० । अस्य^१ ह्रस्वत्व वुगागमश्च निपात्यते । शेरतेऽस्मिन् राजबलानीति शिदिरम्—
स्कन्धाधारम् । अधिकरणम् । डुपचष् पाके । अस्योपधाया इत्वं टश्चान्त्यस्य
निपात्यते । पच्यतेऽस्मिन्निति पिठिरम्—आधानभाण्डम् ॥

मीनातेरुरच् ॥२८॥

[मीनातेरुरच् स्यात् ।] मीम् हिंसायां क्रै० । मीनाति सर्पानिति मयूरः—बहिः
कर्त्ता ॥

कठिचकिभ्यामोरः ॥२९॥

आभ्यामोरः स्यात् । कठ कृच्छ्रजीवने भौ० । कठतीति कठोरः—चिरन्तनः,
अमृदुर्वा । चक तृप्ती भौ०^१ । चकतीति चकोरः । कर्त्ता ॥

किशोरादयश्च ॥३०॥

किशोरादयः शब्दा निपात्यन्त ओरप्रत्यये । काशु दीप्ती । अस्योपधाया इत्वं

१. 'उपधायाः' इत्यधिकं ह. ।

२. 'चकि आहादे' इति ह. ।

निपात्यते [अगुणत्वं च] ॥ काशत इति किशोरः—बालः । कर्ता । एवमन्येऽपि
द्रष्टव्याः ॥

स्फायितञ्चिवञ्चिकक्षिपिक्षुदिसृपितपिदृपिवन्द्युन्दिश्वितिवृत्य-

जिनो[पदि]मदिमुदिखिदि[भिदि]छिदिमन्दिचन्दिदहिदिस-

दम्भिवहिवसिवाशिशीङ्हसिसिधिशुभिभ्यो रक् ॥३१॥

एभ्यो रक् स्यात् । स्फायी वृद्धौ । स्फायत इति स्फारम्—बहु अव्ययधर्मः ।
तञ्चु गतौ । तच्यते तदिति तक्कम्—उदश्वत् । कर्म । न्यङ्क्वादित्वात् [३०—अ०
७।३।५३] कुत्वम् । वञ्चु गतौ भौ० । वच्यते तदिति वक्कम्—कुटिलम् । शक्नु
शक्तौ सी० । शक्नोतीति शक्कः—इन्द्रः । कर्ता । क्षिप प्रेरणे । क्षिप्यते तदिति
क्षिप्रम्—आशु । कर्म । क्षुदिर् सम्प्रेषणे रौ० । क्षुण्णतीति क्षुद्रः—हिंस्रः । कर्ता ।
सृप्नु गतौ भौ० । सर्पतीति सृप्रः—चन्द्रमाः, सृप्रम्—मधु, सृप्रा—नदी । कर्ता ।
तृप प्रीणने दौ० । तृप्यतीति तृप्रम्—ग्राज्यम्, काष्ठञ्च । कर्ता । दृप हर्षविमोच-
नयोः दौ० । दृप्यतीति दृप्रः बलम्, दृप्रा—बुद्धिः । कर्ता । वदि अभिवादनस्तुत्योः
भौ० । वन्दते वन्द्यते वा वन्दः—हेतुः, कामो वा । कर्ता कर्म च । उन्दी क्लेदने
रौ० सम्पूर्वः । समुन्दन्ति^१ तस्माद् ग्रीष्मकाले नद्य इति समुद्रः—उदधिः । अपादा-
नम् । श्विता वर्णो^२ । श्वेत इति श्वित्रम्—व्याधिः । कर्ता । वृतु वर्तने । वर्तत
इति वृत्रम्—दानवः, वायुश्च । कर्ता कर्म च । अज गतिक्षेपणयोः भौ० । अज-
तीति वीरः—शूरः । कर्ता । नीज प्रापणे भौ० । नीयत इति नीरम्—जलम् ।
कर्म । पद गतौ दौ० । पद्यते तस्मिन्निति पद्रः—ग्रामः, घोषादिजनसन्निवेशः । अधि-
करणम् । मदी हर्षे । माद्यतेऽस्मिन्निति मद्रः—जनपदः^३, क्रीडा वा । अधिकरणम् । मुद
हर्षे भौ० । मोदन्तेऽनयेति मुद्रा—चिह्नम् । विद दैन्ये । विद्यते खेद्यति वा खिद्रम्—
विषाणम् । कर्ता । भिदिर् विदारणे रौ० । भिनत्तीति भिद्यते वा भिद्रा—पाक्तिः ।
छिदिर् द्वैधीकरणे । छिद्यत इति छिद्रम्—विवरम् । कर्म । मदि स्तुत्यादौ । मन्दत
इति मन्द्रः—मधुरः स्वरः । यदि आह्लादे दीप्ती च । चन्दत इति चन्द्रः । कर्ता ।
दह भस्मीकरणे । दहति दह्यते वा दहः—अग्निः, सूर्यो वा । कर्ता कर्म च । दसु
उपतापे । दस्यति दहः—देवभिषक् । कर्ता । दम्भु दम्भे । दम्नोति दम्भ्यते वा दम्भः—
अल्पम्, सूर्याचन्द्रमसौ च । कर्ता कर्म च । वह प्रापणे भौ० । वहतीति उहः—अनङ्-
वान् । कर्ता । वस निवासे भौ० । वसत्यस्मिन् प्रारं तेज इति उहः—रश्मिः । अधि-

१. 'समुदिताः' इति ह. ।

२. 'आवरणे' इति ह. ।

३. 'मद्राः । जनाः' इति ह. ।

करणम् । वाशु शब्दे द्वै० । वाक्यत इति वाधः—रासभः, पक्षी वा । कर्त्ता । शीङ् स्वप्ने आ० । शेतेऽप्यर्थमिति शीरः—अजगरः । कर्त्ता । हस हसने । हसति हस्रः—मूर्खः^१ । कर्त्ता । हसनं हस्रः । भावः । सिधु सिद्धौ सौ० । सिध्नोतीति सिध्रः—आसनप्रकारः । कर्त्ता । शुभ दीप्ती भौ० । शोभत इति शुभ्रः—सितः । कर्त्ता ॥

चकिरम्योरुच्चोपधायाः ॥३२॥

आम्यां रक्, उच्चोपधायाः । चक तृप्तौ । चकति चक्यते वाऽनेनेति चुक्—रसविशेषः । कर्त्ता करणम् । रमु क्रीडायां भौ० । रमतेऽस्मिन्निति ह्रस्वः—सुन्दरम् । अधिकरणम् ॥

वौ कसेः ॥३३॥

वावुपपदे कसे रक् स्यात्, उच्चोपधायाः । कस गती भौ० [विपूर्वः] । विकसतीति विकुलम्—पुष्पितम् । विकुलः—चन्द्रमाः । कर्त्ता ॥

शदेरु च ॥३४॥

रक् स्यात्, ऊ चोपधायाः । शद्लु शातने भौ० । शीयत इति शूद्रः—वर्णान्तः । कर्त्ता ॥

स्थश्च ॥३५॥

पूर्ववत्, ऊ चान्तादेशः । ष्ठा गतिनिवृत्तौ । तिष्ठतीति स्थूरः—उच्चः । कर्त्ता ॥

अमितम्योर्दीर्घश्च ॥३६॥

पूर्ववत्, दीर्घश्चोपधायाः । अम गत्यादौ भौ० । अमति अम्यते आम्रः—चूतः । कर्त्ता कर्म । तमु काङ्क्षायाम् । ताम्यति तम्यते वा तज्जनैरिति ताम्रम्—लोह-विफारः । कर्त्ता कर्म ॥

दुरीणो लोपश्च ॥३७॥

दुर्युपपद इणो रक्, लोपश्चास्य धातोः, दुरो दीर्घश्च । इण् गतौ आ० दुरपूर्वः । कृच्छ्रेणेयत इति ह्रस्वः—विप्रकृष्टम् । कर्म ॥

कृतेश्छक् क्रू च ॥३८॥

छक् च क्रू च छक्क्रू, रक्, छक् क्रू चागमादेशौ स्तः । कृत्ती छेदने^२ । कृन्तति

१. 'हर्षुकः' इति ह. ।

२. 'वेष्टने' इति ह. ।

कृत्यते वाऽनेनेति कृच्छ्रम्—दुःखम् । कर्त्ता कर्म च । कृन्तति क्रूरः—पापकर्मा,
अमृदुश्च । कर्त्ता ॥

रोर्देणिलुक् च ॥३६॥

रोदे रक्, णिलुक् स्यात् । रुदिर् अश्रुविमोचने आ० । रोदयति दानवयोषित
इति रुद्रः—शिवः । कर्त्ता ॥

बहुलमन्यत्रापि संज्ञाछन्दसोः ॥४०॥

अन्यस्मादन्यस्मिन् प्रत्यये परतः [संज्ञायां छन्दसि च] बहुलं णिलुक् स्यात् ।
तत्र संज्ञायाम्—दिवु क्रीडादौ, क्विप् । देवयतीति द्यौः—स्वर्गः, अन्तरिक्ष वा ।
कर्त्ता कर्म । डुकृञ् ण्यन्तः, क्विप् पुण्यपूर्वः । पुण्यं कारयतीति पुण्यकृत्—देवः ।
कर्त्ता । धृ धारणे भौ० ण्यन्तः, चक्रपूर्वः । चक्रं धारयतीति चक्रधरः । अम्बु धारय-
तीति अम्बुधरः । वज्रं धारयतीति वज्रधरः । छन्दसि—“वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो
मे” [ऋ० ७।६१।७] । वृधु वृद्धौ भौ० । लोटः प्रथमपुरुषबहुवचनम् । वर्धयन्तु
इति प्राप्ते । “अग्ने शर्धं महते सौभगाय” [ऋ० १।२८।३] । शृधु उन्दे । लोष्मध्यमे-
कवचनम् । शर्धयेति प्राप्ते । “नेमि नमन्ति” [ऋ० ८।६७।१२] । णमु प्रह्वत्वे शब्दे
च । लटः प्रथमपुरुषबहुवचनम् । नमयन्तीति प्राप्ते । “जजान गर्भं महिमानमिन्द्रम्” ।
[अथ० ३।१०।१२] । जन जनने, जनी प्रादुर्भावे । लिटः प्रथम० । जनयामासेति
प्राप्ते ।

बाहुलकत्वादसंज्ञाछन्दसोरपि णेलुक् स्यात् । शुष शोषणे दौ०, मुच्लृ मोचने, रुह
बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च, पर्णपूर्वः ण्यन्तः, क्विप् । पर्णानि शोषयतीति पर्णशुट्, पर्ण-
शुषौ । पर्णानि मोचयतीति पर्णमुक्, पर्णमुचौ । पर्णानि रोहयतीति पर्णरुट्, पर्णरुहौ
—वायवः । कर्त्ता । उक्तं हि—

“वान्ति पर्णशुषो वातास्ततः पर्णमुचोऽपरे ।

ततः पर्णरुहो वान्ति ततो देवः प्रवर्षति” ॥

डुकृञ् ण्यन्तः । लिटः प्रथमपुरुषबहुवचने अस्य ‘महतः कारयाञ्चक्रुः’ इति
प्राप्ते ‘महत्तश्चक्रुरानन्दान्’ इति भवति ॥

जोरी च ॥४१॥

जोर्धातो रक् स्याद् ईकारान्तादेशश्च । जु गती भौ० । जवते जूयते वा जीरः—
अग्निः, द्रव्यम्, वायुर्वा । कर्त्ता कर्म च ॥

सुसूधाज्गृधिभ्यः कन् ॥४२॥

एभ्यः कन् स्यात् । घृन् अभिषवे । सुन्वन्ति सूयते वा सुराः—देवाः । कर्त्ता कर्म च । षूङ् प्राणिभर्मविमोचने आ०, षू प्रणिप्रसवे दै०, षू प्रेरणे भौ० । [सूते] सूयते [सुवति] वा सुरः—आदित्यः । कर्त्ता । दुधाज् धारणपोषणयोः । दधात्या-पत्सु चित्तमिति शौरः—सत्त्ववान् । कर्त्ता । गृधु अभिकाङ्क्षायां दै० । गृध्यति यत्र [तत्र] इति गृध्रः—गृध्रकः । गृध्यत्यामिषमिति गृध्रः—श्येनः । कर्त्ता ॥

शुसिचिभिभ्यो दीर्घश्च ॥४३॥

एभ्यः कन् स्याद् दीर्घश्चैषाम् । शु गतौ । शवति संग्रामं, सूयते वाऽसौ रिपु-भिरिति शूरः—जेता^१ । कर्त्ता कर्म च । षिञ् बन्धने । सिनोति सीयते वा सौरः—लाङ्गलम्, हलबिलेखिता लेखा च । कर्त्ता कर्म च । चिञ् चयनं । चिनोति चीयते वा चीरः—[मुनिजनवासः । कर्त्ता कर्म च । डुमिञ् प्रक्षेपणे सौ० । मिनोति मीयते वा मीरः—] देशसीमा । कर्त्ता कर्म च ॥

वाविन्धेः ॥४४॥

वावुपपदे इन्धेः कन् स्यात् । इन्धी दीप्तौ रौ० विपूर्वः । विविधमिन्द्रे इध्यते वा ज्योतिभिरिति वीधम्—निर्मलं नभः^२, पूर्णचन्द्रमण्डलं च । कर्त्ता कर्म च ॥

वृधिवपिभ्यां रन् ॥४५॥

आभ्यां रन् स्यात् । वृधु वृद्धौ भौ० । वर्धते तदम्भसा स्पृष्टमिति वर्धम्—चर्मछेदः । कर्त्ता । डुवप् बीजतनुसन्ताने । उप्यतेऽस्मिन् बीजमिति वप्रम्—क्षेत्रम्, प्राकारजातिर्वा^३ ॥

ऋज्जेन्द्राग्रवज्रविप्रकृध् चूध्र] क्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्ल-
शुभ्रतीव्रवर्णरामालाः ॥४६॥

एते शब्दा निपात्यन्ते रन्प्रत्यये निष्ठाः । अर्जं सर्जं अर्जने भौ०, ऋजि भृजी भर्जने । अर्जेरलोप उपधाया ऋकारादेशो निपात्यते, ऋज्जतेरगुणत्वं [नलोपः] च । अर्जन्ति ऋज्जते^४ वा ऋज्जः—नायकः । कर्त्ता । इदि परमैश्वर्ये भौ०, इन्धी दीप्तौ रौ० । इन्धेर्देकारोऽन्त्यस्य निपात्यते । [इन्दति] इन्धते इध्यते वा तेजोभिरिति वा इन्द्रः—शक्रः । कर्त्ता कर्म च । अग्नि गत्यर्थः । अस्य नलोपो निपात्यते । अङ्ग्यत

१. 'तेजा' इति क. ।

२. 'अग्निमलं नभः' इति ह. ।

३. 'कर्त्ता' इत्यधिकं ह. ।

४. 'अर्जयति' इति ह. ।

इति अग्रम्—अष्टम् । कर्म कर्त्ता वा । व्रज गती । अस्य रेफलोपो निपात्यते ।
 [व्रजति सर्वत्र प्रेरित इति वज्रम्—पविः । कर्त्ता । प्रा पुरणे आ०, पा रक्षणे आ०
 विपूर्वः । प्राते रेफाकारलोपो निपात्यते,] पातेराकारलोपश्च । विविधं प्राति पाति वा
 दातारमिति विप्रः—ब्राह्मणः । कर्त्ता । कुवि आच्छादने । अस्य नलोपो निपात्यते
 धश्चान्तस्यागुणत्वं च । कुं व्यत इति कुध्रम्—गृहस्थानम् । कर्त्ता । चुवि वक्त्र-
 संयोगे । अस्य नलोपो धश्चान्तस्यागुणत्वं च निपात्यते । चुम्बत इति चुध्रम्—
 मुखम् । कर्त्ता । क्षुर क्षुर विलेखने तौ० । अनयो रेफलोपो निपात्यते । क्षुरतीति क्षुरः
 —नापितशस्त्रम् । कर्त्ता । क्षुरतीति क्षुरः—शफः । कर्त्ता । भदि कल्याणे सौख्ये च
 भौ० । अस्य नलोपो निपात्यते । भन्दत इति भद्रम्—कल्याणम् । कर्त्ता । गम्लु गती
 भौ० उत्पूर्वः । अस्य टिलोप उपसर्गान्त्यस्य लोपो निपात्यते^१ । [उद्गच्छतीति उग्रः—
 क्रूरः । कर्त्ता । गृ निगरणे तौ० उत्पूर्वः । अस्य ऋवर्णलोपो निपात्यते,] उपसर्गान्त्यस्य च ।
 उद्गिरतीति उग्रः—कपटी । जिभी भये जौ० । अत्र प्रत्ययस्य वा लत्वं निपात्यते ।
 विभेतीति भेलः, भेरः—शरः, मण्डूको वा । कर्त्ता । शुभ दीप्ती । अस्य कोऽन्त्या-
 देशो निपात्यते प्रत्ययस्य वा लत्वमगुणत्वं च । शोभत इति शुक्रः, शुक्लः—कविः
 दैत्यगुरुः । शुक्रम्—रेतश्च । 'शोकते' इति एके । शुभतीति शुभ्रम्—पाण्डुवर्णः ।
 कर्त्ता । तिपृ क्षरणार्थः । अस्योपधाया दीर्घत्वं वश्चान्तादेशो निपात्यते । तिप्यत इति
 तीव्रम्—निष्ठुरम् । कर्म । वृज् वरणे सौ० । अस्य प्रत्ययस्य नत्वं निपात्यते ।
 वृणोति त्रियते वासाविति वर्णः^२—श्वेतादिगुणसंज्ञा ब्राह्मणादीनां वा । अथवा वर्ण
 क्रियादौ । अस्य प्रत्ययस्याकारादेशो निपात्यते । वर्णयति वर्ण्यते वेति वर्णः—अका-
 रादिः । कर्त्ता कर्म च । इण् गती आ० । अस्यागुणत्वं निपात्यते । एति ईयते^३ वा
 इरा—धान्यजातिः । कर्त्ता कर्म च । मान पूजायां भौ०, मल धारणे । आद्यस्य
 घातोर्नलोपो निपात्यते प्रत्ययस्य लत्वम्, द्वितीयस्योपधाया दीर्घत्वं प्रत्ययस्य वा
 अकारः । मान्यतेऽनया मलन्ते^४ वा तामिति भाला—सक् । करणं कर्म^५ ॥

कृगृशृवृजृचतिभ्यः ष्वरन् ॥४७॥

[इतोऽग्रे हस्तलेखः खण्डितः]

१. 'अस्य लिटिलो उपसर्गान्त्यस्य लोपो निपात्यते ।' इत्यपपाठो ह. ।

२. 'वासः' इत्यपपाठो ह. ।

३. 'अयति' इति ह. ।

४. 'मलयति' इति ह. ।

५. 'कर्त्ता' इति ह. ।

[श्रीविठ्ठलाचार्यकृता वृत्तिः (३)]

॥ प्रथमः पादः ॥

अशवतृभ्योऽनिः ॥१॥

अशनिः—वज्रः । अवनिः—भूः । तरणिः—सूर्यः ॥

अर्तिसृधृधमिभ्यश्च ॥२॥

एभ्योऽनिः । अरणिः—अग्निपात्रम् । सरणिः—पन्थाः । धरणिः—भूः । धमनिः—वंशैकदेशे ॥

आडि शुषेः सनश्छन्दसि ॥३॥

आड्पूर्वाच्छुषेः सनन्तादनिः स्याच्छन्दसि । भाषायामपीति केचित् । आशुशुक्ष-
तीति आशुशुक्षणिः—अग्निः ॥

कृषेरादेश्च चः ॥४॥

कृषेरनिः स्यादादेश्च चकारः । कर्षति कृषतीति वा चर्षणिः—वृषः ॥

अदेर्मुट् च ॥५॥

अनिर्मुडागमः । अत्तीति अद्मनिः—अग्निरश्मो वा ॥

वृतेः^१ ॥६॥

वर्ततेऽजया वर्तनिः^२—पन्थाः ॥

क्षिपेः किच्च ॥७॥

क्षिपतेरनिः कित् । क्षिप्यते क्षिपणिः—अस्त्रं वडिशं दण्डश्च ॥

जसिसहोररिन् ॥८॥

जस्यते जासयते वा जसुरिः—समाधिरशनिर्वा । सहते सहुरिः—पृथिव्यक्रोधनी ॥

भुवोऽनिच् ॥९॥

भवतेरनिः स्यात् । भवन्त्यस्यां भूतानि भवनिः—लोकस्थितिः ॥

असिसज्जिभ्यां क्थिन् ॥१०॥

१. 'वृत्तेः' इति मुद्रितेऽपपाठः ।

२. 'वर्तिः' इति मुद्रितेऽपपाठः ।

अस्यत अस्थि—कीकसम् । सञ्जते सक्थि—उरुः ॥

प्लुषशुषकुषिभ्यः क्सिः ॥११॥

प्लुषाति प्लुष्यति वा प्लुक्षिः—अग्निजठरो । शुष्यति तेन शुक्षिः—तेजः ।
कुष्यति कुक्षिः—उदरपार्श्वम् ॥

अशेनित् ॥१२॥

अशेः क्सिः निच्च । अशनाति अशनुते वानेन रूपम् अक्षि—नेत्रम् ॥

नियो मिः ॥१३॥

नयति नेमिः—चक्रान्तः ॥

अर्त्तैरुच्च ॥१४॥

अर्त्तमिः ऊच्चादेशः । ऋच्छति इयति अर्थते वा ऊर्मिः—तरङ्गः ॥

अशे रश् च ॥१५॥

अशेमिः^१ स्याद् रशादेशश्च । अशनाति अशनुते रश्मिः ॥

भुवः कित् ॥१६॥

भवन्त्यस्यां भूमिः ॥

दल्मिः ॥१७॥

दलेनिपातः । दलयति दल्यतेऽनेन वा दल्मिः—आयुधम् ॥

वीज्याहाज्वरिभ्यो निः ॥१८॥

वीयते वेणिः । बाहुलकाण्णत्वम् । जिनाति ज्यानिः । हानिः । ज्वरति जूर्णिः ॥

सृवृषिभ्यां कित् ॥१९॥

आभ्यां निः स्यात् स च कित् । सरन्त्यनेन सृणिः—अङ्कुशः । वर्षति वृणिः—
यादवः ॥

अङ्गेर्नलोपश्च ॥२०॥

अङ्ग्यते अङ्गति वा अग्निः ॥

बहिश्चिभ्युद्रुग्लहात्वरिभ्यो नित् ॥२१॥

एभ्यो निः स च नित् । बहति हव्यं बह्निः । अयन्त्येतां श्रेणिः—सङ्घः । श्रूयते
पुष्मिः श्रोणिः—कटिः । युवन्त्यस्यां योनिः—प्रकृतिः, भगश्च । द्रोणिः । ग्लाय-
न्त्यनया ग्लानिः—दीर्घत्वम् । हीयते हानं वा हानिः । त्वरते त्वरणं वा तूर्णिः ॥

१. 'निः' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

घृणिपृदिनपाणिर्चूर्णिभूणि ॥२२॥

एते निपात्याः । जिघर्तीति घृणिः—सूर्यः । स्पृशतीति पृदिनः । स्पृशन्त्यनया
पाणिः । [चरतीति चूर्णिः ।] भवति भूणिः ।

बहुलाद् घूर्णिः—शनिः । कृणिः ॥

वृद्धभ्यां विन् ॥२३॥

वृणाति वविः—धात्री । दृणात्यनया दविः ॥

जृशृस्तृजागृभ्यः क्विन् ॥२४॥

एभ्यः क्विन् । जीर्यतीति जीविः—कायः । शृणाति शीविः—हिंसा । स्तृणाति
स्तीविः—अश्वयुः, प्राणजातिश्च । जागृविः ॥

दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य ॥२५॥

दीव्यत्यनेन दीदिविः—अन्नम् ॥

कृविघृष्ट्विछविस्थविदविकिकिदिविः^१ ॥२६॥

एते निपात्यन्ते । करोति कृविः—कारुः । जिघर्ति घृष्ट्विः—वाय्वग्नी । छादयति
छविः—शोभा । तिष्ठति स्थविः—स्थावरः, अग्निश्च । ददाति दविः—दाता ।
कोति कवते वा किकिः—विद्वान् । दीव्यति दिविः—द्यूतकितवौ ।

बाहुलकाद् रविः ॥

पातेडंतिः ॥२७॥

पाति पतिः ॥

अमेरतिः ॥२८॥

अमतीति अमतिः—व्याधिः, गतिः ॥

वहिवस्यतिभ्यश्चित् ॥२९॥

एभ्योऽतिः स च चित् । वहतीति वहतिः—वायुः, अनड्वांश्च । वसत्यस्या
वसतिः—आश्रयः । ऋच्छतीति अरतिः—वायुः, मरणं च ॥

अञ्चेः को वा ॥३०॥

अतिः स्यात् कादेशश्च वा । अञ्चति अच्यते वा अञ्चतिः, अङ्कतिः—ब्रह्म-
वाय्वग्निघृणयः ॥

१. '० स्थविर्दवि किकीदिविः' इति मुद्रितेऽपपाठः ।

हन्तेरंह च ॥३१॥

हन्तेरंहादेशश्च । हन्ति हन्यते वा अंहतिः—पन्थाः, कालः, रथश्च ॥

रमेनिन् ॥३२॥

स च निन् । रमतेऽस्यां रमतिः—क्रीडा ॥

सुनो रिन् दीर्घश्च ॥३३॥

सुनोति सूयते वा सूरिः—पण्डितः ॥

अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन् ॥३४॥

अत्ति अद्यते वा अद्रिः । शद्यते शद्रिः—वज्रम् । भवति भूरिः—बहु । शोभते शुभ्रिः—दर्शनीयः ॥

वङ्क्रयादयः ॥३५॥

निपात्याः । वञ्चते वङ्कते वा वङ्क्रिः—शल्यम् । मङ्कते मङ्क्रिः—शठः । अक्रिः—अङ्क्यम् ॥

राशतिभ्यां त्रिप् ॥३६॥

राति निद्रां रात्रिः । शतिः सौत्रः । शततीति शत्रिः—हस्ती ॥

अर्देनिच्च ॥३७॥

अदेस्त्रिः स च निन् । अत्ति अत्रिः—ऋषिः ॥

मृकणिभ्यामीचिः ॥३८॥

अप्रियते मरीचिः । कणति कण्यते वा कणीचिः—चक्षुःप्राणौ ॥

वेजो डिच्च ॥३९॥

ईचिः स च डिच् । वयतीति बीचिः ॥

श्वयतेश्चित् ॥४०॥

ईचिः स च चित् । श्वयाति श्वयीचिः—चन्द्रः ॥

नौ षञ्जेर्घथिन् ॥४१॥

निषजति निषज्यते वा निषङ्गथिः—रथकूबरः ॥

उद्यतेर्दिचित् ॥४२॥

उत्पूर्ववर्तयन्ति स च चित् । उद्वृत्ति उदयते उदरयिः—वप्राविकायाः ॥

सर्तेणित् ॥४३॥

षयिन् स च षित् । षावति सारयिः ॥

अमेर्गुरी रश्च लो वा ॥४४॥

अमेर्गुरिः स्यात् तस्य च वा लः । अमति अङ्गुरिः, अङ्गुलिः ॥

इन् सर्वधातुभ्यः ॥४५॥

कवते कविः । पविः—वज्रम् । परिः—मोक्षमार्गः ॥

हृपिशिरुहिवृत्तिविदिकीर्तिभ्यश्च ॥४६॥

एभ्य इन् । हरति हरिः—विष्णुसिंहाद्याः । पिशति पिश्यते वा पिशिः—केशो-
ण्डकमण्डलवः पेशलश्च । रोहति रोहिः—जन्तु । वर्तते वर्त्यते वा वर्तिः । वेत्ति वेदिः
—त्रय्यधिष्ठानम् । कीर्तिः सौत्रः । कीर्तनं कीर्तिः ॥

इमुपधात् कित् ॥४७॥

इन् स च कित् । भिनति भिदिः—वज्रम् । छिदिः—परशु, क्षत्रम् । शोचति
जनं क्लिश्यमानं क्षुचिः—विद्वान् । ऋषिः । कृषिः ॥

अमेः सम्प्रसारणं च ॥४८॥

इन् स च कित् । अमति आम्यति वा भूमिः—बायुः ॥

क्रामतिमिस्तम्भामत इच्च ॥४९॥

एभ्य इन् स च कित्, एवामस्य इत् । क्रामति क्रमिः—प्राणी । ताम्यति तिमिः
—मत्स्यः । स्तम्भाति स्तिभिः—अम्भोधिः ॥

अनेरुच्चोपधायाः ॥५०॥

इन् उपधाया उच्च । मन्यते मुनिः ॥

बल्लेर्वलिश्चाहिरण्ये ॥५१॥

इन् बलि रादेशश्च अहिरण्ये । बल्लः सौत्रः । बल्लते बलिः—त्वङ्मांससंकोचः—
अहिरण्ये किम् ? बल्लिः—हिरण्यशलाका ॥

१. 'इन्' इति मुद्रितेऽपपाठः ।

वसिवपिवदिराजिब्रजिध्वजिसदिह्निकमिकषिवाशिबारिभ्य इन् ॥५२॥

पुनरिज्विधिवलान्नित्यम्^१ । वसति वासिः—तक्षणे भाण्डी । वपत्यस्यां वापिः—
पुष्करिणी । वदत्यस्यां वादिः—वीणा । राजति राजिः—लेखा । ब्रजति ब्राजिः—
भनः । ध्वजति ध्वाजिः—अश्वः । सीदति सादिः—अश्वारोहः । हन्ति हानिः ।
काम्यते कामिः—कामुकः । कषति काषिः—हिसकः । वाश्यते वाशिः—जलदः ।
वार्यते वारिः ॥

नहो भश्च ॥५३॥

इन् भोज्जादेशश्च । नह्यते नाभिः ॥

कृषेर्वृद्धिश्छन्दसि ॥५४॥

इन् वृद्धिश्च । कर्षति काषिः । छन्दसि किम् ? कृषिः ॥

अः शकुनौ ॥५५॥

इन् वृद्धिश्च । शूणाति शारिः । शकुनौ किम् ? शरिः—हिंस्रः, शूलं च ॥

कृञ उदीचां कारुषु ॥५६॥

इन् वृद्धिश्च । कारिः—शिल्पी । उदीचां किम् ? करिः—विष्णुः ॥

जनिघसिभ्यामिण् ॥५७॥

जायते जनिः—प्रादुर्भावः । घासिः—अग्निः ॥

अज्यतिभ्यां च ॥५८॥

अजति आजिः—युद्धम् । अततीति आतिः—पक्षी ॥

पादे च ॥५९॥

अज्यतिभ्यामिण् । पादाभ्यामजति पदाजिः । पदातिः । 'पादस्य पद्' [अ०
६।३।५१] इति पद्भाविः ॥

अशिपणाय्यो रुडायलुको च ॥६०॥

आभ्यामिण् यथाक्रमं रुट् आयलुक् चागमादेशो स्तः । अशनाति अशनुते वा राशिः
—सग्नम्, यवदिसङ्घो वा । पणाय्यतेऽनेनेति पाणिः ॥

१. अन्यास्तु सर्वाणामुणादिवृत्तिषु पूर्वत्र 'इन्' प्रत्यय एवोपलभ्यते । अस्यामुणादिवृत्ता-
वपि नित्वाद् या वृद्धिः प्राप्नोति सा नोदाहरणेषु दृश्यते । अतः पूर्वत्र 'इन्' इत्येव
आव्यम् । अत्र वृत्तिकारः किं विवक्षतीति न जानीमो वयम् ।

वेजो डित् ॥६१॥

वयतीति विः—पक्षी, तन्तुवायश्च ॥

प्रे हरतेः कूपे ॥६२॥

इण् स च डित् । प्रह्रियतेऽस्मादुदकं प्रहिः—कूपः ॥

नौ व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः ॥६२॥

निपूर्वाद् व्येज इण् स च डित् यलोपः पूर्वपददीर्घश्च । निवीयते नीविः ॥

समाने ल्यः स चोदात्तः ॥६४॥

समानपूर्वात् ल्यातेरिण् स च डित् यलोपः समानस्य सादेशः स चोदात्तः । समानं ल्यायते सखा—वयस्यः ॥

आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च ॥६५॥

आङ्पूर्वाभ्याम् आभ्यामिण् डिञ्च आङो ह्रस्वत्वं चोदात्तत्वं च । आधीयते अश्विः—कोणः । आहन्ति प्राणिनम् अहिः ॥

अच इः ॥६६॥

पुनरिति पविः । भवति भविः ॥

खनिकष्यज्यसिवसिध्वनिसनिग्रन्थिचरिभ्यश्च ॥६७॥

इः । खन्यते खनिः । कष्यते कषिः । अज्यते अजिः—तेजः । अस्यते असिः । वसत्यस्यां वसिः । ध्वनति ध्वनिः । सनोति सतिः—भक्तिः, दानं च । ग्रन्थ्यते ग्रन्थिः । वर्यतेऽस्मिन् वरिः—विषयः ॥

उभेर्द्वे च ॥६८॥

उभेरिः द्वादशश्च । उभति उभ्यते वा द्वौ ॥

वृतेश्छन्दसि ॥६९॥

वर्त्तिः—द्रव्यम्, दीपाङ्गं च ॥

भुजेः किञ्च ॥७०॥

इः स च कित् । भुनक्ति भुज्यते वा भुजिः—सूपः, भोगश्च ॥

कृगृशृपृकुटिभिदिछिदिभ्यश्च ॥७१॥

इः किञ्च । किरति कीर्यते वा किरिः—प्राखुः, बिलं च । गिरिः । शिरिः—शलभः, शिला च । पुरिः—पूरः, भूपश्च । कुटिः—शरीरम् । भिदिः—प्रहरणम् । छिदिः—शस्त्रम् ॥

कुडिकम्प्योर्नलोपश्च ॥७२॥

इः किञ्च नलोपश्च । कुडिः—कायः, अलयश्च । कपिः—कृशानुवानरी ॥

वसिवितसस्तिः ॥७३॥

वसत्यस्यां वस्तिः—गुह्यमङ्गम् । वितस्थतेऽनया वितस्तिः ॥

पथेनिन्त् ॥७४॥

तिनिञ्च । पत्तिः—भागः ॥

दृणातेः कित् ह्रस्वश्च ॥७५॥

दीर्घते दृतिः—प्लवः ॥

पातेरतिः ॥७६॥

पाति पातिः ॥

वातेनिन्त् ॥७७॥

अतिनिञ्च । वातीति वातिः—गन्धमिश्रपवनः ॥

तनोतेद्रिः ॥७८॥

तनोति तन्द्रिः ॥

जीर्घतेः क्रिन् रश्च वः ॥७९॥

क्रिन् रस्य वादेशः । जीर्घते जिघ्रिः—देहम् ॥

ग्रहेरनिः ॥८०॥

गृह्णाति गृह्यते वा ग्रहणिः—उदरान्तरस्थानम् ॥

॥ इतीदन्ताः ॥

१ [अवितृस्तृत्तन्त्रिभ्य ईः ॥८१॥

अव रक्षणे । तृ प्लवनतरणयोः । स्तृज् आच्छादने । तत्रि कुटुम्बने । अवीः—
मृपालभूमृती । तरीः—नौः, वायुः । स्तरीः—शयानः शयनं वा । तन्त्रीः—शुष्क-
स्नायुः ॥

लक्षेर्मुट् च ॥८२॥

लक्षेरीप्रत्ययस्तस्य मुडागमश्च । लक्षयन्ति कृतिनो लक्ष्यते वा कृतिभिः लक्ष्मीः ॥१०

१. इमे द्वे सूत्रे वृत्तिकारेण दशपाद्युणादिसूत्राणां व्याख्यानात् पूर्वं प्रक्रियाक्रौमुदी-
व्याख्याने व्याख्याते (द्र०—प्र० कौ० भा० २, पृष्ठ ६०१-६०२) ॥

यापोः किद् द्वे च ॥८३॥

ईः कित्, द्वित्वं चानयोः । यात्यनेन ययोः—मुक्तमार्गः । पिबति पातीति ययोः—
सूर्यः ॥

वातप्रमोः ॥८४॥

निपातः । वातं प्रमिनोति वातप्रमोः ॥

इति ईद्वताः ॥

‘कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्य उण् ॥८५॥

डुकृन् करणे । वा गतिगन्धनयोः विशेषणे च । पा पाने । जि जये । डुमिन्
प्रक्षेपणे । ष्वद स्वादे । साध ससिद्धौ । अशू व्याप्तौ । काहः । पित्र्वाद् वृद्धिः ।
‘अचो ङ्णिति’ (अ० ७।३।११५) इति । काहः—शिल्पी, इन्द्रः, वेधाः । ‘आतो
युक्०’ (अ० ७।३।३३) । पायुः इति । पायुः—वस्तिः । जायुः—अग्निः, ओषधं वा ।
मायुः—पित्तम् । स्वाहुः—रसः । साधु । आशु इत्यव्ययं बलीवं वा क्रियाविशेषणम् ॥

छन्दसीणः ॥८६॥

उण् । एति आयुः । जरायुः ॥

दृसनिजनिचरिचटिरहिभ्यो जुण् ॥८७॥

दृणाति दीर्यते दारुः । सनोति सन्यते वा सानुः—पर्वतैकदेशः । जायते जानुः ।
चरति चारुः । चटति चाटुः । रहयति राहुः । प्रत्ययान्तरं ‘ङित्थादिः०’ [अ० ६।
१।१६७] इत्याद्युदात्तार्थम् । द्विरनुबन्धकरणं ‘जनिवध्योश्च’ [अ० ७।३।३५] इति
ह्रस्वनिषेधार्थम् ॥

किञ्जरयोः श्रिणः ॥८८॥

किजरापूर्वाभ्यां शृङ्गभ्यां जुण् । किशृणातीति किशारः—सस्यशुकम् । जरामेति
जरायुः—गर्भवेष्टनम् ॥

त्रो रश्च लः ॥८९॥

तृ ऋ आभ्यां जुण् रस्य लः । तरन्त्यस्मिन् वर्णाः तालु—वदनैकदेशः । ऋच्छ-
तीति आलुः—शाकम् ॥

कृके वचः कश्च ॥९०॥

१. इदं सूत्रं वृत्तिकारेण दशपाद्युणादिसूत्राणां व्याख्यानात् पूर्वं प्रक्रियाकौमुदी-
व्याख्याने व्याख्यातम् (द्र०—प्र० को० भा० २, पृष्ठ ६००-६०१) ।

विष्णुः । कुरुं वक्ति कुरुवाकुरुः—कुरुकुटः, कुरुकलासश्च ॥

भृमृशोतृचरित्सरितनिमिमस्त्रिभ्य उः ॥६१॥

विभर्ति भृहः—वारयिता, स्वामी च । अत्र्यन्तेऽस्मिन् भृहः—अजलतृणो देशः ।
शेतेऽत्यर्थं शयुः—अजगरः । तरन्त्यस्मिन् तरुः । चरन्ति देवाः चरुः । त्सरति त्सरुः—
खड्गादिमुष्टिः । तनोत्याहारं तनुः—कायः । मीयते मयुः—पशुः, आकृतं च ।
मज्जन्त्यस्मिन् मधूनि मद्गुः—पक्षी । न्यङ्क्वादित्वात् [अ० ७।३।५३] कुत्वम् ॥

अणश्च ॥६२॥

उः । अणतीति अणु—सूक्ष्मम् ॥

धान्ये नित् ॥६३॥

अण उन्निच्च धान्ये । अण्यते प्राणिभिः अणुः—धान्यविशेषः ।

बहुलादन्यत्रापि । कटति कटुः । बटति बटुः ॥

शस्वृस्निहित्रप्यसिवसिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च ॥६४॥

उः निच्च । शृणाति शरुः—क्रोधः, आयुधं च । स्वरति स्वरुः—वज्रम् । स्नि-
हति स्नेहुः—स्निग्धः । त्रपते त्रपुः । अस्थन्ते अस्थन्ति वा अस्तवः—प्राणाः । वसति
कृतिषु वसुः—देवः, धनं वा । हन्ति हन्यते वा हनुः—मुखकदेशः । क्लेदयति क्लेदुः—
चन्द्रः । बल्ल्नाति स्नेहेन बल्लुः । मन्यते मनुः—प्रजापतिः ॥

स्यन्देः संप्रसारणं धश्च ॥६५॥

उन्निच्च धान्तादेशः संप्रसारणं च । स्यन्दतेऽत्यर्थं सिन्धुः—नद्यादि ॥

उन्देरिच्चादेः ॥६६॥

उन्निच्च आदेरिच्चादेशश्च । उन्तीति इन्दुः—चन्द्रः ॥

इषेः किच्च ॥६७॥

उः किच्च निच्च । इष्यते इषुः ॥

स्कन्देः सलोपश्च ॥६८॥

उन्निच्चादेर्लोपः । स्कन्दत्यस्मिन् कन्दुः—पाकस्थानम् ॥

सृजेरसुम् च' ॥६९॥

उन्ति असुम् चागमः सलोपश्च । सृज्यते रज्जुः ॥

१. 'सृजेरसुमच्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

कृतेराद्यन्तविपर्ययश्च ॥१००॥

उनिच्च आद्यन्तवैपरीत्यं च । कृत्यतेऽनेन तर्कुः—सूत्रवेष्टनम् ॥

नावञ्चे ॥१०१॥

उनिच्च । नियतमञ्चति न्यङ्कुः—मृगविशेषः । न्यङ्क्वादिवात् [अ० ७]
३।५३] कुत्वम् ॥

फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च ॥१०२॥

उनिच्च । फलेर्गुक् आगमः । फल्गु—गिरिः, असारं च । पाटेः पटिः । पाटय-
तीति षट्—विशारदः । नमेर्नाकिः । नम्यतेऽनेन नाकुः—ऋषिः, वल्मीकश्च । मन्यते-
बोऽन्तादेशः । मन्यतेऽप्यर्थं मधु । जनेस्तोऽन्तादेशः । जायते जनु—लाक्षा ॥

वलेर्गुक् च ॥१०३॥

गुगागमश्च । वलतीति वल्गुः—बलवान्, मधुरस्वभावश्च ॥

शः कित् सन्वच्च ॥१०४॥

उनिच्च किच्च सन्वच्च । मातुः स्तन्यं श्यति शिशुः ॥

यो द्वे च ॥१०५॥

उः किच्च निच्च यातेद्वित्वं च । यान्ति तेन पुण्यं ययुः—अश्वमेधीयोऽश्वः ॥

कुभ्रश्च ॥१०६॥

भ्रुवः कुः स्याद् द्वित्वं च । बिभर्ति भरति वा तेजो बभ्रुः—पिङ्गलः ।

प्राक्प्रत्ययनिर्देशोऽन्येषां सिद्धये । करोति सत्यं चक्रुः । हति जघ्नः । पूर्यतेऽसौ
पपुः—चन्द्रः ॥

पृभिदिव्यधिगृधिघृषिहृषिभ्यः ॥१०७॥

कुः । पुणाति पुरुः—धर्मः, राजा च । भिनत्ति भिदुः—दम्भोलिः । विध्यतीति
विधुः—नागाग्निकामचन्द्रशस्त्राणि । गृध्यति गृधुः—लुब्धः । घृणोति घृणुः—
अगल्भः । हृष्यति हृषुः—हृष्टः ॥

कृग्रोरुच्च ॥१०८॥

कुः उच्चात्तादेशः । करोति कुरुः—जनपदः, राजा च । गुणाति गुरुः ॥

अपदुस्सुषु स्थः ॥१०९॥

१. 'पृ'घातोस्तु 'पपुः' इति स्मात् । 'पयुः' इति तु 'पा रक्षणे' अस्मात् सम्भवति ।

अपतिष्ठति अपठुः—बालः । दुःखेन तिष्ठति दुष्ठुः—अशोभनः । सुखेन तिष्ठ-
तीति सुष्ठुः—शोभनः । भावेऽपि । अपठु । दुष्ठु । सुष्ठु ॥

रपेरिच्चोपधायाः ॥११०॥

कुः । रपति दुष्टं रिपुः ॥

अर्जिदृशिकम्पमिपशिबाधामृजिपशितुक्धुक्दोर्घहकारादच ॥१११॥

कुः । अर्जकृजिरादेशः । अर्जयति यशः ऋजुः । दूशेः पशुः । पश्यति पशुः ।
कमेस्तुगागमः । काम्यते कन्तुः—कामकामुकी । अमेधुक् च । अमतीति अन्वुः ।
पशेः सौत्रस्योपधादीर्घः । पश्यते वायुना पांशुः । बाधेर्हः । बाधतेऽरीन् बाहुः ॥

प्रथिन्नदिभ्रस्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च ॥११२॥

कुः । प्रयते पूयुः—विशालः, राजा च । अदते मृदुः । भृज्जति भृगुः । न्यङ्क्वा-
दिवात् [अ० ७।३।५३] कुः ॥

लङ्घिबंहोर्नलोपश्च ॥११३॥

कुः । लङ्घ्यते लघुः । बंह्यते बह्वः ॥

ऊर्णोतेर्नलोपश्च ॥११४॥

कुः । ऊर्णोति ऊर्णः ॥

महति ह्रस्वश्च ॥११५॥

ऊर्णोति ऊर्णयते च उरुः—महान् ॥

दिलषेः कश्च ॥११६॥

कश्चान्तादेशः । दिलष्यति दिलकुः—भृत्योद्यमो ॥

आङ्परयोः खनिशुभ्यां डिच्च ॥११७॥

कुः डिच्च । आखनति आखुः । परान् शृणाति परशुः ॥

हरिमितयोर्द्रुवः ॥११८॥

कुः डिच्च । हरिभिद्रुयते हरिद्रुः—द्रुमः । मितं द्रवति मितद्रुः—समुद्रः ।

बहुलादन्यत्रापि । शतधा द्रवति शतद्रुः—तदी, तदश्च ॥

खरुशङ्कुपीयुनीलङ्गलिगु ॥११९॥

बन्ता निपात्यन्ते । खनति खोरति खुरति वा खरुः—मूर्खकथनखुराः । शङ्कते-

ऽस्मात् शङ्कुः—कीलः । पिबति तेजः पीयुः—स्वर्णम् । पिबत्यायुः पाति महान्तं
पीयुः—कालः, भूपश्च । नीलं गच्छति नीलङ्गुः—क्रिमिः । लगति लिङ्गुः—मूर्खः ॥

सृग्यत्वादयश्च ॥१२०॥

क्वन्ता निपात्यन्ते । सृगं याति सृगयुः । अस्माद् याति अस्मयुः—जिह्वः । भुवं
याति भुरण्युः—वह्निः । वरे याति वरेण्युः^१—आदित्यमरुती ॥

^२[सितनिगमिमसिसच्यविधान्क्रुशिभ्यस्तुन् ॥१२१॥

सिनोति सेतुः । तनोति तन्यते वा तन्तुः । गच्छतीति गन्तुः । मस्यति मस्तुः ।
सचते सक्तुः । अवति ओतुः । दधाति धातुः । क्रोशतीति क्रोष्टा ॥]

पः किच्च ॥१२२॥

तुन्^३ किच्च । पिबति पाति पाययति वा पातुः ॥

अर्त्तेश्च तुः ॥१२३॥

स किच्च । ऋच्छत्यर्थे वा ऋतुः ॥

कमिमनिजनिगाभापायाहिभ्यश्च ॥१२४॥

तुः । कामयते कन्तुः । मस्यते मनुते मन्तुः—मनः, अपराधश्च । जायते जन्यते
जन्तुः । गायति गातुः । भाति भातुः—अचिष्मान् । पाति पातुः—पालकः । यातीति
यातुः—पान्थः । हिनोति हेतुः ॥

चायः की ॥१२५॥

चाय्यते केतुः ॥

आप्नोतेह्रस्वश्च ॥१२६॥

आप्नोति अन्तुः—यज्ञयोनिः, जन्तुश्च ।

बहुलादन्यत्रापि । अमतीति अन्तुः ॥

वसेस्तुन् ॥१२७॥

वसन्त्यस्मिन् वस्तु—धनभावी ॥

१. 'वरेण्यः' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

२. सूत्रमिदं टीकाकारेणान्यत्र व्याख्यातम् (द्र०—प्र० कौ० टी० पृष्ठ ६०१) ।

३. 'तुः' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

अगारे णिच्च ॥१२८॥

वसन्ति तस्मिन् देवा वास्तु—अगारम् ॥

कृजः कतुः ॥१२९॥

क्रियतेऽसौ धर्माधिभिः कतुः ॥

एधिवहोश्चतुः ॥१३०॥

एधते एधतुः—आढ्यः । वहति वहतुः—अनङ्वान् ॥

जीवेरातुः ॥१३१॥

जीवन्त्यनेन जीवातुः—अन्नम्, जीवनीषधं च ॥

कृहभ्यामेणुः ॥१३२॥

करोति करेणुः—करिणी । हरति चेतः हरेणुः—सुरभिद्रव्यम् ।

बहुलादन्यत्रापि । गच्छति गमेणुः—पान्थः । पचति पचेणुः—पाचकः । यजति यजेणुः—ऋत्विक् ॥

यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच् ॥१३३॥

यजति यज्युः—अध्वर्युः । मनुते मन्यते वा मन्थुः—कोपादिः । शुष्यति शुष्म्युः—अग्निः । दस्यति दस्युः—चौरः । जनयति जन्थुः—प्रजापतिः, पिता च ॥

भुजिमृडभ्यां युक्त्युको ॥१३४॥

भोजनं भुज्युः । मरणं मृत्युः ॥

सर्तोरयुः ॥१३५॥

सरति सिसर्ति वा सरयुः—वायुः, सरिच्च ॥

कण्युच् क्षिपेश्च ॥१३६॥

क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपण्युः वायुः ॥

भुवश्च ॥१३७॥

कण्युच् । भुवण्युः—ईश्वरः ॥

अनुङ् नदेश्च ॥१३८॥

नदेः क्षिपेश्चानुङ् । नदति नदन्तुः—मेघः, सिंहा वा । क्षिपति क्षिप्यते वा क्षिपण्युः^१—बाहुः ॥

१. 'क्षिपण्युः' इति मुद्रिते ।

१[स्तनिदुषिपुषिगदिमदिहृदिभ्यो णेरित्नुच् ॥१३६॥

स्तनयित्नुः—घनः । दूषयित्नुः—दूषकः । दूषिस्थाने हृषि पठन्ति । हर्षयित्नुः—
हर्षक इत्युदाहरन्ति केचित् । पोषयित्नुः—पोषकः, कोकिलः । गदयित्नुः—वादी ।
मदयित्नुः—मद्यम् । हृदयित्नुः—हृदयंगमः । केचिद् अमुं न पठन्ति नोदाहरन्ति
च ॥]

कृहनिभ्यां वनुः ॥१४०॥

करोति कृणोति किरति वा कृणुः—कारुः । हन्त्याहारं हनुः । बहुलान्नलोपः ॥

गमेः सन्वच्च ॥१४१॥

वनुः^२ । आशु गच्छति जिगनुः^३—प्राणः, मीनो^४ वा ॥

दाभाभ्यां नुः ॥१४२॥

दीयते दानम्—रक्षणाय धनम् । भाति भानुः ।

बहुलाच्च चित्रस्वविशेषु । चित्रं भातीति चित्रभानुः । स्वर्भानुः । विश्वभानुः ॥

वचेर्गश्च ॥१४३॥

नुः गान्तादेशः । वगनुः—वक्ता ॥

धेट इच्च ॥१४४॥

नुः इच्चान्तादेशः । गुणा धयन्ति तां वनुः ॥

सूडः कित् ॥१४५॥

नुः किच्च । सूयते सूनुः ॥

स्थाणुः ॥१४६॥

तिष्ठति स्थाणुः—शंभुस्तम्भौ ॥

अजिवृरोभ्यो निच्च ॥१४७॥

णुनिच्च । अजति वेणुः । वीभावः । वृणोति त्रियते वर्णुः—देशविशेषः । रीयते
रेणुः ॥]

विषेः किच्च ॥१४८॥

१. सूत्रमिदं टीकाकारेणान्यत्र व्याख्यातम् (द्र०—प्र० कौ० टी० पृष्ठ ६०३) ।

२. 'वनुः' इति मुद्रिते ।

३. 'जिगनुः' इति मुद्रिते ।

४. 'मीयः' इति मुद्रिते ।

णुः किच्च निच्च । वेवेष्टीति बिष्णुः ॥

कुडिकुषिभ्यां काकुः ॥१४६॥

कुडति कुडाकुः—दुर्गतः । कुषाकुः—आखुः, कपिः, परोपतापी च ॥

सर्तेमुक् च ॥१५०॥

काकुर्मुगागमश्च । धावत्यत्यर्थं सूनाकुः—मृगवारिबाहवः । दुगागमम् अन्ये इच्छन्ति ।
सूदाकुः ॥

पर्दन्ति संप्रसारणमल्लोपश्च ॥१५१॥

पर्दति पृदाकुः—सर्पः, कुशब्दकृत् ॥

ह्रियः कुक् रश्च लो वा ॥१५२॥

कुः रेफस्य लो वा । जिह्वेति ह्रीकुः, ह्लीकुः—लज्जितः, कुवेषः ॥

इषः वसुः ॥१५३॥

इष्यते इक्षुः । आदौ प्रत्ययोच्चारणादशेरपि । अश्नाति अश्नुते वा अक्षुः—अर्कः ।
वहेरपि । वक्षुः—नटः ॥

अर्तेररुः ॥१५४॥

ऋच्छति अर्यते वा अररुः—अलंकारः ॥

कुटः किच्च ॥१५५॥

कुटरुः—शस्त्रप्लवगा ॥

मापो हरी च ॥१५६॥

रुः ई चान्तादेशः । मान्त्यमरा अत्र मीयते वा सूर्येन्दुभ्यां मेरुः । पाति पिबति
पीयते वा मेरुः—गिरिराजवायुपतङ्गाः ॥

जत्र्वादयश्च ॥१५७॥

निपात्याः । जायते जत्रु । शृणाति शत्रुः । शृणाति शिषुः—शास्त्री । अस्तीति
अत्रुः—क्षुद्रजन्तुः । हन्ति हत्रुः—हिंस्रः ॥

रुशदिभ्यां क्रुन् ॥१५८॥

रोति रुयते वा रुहः । शीयते शत्रुः । जत्र्वादित्वात् सिद्धे वचनं नित्स्वरार्थम् ॥

तनोतेड्डः सन्वच्च ॥१५६॥

तनोति पिष्टद्रव्याणि तितउः—चालनी । प्रत्ययसामर्थ्याद् गुणो न ॥

इमनि श्रयतेड्डन् ॥१६०॥

इमनि श्रयते इमश्च ॥

अश्रवादयश्च ॥१६१॥

निपात्याः । अशनाति अशनुते चक्षुः अश्च । न स्रूयते स्रवति वा अश्च ॥

॥ इत्युदन्ताः ॥

कृषिचमितनिधनिसजिखजिभ्य ऊः ॥१६२॥

कर्षति कर्षते कर्षूः—करीषाग्निः । चमति परान् तैश्चभ्यते वा चमूः । तनोति तन्यते वा तनूः । धनति धन्यते वा धनूः—राशिः । सजंति सजूः—वणिक् । खजंति खजूः—कण्डूः ॥

बहुलाद् यीति यवागूः ॥

मृजेर्गुणश्च ॥१६३॥

ऊः । मार्ष्टि मजूः—रजकः । मार्जनं मजूः—शुद्धिः ॥

वहो धश्च ॥१६४॥

घोऽन्तादेशश्च । उह्यते वधूः ॥

कषेः कच्छः ॥१६५॥

ऊः कच्छादेशः । कषति शरीरं कच्छूः—कण्डूः ॥

णिच्च कसिपद्यर्तेः ॥१६६॥

ऊः णिच्च । कसति कामुः—विकलाङ्गविधिशक्तयः । पद्यते पादुः—पादुका । ऋच्छत्यर्यते वा आरुः—वारिपृथुतरवः ॥

अणो रुश्च ॥१६७॥

ऊः णिच्च रुन्तादेशश्च । अणति तेनोदकम् आरुः—भृङ्गारः ॥

नजि लम्बेर्नलोपश्च ॥१६८॥

ऊः णिच्च नजि । न लम्बत इति अलाबूः ॥

के श्च एरङ् च ॥१६९॥

कपुर्वात् शृणातेरुः एरङादेशश्च । कं शृणाति कशेरुः—वीरु ॥

त्रो डुट् च ॥१७०॥

त रते डुडुङागनश्च । तरति तीर्यते वा तर्हः—जलतरणोपकरणे ॥

दरिद्रातेर्यालोपश्च ॥१७१॥

अस्थ इ आ अनयोलोः । दरिद्रात्यनयाङ्गं दहूः—कुष्ठविशेषः ॥

नृतिशृङ्घोः कूः ॥१७२॥

नृत्यति नृतुः—वात्याक्रिमिनीतयः । शर्धते शृङ्घूः—पायुशब्दविषये ॥

अनूदूदूभूजम्बूकफेल्ककन्धूदिधिषूः ॥१७३॥

निपात्याः । अमति अम्यते अन्धूः—भूषणविशेषः । दूम्भति दूम्भूः—कथुरागौ । जायते जम्बूः । कफं लाति कफेलूः—श्लेष्मातकः । कर्कं दधाति कर्कन्धूः—बदरी । दिधि स्यति दिधिषूः—पुनर्भूः ॥

अमेश्च डूः ॥१७४॥

अमति भ्रूः ॥

॥ ऊदताः ॥

[॥ इति प्रथमः पादः ॥]

॥ द्वितीयः पादः ॥

तृन्तृचौ शंसि क्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटी ॥१॥

शंसति शंस्ता । क्षदति क्षत्ता । प्रशास्ति प्रशास्ता । ऋत्विक्संज्ञा एताः । अनि-
त्त्वार्थं तृच् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२॥

तृन्तृचौ संज्ञायामनिटी च । प्रस्तोता । प्रतिहर्ता । प्रतिहृता । उपद्रष्टा ।
चद्गाता । होता । उन्नेता । एतेऽपि ऋत्विजः ॥

नप्तृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृमातृभ्रातृजामातृपितृदुहितृ ॥३॥

एते निपात्याः । न पतति नप्ता । नयति नेष्टा—ऋत्विक्सारथी । त्विषति
त्वष्टा—रविप्रजापती । क्षत्ता—सारथिः । जुहोति होता । पुनाति पोता । मान्यते
माता । भ्राजते भ्राता । जायां मिनोति जामाता । पाति पिता । दुनोति पितरं
दोग्धि वा दुहिता ॥

सावसेर्ऋन् ॥४॥

मुष्टु अस्यति स्वसा ॥

यतेर्वृद्धिश्च ॥५॥

ऋन् । यतन्ते यातरः—भ्रातृभार्याः परस्परम् ॥

नजि च नन्दे ॥६॥

ऋन् वृद्धिश्च । न नन्दन्ति भ्रातृजाया यस्यां ननन्दा—पतिभगिनी ॥

दिवेश्च ॥७॥

ऋन् । दीव्यति देवा ॥

नयतेर्डिच्च ॥८॥

ऋन् डिच्च । नयति ना ॥

सव्ये स्थश्छन्दसि ॥९॥

ऋन् डिच्च । सव्ये तिष्ठति सव्येष्टा । भाषायामपि ॥

॥ ऋदन्ताः ॥

रातेर्ऌ ॥१०॥

राति श्रौयोऽयं पात्रेभ्यस्ता राति रायते वा राः रायी—धनम्, भानुश्च ॥

[॥ ऐदन्तः ॥]

^१[गमेर्डोः ॥११॥

गच्छतीति गौः—सौरभेयी ॥

॥ ओदन्तः ॥

ग्लानुदिभ्यां डौः ॥१२॥

ग्लायतीति ग्लौः—चन्द्रः । नुदीति नौः—तरीः ॥

॥ ओदन्ती ॥^१

[॥ इति द्वितीयः पादः ॥]

॥ तृतीयः पादः ॥

जीवेरातृकन् वृद्धिश्च ॥१॥

जीवति जीवयति वा जैवातृकः—आयुष्मान्, चन्द्रः, भूतानि च ॥

समि कस उकन् ॥२॥

समन्तात् कसति संकशुकः—स्थिरः ॥

पचिनश्योर्णुकन् कनुमौ च ॥३॥

कादेशनुमागमौ । पचति पाकुः—सुपकारः, अव्ययश्च । तश्यत्यल्पेन वायुना
नशुकः—पांशुः ॥

भियः क्रुकन् ॥४॥

बिभेति भीरुकः ॥

क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥५॥

अपूर्वस्य तावत् शिल्पिनि—तक्षतीति तक्षकः । अपिशब्दात् सपूर्वस्यापि—तिलान्
पीडयतीति तिलपीडकः । संज्ञायाम्—जनयति जनकः । कलाआङ्पूर्वात् पिबतेः क्वुन् ।
कलापकः—शास्त्रकर्ता ॥

जहातेर्द्धे च ॥६॥

क्वुन् । जहाति जहकः—कालः ॥

धमो धम च ॥७॥

क्वुन् धमादेशश्च । धमति धमकः—लोहकारः ॥

हनो वध च ॥८॥

क्वुन् । हन्ति वधकः—विडालः ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥९॥

क्वुन् । कथयति कथकः । रोचते रुचकः ॥

कृषेवृद्धिश्चोदीचाम् ॥१०॥

क्वन् च । कृषति कार्षकः, कर्षकः, कृषकः वा ॥

उदकं च ॥११॥

उदैः क्वन्ततो निपातः । उत्स्वाद्यते उदच्यते उदकम् ॥

वृश्चिकृष्योः किकन् ॥१२॥

वृश्चति वृश्चिकः । कर्षति कृषिकः ॥

प्राडि पणिकषः ॥१३॥

प्रापणायते प्रापणिकः । प्राकषति प्राकषिकः^१ ॥

मुषेर्दोर्घश्च ॥१४॥

किकन् । मुष्णाति मूषिकः ॥

स्यमेः संप्रसारणम् ॥१५॥

किकन् । स्यमति सिमिकः—वृक्षपत्रविभागकृत् कीटकः ॥

क्रिय इकन् ॥१६॥

श्रीणाति क्रियिकः ॥

ग्राडि पणिपनिखनिभ्यः ॥१७॥

इकन् । ग्रापणिकः । आपनिकः—पथिकः, वालश्च । ग्राखनिकः—वराहः ।

कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः ॥१८॥

कृणोति करोति करति कर्कः—सारङ्गः । ददाति दाकः । दधाति धाकः । राति राकः । अच्यते अर्कः । कलति कल्कः—ववाधकितवौ ॥

सृवभूशुषिमुषिभ्यः कित्^२ ॥१९॥

कः कित्च । घावति सिसर्त्ति सृकः—वायुसरकौ । वृणोति वृकः । भवति भूकः—कालः, भावमात्रं वा । शुष्यति शुष्कः । मुष्णाति मुष्कः—चोरः ॥

शुकवल्कोल्काः ॥२०॥

निपात्याः । शोभते शृणोति वा शुकः—पक्षी ऋषिश्च । वलति वयति वल्कम्—त्वक्, वल्कलम् । उष्यति उल्का—ज्वाला ॥

इण्भीकापाशयतिमर्चिभ्यः कन् ॥२१॥

एति एकः—संख्यावाची, मुख्यार्थश्च । विभेति भैकः—मण्डूकः । कायति काकः ॥

१. 'प्राकर्षति प्राकृषिकः' इति मुद्रितेऽपपाठः । २. 'कक्' इत्यप० मु० ।

पाति पिबति वा पाकः—विष्णुवालो । शलयति शल्कः—काष्ठत्वक्, मुद्गः । अतति
अटकः—गतिमदात्मानो । मर्चति मर्कः^१ ॥

नौ हः ॥२२॥

नियतं हीयते नोहाकः—निःस्नेहः । नोहाका—गोधारः ॥

स्यमेरिट् च ॥२३॥

कन् इडागमः । स्यमति स्यमिकः—क्रिमिमेषो ॥

अजिसूज्धूजो दीर्घश्च ॥२४॥

कन् । अजतीति वीकः—वायुः, अक्षि, विमलं च । दीर्घविधिरिङ्गुणबाधार्थः ।
सुनोति सूकः—अभिषवः । धूनोति धूकः—वायुः ॥

ह्रियो रस्य लो वा ॥२५॥

कन् रेफस्य लो वा । जिह्वेति ह्रीकः, ह्लीकः—लज्जितः ॥

आनकः शीङ्भिः ॥२६॥

शेते शयानकः—अजगरः । विभेत्यस्माद् भयानकः ॥

आणको लूज्शिङ्घिघाञ्भ्यः ॥२७॥

एभ्य आणकः स्यात् । लूयतेऽनेन लवाणकः । शिङ्घयते शिङ्घाणकः^२—श्लेष्मा ।
दधाति घाणकम्—वसुपरिमाणम् । बहुलाणस्य नत्वमपीति एके । लवानकादि ॥

वृतेस्तिकन् ॥२८॥

वर्तते वर्त्यते वा वत्तिका ॥

कृतिभिदिलतिभ्यः कित् ॥२९॥

तिकन् किच्च । कृन्तति कृत्तिका—नक्षत्रम् । भिनत्ति भित्तिका—कुड्यम् ।
लतिः सौत्रः । अवलत्तिका—गोधा, गन्धर्वभाण्डम् ॥

इष्यशिभ्यां तकन् ॥३०॥

किच्च । इष्यते इष्टका । अश्नन्त्यस्यां पितर अष्टका ॥

खजेराकः ॥३१॥

खजति खजाकः—मथा पक्षी ॥

१. 'मचर्कः' इत्यपपाठो मुद्रिते । २. 'शिङ्घयते शिङ्घाणकः' इत्यप० मु० ।

बलाकादयश्च ॥३१॥

साधवः । बलति बलाका । मन्यते मनाका—करिणी इत्यादि ॥

शलपटिपतिभ्यो रित् ॥३३॥

आको रिच्च । शलति शलाका । पटति पटाकः—पान्थः । पतति पताका ॥

पिनाकादयश्च ॥३४॥

साधवः । पिनष्ट्यनेनारीन्^१ पाति वानेन पिनाकः । ताडयते तडाकम् । भदते भदाकः—अकुटिलः । न भाति नभाकः—तमः । पिष्यते पिषाकः—तिलपिष्ठम् । कौति कवाकः—पक्षी । श्यायते श्यामाकः—जघन्यो ब्रीहिः ॥

कषिदूषिभ्यामीकन् ॥३५॥

कषत्यनया कषीका—खनित्रम् । दूषयति दूषीका—दृङ्मलम् ॥

चङ्क्वणेः किङ्क्वणश्च ॥३६॥

किङ्क्वणादेशश्च । चङ्क्वणिर्यङ्लुगन्तः क्वणिः । पुनः भृशं वा क्वणति किङ्किणीका—क्षुद्रघण्टा ॥

शृण्वृजां द्वे रुक् चाभ्यासस्य ॥३७॥

ईकन् द्वित्वम् अभ्यासस्य च रुक् । शृणाति शशरीकम्—जालम् । पिपति पर्परीकः—भूपः, सूर्यः, जलाशयश्च । वृणुते वर्वरीकः—युवा ॥

फर्फरीकादयश्च ॥३८॥

साधवः । स्फुरति फर्फरीकः—चलः । दीर्यते दर्दरीकम्—वाद्यम् । जीर्यते जर्जरीकम्—जरद्वपुः । ताडयते तित्तिडीकम्—श्रीषधम् ॥

ईषेः किद् ह्रस्वश्च ॥३९॥

ईकन् कित् ह्रस्वश्च । ईषति इषीका—दर्भशलाका ॥

ऋजेश्च ॥४०॥

ईकन् किच्च । अर्जत ऋजीकम्—पिष्टपचनम् ॥

अनिदृशिभ्यां च ॥४१॥

ईकन् किच्च । अन्यत अनीकम्—बलम् । पश्यन्ति तां विस्मिता दृशीका—पुष्पवती ॥

१. 'पिनह्यतेनेनारीन्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

सर्तेनुम् च ॥४२॥ शिखि

धावति सूणीका—लाला ॥

अलीकादयश्च ॥४३॥

साधवः । अनन्त्यनेनाधोगतिम् अलीकम् । वहन्ति हृदि व्यलीकम् ॥

मृकणिभ्यामूकोकणौ ॥४४॥

मारयति म्रियते मरुकः—मयूरः, मर्त्यो वा । कणति काणुकः—काकः ।

बहुलाद् बलेरुकः । वल्यते बलूकः—उत्पन्नं मूलम्, जलं वा ॥

उलूकादयश्च ॥४५॥

साधवः । उत्क्रम्य दृष्टिमालोकयति उलूकः । भल्यते भल्लूकः ॥

शलिमण्डिभ्यामूकण् ॥४६॥

शलति शालूकम्—कन्दम् । मण्डयति प्रावृषं मण्डूकः ॥

कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन् ॥४७॥

क्रियतेऽत्रोदकं करकः—कमण्डलुः । म्रियते सरकः—मद्यभाण्डपाने । चरकः—
वैद्याचार्यः । दरकः—भीरुः ॥

ऋजेः कीकन् ॥४८॥

अर्जत ऋजीकम्—तपः, धनम्, बलं च ॥

अर्भकपृथुकपाका वयसि ॥४९॥

साधवः । ऋच्छति अर्भकः । प्रथते पृथुकः । पिबति पाकः—बालः ॥

॥ एते कान्ताः ॥

डन् खनेमुट् चोदात्तः ॥५०॥

खनेडन् उदात्तः मुट् चागमौ धातोः । खन्यते सुखिभिः मुखम् ॥

मुहेः खन् मूर्च ॥५१॥

मुह्यति मोहयति वा मूर्खः ॥

नहेर्हलोपश्च ॥५२॥

खन् । नह्यति नखः ॥

महेश्च ॥५३॥

खन् हलोपश्च । महते मखः ॥

शीडो नित् ह्रस्वश्च ॥५४॥

खन् । शेते शिखा ॥

वृक्षावयव आ च ॥५५॥

शेतेः खन् निच्च आ चान्तादेशः । शेतेऽस्यां पक्षी शाखा ॥

माड उखा ॥५६॥

निपातः । मीयतेऽसौ उखा—स्थाली ॥

मीनातेरुखः ॥५७॥

मीनाति मयूखः ॥

॥ ज्ञान्ताः ॥

पतेरङ्गच् पक्षिणि ॥५८॥

पतति पतङ्गः—पक्षी ॥

आदिभ्यश्च ॥५९॥

अङ्गच् । तरन्ति तेन तरङ्गः । लुनाति लवङ्गः ॥

बिडादिभ्यः कित् ॥६०॥

बेडयति बिडङ्गः । कुरङ्गः । मुदङ्गः ॥

गन् गम्यद्योः ॥६१॥

गम्यतेऽर्थिभिः गङ्गा—जालवी । अत्ति अद्गः ।

प्राक् प्रत्ययनिर्देशो वर्गादिनिपातनाय । वृणोति वर्गः ॥

भृजः किञ्चुट् च ॥६२॥

गन् किच्च नुडागमश्च । बिभर्ति भृङ्गः ॥

शृणातेर्ह्रस्वश्च ॥६३॥

गन् कित् नुट् च । शृणाति शृङ्गम् ॥

गण् शकुनौ ॥६४॥

नुट् च । शृणाति शार्ङ्गः—शकुनिः ॥

मुदिप्रोर्गगौ ॥६५॥

मोदयति मुद्गः । गिरति गृणाति गर्गः ॥

दहेर्गो लोपो दश्च नः ॥६६॥

गन् दस्य च नः । दह्यते वह्निना नगः ॥

छोपूखडिभ्यो गक् ॥६७॥

छयति छागः । पवते पूगः । खण्डयति खड्गः ॥

॥ गान्ताः ॥

जनेः कः जङ्घ च ॥६८॥

कः स्यात् जङ्घादेशश्च । जायतेऽस्यां रोम जङ्घा ॥

दृणातेर्घक् ॥६९॥

दृणाति दीर्घः ॥

॥ घान्ता ॥

[॥ इति तृतीयः पादः ॥]

॥ चतुर्थः पादः ॥

सुवश्चिक् ॥१॥

सवत्यत्र हविः सुक् ॥

तनोतेरनश्च वः ॥२॥

चिक् अकारनकारयोवदिशश्च । तनोति त्वक् ॥

कुवश्चट् दीर्घश्च ॥३॥

कथते कूचः—करी ॥

समीचः ॥४॥

चट् दीर्घश्च । संयन्ति तस्मिन् समीचः ॥

सिवेष्टेरु च ॥५॥

चट् । सीव्यति सुचः—पिशुनः । सीव्यत्यनया सूची ॥

॥ चान्ताः ॥

कचेश्छः ॥६॥

कच्यते तेन कच्छः । पुनाते पुच्छः इत्यपि ॥

॥ छान्ताः ॥

पारेरजिः ॥७॥

पारयति पारक्—सुवर्णमन्तं वा ॥

पणेरिच्चादेशश्च वः ॥८॥

अजिः स्यात् तस्यादेरिदादेशश्च पणेरदेवदिशः । पणते वणिक् ॥

वशेः कित् ॥९॥

अजिः कित् स्यात् तस्यादेरिच्च । वष्टि उश्यते उशिक्—वह्निः ॥

भृज उच्च ॥१०॥

अजिस्तस्यादेरिच्च, धातोरुच्च । विभर्ति भरति मनुष्यान् भुरिक् ॥

॥ जान्ताः ॥

[॥ इति चतुर्थः पादः ॥]

—अप्यहं नीतिम् । मन्त्रायाम् नीतिम् । अप्यहं नीतिम् । अप्यहं नीतिम् ।

। अन्

—अप्यहं नीतिम् । अप्यहं नीतिम् । अप्यहं नीतिम् । अप्यहं नीतिम् ।

॥ पञ्चमः पादः ॥

लङ्घेरटिर्नलोपश्च ॥१॥

लङ्घते लघट्—वायुः ॥

शकादिभ्योऽटन् ॥२॥

शक्यतेऽनेन गन्तुं शकटम् । श्रवति श्रवटः । दीव्यति देवटः—शिल्पी । मर्कति मर्कटः । चपति चपटः—इषुः । चमति चमटः—वस्मरः । भ्रियते भ्रटः—भूत्यः ॥

कृतृकृपिभ्यः कीटन् ॥३॥

कीर्यते कीरीटम् । तीर्यते तिरीटम् । कल्पते कृपीटम् ॥

जनेर्लोपश्च टः ॥४॥

धातोरन्त्यस्य लोपः । जायन्ते जटाः ॥

॥ टान्ताः ॥

कमेरठः ॥५॥

कम्यते कमठः—भिक्षापात्रम्, कूर्मश्च ॥

कण्ठः ॥६॥

कण्यते कणठः ।

[बाहुलकात्] कुणति कुण्डः ॥

॥ टान्ताः ॥

जमन्ताड्डः ॥७॥

जान्तजान्तयोर्नोदाहरणम् । दाम्यतेऽनेनोद्धता इण्डः । मन्यते जनैः मण्डः—
अग्रम् । वनुते वण्डः—अल्पशेषः, दुश्चर्मा च । रण्यते रणत्यनया वा रण्डा ॥

क्वादिभ्यः कित् ॥८॥

कवर्गादिजमन्तेभ्यो डः किञ्च । कुणति कुण्डा—उपकरणभाण्डम्, परजातं च ।
काणति काण्डम् । गच्छत्युपधानं गण्डः । खन्यते खण्डः—अपूर्ण इक्षुविकारः ।

बहुलादन्यत्रापि । कवते कुडः—बालः । गवते गुडः ॥

अण्डन् कृमृभृजः ॥९॥

करोति करण्डः । धावति सिसर्ति सरण्डः । भरति भरण्डम् । वृणोति वरण्डः—
पूगः ।

प्राक् प्रत्ययनिर्देशः शरण्डाद्यर्थः । शृणाति शरण्डः— हिंस्रः । तरति तरण्डः—
बाधुः । एति एरण्डः ॥

सर्तोरडिः ॥१०॥

सरति सरट्—वातः ॥

॥ दान्ताः ॥

शमेढः ॥११॥

शान्तिमस्येन्द्रियं शण्डः । बहुलात् षः । षण्डः ॥

॥ दान्ताः ॥

अथ णान्तप्रसङ्गेऽजन्तान् नोपधान् कथयति तेषां नस्य हि रेफकारेषु निमित्तेषु
सत्सु प्रायशो णः स्यात् । केवलान् नान्तांश्चाग्रे यथास्थाने वक्ष्यति ॥

इयास्त्याह्वविभ्य इनच् ॥१२॥

इयायते इयैनः । स्त्यायते स्त्येनः । बहुलाद्यलोपोऽपि । स्तेनः । हरत्यध्वामं
हरिणः । अवति अविनः—बुधनृपा ॥

वजेः किच्च ॥१३॥

वृज्यते वृजिनम्—पापचर्मकुटिलानि ॥

अजेरज च ॥१४॥

इनच् अजादेशश्च । वीयते अजिनम् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥१५॥

इनच् । कठति कठिनम् ॥

द्रुदक्षिभ्यामिनन् ॥१६॥

द्रूयतेऽर्थभिः द्रविणम् । दक्षते दक्षिणः ॥

अर्तेः किदिच्च ॥१७॥

इनन् स च कित् इदादेशश्च । ऋच्छत्ययंते वा इरिणम्—ऊषरम् ॥

वेपितुहोर्हस्वश्च ॥१८॥

१. '०मिनच्' इत्यपपाठो मुद्रिते । अग्रे 'अहेरिणश्च' इति सूत्रस्य वृत्तो 'चादि-
अन्' इत्येवोपलभ्यते । २. 'इनच्' इत्यपपाठो मु० । ३. 'इरिणमुखरम्' इति मु० ।

इनन्^१ च किञ्च ह्रस्वश्च । वेपतेऽस्मिन् विपिनम्-वनम् । तुह्यतेऽनेन तुहिनम् ॥

महेरिनण् च ॥१९॥

चादिनन् । मत्स्यतेऽस्मिन् महिनम्, माहिनम्—राज्यम् ॥

सुयुक्त्वो युच् ॥२०॥

सुनोति सीति सवति सवनः—कालः प्रातरादिः । योति युवति वा यवनः । रौति रवणः—वायुषट्पदी । वृणोति वरणः—भिक्षुः ॥

अशे रश च ॥२१॥

युच् रश चादेशः । अश्रुते कटी रशना—काञ्चिः ॥

उन्देर्नलोपश्च ॥२२॥

युच् । उनस्ति ओदनः ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥२३॥

युच् । स्यन्दते स्यन्दनः—रथः । मञ्जत्यनेन मञ्जनम्—रोम । रोचते रौचनम् ॥

[रजः क्युन् ॥२४॥]^२

रजत्यनेन रजनम्—कुङ्कुमादिरागः ॥

भूसूधूभ्रस्त्रिभ्यश्छन्दसि ॥२५॥

क्युन्^३ । भवन्ति भूतान्यस्मिन् भुवनम् । सूयते सुवनम्—आदित्यः, अङ्कुरो वा । घुनोति घुनाति घुवनम्—वायवगती । भृज्जत्यत्र भृज्जनम्—अध्वरीषम् ॥

कृपृवृजिमन्दिनिधाजः क्युः ॥२६॥

किरति तमः किरणः—रश्मिः । पूणाति पूयते वा पुरणः—अग्निः । वृणक्ति वृज्यते वृजनम्—नभः । भन्दनम् । निधनम् । छन्दसौत्येव । परणः ॥

धृषेधिष च संज्ञायाम् ॥२७॥

क्युः धिषादेशश्च । धृष्णोत्यनया धिषणा—धीः । संज्ञाग्रहणं छन्दोऽधिकार-निवृत्तये ॥

हनो जघ च ॥२८॥

क्युः । हन्ति जनान् हन्यते वा जनैः जघनम् ॥

१. 'इनच्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

२. अत्रेदं सूत्रं मुद्रितं प्रतिभाति ।

३. 'युच्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

छन्दस्यसानच् जुजृभ्याम् ॥२६॥

श्रूयते शवसानः । जीर्यते जरसानः ॥

प्राङ् निर्देशः प्रत्ययस्य शरसानाद्यर्थः । वृणाति शरसानः । चन्द्रसूर्यादिभिः तरति तरसानः—अग्निः । वृणोति वरसानः—मज्जोरथः ॥

ऋजिवृधिमदिसहिभ्यः कित् ॥३०॥

असानच् । ऋजति ऋजसानः—मेघः । वर्धते वृधसानः—गर्भः । मन्दते मदसानः—स्तनः । सहते सहसानः—शमी ॥

अर्तेर्गुणः शुट् च ॥३१॥

असानच् । ऋच्छति अर्शसानः—पन्थाः, इषुर्वी ॥

सम्यानच् स्तौतेः ॥३२॥

समः परात् स्तौतेरानच् । संस्तौति संस्तवानः—वाग्मी ॥

युधिबुधिदृशेः कित्च ॥३३॥

युध्यते युधानः—परिवारः । बोधयति बुधानः—आचार्यः । पश्यति दृशानः—लोकपालः ॥

हुर्छेः सनो लुक छलोपश्च ॥३४॥

सन्नन्ताद् हुर्छेरानच् सनो लुक छलोपश्च । जुहृछिषति जुहुराणः—कठिनहृदयः ॥

इण्सिज्दीडुण्यविभ्यो नक् ॥३५॥

अर्थिनो यन्ति तम् इनः । सिनोति सीयते सिनः—कायः, बन्धो वा । दीयते दीनः । उण्यतेऽनेन उण्णम् । अण्यते ऊनः—हीनः ॥

फेनमीनो ॥३६॥

साधु । स्फायते फेनः । मिनाति मीनः ॥

कृषेर्वर्ण ॥३७॥

नक् । कृषति कृष्णः—वर्णः ॥

बन्धेर्बुधिबुधी च ॥३८॥

नक् एतो चादेशौ । बध्नाति बध्नः—सूर्यः । बुध्नः—भवानीशः, मनश्च ॥

धापृवस्यज्यतिभ्यो नः ॥३९॥

धीग्रन्ते प्राणिनो यासां विकारैस्ता धानाः । पृणाति तर्ह पण्णम् । वस्तेऽनेन

वस्नम्—वासः । अजति वेनः—वातः । अतति अन्नः—आत्मा ॥

लक्षेरद् च ॥४०॥

नः । लक्ष्यतेऽनेन लक्षणम् ॥

सिवेष्टेर्यु च ॥४१॥

नः । टेयूरादेशश्च । सीव्यतेऽनेन स्थोनः—राशिः सूरणं च ॥

कृवृजृसिद्रुपद्यतिस्वपिभ्यो नित् ॥४२॥

नः निच्च । कीर्यते कर्णः । वृणोति वर्णः । जीर्यते जीर्णः । सितोति सेना ।
द्रवति द्रोणः । पन्नः । अतति अन्नः—आत्मा वायुश्च । स्वपित्यनेन स्वप्नः—निद्रा ॥

धेट ई च ॥४३॥

नः । धयन्ति तां घेना—सरस्वती, माता च ॥

तृषिशुषिरसिभ्यः कित् ॥४४॥

नः । तृष्यतेऽनया तृष्णा । शुष्यति तेन शुष्णम् । रस्यते रस्नः ॥

सुजो दीर्घश्च ॥४५॥

कित् । सुनोत्यस्यां सुना—वधस्थानम्, मांसद्रोणी ॥

रमेस्त च ॥४६॥

रमन्तेऽस्मिन् रत्नम् ॥

रास्नासास्नास्थूणावीणाः ॥४७॥

साधवः । राति रसति रस्यते वा रास्ना—ग्रीवधः । स्वपित्यस्यां सास्ना—
गोगलकम्बलः । तिष्ठत्यनया धम इति स्थूणा । अजति वेति वा वीणा ॥

गादाभ्यामिष्णुच् ॥४८॥

गायन्त्यस्मिन् गोष्णुः—मेखः । ददाति देष्णुः—दाता ॥

कृत्यशिभ्यां क्स्नः ॥४९॥

कृत्यते तेन कृत्स्नम् । अङ्गुते अक्षः—वृन्दम्, तेजनं च ॥

तिजेदीर्घश्च ॥५०॥

क्स्नः । तितिक्षति तीक्ष्णम् ॥

शिलषेरच्चोपधायाः ॥५१॥

क्स्नः । शिलष्यति श्लक्ष्णम्—मृदुसूक्ष्मी ॥

कृवृतृदारिभ्य उनन् ॥५२॥

किरति मनः कृष्णा । वृणोति वरुणा । तरति तरुणः । दारयति दारुणम् ॥

पिशेः किञ्च ॥५३॥

उनन् । पिशति पिशुनः ॥

लपेः श च ॥५४॥

उनन् । शोऽन्तादेशः । लपति लघुनम् ॥

फलेर्गुक् च ॥५५॥

उनन् गुगागमश्च । फलति फल्गुनः ॥

त्रो रश्च लः ॥५६॥

उनन् । रस्य लः । तरति तलुनः ॥

अर्जेर्णिलुक् च ॥५७॥

उनन् । अर्जयति अर्जुनः ॥

तृणाख्यायां चित् ॥५८॥

अर्जुनम्—तृणम् ॥

अर्तेश्च ॥५९॥

उनन् चित् । अर्च्छति अरुणः ॥

धारेर्णिलुक् च ॥६०॥

उनन् चित् । धारयति धरुणः—ग्रहः ॥

अजियमिशोड्भ्यश्च ॥६१॥

उनन् चित् । अजति वयुनः—चन्द्रः । यच्छति यमुना । शेतेऽस्यर्षं शयुनः—
अजगरः ॥

तृहेर्नक् हलोपश्च ॥६२॥

तृह्यते गवादिभिः तृणम् ॥

अर्तेयुं जुञ्च ॥६३॥

युच् उच्चास्यादेशः । अर्च्छति उरणः—पशुमेषो, उलूको वा ॥

ऊर्णोतिङ् ॥६४॥

ऊर्णोति ऊर्णा—अविलोमानि ॥

॥ नोपधा अजन्ताः ॥

[॥ इति पञ्चमः पादः ॥]

॥ षष्ठः पादः ॥

मृगौरतिः ॥१॥

अ्रियते न कदाचिद् मरुत्—वायुः । गृणाति गिरति गन्तु—मरकतः ॥

गमुत् ॥२॥

साधुः । गिरति गनुत्—सूर्यसुपणौ ॥

हृष्टरुहियुषिभ्यः इति ॥३॥

हरति हरित्—वायुदिङ्मृगाः । धावति सरित् । रोहति रोहित्—सूर्यग्रावा (?),
वारुः (?) च । युषिः सौत्रः । योषित् ॥

ताडोणिलुक् च ॥४॥

इतिः । ताडयति अश्रं ताडयते वा तडित् ॥

वर्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवत् ॥५॥

एते वर्तमाने साधवः शतवच्च नुमादिकार्यमेषाम् । वर्षति वृणोति पिपति वों
पृषत्—चित्रमृगजातिः, आज्यम्, सीकरश्च । बर्हति बृहत्, बृहती । महति महयति
महान् । महती । गच्छति जगत् ॥

संस्वत् तृपत् वेहत् ॥६॥

साधवः । संव्ययति संस्वत्—उदकम् । तृप्यति तृपत्—चन्द्रः । वहति वेहत्—
गर्भघातिनी ॥

हसिमृग्निष्वामिदमितमिलूपूधुविभ्यस्तन् ॥७॥

हसत्यनेनारि हस्तः । अ्रियते मत्तः—भृत्यः । गिरति गत्तः—श्वभ्रः । एति एतः
—वायुः । वाति वातः । अ्रम्यते अ्रन्तः—अवसानम् । दाम्यति दन्तः । ताम्यति
तन्तः । लुनाति लोतः । पुनाति पोतः । धूर्वति धूर्तः ॥

तन्मूड्भ्यां किञ्च ॥८॥

तन् । तनोति तन्यते वा तन्तम्—विशालम् । मवति मूयते वा मूतः—आलानः
पाशः ॥

अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ॥९॥

अज्यते अजतम्—अक्षितम् । जिघर्ति घृतम् । सिनोति सितम्—शुक्लम् ॥

दुतनिभ्यां दीर्घश्च ॥१०॥

क्तः । दुनोति दूतः ॥ तनोति तातः ॥ ॥ ॥

जेर्मुट् चोदात्तः ॥११॥

क्तस्तस्य मूडागमः स चोदात्तः, जेदीघञ्च । जयति नभः जीयतेऽनलेन वा जीमूतः ॥

हृदयाभ्यामित्तु ॥१२॥

हरति जिहति हरितः—वर्णः । श्यायते ह्येतः—वर्णः ॥

॥ हृहे रश्च लो वा ॥१३॥

(१) इतच् रस्य लो वा । रोहति लोहितः, रोहितः ॥

भृदृशीयजिपविपच्यमिनमिहयिभ्योऽतच् ॥१४॥

विभति भरतः—राजा । द्रियते दूरतः—आदूतः । शेते शयतः—निद्रालुः । यजति यजतः—अग्नियजमानो । पर्वति पर्वतः । पचति पचतः—अग्निरवी । अमति अमतः—वासरानको । नमति नमतः—नटः, देवो वा । नास्यति नमतः—निर्वेदः । हर्यति हर्यतः—वायुः ॥

पृषिरञ्जिभ्यां कित् ॥१५॥

अतच् । पृषति पृषतः—मृगः । वृषतः इति एके । रजतेऽत्र रजतः । रजतम्—रूप्यम् ॥

खलतः ॥१६॥

साधुः । खलति खलतः—खलतिः ॥

॥ जृविशिभ्यां भृच् ॥१७॥

जीर्यते जरस्तः—वृद्धः । विरति वेशन्तः—योगी । विशत्यस्मिन् वा वेशन्तः—प्रबलम् ॥

रहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः षिदाशिषि ॥१८॥

१. 'जेर्मुट्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

२. इदं सूत्रं व्याख्याकारेणान्यत्र व्याख्यातम् । (द्र०—प्र० की० टी०, पृष्ठ ६०२) ।

भक् स च पित् । रुह्यात् रोहन्तः—तटः । नन्द्यात् नन्दयन्तः—अर्भकः ।
जीव्याद् जीवन्तः—जन्तुः । प्राण्यात् प्राणन्तः—योगः । स्त्री चेत् रोहन्ती इत्यादि ॥

तृभूवहिवसिभासिसाधिगडिमण्डजनिनन्दिभ्यश्च' ॥१६॥

आशिषि भक् पिचच । तीर्यात् तरन्तः—सूर्यः, मार्गवर्ती । स्त्री चेत् तरन्ती ।
भूयाद् भवन्तः—बालः । उह्याद् वहन्तः—वायुः । उष्याद् वसन्तः—ऋतुः । भासि-
षीष्ट भासन्तः—भानुः । साध्यात् साधन्तः—भिक्षुः । गण्डयन्तः—मेघः । मण्डयन्तः—
नटः । जनयन्तः—राजा । नन्दयन्तः—अर्भकः ॥

हन्तेर्मुट् हि च ॥२०॥

भक् । मुडागमः, हन्तेर्हिरादेशश्च । हन्ति पद्मिनीं हेमन्तः ॥

उचिकुत्सिकुषिभ्यः कितच् ॥२१॥

उच्यति उचितम्—न्याय्यम् । कुत्स्यति कुत्सितम् । कुष्यति कुषितम्—
क्लिष्टम् ॥

अदि भुवो डुतच् ॥२२॥

अद्भवति अद्भुतम् ॥

सौ रमेः क्तो दमे पूर्वपदस्य च दीर्घः ॥२३॥

सुपूर्वाद्रमेः क्तो दमेऽर्थे । सुष्ठु रमते सुरतः—दमितः ॥

फलेरितजादेश्च पः ॥२४॥

इतजादेः पश्च । फलति पलितम् ॥

जनेस्तो र च ॥२५॥

तः स्याद् रागतादेशः । जायते जर्तः—वस्त्रम्, लोम ॥

शकेर्ऋतिन् ॥२६॥

१. अस्य सूत्रस्यार्धांशः (गण्डिमण्डजनिनन्दिभ्यश्च) प्रक्रियाकौमुदीटीकाकारेण
पूर्वत्रेत्यं व्याख्यातः—'गण्डयतीति गण्डयन्तः—मेघः । मण्डयति मण्डयन्तः—नटः ।
जनयतीति जनयन्तः । जनिस्थाने जीति पठन्ति केचित् । जीयते जयन्तः—हस्ति-
जित्वरी । नन्दयन्तीति नन्दयन्तः ।

शक्नोति शक्नु - विष्टा ॥

॥ तान्ताः ॥

हनि कुषिनीरमिकाशिभ्यः वथन् ॥२७॥

हन्ति हथः—व्याधिः । कुष्यति कुष्ठम्—गन्धद्रव्यम् । सुष्ठु नयति सुनीथः—
नीतिमान् । रमन्तेऽस्मिन् रथः । काशतेऽनेन काष्ठम् ॥

अवे भृञः ॥२८॥

वथन् । अवविभृत्यनेन अवभृथः—यज्ञान्तस्नानम् ॥

उषिकुषिगार्तिभ्यस्थन् ॥२९॥

उष्यते व्यजनैः ओष्ठः । कुष्णाति कोष्ठः—कुशूलः, उदरं च । गीयतेऽसौ गाथा ।
ऋच्छति तम् अर्थः ॥

सर्तेणित् ॥३०॥

थन् । धावति सिसर्त्ति सार्थः ॥

ज्वृञ्भ्यामूथन् ॥३१॥

जीर्यते जरूथम्—कश्मलम् । वृणोति वरूथम्—रथगुप्तिः ॥

पातृदिवचिरिचिसिचिभ्यः वथन् ॥३२॥

पिबति तेजः पीथः—रविः । तरत्यनेन तीर्थम् । तुदति तुत्थम्—अञ्जन-
द्रव्यम् । उच्यते उक्थम्—साम । रिच्यते रिक्थम्—पित्रादिद्रव्यम्, सिच्यते सिक्थम् ॥

अर्तेनिरि ॥३३॥

थक् । निरन्तरम् ऋच्छति निऋथः—समाधिस्थानम् ॥

निशीथगोपीथावगथाः ॥३४॥

थकि निपात्याः । नियतं वेरतेऽस्मिन् निशीथः—अर्धरात्रः । गावः पिबन्त्यस्मिन्
गोपीथः—जलद्रोणिः । अवगच्छत्यस्मिन् अवगीयते वा अवगथः—प्रातः, साम च ॥

उदि गस्थक् ॥३५॥

उद्गीयतेऽसौ उद्गीथः—साम ॥

समीणः ॥३६॥

थक् । समेति समिथः—अग्निः, संगमश्च ॥

तिथपृष्ठग्ययथप्रोथाः ॥३७॥

साधवः । तिष्ठति तिम्यति वा तिथः—कालः । तप्यत इति केचित् । स्पृशति
पृथं पृष्ठम् । गवते गूथः—त्रवः । युवन्ति तत्र यूथः—संघः । प्रवते प्रोथः—सर्प-
वराहमुखैकदेशः ॥

शीङ् शपिरुगमिवन्दिजीविप्राणिभ्योऽथः ॥३८॥

शेते शयथः—निद्रालुः । शपन्ति तेन शपथः—सत्यम् । रीति रवथः—कालः ।
गच्छति गम्यते वा गमथः—कालः, पान्यपन्थानौ । वन्दन्ति वन्दथः । जीवति जीवथः
—वाद्यसुभृतौ । प्राणिति प्राणथः—बलवान् ॥

श्राडि वसः^१ ॥३९॥

॥ अथः । श्रावसन्त्यत्र श्रावसथः—वेश्म ॥

भृञ्जिचित् ॥४०॥

॥ बिभर्ति भरथः—राजा ॥

रुदिविदिभ्यां कित् ॥४१॥

अथश्चित् किञ्च । रोदिति रुदथः—बालः । वेत्ति विदथः—विद्वान् ॥

॥ थान्ताः ॥

शृद्धभसोऽदिः ॥४२॥

शीर्यतेऽस्यां शरत् । दृणाति दरत्—भीरुः, स्लेच्छः ॥ दृशी बभस्ति भसत्—
आमाशयस्थानम् ॥

त्यजितनियतिभ्यो डित् ॥४३॥

अदिडित् । त्यजति त्यद् । तनोति तद् । यतते यद् ॥

एतेस्तुद् च ॥४४॥

अदिस्तुद् च । एति एतद् ॥

दृषतेः शुक् ह्रस्वश्च ॥४५॥

अदि शुक् च । दृणात्यत्र दृषत्—शिला ॥

कुणिपुल्योः किन्दच् ॥४६॥

कुणति कुणिन्दः—उपकरणम् । पुलति पुलिन्दः—स्लेच्छजातिः ॥

कुपेर्व च ॥४७॥

किन्दच् । कुप्यति कुविन्दः—तन्तुवायः ॥

शाशपिभ्यां ददनौ ॥४८॥

क्रमात् । नः स्वरार्थः । श्यति शादः—कृशः । शपन्ति तेन शब्दः ॥

अब्दादयश्च ॥४९॥

निपात्याः । आप्नोति सूर्यम् अब्दः—वर्षम् । मन्यते मनुते मन्दः । बृहति बृह्यते
वृन्दम् । कम्पते कन्दः—कुन्दम् ॥

युष्यसिभ्यां मदिक् ॥५०॥

युष्यते युष्मद् । अस्ति अस्मद् ॥

॥ दान्ताः ॥

कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः ॥५१॥

कनिन् । यीति युवते युवा । वर्षति वृषा । तक्षणाति तक्षा । राजते राजा ।
धन्विः सौत्रः । धन्वति धन्वा—मरुदेशः । द्योति द्यूयते वा द्युवा—रविः । प्रति-
दीव्यत्यस्मिन् प्रतिदिवा ।

अन्येभ्योऽपि । अक्षा । ईक्षा । ल्वा ॥

नजि जहातेः ॥५२॥

न जहात्यत्र कर्म अहः ॥

सप्यशूभ्यां तुट् च ॥५३॥

कनिन् । सपन्ति सप्त । अशुवते अष्टौ ॥

नीतेर्गुणश्च ॥५४॥

कनिन् गुणश्च धातोः । नीतीति नव—संख्या ॥

इवञ्छुक्षन्पूषन्प्लीहन्क्लेदन्स्नेहन्मूर्धन्मज्जन्नयमन्विश्वष्टयन्-
परिजमन्मातरिश्वनमघवन्निति ॥५५॥

एते कनिनि साधवः । श्वयति धाष्ट्यात् इवा । उक्षति उक्षा—वृषः । पुष्णाति
पुष्यति वा पूषा—सूर्यः । प्लीहते प्लीहा—व्याधिः । क्लेद्यति क्लेदा । स्निह्यत्यनया
स्नेहा—वसा । मुह्यत्यस्मिन् मूर्धा । मज्जत्यस्मिन् मज्जा—धातुः । ऋच्छति अयमा
—देवः । विश्वं ष्ट्यायति विश्वष्ट्या—देवः । परिजायते परिज्मा—चन्द्रः,
अग्निश्च । मातरि श्वयति मातरिश्वा—वातः । मह्यतेऽसौ मघवा—इन्द्रः ॥

दीपतिभ्यां तनन् ॥५६॥

वीयते वेतनम् । पतन्त्यस्मिन् पत्तनम् ॥

गमेरितिः ॥५७॥

गमिष्यतीति गमी—जिगमिषुः ॥

आङि णित् ॥५८॥

इनिर्णित् । आगमिष्यतीति आगामी—प्रवासी ॥

भुवश्च ॥५९॥

इनिर्णिच्च । भविष्यति भावी ॥

प्रो स्थः ॥६०॥

इनिर्णिच्च । प्रस्थास्यति प्रस्थायी ॥

परमे कित् ॥६१॥

स्थ इनिः किच्च । परमे तिष्ठति परमेष्ठी ॥

मन्थेश्च ॥६२॥

इनिः किच्च । मथ्नाति मन्थाः ॥

पतः स्थः च ॥६३॥

इनिः थान्तादेशः । पतन्त्यनेन पन्थाः ॥

अदेस्त्रिन् ॥६४॥

अस्ति तपः स्वाध्यायम् अत्रिः—ऋषिः ॥

पतेरत्रिन् ॥६५॥

पतत्यत्यर्थं पतत्रिः ॥

हसृभ्यां क्वनिप् ॥६६॥

हरति हृत्वा—वायुः । धावति सूत्वा—सर्पः ॥

सृजेरम् च ॥६७॥

क्वनिप्, अमागमश्च । सृजति स्रज्वा—मज्जातन्तुः ॥

स्नामदिपद्यतिपृशकिभ्यो वनिप् ॥६८॥

स्नात्यस्यां स्नावा । स्नावरी—नदी । साद्यत्यनया मृदा । मृदरी—मदिरा । पद्यते पद्वा—रथः । पद्वरी—गतिः । ऋच्छति शर्वा—अश्वः । पिपति पर्वा । शवनोति शक्वा—शक्तः । शक्वरी—छन्दः ॥

शोङ्कुशिरुहिजिक्षिसृधृभ्यः क्वनिप् ॥६६॥

रोते शीवा—प्रजगरः । काशति कुंश्वा—कोष्ठा । रोहति रुह्या—तरुः । जयति
जित्वा—शक्रः । क्षयति क्षित्वा—कालः । सरति, सूत्वा । ध्रियन्तेऽस्मिन् भूतानि
घृत्वा—विष्णुः ॥

ध्याप्योः संप्रसारणं च ॥७०॥

ध्यायति धीवा—निषादः । प्यायते पीवा—मासोपचितः ॥

अर्देशच ॥७१॥

क्वनिप् धोऽन्तादेशश्च । अत्ति बलम् अश्वा ॥

प्र ईरिसद्योस्तुट् च ॥७२॥

प्रैरयति प्रैर्वा—वायुः । प्रसीदति प्रसत्त्वा—मूकः ॥

मनिन् ॥७३॥

सर्वेभ्यो मनिन् । क्रियते फत्रायिभिः कर्म । वभस्ति भस्म । शूणाति दुःखं शर्म ।
जायते जन्म ॥

वृंहेंतोऽच्च ॥७४॥

मनिन् स्याद् नस्यादादेशः । वृंहति ब्रह्मा—परमात्मजीवजातिकमलासनशब्द-
राशयः ॥

अशिशकिभ्यां छन्दसि ॥७५॥

मनिन् । अश्नाति अश्नुते अश्मा । शक्नोति शक्मा—समर्थः ॥

हृभृधृस्तृमृभ्य ईमनिन् ॥७६॥

छन्दसि । हरति हरीमा—वायुः । बिभर्ति भरीमा—राजा । ध्रियते धरीमा—
धर्मी । स्तीर्यते स्तरीमा—आच्छादनम् । धावति सरीमा—गर्भः ॥

जनिहृभ्यामिमनिन् ॥७७॥

जायते जनिमा—संसारः । हरति हरिमा—मृत्युः ॥

वेजः सर्वत्र ॥७८॥

भाषायां छन्दसि इमनिन् । वयति वेमा ॥

नामन्सामन्स्तोमन्होमन्लोमन्व्योमन्विधमन्पाप्मन्व्यामन् ॥७९॥

साधवः । नमन्ति तेन नाम । सिनोति स्वरान् साम । स्तुजोति स्तोम । हूयते

होम । लूयते लोम—रोम । वीयते वायुना द्योम । विविधं ध्रियते विधर्मा—वायुः ।
पाति पिबत्यात्मानं वा पाप्मा । व्ययते व्याम—संसारः ॥

वसौ शृणातेर्मनिन् ॥८०॥

वसवोऽस्य पापं शीर्यासुः वसुधर्मा । एवमन्ये भविष्यन्ति ॥

सातिभ्यां सनिन्सनिणौ ॥८१॥

यथासंख्यम् । स्यति सामा । अतति आत्मा ॥

अर्तेर्भुक्षनक् ॥८२॥

ऋच्छति ऋभुक्षा ॥

हनो युन् आद्यन्तयोर्धत्वतत्वे ॥८३॥

हन्त्याचारं घातनः । बहुलाद् वृद्धिः ॥

॥ नान्ताः ॥

[॥ इति षष्ठः पादः ॥]

॥ सप्तमः पादः ॥

आप्नोतेः क्विप् ह्रस्वश्च ॥१॥

आप्नुवन्ति आपः ॥

पानीविधिभ्यः पः ॥२॥

पाति पीयते दुर्जनैः पापम् । नयति नेपः —प्रवाहः । वेवेष्टि वेष्पः—परमात्मा ॥

तुवः कित् ॥३॥

पः । तोति तुपः—मन्दः ॥

स्तौतेर्दीर्घश्च ॥४॥

पः कित् । स्तीति स्तूपः—बोधिसत्त्ववचनः ॥

कुसुयुभ्यश्च ॥५॥

पः कित् दीर्घश्च । कुप्यतेऽस्मिन् कूपः । सुनोति सूपः—व्यञ्जनम् । यौति यूपः ॥

सृशृभ्यामूर्च ॥६॥

पः ऊरादेशश्च । धावति सिसति सूर्पः—अहिः । शृणाति शूर्पः ॥

खप्पशिल्पशष्पबाष्परूपतर्पतल्पाः ॥७॥

साधवः पान्ताः । खनति खप्पः—खनित्रम् । शीलयन्ति तत् शिल्पम् । शस्यते गवादिभिः शष्पम्—बालतुणम् । बाधते नेत्रं बाष्पम्—नेत्राम्बु । रूप्यते रूपम् । तरन्त्यनेन जनाः तर्पम् । तृप्यन्त्यत्र तल्पम् ।

बहुलात् चणतेः चण्पा । पान्ति पिबन्ति तां पम्पा ॥

सर्त्तरपः षुक् च ॥८॥

अपः षुक् च । धावन्ति तस्माद् रक्षांसि सर्वपः ॥

उषिकुटिदलिकजिखजिभ्यः कपन् ॥९॥

उषति उषपः—अग्निः । कुटपि कुटपः—परिमाणम् । दल्यतेऽनेन दल्पः—प्रहरणम् । कञ्जति कञ्जपः—शाकुनिकः, बन्धो वा । खज्यते खजपम्—दधि ॥

क्वणेः संप्रसारणं च ॥१०॥

कपन् । क्वण्यते श्वापदैः कुणपः—मृतशरीरम् ॥

कपश्चाक्कवर्मणस्य ॥११॥

क्वणः कपः संप्रसारणं च । कुणपम् । स्वरे भेदः ॥

विटपविष्टपविशिपोलपाः ॥१२॥

कपनि साधवः । विटन्त्यत्र पक्षिणः विटपः । विशति तत्र विष्टपम्—भुवनम् ।
विशन्ति तत्र विशिपम्—वेशम् । उष्यतेऽग्निना उलपम्—तृणम् । उल्लूयते वा ॥

॥ पान्ताः ॥

कलेः फगस्योच्च ॥१३॥

फक् । अस्य उत् । कल्यते कुल्फः—चतुरबन्धसंधिः ॥

गलेश्च ॥१४॥

फक् । अस्य उत् । गच्छति गुल्फः—चरणग्रन्थिः ॥

॥ फान्ती ॥

कदिकडिकटिभ्योऽम्बच् ॥१५॥

कदति कदम्बः—तरुः । कडम्बः । कटति कटम्बः—वाद्यभेदः ॥

कर्देणित् पक्षिणि ॥१६॥

अम्बच् णित् । कदम्बः—कलहंसः ॥

कुञश्च ॥१७॥

अम्बच् । करोति करम्बः—शाकभेदः । उल्वविम्बादयोऽपि ॥

॥ बान्ताः ॥

कृगृशशलिर्गदिभ्योऽभच् ॥१८॥

किरति करमः—उष्ट्रादेः [शावकः] । गिरति गृणाति गरमः—मृगः । शृणाति
शरमः—अष्टपात् । शलति शलमः—पतङ्गः । गर्दति गर्दमः ॥

ऋषिवृषिभ्यां कित् ॥१९॥

ऋषति ऋषमः । वर्षति वृषमः ॥

रुषेतिच्च लशच्च ॥२०॥

अभच् निच्च लशादेशः । रुषति लषमः—मत्तमः ॥

रासिवल्लिभ्यां च ॥२१॥

अभच् निच्च । रासते रासभः । वल्लति वल्लभः ॥

गडेः कड च ॥२२॥

अभच् । गडति कडभः—करिशावः । डलयोरभेदात् कलभः ॥

ददलिभ्यां भः ॥२३॥

दृणाति दभः । दलयति दल्भः—वल्कलम् ॥

अतिगृभ्यां भन् ॥२४॥

ऋच्छति अर्भः—बालः । गिरति गीर्यते गर्भः ॥

इणः कित् ॥२५॥

एति इभः ॥

॥ भान्ताः ॥

अतिस्तुसुहुसृष्टृक्षिभुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन् ॥२६॥

ऋच्छति अर्मः—नेत्ररोगः । स्तौति स्तूयते स्तोमः । सूयते सोमः । हूयते होमः । सरति सर्मः—ध्वनिः । धरति ध्रियते वा धर्मः । क्षयति क्षेमम् । क्षीति क्षौमम् । बहुलाद् वृद्धिः । भाति भामः—कोपादित्यानलाः । याति यामः । वाति वामः । पद्यते भुङ्गः पद्मम् । यक्षयति यक्ष्मा । बहुलान्नस्येत्वं न । नीयते नेमः—अन्तिको देशः ॥

अवतेष्टिलोपञ्च ॥२७॥

मन् । अवतेः 'ज्वरत्वर'० [अ० ६।४।२०] इत्यूट् । ततो गुणः । ओ३म्—प्रणवः ॥

असते रा च ॥२८॥

मन् । आ अन्तादेशः । असन्तेऽस्मिन् ग्रामः ॥

प्रथेरट् च ॥२९॥

मन् अट् च । प्रथन्तेऽस्मात् प्रथमः ॥

अविसिविशुषिभ्यः कित् ॥३०॥

मन् । अवति उमा । ऊट् । बहुलाद् ह्रस्वः । शीव्यते तेन सूमः । शोषयति दर्ष शुष्म—बलम् ॥

इषियुधीन्धिदसिद्याधूसूभ्यो मक् ॥३१॥

ईषति ईष्मः—बाणवसन्ती । युध्यते युध्मः—शरशरदी । इध्यतेऽनेताग्निः इध्मः—इन्धनम् । दस्यति दस्मः—हीनः । इयायते इयाम् । धुनोति धूयते वा धूमः । सुयते सूते सुवति वा सूमः—कालधर्मौ ॥

गलेरुच्चोपधायः ॥३२॥

मक् । गच्छति गुल्मः—व्याधिः ॥

युजिरुचितिजां कुश्च ॥३३॥

मक् कवगन्तादेशः । युनक्ति युज्यते युग्मम् । रोचतेऽत्यर्थं रुक्मम्—हेम । तितिक्षते तिग्मम्—तीक्ष्णम् ॥

हन्तेहि च ॥३४॥

मक् हिरादेशश्च । हन्ति सत्त्वान् हिमम् । बहुलाद् हेमम् ॥

भियः षुग्वा ॥३५॥

मक् षुग्वा । बिभेत्यस्माज्जनो भीष्मः, भीमः ॥

घर्मः ॥३६॥

निपातः । जिघर्ति तेजो घर्मः ॥

ग्रीष्मः ॥३७॥

असते तेजो ग्रीष्मः ॥

पच एलिमच् ॥३८॥

पचति पचेलिमम् ॥

भिदेः केलिमत् ॥३९॥

भिनत्ति भिदेलिमः । कर्मकर्तरि ॥

कर्दिकडोरमः ॥४०॥

कर्दति कर्दमः । कड्यते कडमः । डलयोरभेदात् कलमः ॥

सूचेः स्मन् ॥४१॥

सूचयति सूक्ष्मम् ॥

गुधेरुमः ॥४२॥

गुध्यति गोधूमः ॥

इणो दमुक् ॥४३॥

एति इदम् ॥

कायतेडिम् ॥४४॥

कायते किम् ॥

क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुम् वृद्धिश्च ॥४५॥

क्रामति क्रान्तुम् । गच्छति गान्तुम् । क्षाम्यते क्षान्तुम् ॥

प्रथेरमच् ॥४६॥

प्रथतेऽस्मात् संख्या प्रथमः । 'प्रथेरट् च' [७।२६] इति सिद्धे स्वराथं सूत्रम् ॥

चरेदच् ॥४७॥

अमच् । चरति चरमः ॥

॥-मान्ताः ॥

[॥ इति सप्तमः पादः ॥]

॥ अथ अष्टमः पादः ॥

१[श्रुदक्षिस्पृहृगृहिदृजिभ्य आद्यः ॥१॥

शृणोति श्रवाय्यः । दक्ष्यते दक्षाय्यः । स्पृहयतीति स्पृहयाय्यः । गृहयतीति
गृहयाय्यः । दृणातीति दराय्यः । जयतीति जयाय्यः ॥]

दिधिषाय्यः ॥२॥

दधातेराय्ये निपातः । धीयते दिधिषाय्यम् — मध्यम् ॥

वृजः एण्यः ॥३॥

वृणीते व्रियते वा वरेण्यः—वरिष्ठः, परब्रह्मणाम वा ॥

स्तुव वसेय्यश्छन्दसि ॥४॥

स्तूयतेऽसौ स्तुषेय्यः—स्तोता, देवो वा ॥

राजेरन्यः ॥५॥

राजते राजन्यः—ज्योतिः, अग्निः, क्षत्रियो वा ॥

अर्तेनित् ॥६॥

अन्यो नित् । अर्यते मृगः अरण्यम् ॥

पर्जन्यः ॥७॥

साधुः । वर्षत्यर्जति वा पर्जन्यः ॥

शृरम्योश्च ॥८॥

अन्यो निच्च । शृणाति भयं शरण्यः—त्राता । रमन्तेऽस्मिन् रमण्यः—शोभनः ॥

वदेरान्यः ॥९॥

वदति वदान्यः—वक्ता, दाता वा ॥

वलिमलितनिभ्यः कयन् ॥१०॥

वलति तद् वलयम्—भूषणम् । मलति क्षिति मलयः—गिरिः । तनोति कुलं
तनयः—पुत्रः ॥

वृहोः षुगुको च ॥११॥

कयन् आगमो च क्रमात् । वृणोति वृषयः—आशयः । ह्रियते तद् हृदयम्—
मनः ॥

माछाससिसूभ्यो यः ॥१२॥

मात्यनया माया—मिथ्या । छ्यति तेजः छाया । सस्तीति सस्यम्—यवादि ।
सुवत्यनेन सव्यम्—वामम् ॥

जनेर्यक् ॥१३॥

जायतेऽस्यामत्यं जाया ॥

अछ्यादयश्च ॥१४॥

निपात्या यकि । हन्ति अछ्यः—धर्मः । देवता वा अछ्या । सम्यक् व्यायन्त्यस्यां
विप्राः सन्ध्या । संधीयते वा । काम्यतेऽसौ कन्या । हतमस्याः कर्मभिर्जीवितं वन्ध्या ।
ईष्यति ईर्ष्या—मात्सर्यम् । शक्यते वक्तुं शक्यम्—असारम् ॥

रुचिभुजिभ्यां किण्वन् ॥१५॥

रुच्यते रुचिष्यम्—प्रियम् । भुज्यते भुजिष्यः—परिचारकः ॥

पूजो यत् णट् ह्रस्वश्च ॥१६॥

यत् णडागमो ह्रस्वश्च । पुनाति पूयतेऽनेन पुण्यम् ॥

संसि शिः कुट् किच्च ॥१७॥

यत् । शिरादेशः कुडागमः । संसते शिष्यम्—भिक्षुरज्जुः ॥

हर्यतेः कन्यन् हिर् च ॥१८॥

कन्यन्, हिरादेशः । हर्यति हिरण्यम् ॥

दधातेर्यत् नुट् च ॥१९॥

दधाति सत्त्वान् धान्यम् ॥

कवतेर्यक् डुक् च ॥२०॥

कवतेर्यक् डुक् चागमः । ककते कूपते वा कुड्यम्—भित्तिः ॥

॥ यान्ताः ॥

मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यङ्किभ्य उरच् ॥२१॥

मन्दन्तेऽस्यां वाजिनो मन्दुरा—वाजिशाला । वाश्यते वाशुरः—गर्दभः । मथ्यते
जनैः मथुरा । चतते चतुरः । चङ्क्यते चङ्कुरः । अङ्क्यते अङ्कुरः ॥

व्यथेः संप्रसारणं धः' किञ्च ॥२२॥

उरच् धोऽन्तादेशः । व्यथतेऽस्माज्जनो विधुरः—अग्निः, राक्षसः ॥

मुकुरद्वु रौ च ॥२३॥

मङ्कयतेऽनेन मुकुरः—चन्द्रदर्पणी । दृणाति द्वु रः—मण्डूकः ।

बहुलात् शृणाति शकु रः—शिशुः । कौत्यत्यर्थं कुक्कुरः ॥

असेरुरन् ॥२४॥

अस्यन्ते देवैः असुराः ॥

शावशेराप्तौ ॥२५॥

शुपूर्वादशेरुरन् आप्तौ । श्वस्यन्तेऽस्मिन् कामाः श्वशुरः ॥

इषिमदिमुदिखिदिच्छिदिभिदिमन्दिचन्दितिमिमिहिमुहिमुचि-

रुचिरुधिगुषिबन्धिभ्यः किरच् ॥२६॥

इष्यते इषिरः—अग्निः । माद्यतेऽनया मदिरा । मोदन्तेऽनेन मुदिरः—मेघः ।

खिद्यतेऽनेन खिदिरः—वक्रः, चन्द्रः, देवलो वा । छिनत्ति छिदिरः—शस्त्रम् । भिनत्ति

भिदिरम्—वज्रम् । मन्दतेऽस्मिन् मन्दिरम् । चन्दति चन्दिरः—मलयानिलः ।

तिम्यति तिमिरम् । मेहति मिहिरः—अशुमान् । मुह्यते मुहिरः—स्मरः । मुञ्चति

मुचिरः—वायुः । रोचति रुचिरम्—भासुरम् । रुणद्धि रुधिरम् । शुष्यति शुषिरम् ।

बद्धमस्य श्रोत्रं बधिरः ॥

अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः ॥२७॥

किरजन्ताः साधवः । अजत्यस्मिन् अजिरम् । शीर्यन्ते तेजांस्यत्र शिशिरः । धयते

शिथिलम् । रलयोरभेदात् । तिष्ठति स्थिरम् । स्फायते स्फिरम् । स्थितो यौवनात्

स्थविरः । खाद्यते वा खदिरः ।

बहुलात् शेतेऽस्मिन् सैन्यं शिशिरम् । पच्यतेऽस्मिन् पिठिरम्* ॥

मीनातेरुरन् ॥२८॥

मीनाति मयूरः ॥

कठिचकिभ्यामोरन् ॥२९॥

कठति कठोरः—चिरन्तनः, अमृदुर्वा । चकति चकोरः ॥

किशोरादयश्च ॥३०॥

ओरन् । साधवः । काशते किशोरः । एवमन्येऽपि ॥

स्फायितञ्चिबञ्चिशकिक्षिपिक्षुदिसृपित् पिदृपिवन्द्युन्दिश्वितिवृत्य-
जिनीपदिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिचन्दिदहिदसिदम्भि-
वहिवसिवाशिशोड्हसिसिधिशुभिभ्यो रक् ॥३१॥

स्फायते स्फारम्—बहु । तञ्चयते तक्म् । वच्यते वक्म्—कुटिलम् । शक्नोति
शक्ः । क्षिप्यते क्षिप्रम् । क्षुद्यते क्षुद्रः । सर्पति सृप्रः—वायुसोमौ । तृप्यतेऽनेन तृप्रम्—
आज्यम् । दृप्यति दृप्रः—हर्षमोहौ । वन्द्यते वन्द्रः—गुरुः । समुन्दति समुद्रः । श्वेतते
श्वित्रम् । वर्तते वृत्रः—दानवः । अजति वीरः । नीयते नीरम्—जलम् । पद्यते-
ऽस्मिन् पद्रः—जनपदः । माद्यत्यत्र मद्रः—देशः । मोदतेऽनया मुद्रा—चिह्नम् ।
खिद्यतेऽनेन खिद्रः—भ्रमः । छिद्यते छिद्रम् । भिनत्ति भिद्रम्—वज्रम् । मन्दते मन्द्रः
—मधुरः स्वरः । चन्दति चन्द्रः । दहति दह्रः—अग्नितरु । दस्यति दह्रः । दम्नोति
दम्भ्रः—दाम्भिकः, शूरः । वहति उह्रः—अनङ्वान् । वसति तेजोऽत्र उह्रः—किरणः॥
वास्यते वालः—शकुनिगर्दभौ । शेते शीरः—अजगरः । हसति हह्रः—हर्बुकः ।
सिघ्नोति सिध्रः—आसवकारः । शोभते शुभ्रम्—सितम् ॥

चकिरम्योरुचचोपधायाः ॥३२॥

चक्यतेऽनेन चुक्ः—रसः । रमन्त्यस्मिन् रुक्त्रः—रमणः ॥

वेः कसेः ॥३३॥

रक् । विकसतीति विकलः—शशी, पुष्पितं च ॥

शदेरु च ॥३४॥

रक् ऊ चोपधायाः । शीयते शूद्रः ॥

स्थइच ॥३५॥

रक् ऊ च । तिष्ठतीति स्थूरः । रलयोरभेदात् स्थूलः ॥

अमितम्योर्दीर्घइच ॥३६॥

रक् । अमति आम्नः—चूतः । ताम्यति ताम्नः—लोहविकारः ॥

दुरीणो लोपइच ॥३७॥

दुर्पुर्वादिणो रक् धातोर्लोपइच । दुःखेनेयते दूरम् ॥

कृतेइच्छक् कू च ॥३८॥

रक् छगागमः कू आदेशः । पक्षं कृन्तति यत्नेन कृच्छ्रम्—दुःखम् । क्रूरः—
दारुणः ॥

रोर्देणिलुक् च ॥३९॥

रक् । रोदयति दैत्यस्त्रीं रुद्रः—शिवः ॥

बहुलमन्यत्रा ष संज्ञाछन्दसोः ॥४०॥

अन्यस्माद्धातोरन्यस्मिन् प्रत्यये बहुलं णेलुक् संज्ञाछन्दसोः । देवयति द्यौः ।
विद्वप् । पुण्यं कारयति पुण्यकृत् । चक्रं धारयति चक्रधरः । 'वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो
गिरो मे' [ऋ० ७।६।१७] । वर्धयन्त्विति प्राप्ते ।

संज्ञाछन्दसोरन्यत्रापि—

‘वान्ति पर्णशुषो वातास्ततः पर्णमुचोऽपरे ।

ततः पर्णरुहो वान्ति ततो देवः प्रवर्षति’ ॥ इति ॥

जोरी च ॥४१॥

रक् ईरन्तादेशः । जुवते जोरः—वायव्यनी ॥

सुसूधागृधिभ्यः कन् ॥४२॥

सुन्वन्ति सुराः—देवाः, मदिरा वा । सूते सुवति सूयते वा सूरः—रविः । दधा-
त्यापत्सु चित्तं धीरः । गृध्नाति गृध्रः—लुब्धकश्चेनी ॥

शुसिचिमीभ्यो दीर्घश्च ॥४३॥

कन् । शवति शरणं शूरः । सिनोति सीरः—हलः । चिनोति चीरम्—वल्क-
लम् । मिनोति मीरम्—देशसीमा ॥

वाविन्धेः ॥४४॥

विविधमिन्धे वीध्रः—निर्मलः, पूर्णचन्द्रमण्डलं वा ॥

वृधिवर्षिभ्यां रन् ॥४५॥

वर्धते वर्ध्रम्—चर्म, चन्द्रोऽपि । उप्यतेऽस्मिन् वप्रः—देशः, प्राकारोऽपि ॥

ऋज्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकुप्रवुप्रक्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लतीव्र-
वर्णरामालाः ॥४६॥

रत्नन्ताः साधवः । अर्जयति अर्जयते वा ऋज्रः—नायकः । इन्दति इन्धते वा
तेजोभिः इन्द्रः । अङ्गति अग्रम्—आदिः, अन्तश्च । व्रजति सर्वत्र वज्रम् । विविधं
दातारं पाति विप्रः । कुम्प्यते कुप्रम्—गृहच्छादनम् । वुम्पते वुप्रम्—मुखम् । क्षुरति

क्षुरः—नापितशस्त्रम् । खुरति खुरः—शफः । भन्दते भद्रम्—कल्याणम् । उद्गच्छति उग्रम्—तीव्रम् । उद्गिरति उग्रः—रुद्रः । विभेति भेरः, भेलः—शरः, मण्डूको वा । शोभते शुक्लः, शुक्रः । तिप्यते तीव्रम् । वृणोति वर्ण्यते वा वर्णः । ईयते इरा—पान-जातिः । मान्यतेऽनया मलयति तां माला—स्रक् ॥

कृदृशृवृञ्चतिभ्यः ष्वरच् ॥४७॥

किरति कर्वरः—ह्रिस् । स्त्री चेत् कर्वरी । गिरति गर्वरः—ग्रहंकारः, गन्धर्वो वा । वृणोत्यस्मिन् शर्वरः । वृणोति वर्वरः—कामः । चतन्तेऽस्मिन् चत्वरः ॥

नौ सदेः ॥४८॥

ष्वरच् । नियतं सीदन्त्यस्मिन् निषद्वरः—जम्बालः, आसनं च ॥

छित्वरछत्वरधीवरपीवरमीवरचीवरनीवरगह्वरकट्वरसंयद्वराः ॥४९॥

ष्वरचि साधवः । छिनत्ति छित्वरः—घृतः । छादयति छत्वरः—निकुञ्जः, छादनं वा । ध्वंसते धीवरः—निषादजातिः । पिवति पीवरः—मांसलः । मीवरः । चिनोति चीयते वा चीवरम्—मुनिवासः । नीवरः—नेता । गूहति गह्वरम्—गहनम् । कटति कट्वरम्—व्यजनम् । संयच्छति संयद्वरः—वाग्यतः, समवायोऽपि । उपह्वयन्त्यस्मिन् उपह्वरः—संधिरहस्यम् ॥

अशेः सरन् ॥५०॥

अश्नुते अश्नाति अक्षरम्—वर्णः, मोक्षपदं च ॥

वसेद्व ॥५१॥

सरन् । वसन्त्यस्मिन् नक्षत्राणि वत्सरः—अब्दः ॥

संपूर्वाच्चित् ॥५२॥

सरन् चित् । समेत्य वसन्त्यत्र संवत्सरः । एवं परिवत्सरादयः ॥

कृधूमदिभ्यः कित् ॥५३॥

सरन् । क्रियते कृसरः—तिलान्नम् । धूनोति धूसरः । माद्यत्यनेन मत्सरः ॥

पते रश्च लो वा ॥५४॥

सरन् । पतति पत्सलः, पत्सरः—पादप्रहारः ॥

तन्युषिभ्यां वसरन् ॥५५॥

तनोति तसरः । ऋषति ऋक्षरा—तोयधारा ॥

अमिनक्षियजिदधिपतिभ्योऽन्नम् ॥५६॥

अमत्यन्नं अमन्नम् । नक्षति नक्षत्रम् । इज्यन्तेऽत्र देवा यजत्रम्—अग्निहोत्रम् ।
हन्यतेऽनेन वधत्रम् । पतत्यनेन पतत्रम्—वाहनम् ॥

गडरादेश्च कः ॥५७॥

अन्नम् आदेश्च कः । स्नेहेन गडयति कडत्रम् । डलयोरभेदात् कलत्रम् ॥

वृषश्चित् ॥५८॥

अन्नम् चित् । वृणोति त्रियते वा वरत्रा—चर्मरज्जुः ॥

सौ विदेः कन्नम् ॥५९॥

सुष्ठु वेत्ति विद्यते सुविदत्रम्—ज्ञानम् ॥

कृतेश्च नुम् ॥६०॥

कृन्तति कृन्तत्रम्—छेदनम्, वेष्टनम् ॥

ऋच्छेररन् ॥६१॥

ऋच्छति ऋच्छरम्—इन्द्रियप्रलयः ॥

अतिकमिभ्रमिचमिदेविवाशिभ्यश्चित् ॥६२॥

अरन् चिच्च । ऋच्छत्यर्थे वा अररः—रणः । काम्यतेऽसौ कमरः—कान्तः,
कोमलः । भ्राम्यति भ्रमरः । चमरः देवते देवरः—भर्तुः कनीयान् भ्राता । वाश्यते
वाशरः ।

बहुलाद् वासयतीति वासरः । एवमन्ये ॥

कुवः क्ररन् ॥६३॥

कवते कौति वा कुररः—पक्षी ॥

अङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन् ॥६४॥

अङ्गयतेऽसौ अङ्गारः । माद्यति मदारः—पाकशीण्डः । मन्दतेऽनेन मन्दारः—
देवतरुः ॥

गडः कड च ॥६५॥

आरन् कडादेशः । गडति गडयते वा कडारः—पिङ्गः ॥

शृङ्गारभृङ्गारौ ॥६६॥

आरनि साधू । श्रियते जनैः शृङ्गारः, श्रयति सीभाग्यं शृणोति । माधुर्येण श्रोत्रैः
शृङ्गारः—रसविलासी । विभत्यम्भो भृङ्गारः—जलकलशः ॥

कञ्जिमृजिभ्यां चित् ॥६७॥

आरन् स चित् । कञ्जति कञ्जारः—कुशुलः । माष्टि भवनं मार्जारः ॥

कमेरुचोपधायाः ॥६८॥

आरन् स चित् । काम्यते कुमारः—महासेनः, बालश्च ॥

तुषारादयश्च ॥६९॥

आरन्नन्ताः साधवः । तुष्यन्त्यस्मिन्निति तुषारः—हिमम् । कसति तस्मात्
कासारः ॥

शृणातेः करन् ॥७०॥

शृणाति चित्तं शर्करा ॥

पुषः कित् ॥७१॥

करन् । पुष्यति पुष्करम् । लश्रुतेः पुष्कलम् ॥

कृशूपूकटिपटिशौटिभ्य ईरन् ॥७२॥

कीर्यते करीरः—विटपी । शीर्यते शरीरम् । पुनाति पवीरम्, पवित्रम् ।
कटयते कटीरम्—जघनम्, जनपदो वा । पटति पटीरः—शरः । शौटति शौटीरः—
वीरः, कम्बलः ।

बहुलात् कुटीरम् ॥

कशेमुट् च ॥७३॥

ईरन् । कशति कश्मीरः—देशः ॥

कृञ उच्च ॥७४॥

ईरन् उदन्तादेशः । क्रियते कुरीरः—मैथुनम्, वेश्म वा ॥

घसैः कित् ॥७५॥

ईरन् स कित् । घस्यते क्षीरम् । उपधालोपादि ॥

गभीरगम्भीरौ ॥७६॥

ईरन्नन्तौ । गाघते गभीरम्, गम्भीरम् ।

बहुलात् कटीरम् ॥

चतेरुर्न ॥७७॥

चतते चतुरः । बहुलाद् अकारस्येत्संज्ञापि । चत्वारः ॥

ष्टन् ॥७८॥

छाद्यतेऽनेन छत्रम् । वस्तेऽङ्गं वस्त्रम् । पतति पत्रम् । राजते राष्ट्रम् ॥

अस्त्रिगमिनमिहनिविश्यशां वृद्धिश्च ॥७९॥

ष्टन् । भुञ्जत्यस्मिन् भ्राष्ट्रम् । गच्छति गात्रम् । नमति नात्रम्—शिरः । हन्ति हात्रम्—रक्षा । वेवेष्टि वैष्ट्रः^१—विष्णुः । अस्नुते अस्नाति आष्ट्रम्—नभः ॥

दिवेद्यु च ॥८०॥

ष्टन् द्युरादेशः, वृद्धिश्च । दीव्यत्यस्मिन् द्यौत्रम्—स्वर्गः ॥

उषिखनिभ्यां कित् ॥८१॥

ओषति वनस्पतीन् उष्ट्रम् । खन्यते खात्रम्—तडागः ॥

सिविमुच्योष्टेरु च ॥८२॥

सीव्यत्यनेन सूत्रम् । मुच्यते तन् सूत्रम् ॥

हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्रन् ॥८३॥

हुयते होत्रम्—हविः । यानं यात्रा—गतिः । मानं मात्रा—अल्पपरिमाणम् । शृण्वन्त्यनेन श्रोत्रम्—कर्णः । बभस्त्यनया भस्त्रा—दूतिः ॥

गमेरा च ॥८४॥

त्रन् आ अन्तादेशश्च । गच्छति गात्रम्—देहः ॥

अमिचिमिदिशसिभ्यः कत्रः ॥८५॥

अमन्त्यस्मिन् अन्त्रम् । चीयते चित्रम् । मेद्यति मित्रम् । शसत्यनेन शस्त्रम् ॥

पूजो ह्रस्वश्च ॥८६॥

पूजः कत्रः^२ प्रत्ययः । पुनाति पुत्रः—सुतः ॥

[संस्त्याने स्त्यायतैर्ङ्गट् ॥८७॥

स्त्यायत्यस्यां गर्भं इति स्त्री ।]^३

गुधृवीपचिवचियमिमन्तानसदिक्षदिभ्यस्त्रः ॥८८॥

१. 'वेष्ट्रः' इति मुद्रिते ।

२. 'त्र' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

३. सूत्रमिदं व्याख्याकारेणान्यत्र व्याख्यातम् (द्र०—प्र० को० टी०, पृष्ठ ६०२)।

गूयते गोत्रम्—नामादि । ध्रियते धर्मम्—धर्मस्वरौ । वीयतेऽनेन वेत्रम्—
बलौ । पच्यतेऽनेन पक्त्रम्—तेजः । उच्यतेऽनेन वक्त्रम् । यच्छति यन्त्रम् । मन्यते
मनुतेऽनेन मन्त्रः । तनोति तन्यते तन्त्रम् । सादयति तेन सत्रम्—यज्ञादि । क्षदति
क्षत्रम्—राजा ॥

दादिभ्यश्छन्दसि ॥८६॥

त्रः । दात्यनेन दात्रम् । पूयते पोत्रम् । पिबत्यनेन पात्रम् । लूयते लोत्रम् ॥

भूवादिगृभ्यो णित्रन् ॥८७॥

भवति भावित्रम्—विधानम् । वाद्यते वादित्रम् । गीर्यते गारित्रम्—अनुपानम्,
गुरुश्च ॥

चरेवृत्ते ह्रस्वश्च वा ॥८८॥

णित्रन् । चरन्ति तेन चारित्रम्, चरित्रम् ॥

अशिन्नादिभ्य इत्रोत्रौ ॥८९॥

अश्नन्ति येन तद् अशित्रम्—अन्नपात्रम् । तरति तेन तहत्रम् । एवमन्येऽपि
चरुत्रादयः ॥

अमेद्विषति चित् ॥९०॥

इत्रः चित् । अमति अमित्रः—शत्रुः ॥

मसेरुरन् ॥९१॥

मस्यते मसुरः—सस्यम् ॥

हिंसेरीरन्नीरचौ ॥९२॥

हिनस्ति हिंसीरः । स्वरे भेदः ॥

उदि दृणातेरच् पूर्वपदान्त्यलोपश्च ॥९३॥

उदीर्यते वायुना उदरम् ॥

जनेरर ठः ॥९४॥

अरः ठान्तादेशः । जायतेऽस्मिन् व्याधिः जठरम् ॥

वनिमनिभ्यां चिद् वा ॥९५॥

अरः ठान्तादेशो वा चित् । वनति वठरः—मुखः । मन्यते मठरः—पण्डितः ॥

कृदरादयश्च ॥९६॥

दरे साधवः । कुर्वन्ति तस्मिन् कृदरः—कुसुलः । म्रियतेऽनेन मृदरः—व्याधिः ।

१. 'भवित्रम्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

दृणाति दृढरम्—विषम् । शृणाति शृढरः—सूर्यः ॥

अश्नोतेराशुकर्मणि वरट् [ई] चोपधायाः ॥१००॥

वरट् उपधाया ई च । अश्नुते विश्वम् ईश्वरः ॥

व्याडि घ्रो जातौ कन् ॥१०१॥

व्याजिघ्रति व्याघ्रः ॥

करोतेर्द्धं च ॥१०२॥

कन् । करोति क्रियते चक्रः ॥

हने रन् घ च ॥१०३॥

हन्ति हन्यते घरः—गृहम् ॥

॥ रान्ताः ॥

भूसलिकलिमहानिभडिभण्डिचण्डिशण्डिगण्डिपिण्डि [तुण्डिमुण्डि-
कुकि]भ्यः इलच्^१ ॥१०४॥

भविलम्—भुवनम् । सलति सलिलम् । कलयति कलिलम् । महयति महिला । अनित्यनेन अनिलः । भडिः सौत्रः । भडिलः—निन्दकः । भण्डिलः—दूतः । चण्डते चण्डिलः—श्वा । शण्डयते शण्डिला—तटम् । गण्डिलम्—भटम् । पीडयते पिण्डते वा पिण्डिलः—पिण्डः, गणकश्च । तुण्डते तुण्डिलः—मुखरः । मुण्डयति मुण्डिलः—अग्निः । कोकिलः—पिकः ॥

कगेः पश्च ॥१०५॥

इलच् पश्चान्तादेशः । कम्प्यते कपिलः—वर्णः, मुनिर्वा ॥

मिथिलादयश्च ॥१०६॥

मथतेऽस्यां मिथिला । इमिलः ॥

कपिगण्डिपटिभ्य ओलः ॥१०७॥

कम्प्यते कपोलः । गण्डयते गण्डोलः—हर्षणः । पटयते पटोलः—द्रव्यम् ॥

हृषेरुलच् ॥१०८॥

हृष्यति हर्षुलः—क्रीडनमृगौ ॥

कलस्तृपश्च ॥१०९॥

कलः । तृप्यति तृपला—लता । चात् काम्यते कमलम् । मण्डयते मण्डलम् । कुण्डयते कुण्डलम् । कुश्यते कोशलः—देशः । तोसते तोसलः ॥

१. 'किलच्' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

शपेर्बश्च ॥११०॥

कलः, वश्चान्तादेशः । शप्यतेऽसी शबलः ॥

वृषादिभ्यश्चित् ॥१११॥

कलः चित् । वृषति वृषलः—शूद्रः । दीव्यति देवलः—ऋषिपूजकौ । केव्यते केवलः । पटति पटलम् ॥

मृजेष्टिलोपश्च ॥११२॥

कलः । मृज्यतेऽसी मलः ॥

चूपेरच्चोपधायाः ॥११३॥

चोपति मुहुः चपलः ॥

शकिशम्योर्नित् ॥११४॥

शक्यतेऽपनेतुं शकलम् । शम्यते शमलम्—शकृत् ॥

द्रमिमस्योरुच्चोपधायाः ॥११५॥

कलः । द्रमति द्रुमलम् । मस्यतेऽनेन मुसलम् ॥

कम्बलादयश्च ॥११६॥

साधवः । काम्यते कम्बलः । कोमलः । शम्यते पथि दुःखमनेन शम्बलः । छाद्यते यज्ञे छगलम् । पलति पल्यते पललम्—तिलान्नम् । पटत इति पाटला—लता । इत्यादि ॥

तमिविडिविलिमृणिकुलिकपिपलिधिशिपचिकुणिभ्यः कालन् ॥११७॥

ताम्यति तमालः । वेडयत्याखून् विडालः । विलति विलालः—भिदुरः । मृणति मृणालम् । कुल्यते कुलालः । कपयति कपालम् । पलयति पलालम् । विशति तद् विशालम् । पञ्चयति पञ्चालः । कुणति कुणालम्—नगरम् ॥

पतिचण्डिभ्यामालम् ॥११८॥

पतन्ति तत्र पातालम् । चण्डते चण्डालः ॥

पीयुक्वणिभ्यां कालन् ह्रस्वश्च ॥११९॥

कालन् धातोर्ह्रस्वश्च । पीयते पियालम्—शाकम्, वीरुच्च । क्वणति क्वणा-
लम्—नगरम् ॥

पुषः कलन् ॥१२०॥

पुष्कलम् ॥

मूड् शक्यत्रिभ्यः क्लः ॥१२१॥

मचते मूलम् । शक्नोति हृदयं मार्जयितुं शुक्लम् । अव्यते अन्तम्—सत्का-
दिरसः ॥

कुडिकुषिभ्यां कमलन् ॥१२२॥

कुडयते कुडमलम् । कुण्यते कुण्मलम्—विकसितम् ॥

वृड् लुटितनिताडिभ्य उलच् तण्डश्च ॥१२३॥

त्रियन्ते लुटयन्ते तन्यन्ते ताडयन्ते तण्डुलाः । तण्डुलशब्दे निपातितः । सत्यम् ।
स्वरविशेषार्थं वचनम् ॥

मव्यतेर्यलोपो मश्चायुडालः ॥१२४॥

आलो यलोपो भान्तादेश आयुडागमः । मव्यते समायालः—प्रीतिः, स्नेहो वा ॥

मङ्गेरलच् ॥१२५॥

मङ्गयते मङ्गलम् ॥

॥ भान्ताः ॥

प्रथेः पिवन् संप्रसारणम् ॥१२६॥

प्रथते पृथिवी । गौरादित्वात् डीषि सिद्धे पितृत्वं गणकृतस्यानित्यत्वज्ञापनार्थम् ॥

अशूप्रुषिलटिकटिकणिलखटिविशिभ्यः षवन् ॥१२७॥

अश्नुतेऽष्वा नम् अश्वः । प्रोषति प्रुष्वः—अग्निबिन्दू । लटति लट्त्वः—चपलः ।
कटति कट्त्वः । कणति कण्वः—ऋषिः । खटति खट्त्वा । विसति विश्वम् ॥

इण्शीड्भ्यां वच् ॥१२८॥

एति एवम् । शेते शेवः—सर्पः ॥

सर्वनिघृष्वरिष्वलिष्वशिष्वपट्वप्रह्वेष्व अतन्त्रे ॥१२९॥

अतन्त्रे अकर्तरि निपात्याः । सूतमनेन विश्वं सर्वम् । निघृष्यते निघृष्वः—
निशान्तः, क्षुरो वा । रिष्यन्तेऽनेन रिष्वम्—शस्त्रम् । लिष्यते लिष्वः—कान्तः ।
शेते शिष्वम् । श्यति वा । पटयते पट्वः—देशः । प्रह्वयतेऽसौ प्रह्वः । इष्यतेऽसौ
इष्वः । अतन्त्रे किम् ? सरति सती ॥

शेवयत्नजिह्वाग्रीवाध्वामीवाः ॥१३०॥

वनि निपात्याः । शेतेऽयर्थं शेवः—अजगरः । यान्त्यनया तांस्तानर्थन् यद्वा—
धीः, वृद्धिः । लिह्यत्यनया रसान् जिह्वा । गिरत्यनयाऽन्नपानं ग्रीवा । आप्नोति सर्वम्
आध्वा—वायुः । मीयते मीवा—परिमाणजातिः ॥

कृगृशृदृभ्यो वः ॥१३१॥

कृणाति किरति वा कर्वः—समुद्रमूषको । गिरति गृणाति गर्वः । शृणात्यमुरान्
भक्तानां पापं वा शर्वः—ईशः । दृणाति सर्वान् दर्वः ॥

लुवः कः ॥१३२॥

लवन्ति तस्माद्वीर्यं लुवः ॥

शपेर्वन् ॥१३३॥

शपति शपते वा शप्वः—आक्रोशः ॥

उल्वादयश्च ॥१३४॥

वनि साधवः । उल्लीयते उत्त्वम्—बभ्रुजरायुः, तरक्षुः । शलति शल्यते वा शल्दम्
—स्त्रीपुंयोगः ॥

॥ वान्ताः ॥

[॥ इति अष्टमः पादः ॥]

॥ अथ नवमः पादः ॥

विलशेरीच्चोपधायाः शन् लोपश्च लो नाम् च ॥१॥

शन्मउपधाया ई लस्य लोपे नामागमः । विलशनाति कीनाशः—कदर्यः ॥

विलशेरन् लोपो लः ॥२॥

विलश्यते यस्ते केशाः ॥

॥ शान्तौ ॥

अविमहोष्टिषच् ॥३॥

अवति अविषः—तृपसमुद्रौ । अविषी—गङ्गा । मद्यतेऽसौ महिषः—यमवाहनम्,
राजा च । महिषी—मुख्यस्त्री ॥

रुहेर्वृद्धिश्च ॥४॥

टिषच् । रोहत्यत्यर्थं रौहिषम्—तृणम् । रौहिषी वा—दुर्वा ॥

तवेणिद् वा ॥५॥

टिषच् णिच्च वा । वृद्धिः । तवति ताविषः, तविषः—स्वर्गः । तविषी, ताविषी
—गङ्गा ॥

नञि व्यथेः ॥६॥

टिषच् । न व्यथते अव्यथिषः—सूर्याग्निभूमयः ॥

सहः षट् लुक् च विवप् ॥७॥

सहः षष्ठादेशः प्रत्ययस्य लुक् । सहन्ते षट् ॥

परौ व्रजेः षः पदान्ते विवप् दीर्घश्च ॥८॥

विवप् दीर्घः पदान्ते षान्तादेशः । परिव्रजति परिव्राट् ॥

कृतृभ्यामीषन् ॥९॥

कीर्यते करीषम्—शोमयविकारः । तरन्ति तेन तरीषः—प्लवबोधी ॥

शृपृभ्यां कित् ॥१०॥

शृणाति तं शिरीषः—वृक्षः । पूर्यतेऽनेनोदरं पुरीषम्—विष्टा ॥

॥ अर्जर्ज्जि च ॥११॥

ईषन् कित् ऋजादेशश्च । अज्यंते ऋजोषम्—घनम् ॥

अम्बरीषम् ॥१२॥

निपातः । पचन्त्यस्मिन् अम्बरीषम्—भाष्टम् । आप्यते तद्वायुभिः अम्बरीषम्—
आकाशम् ॥

ऋनहिभ्यामुषच् ॥१३॥

ऋच्छत्ययंते वा अरुषः—प्राणः । नहति नहुषः—नृपः ॥

पुरः कुषन् ॥१४॥

पृणाति पूर्यते पुरुषः—नरः ॥

पृकलिभ्यामुषच् ॥१५॥

पृणाति परुषः—निष्ठुरः । कलते कलुषः—अप्रसन्नः ॥

पीयेरुषन् ॥१६॥

पीयते पीयूषम्—अमृतम् ॥

मूङ्यवोर्लोपश्च ॥१७॥

ऊषन् अन्तलोपश्च । मूयते मूषा—द्रुतघातुपात्रम् । यीति यूषम्—व्यञ्जनम् ॥

मस्जेनुम् च ॥१८॥

ऊषन् । मज्जत्यस्यां मञ्जूषा—जलद्रोणी ॥

अङ्गूषः ॥१९॥

साधुः । अङ्गति अङ्गूषः—गजबाणवेगाः ।

बहुलात् खलति खलूषः—स्लेच्छः । फलति फलूषा—वीरुत् ॥

विषेर्व्याप्तिकर्मणि कन् ॥२०॥

वेदेष्टि विश्वं विषम् ॥

॥ शान्तः ॥

वृत्तवदिह्निकमिकषियुमुचिभ्यः सः ॥२१॥

वृणाति वर्षम्—वत्सरः । तरन्त्यनेन तर्षम्—प्लवः । वदत्यभीक्ष्णं मातरं वत्सः
—बालः । हन्त्यध्वानं हंसः—पक्षिसूयौ । काम्यते कंसः—दनुजमानपात्राणि । कष्यते
गवादिभिः कक्षम्—वनम् । यूयते घोषा—स्त्री । मोचनं मोक्षः—अपवर्गः ॥

प्लुषेरच्चोपधायाः ॥२२॥

प्लुष्यति प्लक्षः ॥

मनेर्दोषश्च ॥२३॥

सः । मन्यतेऽत्यर्थं मांसम्—पिशितम् ॥

अशेर्देवने ॥२४॥

सः । अश्नुतेऽत्यर्थम् अक्षः—देवनादिः ॥

स्नुवद्दिचकृत्यृषिभ्यः कित् ॥२५॥

सः । स्नोति स्नुषा—पुत्रस्त्री । वृश्चत्युष्णं वृक्षः । कुन्तति कृत्स्नः—पापम् ।
ऋषति ऋक्षम्—भम् ॥

ऋषेर्जातौ ॥२६॥

सः किञ्च । ऋषति ऋक्षः—श्वापदम् ॥

मा सः ॥२७॥

मीयतेऽनेन वर्षं मासः । सानुवृत्तौ पुनः सग्रहणं कित्वाभावार्थम् । अन्यथा इत्वं
स्यात् । अथवा निपातः ॥

उन्धमिगुहिकुषिभ्यः कित् ॥२८॥

सः । उन्दतीति उत्सः—प्रस्रवणम् । अमत्यनेन अंसः—स्कन्धः । गुह्यति गुत्सः—
रोषः । कुष्णाति कुक्षः—गर्भः ॥

गृधिपत्योर्दंषौ च ॥२९॥

सः किञ्च क्रमादन्तादेशौ च । गृध्यति गृत्सः—अभिलाषः, ऋषिः । पतति पक्षः
—मासार्धम् ॥

वृ'हेर्नलोपश्च ॥३०॥

इसिः । वृ'ह्यते बर्हिः—वेद्यास्तरणम् ॥

द्युतेरिसिन्नादेश्च जः ॥३१॥

द्योतते ज्योतिः—ग्रहनक्षत्रादयः ॥

वसो रुचिः संज्ञायाम् ॥३२॥

इसिन् । वसवोऽस्मिन् रोषन्ते वसुरोचिः—ऋतुः ॥

१. इतः पूर्वं 'अजिणुचिहुसृपिच्छादिच्छृदिभ्य इसिः' इति सबृत्ति सूत्रं ऋटितं
प्रतिभाति ।

स्तुवः कित् ॥३३॥

इतिन् । स्तूयन्तेऽस्मिन् देवाः स्तविः—यज्ञः ॥

सहो धइच्च ॥३४॥

इसिन् धान्तादेशः । सहते सधिः—भूमिः ॥

पिबतेस्थुक् च ॥३५॥

इसिन् । पिबति पाथिः—सूर्यः ॥

जनेरुसि ॥३६॥

जायते इति जनुः—जन्म ॥

मनेर्धञ्छन्दसि ॥३७॥

उसिर्धोऽन्तादेशः । मन्यते मनुते वा मधुः—पवित्रम् ॥

अतिपृवपियजितनिधनितपिभ्यो नित् ॥३८॥

उस् । ऋच्छत्यर्थे वा अहः—सूर्यमाणी । पृणाति पूर्यते वा पृहः—समुद्रः ।
उष्यते वपुः—देहः । इज्यते यजुः छन्दसि । तनुः । धनति धनुः—धन्वा । तपति
तपुः—सूर्याग्निशक्राः ॥

एतेर्णिच्च ॥३९॥

उसिः । एति आयुः—जीवनम् ॥

चक्षेः शिच्च ॥४०॥

चष्टे रूपं चक्षुः—नेत्रम् ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥४१॥

संचष्टे संचक्षुः । परिचष्टे परिचक्षुः ॥

दमेर्डोस् ॥४२॥

दमयति दाम्यति दौः—बाहुः ॥

अत्यविचमितमिनभिरभिलभिनमितपिपतिपनिपणिमहिभ्योऽसच् ॥४३॥

अतति अतसः—अन्ननूपी वायुरात्मा च । अवति अवसः—समयः । चमत्यनेन
चमसः—पात्रम् । तम्यतेऽस्यां तमसा—नदी । रमते रमसः—सम्भ्रमः । लभते लभसः
—पावकः । नभति नमसः—हिंस्रः । पनायति पनसः—रुक्तरुविशेषी । पतति पतसः
—पतङ्गः इत्यादि ॥

वेजस्तुट् च ॥४४॥

वीयते वेतसः—वानीरः ॥

वयो णित् ॥४५॥

असच् । वयते वायसः—ध्वाङ्क्षः ॥

वहियुभ्यां नित् ॥४६॥

असच् । वहति वहसः—अनङ्वान् । यूयते यवसम्—तूणम् ॥

पातेडु ससुन् ॥४७॥

पाति पुमान्—नरः ॥

पिबतेरि च ॥४८॥

असुन् । पीयते पयः—जलम् ॥

अशेर्देवने युट् च ॥४९॥

अश्नाति अश्नुते वायुभं यशः ॥

उब्जेबले बलोपश्च ॥५०॥

असुन् । उब्जति ओजः—बलम् ॥

इवयतेः संप्रसारणं च ॥५१॥

असुन् । इवयति शवः ॥

अयतेः रवाङ्ग शिरः किञ्च ॥५२॥

असुन् शिरादेशः । अयत्यस्मिन् शिरः—सूर्वा ॥

अर्तेरुच्च ॥५३॥

असुन् कित् । अर्यते रहसि स्त्रीभिः उरः—वक्षः ॥

व्याधौ शुट् च ॥५४॥

अर्तेरसुन् । अर्यते पाणिभिः अर्शांसि—रोगः ॥

उदके नुट् च ॥५५॥

अर्तेरसुन् । अर्यते पिपासुभिः अर्णः—जलम् ॥

इण प्रागसि ॥५६॥

असुन् नुट् च । एति कर्मणा एनः—पापम् ॥

रिचेर्धने घिच्च ॥५७॥

असुन् घिच्च । रिच्यते रेकः—घनम् ॥

चायतेरन्ने ह्रस्वश्च ॥५८॥

असुन् । चायते चणः—अन्नम् । बहुलाद् णत्वम् ॥

वृङ्शोङ्भ्यां रूपस्वाङ्गयोः फट् च ॥५९॥

असुन् । त्रियते वर्कः—रूपम् । शेते शेफः—मेढ्रः ॥

सुरीभ्यां तुट् च ॥६०॥

असुन् । स्रवति स्रोतः—स्रवणम् । रीयते रेतः—शुक्रम् ॥

पातेर्बले जुट् च ॥६१॥

असुन् । पातीति पाजः—बलम् ॥

उदके थुट् च ॥६२॥

पातेरसुन् । पाति जीवितं पाथः—जलम् ॥

अन्ने च ॥६३॥

पाथः—अन्नम् ॥

अदेर्नुम्धौ च ॥६४॥

असुन् नुमागमो धोऽन्तादेशः । अद्यते अन्धः—अन्नम् ॥

स्कन्देश्च स्वाङ्गे ॥६५॥

असुन् धोऽन्तादेशः । स्कन्दति स्कन्धः—देहाङ्गम् ॥

आपः कर्माख्यायां ह्रस्वश्च नुङ् वा ॥६६॥

असुन् ह्रस्वो नुङ् वा स्यात् । आप्नुवन्ति तद् अन्तः, अपः—व्यवसितम् ॥

रूपे जुट् च ॥६७॥

आपोऽसुन् ह्रस्वो जुट् च । आप्यते अब्जः—रूपम् ॥

उदके नुम्भौ च ॥६८॥

आपोऽसुन् नुमागमो भान्तादेशो ह्रस्वश्च । आप्नोति सर्वम् अम्भः ॥

नहेर्दिवि भश्च ॥६९॥

असुन् । नह्यते तन्मेघैः नभः—आकाशम् ॥

इण आग अपराधे ॥७०॥

असुन् आगादेशः । एत्यनेन आगः—अपराधः ॥

अमेर्हुक् च ॥७१॥

असुन् । अमन्ति अंहः—पापम् ॥

रमेर्देशे हरश्च ॥७२॥

असुन् । होज्तादेशः । रमन्तेऽस्मिन् रहः—विविक्तो देशः ॥

अञ्ज्यजियुजिभृजिभ्यः कुश्च ॥७३॥

असुन् । कवर्गोऽन्तादेशः । अज्यते अङ्गः—क्षेम । अजति अगः । युनक्ति योगः—मनः । भूज्यते भर्गः—हरिः, हरश्च ॥

भूरञ्जिभ्यां कित् ॥७४॥

असुन् । भुवः—अन्तरिक्षम् । रजः—अशुभम्, रेणुश्च ॥

वसेर्णित् ॥७५॥

असुन् । वस्ते शरीरं वासः—वस्त्रम् ॥

चन्देरादेश्च छः ॥७६॥

असुन् । चन्दयति छन्दः—वेदः ॥

पचिवचिभ्यां सुट् च ॥७७॥

असुन् । पचति तेन पक्षः । उच्यतेऽनेन वक्षः—उरः ॥

बहिहाधाञ्भ्यश्छन्दसि ॥७८॥

असुन् सुट् च । उह्यते वक्षः—उरः, दासो वा । प्रहाणं प्रहासः—हर्षः । दधाति स दासः—शरणम् ॥

इण आसिः ॥७९॥

एतीति अयाः—उरः ॥

१. 'इणोऽसिः' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

मिथुनेऽसिः पूर्ववच्च सर्वम् ॥८०॥

धातूपसर्गसम्बन्धो मिथुनम् । तत्र असिः । पूर्ववच्च सर्वं कार्यम् । सुष्ठु अश्नुते
सुयशाः । सुष्ठु श्रवति सुश्रोताः । सुष्ठु वर्चते सुवर्चाः इत्यादि ॥

ने हन एह च ॥८१॥

नञ्पूर्वात् हन्तेरसिः, एहादेशश्च । न आहते अनेहाः—कालः ॥

विधाजो वेध च ॥८२॥

असिः वेधादेशः । विदधाति वेधाः ॥

नुवो धुट् च ॥८३॥

नूयते नोधाः—ऋत्विक् ॥

गतिकारकोपपदयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च ॥८४॥

^१[गतिकारकोपपदयोर्धातोरसिः प्रत्ययो भवति, पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च । गतौ
खल्वपि—शोभनमश्नुतेऽश्नाति वा सुयशाः, सुश्रोताः, सुतपाः । कारके खल्वपि—
महांस्तपतीति महातपः, बृहद्यशाः, शुद्धयशाः । एवमन्येऽपि द्रष्टव्याः ॥]

चन्द्रे मो डित् ॥८५॥

चन्द्र उपपदे मा अस्मादसिडिच्च । चन्द्रं मिमीते मीयते वा चन्द्रमाः—
शशी ॥

वयसि धाजः ॥८६॥

असिः । वयो दधातीति वयोधाः—प्राणः, चन्द्रश्च ॥

पयसि च ॥८७॥

पयो दधातीति पयोधाः—सञ्जद्रः ॥

पुरसि च ॥८८॥

धानोऽसिः । पुरो दधातीति पुरोधाः—उपाध्यायः ॥

पुहुरवाः ॥८९॥

निपातः । पुहुर्यते स्वयशः सर्वत्रेति पुहुरवाः—राजा ॥

चक्षेर्बहुलं शित् ॥६०॥

आचष्टे आचक्षाः—वाग्मी । आख्याः । प्रख्याः—बृहस्पतिः ॥

वसेः कित् ॥६१॥

वसति तस्याम् उषाः—रात्रिः ॥

दमेरुनसिः ॥६२॥

दाम्यति दमूनाः—शुकः ॥

अङ्गिराः ॥६३॥

साधुः । अङ्गारेभ्यः सूतः अङ्गिराः—मुनिः ॥

अप्सरसः ॥६४॥

असौ साधुः । अद्भ्यः सूता अप्सरसः—स्वर्गस्त्रियः ॥

विदिभुजिभ्यां विश्वे ॥६५॥

असिः । विश्वं वेत्ति विन्दति विद्यते वा विश्ववेदाः । विश्वं भुनक्ति विश्वभुजः
—अग्निः ॥

वशेः कनसिः ॥६६॥

वष्टि उश्यते उशनाः—शुकः ॥

अमेरसः ॥६७॥

अमति अमसः—व्याधिः ॥

अपि सत्तेरसुन् ॥६८॥

अद्भ्यः सूताः अप्सरसः ॥

कुजः पासञ् ॥६९॥

क्रियते कार्पासः—वस्त्रयोनिः ॥

दंसेष्टदत्तौ नस्य आ च ॥१००॥

दंसेष्टत् अत् एतौ स्तः, नस्य चाकारः । दस्यते दासः । तित्त्वात् स्वरितः ।
दासा । दासी ॥

दाशतेश्च तटतौ ॥१०१॥

दाशन्ति तस्मै जना दाशः । दाशा । दाशी ॥

॥ सान्ताः ॥

गुहेः कन् ॥१०२॥

गूहति गुहः—सेनानीः । गुहा—अग्निः ॥

सिचेर्नुम् हौ च कन् ॥१०३॥

सिञ्चति सिंहः ॥

वहेः विवबनसो डश्च ॥१०४॥

अनो वहतीति अनड्वान् ॥

॥ हान्ताः ॥

[॥ इति नवमः पादः ॥]

— — —

॥ अथ दशमः पादः ॥

स्थाचतिमृजेरालज्वालजालीयचः ॥१॥

एते क्रमात् स्युः । तिष्ठत्यन्नानं स्थालः । चत्यते चत्वालः । माष्टि मार्ज-
लीयः ॥

बहुलात् चषालः ॥

सृयुवचिभ्योऽन्युजागूजवनुचः ॥२॥

क्रमात् । धावति सरण्युः—मेघः, वायुः । यूयते यवागूः—पेया । ववित वचवनुः
—वाग्मी ॥

शकरुनोन्तोन्त्युनयः ॥३॥

एते । शक्नोति नभो गन्तुं शकुनः, शकुन्तः, शकुन्तिः, शकुनिः ॥

इणस्तशस्तशमुनौ ॥४॥

एति एतशाः—वाय्वग्न्यर्काः । स्वरे भेदः ॥

उल्मुकद्विहोमिनः ॥५॥

साधवः । उपयति उल्मुकम्—अर्धदध्नां काष्ठम् । द्विः—साधनम्, भाण्डम् ।
जुहोति होमी—ऋत्विक् ॥

विसाविहा ॥६॥

विषि साधू । विस्यति विसा । विजहाति विहा—स्वर्गः ॥

शीडो धुग्लग्वलन्वालयः ॥७॥

शीड एते स्युः । शेस्तेऽस्मिन् जनाः शीधु—मदिरा । बहुलात् सत्वम् । साधु
कर्मणि शेते शीलम्—धर्मसमाधिः । शेवलम्, शेवालम्—जलमलम् ॥

खर्जिविजादिभ्य ऊरजूलचौ ॥८॥

खज्यादेरूरच् । विजादेरूलच् । खर्जति खर्जूरः । कर्जति कर्जूरः—वृक्षजातिः ।
कल्पते कर्पूरः—गन्धद्रव्यम् । विजते विजूलम् । हन्ति वषूलः—घातकः ॥

मृडः कीकन्कङ्कणी ॥९॥

मृडयते मृडीकम् । मृडङ्कः ॥

ऋतन्यज्जिवन्यञ्ज्यपिमद्यत्यङि गकुयुकृशिभ्यः कतिनच्यनु-
जलिजिष्ठुजिष्ठजनिस्त्रिषन्नसन्नूषानुकः ॥१०॥

एभ्यः क्रमादेते स्युः । ऋञ्ज्ययते वा अरतिनः—बाहुमध्यभागः । तनोति तन्यतुः—वायुः, सूर्यश्च । अनक्ति अज्यते वानेन अञ्जलिः—करद्वयपुटः । वनति वनोति वा वनिष्ठुः—प्रपानोपरिस्थानम् । अनक्ति अञ्जिष्ठः—गतिः, अग्निश्च । अर्पयति अर्पयते वा अर्पणिः—आर्द्रमांसम् । माद्यत्युदकं प्राप्येति मत्स्यः—मीनः । अङ्गत्यनेनेति अङ्गिषः । कौति कवते कूयते वा कवसः । यौति यूयते वा यवूषः । कुर्यत इति कृशानुः—अग्निः ॥

स्पृशेः श्वण्शुनौ पृ च ॥११॥

स्पृशति स्पृश्यते वा पाद्वम्, पशुं—गतमस्थि ॥

कुसेरूलोम्भोण्वोमेदेताः कित् ॥१२॥

कुसेरेते स्युः । कुस्यति तानि कुसूलः, कुसुम्भः, कुसुण्वः, कुसुमम्, कुसीदम्, कुसितम् ॥

जनिदाच्युसृवृमदिशमिगमिश्रञ्भ्य इत्वन्त्वन्तन्णक्विन्न्शक्स्थ-
खाकाटश्च ॥१३॥

जायते जन्यते वा जनित्वम्—लोकः । ददाति दात्वः—यज्वा । च्यवते च्योतनः—अण्डजः । धावति सृणिः—रविः । वृणोति वृशः । माद्यति मत्स्यः । शाम्यति शङ्खः । गच्छति गमकः । भरति भरटः ॥

अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते ॥१४॥

इत्वादयः । पीयते पीत्वा । प्यायते प्यात्वम् । लवनं लूनिः^१ । एवमन्ये ॥

सानसिधर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुशचषालेत्वलपत्वलधिष्ण्यशल्याः ॥१५॥

एते साधवः । सनोति सन्यते वा सानसिः—स्नेहः, हिरण्यम् । ध्रियते धारयति वा धर्णसिः—लोकपालः । पूणातीति पर्णसिः—आभरणक्रिया । ताडयते तण्डुलः—व्रीहिसारः । अङ्कयते अङ्कुशः—प्रतोदः । चषति चषालः—यज्ञभाण्डम् । एति इल्बलः । पिबन्ति तस्मिन् पल्बलः । धिषति धिष्ण्यम् । शलति शल्यम् ॥

आः समिण्णिकषिभ्याम् ॥१६॥

समेति समया । निकषणं निकषा ॥

लोष्टफलितौ ॥१७॥

निपातौ । ऋति' लोष्टः । फलयत्यनेन फलितम् ॥

अवद्यावमाधमार्दरेफाः कुत्सिते ॥१८॥

साधवः । अवद्यम् । न वमन्ति* तत्पुरुषा अवसम् । अधसम् । अवर्तेऽसौ अर्वा ।
रिफति रेफः ॥

लीङ्, रीङोर्ह्रस्वश्च पुट् तरौ श्लेषकुत्सनयोः ॥१९॥

एतयोः क्रमात् तरौ पुट् ह्रस्वश्च । लीयते लिप्तम् । रीयते रिप्रम् ॥

स्थः स्थ चावजवकौ ॥२०॥

अवजवकी स्थ इत्यादेशश्च । तिष्ठति स्थवः, स्थवकः ।

इत्यादयोऽन्येऽपि कल्प्याः । येऽत्र साधिता अप्युवतास्तेऽर्थभेदाद्वातुभेदात् स्वर-
भेदाद्वा यथायोगं ज्ञेयाः ॥

॥ मिश्राः ॥

[॥ इति दशमः पादः ॥]

एवमादिशब्दसूचिता उणादयो दशपाद्यनुसारेण व्याख्याताः ॥

१. 'ऋति' इत्यपपाठः । 'लोष्ट'शब्दस्तु 'रुष'धातोः सिद्धयति । लत्वं चात्र
निपातनाद् भविष्यति ।

२. 'वदन्ति' इत्यपपाठो मुद्रिते ।

दशपाद्युणादिवृत्तानाम् उदाहरण-सूची

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
अंसः	६			२८	अङ्गुरिः	१	४४	४४	४४
अंठः	६			७१	अङ्गुलिः	१	४४	४४	४४
अंहतिः	१	३०	३१	३१	अङ्गूषः	६			१६
अक्तम्	६	६	६	६	अजिः	१	(५११७)	६७	६७
अक्तिः	१			३५	अजिता	५	१७	१५	
अक्षः	६			२४	अजिनम्	५	१६	१४	१४
अक्षरम्	८	५५		५०	अजिरः	८	२६		
अक्षा	६	५४	५१	५१	अजिरम्	८	२६	२७	२७
अक्षि	१	११	१२	१२	अजिराः	८		२७	
अक्षुः	१	१५४		१५३	अञ्चतिः	१	२६	३०	३०
अक्षुः	१	१५४		१५३	अञ्जलिः	१०			१०
अक्षणः	५			४६	अञ्जिः	१	६७		
अक्षणम्	५	५२	४६		अञ्जिष्ठः	१०			१०
अगः	६			७३	अटविः	१	२५	२६	
अग्निः	१	१६	२०	२०	अणु	१			६२
अग्रम्	८	५१	४६	४६	अणुः	१	६२		६३
अग्रेगुः	१	१७७	१७६		,,	१	६३		
अघ्न्यः	८	१४	१४	१४	अण्डम्	५	६	८	
अघ्न्या	८			१४	अतसः	६			४३
अङ्कतिः	१	२६	३०	३०	अतिथिः	१	४३		
अङ्कुरः	८	२१	२१	२१	अत्कः	३	२१	२०	२१
अङ्कुशः	१०			१५	अत्नः	५		३६	३६
अङ्किः	१	३४	३५		अत्नम्	५	४२		
अङ्गः	६			७३	अन्निः	१	३६	३७	३७
अङ्गारः	८	६६		६४	,,	६	६८		६४
अङ्गिराः	६			६३	अत्री	१	३६		
अङ्गिषः	१०			१०	,,	६		६४	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
अत्रुः	१	१५८	१५८	१५७	अमतः	६	१७	१४	१४
अद्गः	३	६४	६१	६१	अमतिः	१	२७	२८	२८
अद्भुतम्	६	२५	२२	२२	अमत्रम्	८	६१		५६
अद्मनिः	११	४	५	५	अमसः	६			६७
अद्विः	१	३३	३४	३४	अमित्रः	८			६३
अधमम्	१०			१८	अमित्रम्	८	६६		
अध्वा	६	७५	७१	७१	अम्बरीषम्	६	१४		१२
अनड्वान्	६			१०४	अम्बु	१	१११	११२	
अनिलः	८			१०४	अम्बुः	१		११२	
अनीकम्	३	४१	४०	४१	अम्बुधरः	८	४५	४०	
अनेहाः	६			८०	अम्भः	६			६८
अन्तः	६	७	७	७	अयम्	७	४७		
अन्तुः	१	१२६	१२७	१२६	अयाः	६			७६
अन्त्रम्	८			८५	अरणिः	१		२	२
अन्दुः	१	१७६	१७५	१७३	अरण्यम्	८	६	६	६
अन्धः	६			६४	अरतिः	१	२८	२६	२६
अन्धुः	१			१११	अरत्तिः	१०			१०
अन्नः	५			४२	अररः	८	६७		६२
अन्नम्	५	४५	४२		अरुः	१	१५५	१५५	१५४
अप	७	१			अरुः	६			३८
अपः	६			६६	अरुणः	५	६२	५६	५६
अपण्ठु	१	१०६		१०६	अरुषः	६	१५		१३
अपण्ठुः	१		११०	१०६	अरुः	३	१८	१७	१८
अप्लुः	१	१२६	१२७	१२६	अर्जुनः	५	६०	५७	५७
अप्लः	६			६६	अर्जुनम्	५	६१	५८	५८
अप्सरसः	६			६४	अर्णः	६			५५
”	६			६८	अर्थः	६	३२	२६	२६
अब्जः	६			६७	अर्पणिः	१०			१०
अब्दः	६	५२	४६	४६	अर्भः	७	२८	२४	२४

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
अर्मकः	३	५१	४६	४६	अशित्रम्	८	६८		६२
अर्मः	७	३०	२६	२६	अश्मयुः	१		१२१	
अर्यमा	६	५६	५५	५५	अश्मा	६	७६	७५	७५
अर्वा	६	७२	६८	६८	अश्विः	१	६५	६५	६५
	१०			१८	अश्वु	१	१६२	१६२	१६१
अर्शयानः	५		३१		अश्वः	८			१२७
अर्शमानः	५	३४		३१	अष्टका	३	३०	२६	३०
अर्शसि	६			५४	अष्टौ	६	५६	५३	५३
अलम्	८	१२४			असवः	१	६४		६४
अलावुः	१	१७०	१६६	१६८	असिः	१	६७	६७	६७
अलीकम्	३	४३	४२	४३	असुराः	८	२५	२४	२४
अवगथः	६	३७	३४	३४	अस्थि	१	६	१०	१०
अवगथम्	६	३७	३४		अस्मद्	६	५३	५०	५०
अवटः	५			२	अस्मयुः	१	१२०		१२०
अवटम्	५	३	२		अस्तु	१	१६२		१६१
अवद्यम्	१०			१८	अहः	६	५५	५२	५२
अवद्रुः	१	१६२			अहिः	१	६५	६५	६५
अवनिः	१	१	१	१	आकषिकः	३	१३		
अवभृथः	६	३१	२८	२८	आखनिकः	३	१७	१६	१७
अवसम्	१०			१८	आखुः	१	११७	११८	११७
अवलत्तिका	३	२६	२८	२६	आख्याः	६			६०
अवसः	६			४३	आगः	६			७०
अविनः	५	१४	१२	१२	आगामी	६	६२	५८	५८
अविषः	६	५		३	आचक्षाः	६			६०
अविषी	६	५		३	आचिकीर्षणिः	१	२	३	
अवीः	१	८१	८२	८१	आजिः	१	५८	५८	५८
अव्यधिषः	६	८		६	अजिहीर्षणिः	१	२		
अवल्म्	८			१२१	आडूः	१	१६६	१६८	
अवानिः	१	१	१	१	आतिः	१	५८	५८	५८

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
आत्मा	६	८५	८१	८१	इभः	७	२६	२५	२५
आन्त्रम्	८	६१			इमिलः	८			१०६
आपः	७		१	१	इयम्	७	४७		
आपणिकः	३	१३	१६	१७	इरा	८	५१	४६	४६
आपतिः	३	१७			इरिणम्	५	१६	१७	१७
आपतिकः	३	१७	१६		इत्तलः	१०			१५
आपनिकः	३	१७		१७	इषिरः	८	२८	२६	२६
आप्वा	८	१३३		१३०	इषीका	३	३६	३८	३६
आम्रः	८	४०	३६	३६	इषुः	१	६७		६७
आयुः	१	८६		८६	इष्टका	३	३०	२६	३०
आरुः	१	१६८	१६७	१६६	इष्मः	७		३१	
आलु	१	८६		८६	इष्वः	८			१२६
आलुः	१			८६	ईर्ष्या	८	१४	१४	१४
आवसथः	६	४२	३६	३६	ईशा	६	५४	५१	५१
आशास्ता	२	१			ईशमः	७	३५		
आशु	१	८५		८५	ईश्वरः	८	१०६		१००
आशुशुक्षणिः	१	२	३	३	ईष्मः	७			३१
आष्टः	८	८५			उक्तम्	६	३५	३२	३२
आष्टम्	८			७६	उक्षा	६	५६	५५	५५
इक्षुः	१	१५३	१५४	१५३	उखा	३	५६	५६	५६
इक्षुकुट्टकः	३		५		उग्रः	८	५१	४६	४६
इक्षुघट्टकः	३	५			उग्रम्	८	५१		४६
इक्षुवाकुः	१	१५२			उचितम्	६	२४	२१	२१
इदम्	७	४७	४३	४३	उत्सः	६			२८
इष्मः	७	३५	३१	३१	उदकम्	३	११	११	११
इनः	५	३८	३५	३५	उदरथिः	१	४१	४२	४२
इन्दुः	१	६६		६६	उदरम्	८	१०२		६६
इन्द्रः	८	५१	४६	४६	उद्गाता	२	२	२	२
					उद्गीथः	६	३८	३५	३५
					उन्नेता	२	२	२	२

शब्दः	पादः	सु(१)	सु(२)	सु(३)	शब्दः	पादः	सु(१)	सु(२)	सु(३)
उपद्रष्टा	२	२	२	२	कर्मिः	१		१४	१४
उपह्वरः	८			४६	ऋक्षः	६			२६
उपह्वरम्	८	५४			ऋक्षम्	६			२५
उमः	७	३४	३०		ऋक्षरा	८	६०		५५
उमा	७			३०	ऋच्छरम्	८			६१
उरः	६			५३	ऋच्छरा	८	६६		
उरणः	५	६६	६२	६३	ऋजसानः	५	३३		३०
उरु	१	११५			ऋजीकम्	३	४०	३६	४०
उरुः	१		११६	११५	,,	३	५०	४८	४८
उलपम्	७	१२	१२	१२	ऋजीषम्	६	१३		११
उलूकः	३	४६	४५	४५	ऋजुः	१	१११	११२	१११
उल्कः	३	२०			ऋजः	८	५१	४६	४६
उल्का	३			२०	ऋज्जयानः	५		३०	
उल्काः	३		१६		ऋतुः	१	१२३	१२४	१२३
उल्मुकम्	१			५	ऋषक्	४	१०		
उल्वः	८	१३७			ऋफिडः	५	१२		
उल्वम्	८			१३४	ऋफिड्डः	५	१२		
उशनाः	६			६६	ऋभुक्षा	६	८६		८२
उशिक्	४	६	६	६	ऋभुक्षाः	६		८२	
उशीरम्	८	७८			ऋषभः	७	२३	१६	१६
उषपः	७	६	६	६	ऋषिः	१	४७	४७	४७
उषाः	६			६१	एकः	३	२१	२०	२१
उष्ट्रम्	८	८७		८१	एतः	६	७	७	७
उष्णम्	५	३८	३५	३५	एतद्	६	४७	४४	४४
उसः	८		३१	३१	एतषाः	६	४		
उसम्	८	३३			एतशाः	१०			४
उहः	८	३३	३१	३१	एषतुः	१	१३०	१३१	१३०
ऊनः	५	३८	३५	३५	एनः	६			५६
ऊरुः	१	११४	११५	११४	एरण्डः	५	१०	६	६
ऊर्णा	५	६७	६३	६४	एवम्	८			१२८

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
श्रोजः	६			५०	कण्ठः	५	७	६	६
श्रोतुः	१	१२१	१२२	१२१	कण्डम्बः	७	१५		
श्रोदनः	५	२५	२२	२२	कण्वः	८			१२७
श्रो३म्	७	३१	२७	२७	कथकः	३	६	६	६
श्रोष्ठः	६	३२	२६	२६	कदम्बः	७	१५		१५
कंसः	६			२१	"	७	१८		
कक्षम्	६			२१	कदम्बम्	७		१५	
कचपम्	७	६	६		कन्तुः	१	१११	११२	१११
कच्छः	४	६	६	६	"	१	१२४	१२५	१२४
कच्छूः	१	१६७	१६६	१६५	कन्दः	६			४६
कञ्जपः	७			६	कन्दुः	१	६८		६८
कञ्जारः	८	७२		६७	कन्या	८	१४	१४	१४
कटम्बः	७	१५	१५	१५	कपालम्	८	१२०		११७
कटिः	१	४५	४५		कपिः	१	७२	७२	७२
					कपिलः	८			१०५
कटीरम्	८	७७		७२	कपोलः	८	११०		१०७
"	८			७६	कफेलूः	१	१७६	१७५	१७३
कटुः	१	६३		६३	कमठः	५	६	५	५
कट्वः	८			१२७	कमरः	८	६७		६२
कट्वरम्	८	५४		४६	कमलम्	८	११२		१०६
कठिनम्	५	१७	१५	१५	कम्पीटः	५		३	
कठोरः	८		२६	२६	कम्पीटम्	५	४		
कठोरम्	८	३१			कम्बलः	८	११६		११६
कडत्रम्	८	६२		५७	करकः	३		४७	४७
कडभः	७	२६	२२	२२	करकम्	३	४६		
कडमः	७	४४	४०	४०	करण्डः	५	१०	६	६
कडम्बः	७			१५	करभः	७	२२	१८	१८
कडारः	८	७०		६५	करम्बः	७			१७
कडीरम्	८	८२			करम्बम्	७	१७	१७	
कणीचिः	१	३७	३८	३८	करिमा	६		७७	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
करीरः	८	७७		७२	कपिः	१	६७	६७	६७
करीषम्	६	११		६	कषीका	३	३५	३४	३५
करुणः	५	५५	५२		कसारः	८	७४		
करुणा	५			५२	काकः	३	२१	२०	२१
करेणुः	१	१३२	१३३	१३२	काणुकः	३			४४
कर्कः	३	१८	१७	१८	काणूकः	३	४४	४३	
कर्कन्धूः	१	१७६	१७५	१७३	काण्डः	५	६	८	
कर्जूरः	१०			८	काण्डम्	५			८
कर्णः	५	४५	४२	४२	कादम्बः	७	१६	१६	१६
कर्दमः	७	४४	४०	४०	कामिः	१	५२	५२	५२
कर्पूरः	१०			८	कारिः	१	५६	५६	५६
कर्म	६	७७	७३	७३	कारुः	१	८५		८५
कर्वः	८	१३४		१३१	कार्पासः	६			६६
कर्वरः	८	५२		४७	कार्षकः	३	१०	१०	१०
कर्वरी	८			४७	काषिः	१	५४	५४	५४
कर्षकः	३			१०	काषिः	१	५२	५२	५२
कर्षः	१	१६४	१६३	१६२	काष्ठम्	६	३०	२७	२७
कलत्रम्	८			५७	कासारः	८			६६
कलभः	७			२२	कासूः	१	१६८	१६७	१६६
कलमः	७			४०	किकिः	१	२५	२६	२६
कलषः	६	३			किङ्किणीका	३	३६	३५	३६
कलापकः	३	५	५	५	किशारः	१	८८		८८
कलिलम्	८			१०४	किम्	७	४८	४४	४४
कलुषः	६	१७		१५	किरणः	५		२६	२६
कल्कः	३	१८	१७	१८	किरणम्	५	२६		
कवसः	१०			१०	किरिः	१	७१	७१	७१
कवाकः	३	३४	३३	३४	किरीटः	५		३	
कविः	१	४५		४५	किरीटम्	५	४		३
कशेरुः	१	१७१	१७०	१६६	किशोरः	८	३२	३०	३०
कश्मीरः	८	७६		७३	कीनाशः	६	१		१

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
कीर्तिः	४१	४६	४६	४६	कुन्दम्	६	५२		
कुक्कुरः	५	२३	२३	२३	कुपिन्दः	६		४७	
कुक्षः	६			२८	कुप्रम्	५	५१		४६
कुक्षिः	१		११	११	कुमारः	५	७३		६८
कुटपः	७	६	६	६	कुरङ्गः	३			६०
कुटरः	१	१५६	१५६	१५५	कुररः	५	६८		६३
कुटिः	१	७१	७१	७१	कुरीरः	५			७४
कुटीरः	५	७७			कुरीरम्	५	८०		
कुटीरम्	५	७८		७२	कुरुः	४१	१०८	१०६	१०८
कुठिः	१	७२			कुलालः	५	१२०		११७
कुडः	५	६	५	५	कुल्फः	७	१३	१३	१३
कुडाकुः	१	१४६	१५०	१४६	कुविन्दः	६	५०	४७	४७
कुडिः	१		७२	७२	कुशलम्	५	११४		
कुड्मलम्	५			१२२	कुषपः	७	०६		
कुड्यम्	५	२०	२०	२०	कुषाकुः	४१	१४६	१५०	१४६
कुणपः	७		१०	१०	कुषितम्	६	२४	२१	२१
कुणपम्	७	१०	११	११	कुष्ठः	६	३०		
कुणालम्	५	१२०		११७	कुष्ठम्	६		२७	२७
कुणिः	१	२२	२२	२२	कुष्मलम्	५			१२२
कुणिन्दः	६	४६	४६	४६	कुसितम्	१०			१२
कुण्ठः	५	७	६	६	कुसीदम्	१०			१२
कुण्डम्	५	६	५	५	कुसुणः	१०			१२
कुण्डलम्	५	११२		१०६	कुसुमम्	१०			१२
कुण्डा	५			५	कुसुम्भः	१०			१२
कुत्सितम्	६		२१	२१	कुसूलः	१०			१२
कुट्टुः	१	१६२			कुचः	४			३
कुधम्	५		४६		कुचम्	४			३
कुन्दः	६		४६		कुची	४		३	
					कूपः	७	५५	५	५५
					कुकवाकुः	४१	६०		६०

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
कुच्छुम्	८	४२	३८	३८	कथिकः	३	१६	१५	१६
कुणिः	१	१४०	१४१	१४०	कान्तुम्	७	४६	४५	४५
कुणुः	१	१४०	१४१	१४०	किमिः	१	४६	४६	४६
कुत्तिका	३	२६	२८	२६	कुश्वा	६	७३	६६	६६
कुत्सः	६			२५	क्रूरः	८	४२	३८	३८
कुत्स्नम्	५	५२	४६	४६	क्रोष्टा	१	१२१	१२२	१२१
कुदरः	८	१०५		६६	क्लेदा	६	५६	५५	५५
कुन्तत्रम्	८	६५		६०	क्लेदुः	१	६४		६४
कुपणः	५		२४		क्वणालम्	८			११६
कुपाणः	५		३३		क्षत्ता	२	१	१	१
कुपीटम्	५			३	क्ष	२	३	३	३
कुविः	१	२५	२६	२६	क्षत्रम्	८	६४		८८
कुशानुः	१०			१०	क्षपा	७	७		
कुषकः	३	१०	१०	१०	क्षान्तुम्	७	४६	४५	४५
कुषिः	१	४७	४७	४७	क्षित्वा	६	७३	६६	६६
कुषिकः	३	१२		१२	क्षिपकः	३	५	५	
कुष्णः	५	४०	३७	३७	क्षिपणिः	१	६	७	७
कुसरः	८			५३	क्षिपणुः	१	१३८	१३६	१३८
कुसरम्	८	५८			क्षिपण्युः	१	१३६	१३७	१३६
केतुः	१	१२५	१२६	१२५	क्षिप्रम्	८	३३	३१	३१
केवलः	८			१११	क्षीरम्	८	८१		७५
केवलम्	८	११४			क्षुद्रः	८	३३	३१	३१
केशः	६	२			क्षुरः	८	५१	४६	४६
केशाः	६			२	क्षेमम्	७	३०	२६	२६
कोकिलः	८			१०४	क्षीमम्	७	३०	२६	२६
कोमलः	८	११६		११६	खजपम्	७	६	६	६
कोशलः	८	११२		१०६	खजाकः	३	३१	३०	३१
कोष्ठः	६			२६	खट्वा	८			१२७
कोष्ठम्	६	३२	२६		खड्गः	३	७१	६७	६७
क्रतुः	१	१२६	१३०	१२६	खण्डः	५	६	८	८

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
खदिरः	८	२६	२७	२७	गमी	६	६१	५७	५७
खनकः	३	५	५		गमेणुः	१	१३२	१३३	१३२
खनिः	१	६७	६७	६७	गम्भीरः	८	८२		
खफः	७			७	गम्भीरम्	८			७६
खरुः	१	११६	१२०	११६	गरभः	७	२३	१८	१८
खर्जूः	१	१६४	१६३	१६२	गरुत्	६	१	१	१
खर्जूरः	१०			८	गर्गः	३	६८	६५	६५
खलतः	६	१६	१६	१६	गर्तः	६	७	७	७
खलूषः	६			१६	गर्दभः	७	२२	१८	१८
खष्पम्	७		७		गर्भः	७	२८	२४	२४
खात्रम्	८	८७		८१	गर्भुत्	६	२	२	२
खिदिरः	८	२८	२६	२६	गर्वः	८	१३४		१३१
खिद्रः	८			३१	गर्वरः	८	५२	४७	
खिद्रम्	८	३३	३१		गर्वरी	८	५२		
खुरः	८	५१	४६	४६	गह्वरम्	८	५४		४६
गङ्गा	३	६४	६१	६१	गातुः	१	१२४	१२५	१२४
गङ्गन्तः	६	२२	१६		गात्रम्	८	६०		७६
गङ्गत्रः	७	१५	१५		,,	८			८४
गण्डः	५	६	८	८	गाथा	६	३२	२६	२६
गण्डयन्तः	६			१६	गान्तुम्	७	४६	४५	४५
गण्डयितुः	१	१३६			गान्त्रम्	८	८५		
गण्डिलम्	८			१०४	गारित्रम्	८	६६		६०
गण्डोलः	८	११०		१०७	गिरिः	१	७१	७१	७१
गदयितुः	१	१३६	१४०	१३६	गुडः	५	६	८	८
गन्तुः	१	१२१	१२२	१२१	गुण्ठः	५	७		
गन्धयितुः	१		१४०		गुत्सः	६			२८
गभीरः	८	८२			गुरुः	१	१०८	१०६	१०८
गभीरम्	८			७६	गुल्फः	७	१४		१४
गमकः	१०			१३	गुल्फम्	७		१४	
गमथः	६	४१	३८	३८	गुल्मः	७	३६	३२	३२

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
गुहः	६			१०२	घृणिः	१	२१	२२	२२
गुहा	६			१०२	घृतम्	६	६	६	६
गूथः	६			३७	घृष्ट्विः	१	२५	२६	२६
गूथम्	६	४०	३७		घोषयितुः	१	१३६	१४०	
गुत्सः	६			२६	चकोरः	८	३१	२६	२६
गूधुः	१	१०७	१०८	१०७	चक्रः	८			१०२
गूधः	८	४७	४२	४२	चक्रम्	८	१०८		
गृहयाय्यः	८			१	चक्रधरः	८	४५	४०	४०
गेष्णः	५		४८		चक्रुः	१	१०६	१०७	१०६
गेष्णम्	५	५१			चक्षुः	६			४०
गेष्णुः	५			४८	चङ्कुरः	८	२१	२१	२१
गोत्रम्	८	६४		८८	चणः	६			५८
गोधूमः	७	४६	४२	४२	चण्डालः	८	१२१		११८
गोपीथः	६	३७	३४	३४	चण्डिलः	८			१०४
गोमायुः	१	८५			चण्पा	७	७	७	७
गोः	२	११	११	११	चतुरः	८	२१	२१	२१
ग्रन्थिः	१	६७	६७	६७	,,	८	८३		७७
ग्रहणिः	१	८०	८१	८०	चत्वरः	८			४७
ग्रामः	७	३२	२८	२८	चत्वरम्	८	५२		
ग्रीवा	८	१३३		१३०	चत्वारः	८			७७
ग्रीष्मः	७	४१	३७	३७	चत्वालः	१०			१
ग्लानिः	१	२०	२१	२१	चन्द्रमाः	६			८५
ग्लौ	२	१३	१३		चन्दिरः	८		२६	२६
ग्लौः	२	१२	१२	१२	चन्द्रः	८	३३	३१	३१
घतनः	६	८८			चपटः	५	३		२
घरः	८	१०६		१०३	चपलः	८			११३
घर्मः	७	४०	३६	३६	चपलम्	८	११६		
घातनः	६		८४	८३	चमटः	५	३	२	२
घासिः	१	५७	५७	५७	चमरः	८	६७		६२
घृणिः	१			२२	चमसः	६			४३

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
चमूः	१	१६४	१६३	१६२	छगलम्	८			११६
चरकः	३	४६	४७	४७	छत्रम्	८	८४		७८
चरमः	७	५१	४७	४७	छत्वर	८			४६
चरण्युः	१		१२१		छत्वरम्	८	५४		
चरिः	१	६७	६७		छन्दः	६			७६
चरित्रम्	८	६७		६१	छविः	१	२५	२६	२६
चरुः	१	६१		६१	छागः	३	७१	६७	६७
चरुत्रम्	८			६२	छाया	८	१२		१२
चर्म	६	७७	७३		छित्तरः	८	५४		४६
चर्षणिः	१	३	४	४	छिदिः	१	४७	४७	४७
चषालः	१०			१	„	१	७१	७१	७१
„	१०			१५	छिदिरः	८		२६	२६
चाटु	१	८७			छिदिरिम्	८	२८		
चाटुः	१			८७	छिद्रम्	८	३३	३१	३१
चारित्रम्	८	६७		६१	जगत्	६	५	५	५
चारु	१	८७			जगती	६	५	५	
चारुः	१			८७	जवनम्	५	३१	२८	२८
चित्रम्	८	६१		८५	जघनुः	१	१०६	१०७	१०६
चित्रभानुः	१	१४२	१४३	१४२	जङ्घा	३	७२	६८	६८
चीरः	८	४८	४३		जजान	८	४५	४०	
चीरम्	८			४३	जटा	५	५	४	४
चीवरम्	८	५४		४६	जटायुः	१	८६		
चुक्रः	८	३५	३२	३२	जठरम्	८	१०३		६७
चुध्रम्	८		४६		जतु	१		१०३	१०२
चुप्पम्	७	३	३		जतुः	१	१०२		
चुप्रम	८	५१			जत्रु	१			१५७
चूणिः	१			२२	जत्रुः	१		१५८	१५८
चेटिः	१	४५	४५		जनकः	३	५	५	५
च्यौत्नः	१०			१३	जनयन्तः	६			१६
छगलः	८	११६			जनयित्तुः	१	१३६	१४०	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
जनिः	१		५७	५७	जिह्वा	८	१३३		१३०
जनित्वम्	१०			१३	जीमूतः	६	१२	११	११
जनिमा	६	८१	७७	७७	जीरः	८	४६	४१	४१
जनुः	६			३६	जीरदानुः	१	१६३		
जन्तुः	१	१२४	१२५	१२४	जीर्णः	५	४५	४२	४२
जन्म	६	७७	७३	७३	जीर्विः	१	२३	२४	२४
जन्त्युः	१	१३३	१३४	१३३	जीवथः	६	४१	३८	३८
जम्बूः	१	१७६	१७५	१७३	जीवन्तः	६	२१	१८	१८
जयन्तः	६	२२	१६		जीवन्ती	६	२१	१८	
जयन्ती	६	२२	१६		जीवानुः	१	१३१	१३२	१३१
जयाय्यः	८			१	जीविः	१	७६		
जरयाणः	५		२६		जुहुराणः	५	३७	३४	३४
जरसानः	५	३२		२६	जूणिः	१	१७	१८	१८
जरन्तः	६	२०	१७	१७	जैवात्रिकः	३	१	१	१
जरायुः	१			८६	ज्यानिः	१	१७	१८	१८
”	१			८८	ज्योतिः	६			३१
जरुथम्	६	३४	३१	३१	भर्भरीकम्	३	३८		
जर्जरीकम्	३		३७	३८	तक्रम्	८	३३	३१	३१
जर्तः	६	२८	२५	२५	तक्षकः	३	५	५	५
जसुरिः	१		८	८	तक्षा	६	५४	५१	५१
जहकः	३	६	६	६	तडाकम्	२	३४	३३	३४
जागुविः	१	२३	२४	२४	तडित्	६	४	४	४
जानिः	१	५७			तण्डुलः	१०			१५
जानुः	१	८७		८७	तण्डुलाः	८			१२३
जामाता	२	३	३	३	ततम्	६	८	८	८
जाया	८	१३		१३	ततरुः	१	१०६		
जायुः	१	८५		८५	तत्रुः	१		१०७	
जिगनुः	१	१४१	१४२	१४१	तद्	६	४६	४३	४३
जित्वा	६	७३	६६	६६	तनयः	८	१०		१०
जिन्निः	१		८०	७६	तनुः	१	६१		६१

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
तनुः	६			३८	तर्पम्	७			७
तनूः	१	१६४	१६३	१६२	तर्षम्	६			२१
तन्तः	६	७	७	७	तलुनः	५	५६	५६	५६
तन्तुः	१	१२१	१२२	१२१	तल्पम्	७	७	७	७
तन्त्रम्	८	६४		८८	तविषः	६	७		५
तन्त्रीः	१	८१	८२	८१	तविषी	६	७		५
तन्त्रा	८	३७			तसरः	८			५५
तन्दिः	१	७८	७६	७८	तसरम्	८	६०		
तन्यतुः	१०			१०	तातः	६	१०	१०	१०
तपुः	६			३८	ताम्रः	८			३६
तमतः	६	१७	१४		ताम्रम्	८	४०	३६	
तमसा	६			४३	तालु	१	८६		८६
तमालः	८	१२०		११७	ताविषः	६	७		५
तरङ्गः	३	६२	५६	५६	ताविषी	६	७		५
तरणिः	१	१	१	१	तिग्मम्	७	३७	३३	३३
तरण्डः	५	१०	६	६	तितउः	१	१६०	१६०	१५६
तरन्तः	६	२२	१६	१६	तित्तिरीकम्	३	३८		
तरन्ती	६			१६	तिथः	६	४०	३७	३७
तरयाणः	५		२६		तिन्तिडीकम्	३		३७	३८
तरसानः	५	३२		२६	तिमिः	१	४६	४६	४६
तरीः	१	८१	८२	८१	तिमिरम्	८	२८	२६	२६
तरीषः	६	११		६	तिरीटः	५		३	
तरुः	१	६१		६१	तिरीटम्	५	४		३
तरुणः	५	५५	५२	५२	तिलपीडकः	३	५	५	५
”	५	५६	५६		तीक्ष्णम्	५	५३	५०	५०
तरुत्रम्	८	६८		६२	तीव्रम्	८	५१		
तकुः	१	१००		१००	तीर्थम्	६	३५	३२	३२
तद्वः	१			१७०	तीव्रम्	८		४६	४६
तद्रूः	१	१७२	१७१		तुण्डिलः	८			१०४
तर्पः	७	७	७		तुत्थम्	६	३५	३२	३२

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
तुपः	७			३	दर्दरीकम्	३	३८	३७	३८
तुषारः	८	७४		६६	ददुरः	८	२३	२३	२३
तुषितम्	६	२४			दद्रूः	१	१७३	१७२	१७१
तुहिनम्	५	२१	१८	१८	दर्भः	७	२७	२३	२३
तूणिः	१	२०	२१	२१	दर्बः	८	१३४		१३१
तृणम्	५	६५	६१	६२	दविः	१	२२	२३	२३
तृपत्	६	६	६	६	,,	१०			५
तृपला	८	११२		१०६	दलपः	७			६
तृप्रम्	८	३३	३१	३१	दलपम्	७	६	६	
तृष्णा	५	४७	४४	४४	दल्भः	७	२७	२३	२३
तोषलः	८	११२			दल्भिः	१	१६	१७	१७
तोसलः	८			१०६	दविः	१	२५	२६	२६
त्यद्	६	४६	४३	४३	दश	६	५७	५४	
त्रपुः	१	६४		६१	दस्मः	७	३५	३१	३१
त्वक्	४	२	२	२	दस्युः	१	१३३	१३४	१३३
त्वष्टा	२	३	३	३	दस्त्रः	८	३३	३१	३१
त्सरुः	१	६१		६१	दहः	८	३३	३१	३१
दक्षाय्यः	८	१	१	१	दाकः	३	१८	१७	१८
दक्षिणः	५	१८	१६	१६	दात्रम्	८	६५		८६
दण्डः	५	८	७	७	दात्वः	१०			१३
दधिषाय्यः	८		२		दानुः	१	१४२	१४३	१४२
दन्तः	६	७	७	७	दारुः	१	८७		८७
दध्रः	८	३३	३१		दारुणः	५	५५	५२	
दमुनाः	६			६२	दारुणम्	५			५२
दम्भ्रः	८			३१	दाशः	६			१०१
दरकः	३	४६	४७	४७	दाशा	६			१०१
दरत्	६	४५	४२	४२	दाशी	६			१०१
दरतः	६	१७	१४	१४	दासः	६			१००
दराय्यः	८			१	दासा	६			१००
दरीमा	६	८०			दासी	६			१००

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
दिधिषाय्यः	८	२			देवरः	८	६७		६२
दिधिषाय्यम्	८			१	देवलः	८	११४		१११
दिधिषूः	१	१७६	१७५	१७३	देवा	२	७	७	७
दिविः	१			२६	देष्णः	५	५१	४८	
दीदिविः	१	२४	२५	२५	देष्णुः	५			४८
दीनः	५	३८	३५	३५	दोः	६			४२
दीर्घः	३	७३	६६	६६	द्युवा	६	५४	५१	५१
दीविः	१	२५	२६		द्यौः	८	४५	४०	४०
दुषीका	३	३५			द्यौत्रम्	८	८६		८०
दुष्टु	१	१०६		१०६	द्रविणम्	५	१८	१६	१६
दुष्टुः	१		११०	१०६	द्रुमलम्	८	११८		११५
दुहिता	२	३	३	३	द्रुहिणम्	५	२०		
द्वतः	६	१०	१०	१०	द्रोणः	५	४५	४२	४२
द्वरम्	८	४१	३७	३७	द्रोणिः	१			२१
द्वषयित्तुः	१			१३६	द्वौ	१	६८	६८	६८
द्वषीका	३		३४	३५	धनुः	१	६१		
द्वृतिः	१	७५	७६	७५	,,	६			३८
द्वृदरम्	८	१०५		६६	धनूः	१	१६४	१६३	१६२
द्वृन्भूः	१		१७५		धन्वा	६	५४	५१	५१
द्वृप्रः	८		३१	३१	धमकः	३	७	७	७
द्वृप्रम्	८	३३			धमनिः	१		२	२
द्वृप्रा	८		३१		धरणिः	१		२	२
द्वृम्भूः	१	१७६		१७३	धरण्डः	५	१०	६	
द्वृशानः	५	३६		३३	धरीमा	६	८०	७६	७६
द्वृशानाः	५		३३		धरुणः	५	६३		६०
द्वृशीका	३	४१		४१	धर्णसिः	१०			१५
द्वृषत्	६	४८	४५	४५	धर्त्रम्	८	६४		८८
द्वृषीका	३	४१	४०		धर्मः	७	३०	२६	२६
देवटः	५	३	२	२	धाकः	३	१८	१७	१८
देवनः	५	२६	२३		धाणकम्	३			२७

शब्दः	पादः	स्र(१)	स्र(२)	स्र(३)	शब्दः	पादः	स्र(१)	स्र(२)	स्र(३)
घातुः	१	१२१	१२२	१२१	घ्वाजिः	१	५२	५२	५२
धानकः	३		२६		नक्षत्रम्	८	६१		५६
धानका	३	२७			नखः	३	५५	५२	५२
धानकी	३		२६		नगः	३	६६	६६	६६
धानाः	५	४२	३६	३६	नदनुः	१	१३८	१३६	१३८
धान्यम्	८	१६	१६	१६	नदन्तः	६		१८	
घासः	६			७८	नदन्ती	६		१८	
धिषणा	५	३०	२७	२७	ननान्दा	२	६	६	६
धिष्ण्यम्	१०			१५	नन्दयन्तः	६	२१	१६	१८
धीना	५	४६			"	६	२२		१६
धीरः	८	४७	४२	४२	नन्दयन्ती	६	२१		
धीवरः	८	५४		४६	नन्दयित्तुः	१	१३६	१४०	
धीवा	६	७४	७०	७०	नंशुकः	३			३
धुवनः	५	२८	२५		नंशुकाः	३	३	३	
धुवनम्	५			२५	नप्ता	२	३	३	३
धुवकः	३	५	५		नभः	६			६६
धूकः	३	२४	२३	२४	नभसः	६			४३
धूमः	७	३५	३१	३१	नभाकः	३		३३	३४
धूर्णिः	१	२१	२२		नभाकम्	३	३४		
धूर्तः	६	७	७	७	नमतः	६	१७	१४	१४
धूसरः	८			५३	नमन्ति	८	४५	४०	
धूसरम्	८	५८			नव	६	५७	५४	५४
धृत्वरी	६	७३	६६		नहुषः	६	१५		१३
धृत्वा	६	७३	६६	६६	ना	२	८	८	८
धृषुः	१	१०७			नाकुः	१	१०२		१०२
धृष्णुः	१			१०७	नागः	३	७०		
धेनुः	१	१४४	१४५	१४४	नात्रम्	८			७६
धेना	५		४३	४३	नान्त्रम्	८	८५		
ध्रुवकः	३	५	५		नापितः	६	११		
ध्वनिः	१		६७	६७	नाभिः	१	५३	५३	५३

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
नाम	६	८३	७६	७६	नेमिः	१	१२	१३	१३
निकषा	१०			१६	नेष्टा	२	३	३	३
निघृब्धः	८			१२६	नोषाः	६			८३
नितम्बः	७	१६			नी	२	१३	१३	
निद्रा	८	३४			नीः	२	१२	१२	१२
निधनम्	५	२६	२६	२६	न्यङ्कुः	१	१०१		१०१
निम्बः	७	२०			पक्त्रम्	८	६४		८८
निर्ऋथः	६	३६		३३	पक्षः	६			२६
निर्ऋथम्	६		३३		,,	६			७७
निशिलः	३	५७			पक्ष्मः	७		२६	
निशीथः	६	३७	३४	३४	पक्षतः	६	१७	१४	१४
निषङ्गथिः	१	४०		४१	पक्षेणुः	१	१३२		१३२
निषञ्जथिः	१		४१		पक्षेलिमः	७	४२	३८	
निषद्वरः	८	५३		४८	पक्षेलिमम्	७			३८
निषद्वरी	८	५३			पक्षेलिमाः	७	४२	३८	
निहाकः	३	२२	२१		पञ्च	६	५८		
निहाका	३	२२	२१		पञ्चालः	८	१२०		११७
नीका	३	२४	२३	२३	पटलम्	८	११४		१११
नीपम्	७	२			पटाकः	३			३३
नीरम्	८	३३	३१	३१	पटाका	३	३३	३२	
नीवरः	८			४६	पटीरः	८			७२
नीविः	१	६३	६३	६३	पटुः	१			१०२
नीलङ्गुः	१	११६	१२०	११६	पटोलः	८	११०		१०७
नीहाकः	३			२२	पट्वः	८			१२६
नीहाका	३			२२	पतङ्गः	३	६१	५८	५८
नृत्तः	१	१७४	१७३	१७२	पतत्रम्	८	६१		५६
नेपः	७			२	पतत्रिः	६			६५
नेपम्	७		२		पतत्री	६	६६	६५	
नेमः	७		२६	२६	पतसः	६			४३
नेमम्	७	३०			पताका	३	३३	३२	३३

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
पत्तिः	१	२६	२७	२७	परिवत्सरः	८	५७		५२
पत्तनम्	५	६६			परिव्राट्	६	१०		८
”	६	६०	५६	५६	परुः	६			३८
पत्तिः	१			७४	परुषः	७	१७		१५
पत्रम्	८	८४		७८	पर्जन्यः	८	७	७	७
पत्सरः	८			५४	पर्णम्	५		३६	३६
पत्सलः	८	५६		५४	पर्णमुक्	८	४५	४०	
पदाजिः	१	५६	५६	५६	पर्णरुट्	८		४०	
पदातिः	१	५६	५६	५६	पर्णशुट्	८	४५	४०	
पदिः	१	४५	४५		पर्णसिः	१०			१५
पद्मम्	७	३०	२६	२६	पर्परीकः	३		३६	३७
पद्मः	८	३३	३१	३१	पर्परीका	३			३७
पद्वरी	६	७२	६८	६८	पर्वतः	६	१७	१४	१४
पद्वा	६	७२	६८	६८	पर्वा	६	७२	६८	६८
पनसः	६			४३	पशु	१०			११
पन्थाः	६	६७	६३	६३	पललम्	८	११६		११६
पन्नः	५		४२	४२	पलालम्	८	१२०		११७
पन्नम्	५	४५			पलितम्	६	२७	२४	२४
पपीः	१	८२	८३	८३	पल्वलः	१०			१५
पपुः	१			१०६	पवाका	३	३२		३१
पपुरुः	१	१०६			पवीरम्	८	७७		७२
पप्रुः	१		१०७		पविः	१	४५	४५	४५
पम्पा	७	७	७	७	”	१	६६	६६	६६
पयः	६			४८	पशुः	१	१११	११२	१११
पयोधाः	६			८७	पांशुः	१			१११
परमेष्ठी	६	६५	६१	६१	पांशुः	१	१११	११२	
परशुः	१	११७	११८	११७	पाकः	३	२१	३०	२१
परिः	१			४५	”	३	५१	४६	४६
परिचक्षुः	६			४१	पाकुकिः	३	३	३	३
परिजमा	६	५६	५५	५५	पाजः	६			६१

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
पाटला	८	११६		११६	पीयुः	१	११६	१२०	११६
पाणिः	१	६०	६०	६०	पीयूषम्	६			१६
पातालम्	८	१२१		११८	पीवरः	८	५४		४६
पातिः	१	७६	७७	७६	पीवरी	६	७४	७०	
पातुः	१	१२४	१२३	१२२	पीवा	६	७४	७०	७०
॥	१		१२५	१२४	पुच्छः	४			६
पात्रम्	८	६५		८६	पुण्यकृत्	८	४५	४०	४०
पाथः	६			६२	पुण्यम्	८	१६	१६	१६
॥	६			६३	पुत्रः	८	६२		८६
पाथिः	६			३५	पुमान्	६			४७
पाद्मः	१	१६८	१६७	१६६	पुरणः	५		२६	२६
पापम्	७	२	२	२	पुरिः	१	७१	७१	७१
पाप्मा	६		७६	७६	पुरीषम्	६	१२		१०
पायुः	१	८५		८५	पुरुः	१	१०७	१०८	१०७
पारक्	४	७	७	७	पुरुषः	६	१६		१४
पार्ष्णिः	१	२१	२२	२२	पुरुषवाः	६			८६
पिचिरम्	८	२६			पुरोधाः	६			८८
पिठिरम्	८		२७	२७	पुलिन्दः	६	४६	४६	४६
पिण्डिलः	८			१०४	पुष्करम्	८	७६		७१
पिण्याकः	३	३४	३३		पुष्कलम्	८	१२३		७१
पिता	२	३	३	३	॥	८			१२०
पिताकः	३		३३	३४	पूगः	३	७१	६७	६७
पिताकम्	३	३४			पूतना	५	६८		
पियालम्	८	१२२		११६	पूरणः	५	२६		
पिशिः	१			४६	पूणम्	५	४२		
पिशुनः	५	५६	५३	५३	पूषा	६	५६	५५	५५
पिषाकः	३			३४	पूतना	५	६८		
पीतुः	१	१२२			पूथक्	४	१०		
पीत्वा	१०			१४	पृथिवी	८			१२६
पीथः	६	३५	३२	३२	पृथु	१	११२	११३	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
पृथुः	१	११२	११३	११२	प्राकषिकः	३		१२	१३
पृथुकः	३	५१	४६	४६	प्राणथः	६	४१	३८	३८
पृदाकुः	१	१५१	१५२	१५१	प्राणन्तः	६	२१	१८	१८
पृश्निः	१	२१	२२	२२	प्राणन्ती	६	२१	१८	
पृषत्	६	५	५	५	प्रापणिकः	३		१२	१३
पृषतः	६	१८	१५	१५	प्रुष्वः	८			१२७
पृषती	६	५	५		प्रैर्त्वा	६	७६	७२	७२
पृष्ठम्	६	४०	३७	३७	प्रोथः	६	४०	३७	३७
पेरुः	१	१५७	१५७	१५६	प्लक्षः	६			२२
पेशिः	१	४६	४६		प्लीहा	६	५६	५५	५५
पोतः	६	७	७	७	प्लुक्षिः	१	१०	११	११
पोता	२	३	३	३	फर्फरीकः	३			३८
पोत्रम्	८	६५		८६	फर्फरीकम्	३	३८		
पोषयित्तुः	१	१३६	१४०	१३६	फर्फरीका	३		३७	
प्यात्वम्	१०			१४	फलितम्	१०			१७
प्रख्याः	६			६०	फलूषा	६			१६
प्रतिदिवा	६	५४	५१	५१	फलुगु	१			१०२
प्रतिहन्ता	२	२	२	२	फलुगुः	१	१०२		
प्रतिहर्ता	२	२	२	२	फलुगुनः	५	५८	५४	५५
प्रप्तिः	१	७४	७४		फेनः	५	३६	३६	३६
प्रथमः	७	३३	२६	२६	बटुः	१			६३
”	७	५०	४६	४६	बधिरः	८	२८	२६	२६
प्रशास्ता	२	१	१	१	बन्धुः	१	६४		६४
प्रसत्त्वा	६			७२	बन्ध्या	८	१४		
प्रसद्वा	६	७६	७२		बभ्रुः	१	१०६	१०७	१०६
प्रस्तोता	२	२	२	२	बहिः	६			३०
प्रस्थायी	६	६४	६०	६०	बलाका	३		३१	
प्रहासः	६			७८	बहु	१	११३	११४	
प्रहिः	१	६२	६२	६२	बहुः	१		११४	११३
प्रह्वः	८			१२६	बलिः	१	४५	४५	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
बाष्पम्	७	७	७	७	भवनिः	१		६	६
बाहुः	१	१११	११२	१११	भवन्तः	६	२२	१६	१६
विडङ्गः	३			६०	भवन्ती	६		१६	
बुधानः	५			३३	भविः	१	६६	६६	६६
बुधानाः	५	३६	३३		भविलम्	८			१०४
बुध्नः	५	४१	३८	३८	भसत्	६	४५	४२	४२
बृहत्	६	५	५	५	भस्त्रम्	८	८६		
बृहती	६	५	५	५	भस्त्रा	८			८३
बृहद्यशाः	६			८४	भस्म	६	७७	७३	७३
ब्रध्नः	५	४१	३८	३८	भातुः	१	१२४		१२४
ब्रह्म	६	७८	७४		भातुः	१	१४२	१४३	१४२
ब्रह्मा	६			७४	भामः	७	३०	२६	२६
भडिलः	८			१०४	भावित्रम्	८	६६		६०
भण्डिलः	८			१०४	भावी	६	६३	५६	५६
भदाकः	३	३४		३४	भासन्तः	६	२२	१६	१६
भद्रम्	८	५१	४६	४६	भित्तिका	३	२६	२८	२६
भद्राकः	३		३३		भिदिः	१	४७	४७	४७
भयानकः	३	२६	२५	२६	„	१	७१	७१	७१
भरटः	५	३	२	२	भिदिरः	८	२८	२६	
„	१०			१३	भिदिरम्	८			२६
भरण्डः	५	१०	६		भिदुः	१	१०७	१०८	१०७
भरण्डम्	५			६	भिदेलिमः	७	३६	३६	३६
भरतः	६	१७	१४	१४	भिदेलिमम्	७	४३	३६	
भरथः	६	४३	४०	४०	भिद्रः	८	३३		
भरिः	१	६६	६६		भिद्रम्	८			३१
भरीमा	६	८०	७६	७६	भिद्रा	८		३१	
भरुः	१	६१		६१	भीमः	७	३६	३५	३५
भर्गः	६			७३	भीरुकः	३	४	४	४
भर्जनः	५	२६			भीष्मः	७	३६	३५	३५
भल्लूकः	३	४६	४५	४५	भुजिः	१	७०	७०	७०

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
भुजिष्यः	८			१५	मङ्किः	१	३४	३५	३५
भुजिष्यम्	८		१५		मङ्गलम्	८			१२५
भुजिष्या	८	१५	१५		मञ्जनम्	५	२६	२३	२३
भुज्युः	१	१३४	१३५	१३४	मञ्जा	६	५६	५५	५५
भुरण्युः	१	१२०	१२१	१२०	मञ्जुः	१	६१		
भुरिक्	४	११	१०	१०	मञ्जूषा	६			१८
भुवः	६			७४	मठरः	८	१०४		६८
भुवण्युः	१		१३८	१३७	मण्डः	५	८	७	७
भुवनम्	५	२८	२५	२५	मण्डन्तः	६	२२	१६	
भुवन्युः	१	१३७			मण्डयन्तः	६			१६
भुविः	१	८			मण्डयित्तुः	१	१३६	१४०	
भूकः	३	१६	१८	१६	मण्डलम्	८	११२		१०६
भूणिः	१	२१	२२	२२	मण्डूकः	३	४७	४६	४६
भूमिः	१	१५	१६	१६	मत्सरः	८	५८		५३
भूरिः	१	३३	३४	३४	मत्स्यः	१०			१०
भृगुः	१	११२	११३	११२	„	१०			१३
भृङ्गः	३	६५	६२	६२	मथुरा	८	२१	२१	२१
भृङ्गारः	८	७१		६६	मदयित्तुः	१	१३६	१४०	१३६
भृञ्जनः	५		२५		मदसानः	५			३०
भृञ्जनम्	५	२८		२५	मदारः	८	६६		६४
भूमिः	१	४८	४८	४८	मदिरा	८	२८	२६	२६
भेकः	३	२१	२०	२१	मद्गुः	१			६१
भेरः	८	५१	४६	४६	मद्रः	८	३३	३१	३१
भेलः	८	५१	४६	४६	मद्वरी	६	७२	६८	६८
भ्रमरः	८	६७		६२	मद्वा	६	७२	६८	६८
भ्राता	२	३	३	३	मधु	१	१०२		१०२
भ्राष्ट्रम्	८	८५		७६	मधुः	६			३७
भृः	१	१७७	१७६	१७४	मनाका	३	३२	३१	३२
मखः	३	५६	५३	५३	मनुः	१	६४		६४
मद्यवा	६	५६	५५	५५	मन्तुः	१	१२४	१२५	१२४

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
मन्त्रः	८	६४			मस्तु	१	१२१	१२२	
मन्थाः	६	६६	६२	६२	मस्तुः	१			१२१
मन्दः	६	५२	४६	४६	महत्	६	५	५	
मन्दनम्	५	२६	२६	२६	महती	६		५	५
मन्दयानः	५		३०		महातपः	६			८४
मन्दसानः	५	३३			महिणम्	५		१६	
मन्दारः	८	६६		६४	महिला	८			१०४
मन्दिरम्	८	२८	२६	२६	महिषः	६	५		३
मन्दुरा	८	२१	२१	२१	महिषी	६	५		३
मन्द्रः	८	३३	३१	३१	महान्	६			५
मन्युः	१	१३३	१३४	१३३	महिनम्	५	२२	१६	१६
ममायालः	८			१२४	मांसम्	६			२३
मयुः	१	६१		६१	मातरिश्वा	६	५६	५५	५५
मयूखः	३	६०	५७	५७	माता	२	३	३	३
मयूरः	८	३०	२८	२८	मात्रा	८	८६		८३
मरतः	६	१७			माया	८	१२		१२
मरीचिः	१	३७	३८	३८	मायुः	१	८५		८५
मरुः	१	६१		६१	मार्जारः	८	७२		६७
मरुत्	६	१	१	१	मार्जालीयः	१०			१
मरुतः	६	१	१		माला	८	५१	४६	४६
मरुकः	३	४४	४३	४४	मासः	६			२७
मर्कः	३	२१	२०	२१	माहिनम्	५	२२		१६
मर्कटः	५	३	२	२	मितद्रुः	१	११८	११६	११८
मर्जुः	१	१६५	१६४	१६३	मित्रम्	८	६१		८५
मर्तः	६	७	७	७	मिथिला	८			१०६
मलः	८	११५		११२	मिहिरः	८	२८	२६	२६
मलयः	८	१०		१०	मीनः	५	३६	३६	३६
मवाका	३	३२	३१		मीरः	८		४३	
मसुरः	८	२६			मीरम्	८			४३
मसुरः	८	१००		६४	मीरा	८	४८		

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
मीवरः	८			४६	मृदरः	८			६६
मीवा	८	१३३		१३०	मृदु	१	११२		
मुकुरः	८	२३	२३	२३	मृदुः	१		११३	११२
मुखम्	३	५२	५०	५०	मेरुः	१	१५७	१५७	१५६
मुचिरः	८	२८	२६	२६	मोक्षः	६			२१
मुण्डिलः	८			१०४	म्लानिः	१	२०		
मुदिरः	८	२८	२६	२६	यक्षम्	७	३०		
मुद्गः	३	६८	६५	६५	यक्षमा	७		२६	२६
मुद्गरः	८	२४			यजतः	६	१७	१४	१४
मुद्रा	८	३३	३१	३१	यजत्रम्	८	६१		५६
मुनिः	१	५०	५०	५०	यजुः	६			३८
मुष्कः	३	१६	१८	१६	यजेणुः	१	१३२	१३३	१३२
मुत्तलम्	८	११८		११५	यज्युः	१	१३३	१३४	२३३
मुहिरः	८	२८	२६	२६	यद्	६	४६	४३	४३
मुहूर्तः	६	१३			यन्त्रम्	८	६४		८८
मूतः	६	८	८	८	यमुना	५	६४	६०	६१
मूत्रम्	८	८८		८२	ययोः	१	८२	८३	८३
मूर्खः	३	५४	५१	५१	ययुः	१	१०५	१०६	१०५
मूर्धा	६	५६	५५	५५	यवनः	५	२३	२०	२०
मूलम्	८	१२४		१२१	यवसम्	६			४६
मूषा	६			१७	यवागूः	१	१६४		१६२
मूषिकः	३	१४	१३	१४	”	१०			२
मृगयुः	१	१२०	१२१	१२०	यवूषः	१०			१०
मृडकः	३	४८			यशः	६			४६
मृडङ्कः	१०			६	यज्ञा	८			१३०
मृडीकः	३	४८			यातरः	२			५
मृडीकम्	१०			६	याता	२	५	५	
मृणालम्	८	१२०		११७	यातुः	१	१२४	१२५	१२४
मृत्युः	१	१३४	१३५	१३४	यात्रा	८	८६		८३
मृदङ्गः	३			६०	यामः	७	३०	२६	२६

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
युग्मम्	७	३७	३३	३३	रमण्यम्	८		८	
युजानः	५	३६			रमतिः	१	३१	३२	३२
युधानः	५	३६		३३	रवथः	६	४१	३८	३८
युधानाः	५		३३		रवणः	५	२३	२०	२०
युष्मः	७	३५	३१	३१	रविः	१	४५	४५	२६
युवा	६	५४	५१	५१	,,	१	६६	६६	
युष्मद्	६	५३	५०	५०	रक्षाना	५	२४	२१	२१
यूकः	३	२४	२३		रक्षिः	१	१४	१५	१५
यूथः	६		३७	३७	रस्नः	५			४४
यूथम्	६	४०			रस्नम्	५	४७	४४	
यूपः	७	५	५	५	रहः	६			७२
यूषम्	६			१७	राः	२	१०	१०	१०
योगः	६			७३	राकः	३	१८	१७	१८
योनिः	१	२०	२१	२१	राजन्यः	८	५	५	५
योषा	६			२१	राजा	६	५४	५१	५१
योषित्	६	३	३	३	राजिः	१	५२	५२	५२
रजः	६			७४	रात्रिः	१	३५	३६	३६
रजकः	३	५	५		राशिः	१	६०	६०	६०
रजतः	६			१५	राष्ट्रम्	८	८४		७८
रजतम्	६	१८	१५	१५	रासभः	७	२५	२१	२१
रजनः	५		२४		रास्ना	५	५०	४७	४७
रजनम्	५	२७		२४	राहुः	१	८७		८७
रजनी	५		२४		रिवथम्	६	३५	३२	३२
रज्जुः	१			६६	रिपुः	१	११०	१११	११०
रण्डा	५	८	७	७	रिप्रम	१०			१६
रतूः	१	१७५	१७४		रिष्वम्	८			१२६
रत्नम्	५	४६	४६	४६	रुक्मम्	७	३७	३३	३३
रथः	६	३०	२७	२७	रुचकः	३	६	६	६
रभसः	६			४३	रुचिः	१	४७	४७	
रमण्यः	८	८		८	रुचिरम्	८	२८	२६	२६

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
रुचिष्यम्	८	१५	१५	१५	लवङ्गः	३			५६
रुदथः	६	४४	४१	४१	लवाणकः	३			२७
रुद्रः	८	४४	३६	३६	लवाणकम्	३	२७	२६	
रुधिरम्	८	२८	२६	२६	लशभः	७			२०
रुम्भः	८	३५	३२	३२	लगुनः	५	५७		
रुरुः	१	१५६	१५६	१५८	लगुनम्	५		५५	५४
रुक्ता	६	७३	६६	६६	लिगुः	१	११६	१२०	११६
रूपम्	७	७	७	७	लिप्तम्	१०			१६
रेकः	६			५७	लिष्वः	८			१२६
रेणुः	१	१४७	१४८	१४७	लुशभः	७	२४	२०	
रेतः	६			६०	लुवा	६	५४	५१	५१
रेफः	१०			१८	लूनिः	१०			१४
रोचनः	५	२६			लोटः	६	७		७
रोचनम्	५			२३	लोटम्	६		७	
रोम	६	८३	७६		लोत्रम्	८	६५		८६
रोहन्तः	६	२१	१८	१८	लोम	६	८३	७६	७६
रोहन्ती	६	२१	१८	१८	लोमानि	६	८७	८३	
रोहिः	१	४६	४६	४६	लोष्टः	१०			१७
रोहित्	६	३	३	३	लोहितः	६	१५	१३	१३
रोहितः	६	१५	१३	१३	वक्त्रम्	८	६४		८८
रोहिषः	६	६			वक्रम्	८	३३	३१	३१
रोहिषम्	६			४	वक्षः	६			७७
रोहिणी	६	६		४	,,	६			७८
लक्षणम्	५	४३	४०	४०	वक्षुः	१			१५३
लक्ष्मीः	१	८३	८४	८२	वगुः	१	१४३	१४४	१४३
लघट्	५	१	१	१	वङ्क्तिः	१	३४	३५	३५
लघु	१	११३			वचवनुः	१०			२
लघुः	१		११४	११३	वंचुकाः	३	३		
लट्वः	८			१२७	वज्रधरः	८	४५	४०	
लभसः	६			४३	वज्रम्	८	५१	४६	४६

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
वटिः	१	४५	४५		वरत्रम्	८	६३		
वठरः	८	१०४		६८	वरत्रा	८			५८
वणिक्	४	८	८	८	वरयाणः	५		२६	
वण्डः	५	८	७	७	वरसानः	५	३२		२६
वत्सः	६			२१	वरिः	१			६७
वत्सरः	८	५६		५१	वरुणः	५	५५	५२	
वदान्यः	८	६	६	६	वरुणा	५			५२
वधकः	३	८	८	८	वरुत्रम्	८	६८		
वधत्रम्	८	६१		५६	वरुथम्	६	३४	३१	३१
वधनम्	३		६		वरेण्यः	८	३	३	३
वधिता	३		६		वरेण्युः	१			१२०
वधूः	१	१६६	१६५	१६४	वर्गः	३	६४	६१	६१
वधूलः	१०			८	वर्णः	५	४५	४२	४२
वध्यः	३		६		„	८	५१	४६	४६
वनिष्ठः	१०			१०	वणुः	१	१४७	१४८	१४७
वन्दथः	६	४१	३८	३८	वर्तनिः	१	५	६	६
वन्दिरः	८	२८			वतिः	१	४६	४६	४६
वन्द्रः	८	३३	३१	३१	„	१	६६	६६	६६
वन्ध्या	८		१४	१४	वत्तिका	३	२८	२७	२८
वपुः	६			३८	वर्धन्तु	८	४५	४०	४०
वप्रः	८			४५	वर्धयानः	५		३०	
वप्रम्	८	५०	४५		वर्धम्	८	५०	४५	४५
वयटः	५	३	२		वर्धः	६			५६
वयुनः	५	६४	६०	६१	वर्म	६	७७	७३	
वयुनानि	५	६४	६०		वर्वरः	८	५२		४७
वयोधाः	६			८६	वर्वरी	८	५२		
वरणः	५			२०	वर्वरीकः	३			३७
वरणम्	५	२३	२०		वर्वरीका	३	३७	३६	
वरण्डः	५	१०	६	६	वर्विः	१	२२	२३	२३
वरण्युः	१	१२०			वर्षम्	६			२१

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
वलयम्	८	१०		१०	वादिः	१	५२	५२	५२
वलाका	३	३२		३२	वादित्रम्	८	६६		६०
वलिः	१	५१	५१	५१	वापिः	१	५२	५२	५२
वलूकः	३			४४	वामः	७			२६
वलूकम्	३	४५	४४		वायसः	६			४५
वल्कः	३	२०	१६		वायुः	१	८५		८५
वल्कम्	३			२०	वारि	१	५२	५२	
वल्गु	१	१०३			वारिः	१			५२
वल्गुः	१		१०४	१०३	वासरः	८	६७		६२
वल्लभः	७	२५	२१	२१	वाशिः	१	५२	५२	५२
वसतिः	१	२८	२६	२६	वाशुरः	८	२१	२१	२१
वसन्तः	६	२२	१६	१६	वाश्रः	८	३३	३१	
वसिः	१		६७	६७	वासः	६			७५
वसु	१	६४			वासरः	८			६२
वसुः	१	६४		६४	वासिः	१	५२	५२	५२
वसुरोचिः	६			३२	वास्तु	१	१२८	१२६	१२८
वसुशर्मा	६	८४	८०	८०	वास्तः	८			३१
वस्तिः	१	७३	७३	७३	विः	१	६१	६१	६१
वस्तु	१	१२७	१२८	१२७	विकसः	८			३३
वस्त्रम्	८	८४		७८	विकुसः	८		३३	
वस्त्रधावकः	३	५	५		विकुसम्	८	३६	३३	
वस्नम्	५	४२	३६	३६	विजूलम्	१०			८
वहतिः	१	२८	२६	२६	विटपः	७	१२		१२
वहतुः	१	१३०	१३१	१३०	विटपम्	७		१२	
वहन्तः	६	२२	१६	१६	विडङ्गः	३	६३	६०	
वहसः	६			४६	विडालः	८	१२०		११७
वह्निः	१	२०	२१	२१	वितस्तिः	१		७५	७३
वातः	६	७	७	७	विदथः	६	४४	४१	४१
वातप्रमीः	१	८४	८५	८४	विद्रुः	१	१६२		
वातिः	१	७७	७८	७७	विधर्म	६		७६	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
विधर्मा	६	८३		७६	वृजिनम्	५	१५	१३	१३
विधुः	१	१०७	१०८	१०७	वृत्रः	८	३३		३१
विधुरः	८	२२	२२	२२	वृत्रम्	८		३१	
विपिनम्	५	२१	१८	१८	वृत्रवधः	३		६	
विप्रः	८	५१	४६	४६	वृत्रवधकः	३	६		
विम्बम्	८	१३७			वृधसानः	५	३३		३०
विलालः	८	१२०		११७	वृन्दः	६	५२		
विशालम्	८	१२०		११७	वृन्दम्	६		४६	४६
विशिपम्	७	१२	१२	१२	वृशः	१०			१३
विश्वप्सा	६	५६	५५		वृश्चिकः	३	१२		१२
विश्वभानुः	१	१४२	१४३	१४२	वृषतः	६			१५
विश्वभुजः	६			६५	वृषभः	७	२३	१६	१६
विश्वम्	८			१२७	वृषयः	८			११
विश्ववेदाः	६			६५	वृषलः	८	११४		१११
विश्वष्ट्या	६			५५	वृषा	६	५४	५१	५१
विषम्	६			२०	वृष्णिः	१	१८	१६	१६
विषयः	८	११			व्रेणिः	१	१७	१८	१८
विष्टपम्	७	१२	१२	१२	व्रेणुः	१	१४७	१४८	१४७
विष्णुः	१	१४८	१४६	१४८	व्रेतनम्	६	६०	५६	५६
विसा	१०			६	व्रेतना	५	६६		
विहा	१०			६	व्रेतसः	६			४४
वीकः	३	२४	२३	२४	व्रेत्रम्	८	६४		८८
वीचिः	१	३८	३६	३६	व्रेदिः	१	४६	४६	४६
वीणा	५	५०	४७	४७	व्रेधाः	६			८२
वीध्रः	८			४४	व्रेनः	५	४२	३६	३६
वीध्रम्	८	४६	४४		व्रेमा	६	८२	७८	७८
वीरः	८	३३	३१	३१	व्रेशन्तः	६	२०	१७	१७
वुप्रम्	८			४६	व्रेष्पः	७			२
वृकः	३	१६	१८	१६	व्रेष्पम्	७	२	२	
वृक्षः	६			२५	व्रेहत्	६	६	६	६
वृजिनम्	५	२६	२६	२६					

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
वैष्टः	८			७६	शत्रुः	१	१५८	१५८	१५७
वैष्टम्	८	८५			"	१		१५६	१५८
व्यलीकम्	३	४३	४२	४३	शत्रिः	१	३३	३४	३४
व्याघ्रः	८	१०७		१०१	शत्रुः	१	१५६		
व्याम	६			७६	शपथः	६	४१	३८	३८
व्येम	६		७६		शप्नः	८	१३६		१३३
व्योम	६	८३	७६	७६	शबलः	८	११३		११०
व्राजिः	१	५२	५२	५२	शब्दः	६	५१	४८	४८
शंस्ता	२	१	१	१	शमलम्	८	११७		११४
शकटम्	५	३	२	२	शम्भः	७	१८		
शकलम्	८	११७		११४	शम्बलः	८			११६
शकुनः	१०		३		शयतः	६	१७	१४	१४
शकुनिः	१०		३		शयथः	६	४१	३८	३८
शकुन्तः	१०		३		शयानकः	३	२६	२५	२६
शकुन्तिः	१०		३		शयुः	१	६१		६१
शकृत्	६	२६	२६	२६	शयुनः	५	६४	६०	६१
शक्मा	६	७६	७५	७५	शरण्डः	५	१०	६	६
शक्यम्	८		१४	१४	शरण्यः	८	८	८	८
शक्रः	८	३३	३१	३१	शरत्	६	४५	४२	४२
शक्लम्	८	१२४		१२१	शरभः	७	२२	१८	१८
शक्वरी	६	७२	६८	६८	शरयाणः	५		२६	
शक्वा	६	७२	६८	६८	शरसानः	५	३२		२६
शग्रुः	१		१५८		शरीरम्	८	७७		७२
शङ्कुः	१	११६	१२०	११६	शरुः	१	६४		६४
शङ्खः	३	५३			शर्करा	८	७५		७०
"	१०			१३	शर्करा	८	२३	२३	२३
शण्डिला	८			१०४	शर्घ	८	४५	४०	
शण्डः	५	१३	११	११	शर्म	६	७७	७३	७३
शतद्रुः	१	११८	११६	११८	शर्वः	८	१३४		१३१
शत्रिः	१	३५	३६	३६	शर्वरः	८	५२		४७

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
शर्वरी	८	५२			शिरिः	१	७१	७१	७१
शर्शरीकम्	३			३७	शिरीषः	६	७४		१०
शर्शरीका	३	३७	३६		शिरीषम्	६	१२		
शलभः	७	२२	१८	१८	शिल्पम्	७	४७	७	७
शलाका	३	३३	३२	३३	शिवम्	८	२५		१२६
शलकः	३	२१	२०	२१	शिविरम्	८	२४	२७	
शल्यम्	१०			१५	शिशिरः	८	२६	२७	२७
शल्वम्	८			१३४	शिशिरम्	८			२७
शवः	६			५१	शिशुः	१	१०४	१०५	१०४
शवयानः	५		२६		शीरः	८	३३	३१	३१
शवसानः	५	३२		२६	शीविः	१	२३	२४	२४
शष्पम्	७	७	७	७	शीलम्	१०			७
शस्त्रम्	८	६१		८५	शीवरी	६		६६	
शाखा	३	५८	५५	५५	शीवा	६	७३	६६	६६
शादः	६	५१	४८	४८	शुकः	३	२०	१६	२०
शारिः	१	५५	५५	५५	शुक्रः	८	५१	४६	४६
शार्ङ्गः	३	६७	६४	६४	शुक्रम्	८		४६	
शालूकः	३	४७	४६		शुक्लः	८	५१	४६	४६
शालूकम्	३			४६	शुक्तिः	१		११	११
शिव्यम्	८	१४	१७	१७	शुचिः	१	४७	४७	४७
"	८	१७			शुद्धयशाः	६			८४
शिखा	३		५४	५४	शुध्युः	१		१३४	
शियुः	१			१५७	शुन्ध्युः	१	१३३		१३३
शिङ्घाणकः	३		२६	२७	शुभ्रः	८		३१	
शिङ्घाणका	३	२७			शुभ्रम्	८	३३	४६	३१
शित्रुः	१	१५८			शुभ्रिः	१	३३	३४	३४
शिथिलम्	८	२६	२७	२७	शुल्बम्	७	२१		
शिनिः	१	२१	२२		शुल्बम्	८	१३७		
शिविरम्	८	२६			शुषिरम्	८	२८	२६	२६
शिरः	६			५२	शुष्कः	३	१६		१६

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
शुष्कम्	३		१८		श्लक्ष्णम्	५	५४	५१	५१
शुष्णम्	५	४७	४४	४४	श्लिकुः	१	११६	११७	११६
शुष्म	७			३०	श्वथीचिः	१	३६	४०	४०
शुष्मम्	७	३४	३०		श्वशुरः	८	२७	२५	२५
शुद्धः	८	३८	३४	३४	श्ववा	६	५६	५५	५५
शूरः	८	४८	४३	४३	श्वित्रम्	८	३३	३१	३१
शूर्पः	७		६	६	षट्	६	६		७
शूर्पम्	७	६			षण्डः	५			११
शृङ्गम्	३	६६	६३	६३	सङ्क्षुः	३	२	२	२
शृङ्गारः	८	७१		६६	संचक्षुः	६			४१
शृङ्गः	८	१०५		६६	संघ्या	८	१४	१४	१४
शृङ्गुः	१	१७४	१७३	१७२	संघ्नः	८	५४		४६
शेफः	६			५६	संवत्सरः	८	५७		५२
शेवः	८			१२८	संश्चत्	६		६	
॥	८			१३०	संस्तवानः	५	३५	३२	३२
शेवलम्	१०			७	संस्वत्	६	६		६
शेवालम्	१०			७	सक्तवः	१		१२२	
शौटीरः	८	७७		७२	सक्तुः	१	१२१		१२१
श्मश्रु	१	१६१		१६०	सक्थि	१	६	१०	१०
श्मश्रुः	१		१६१		सखा	१	६४	६४	६४
श्यामः	७	३५	३१		सत्रम्	८	६४		८८
श्यामम्	७			३१	सधिः	६			३४
श्यामाकः	३		३३	३४	सनिः	१	६७	६७	६७
श्यामाका	३	३४			सप्त	६	५६	५३	५३
श्येतः	६	१५	१२	१२	समजः	५	१७	१५	
श्येतः	५	१४	१२	१२	समज्या	५	१७	१५	
श्रवाय्यः	८	१	१	१	समया	१०			१६
श्रेणिः	१	२०	२१	२१	समिथः	६	३६	३६	३६
श्रोणिः	१	२०	२१	२१	समीचः	४	४	४	४
श्रोत्रम्	८	८६		८३	समीची	४	४	४	

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
समुद्रः	८	३३	३१	३१	सानसिः	१०			१५
सरकः	३	४६	४७	४७	सानु	१	८७		
सरट्	५	२	१०	१०	सानुः	१			८७
”	५	११			साम	६	८३	७६	७६
सरणिः	१		२	२	सामा	६			८१
सरण्डः	५	१०	६	६	सारथिः	१	४२	४३	४३
सरण्युः	१०			२	सारथः	६	३३	३०	३०
सरयुः	१	१३५	१३६	१३५	सास्ना	५	५०	४७	४७
सरित्	६	३	३	३	सिंहः	६			१०३
सरीमा	६	८०	७६	७६	सिक्थम्	६	३५	३२	३२
सर्जूः	१	१६४	१६३	१६२	सितम्	६	६	६	६
सर्मः	७	३०	२६	२६	सिध्रः	८	३३	३१	३१
सर्वम्	८			१२६	सिनः	५	३८	३५	३५
सर्वपः	७	८	८	८	सिन्धुः	१	६५		६५
सलिलम्	८			१०४	सिमिकः	३			१५
सवनः	५			२०	सिमोका	३	१५	१४	
सवनम्	५	२३	२०		सीधु	१०			७
सवीमा	६	८०	७६		सीरः	८		४३	४३
सव्यम्	८	१२		१२	सीरा	८	४८		
सव्येष्ठा	२	६	६	६	सुतपाः	६			८४
सष्पम्	७	७			सुदन्तः	६	२६		
सस्यम्	८	१२		१२	सुनीथः	६	३०	२७	२७
सहयानः	५		३०		सुयशाः	६			८०
सहसानः	५	३३		३०	”	६			८४
सहुरिः	१	७	८	८	सुराः	८	४७	४२	४२
सात्मा	६	८५	८१		सुवनम्	५	२८	२५	२५
सादिः	१	५२	५२	५२	सुवर्चाः	६			८०
साधन्तः	६	२२	१६	१६	सुविदत्रम्	८	६४		५६
साधु	१			८५	सुश्रोताः	६			८०
साधुः	१	८५			सुष्ठु	१	१०६		१०६

शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः	सू(१)	सू(२)	सू(३)
सुष्टुः	१		११०	१०६	सेतुः	१	१२१	१२२	१२१
मुस्रोताः	६			८४	सेना	५	४५	४२	४२
सुकः	३	२४	२३	२४	सोम		८३	७६	
सूक्ष्मः	७		४१		सोमः	७	३०	२६	२६
सूक्ष्मम्	७	४५		४१	स्कन्धः	६			६५
सूचः	४	५	५	५	स्तनयितुः	१	१३६	१४०	१३६
सूची	४	५	५	५	स्तरिः	१	८१	८२	८१
सूत्रम्	८	८८		८२	स्तरिमा	६	८०	७६	७६
सूना	५	४८	४५	४५	स्तविः	६			३३
सुनुः	१	१४५	१४६	१४५	स्तिभिः	१	४६	४६	४६
सुपः	७	५		५	स्तोविः	१	२३	२४	२४
सूपम्	७		५		स्तुषेय्यः	८	४	४	४
सूमः	७	३५	३१	३०, ३१	स्तूपः	७		४	४
सूरः	८	४७	४२	४२	स्तूपम्	७	४		
सूरतः	६		२३	२३	स्तेनः	५	१४	१२	१२
सूरतम्	६	२६			स्तोम	६			७६
सूरिः	१	३२	३३	३३	स्तोमः	७	३०	२६	२६
सूर्पः	७	६	६	६	स्त्येनः	५			१२
सूकः	३	१६	१८	१६	स्त्री	८	६३		८७
सूणिः	१	१८	१६	१६	स्थवः	१०			२०
,,	१०			१३	स्थवकः	१०			२०
सुणीकः	३		४१		स्थविः	१	२५	२६	२६
सूणीका	३	४२		४२	स्थविरः	८	२६	२७	२७
सृत्वा	६	७०	६६	६६	स्थाणुः	१	१४६	१४७	१४६
,,	६	७३	६६	६६	स्थालः	१०			१
सृदाकुः	१			१५०	स्थिरम्	८	२६	२७	२७
सृप्रः	८	३३	३१	३१	स्थूणा	५	५०	४७	४७
सृप्रम्	८		३१		स्थूरः	८		३५	३५
सृप्रा	८		३१		स्थूरम्	८	३६		
सुमाकुः	१	१५०	१५१	१५०	स्थूलः	८			३५

शब्दः	पादः सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः सू(१)	सू(२)	सू(३)
स्नावरी	६	६५	६५	हरिः	१	४६	४६
स्नात्रा	६	७२	६५	हरिणः	५	१४	१२
स्नुषा	६	५६	५५	हरित्	६	३	३
स्नेहा	६	५६	५५	हरितः	६	१५	१२
स्नेहः	१	६४	६४	हरिद्रुः	१	११८	११६
स्पृहाय्यः	८	१	१	हरिमा	६	८१	७७
स्फारम्	८	३३	३१	हरीमा	६	८०	७६
स्फिरम्	८	२६	२७	हरेणुः	१	१३२	१३३
स्यन्दनः	५	२६	२३	हर्यतः	६	१७	१४
स्यमिकः	३		२३	हर्षयितुः	१	१३६	१४०
स्यमिका	३	२३	२२	हर्षुलः	८		१०८
स्यूमः	७	३४	३०	हर्षूलः	८	१११	
स्योनः	५	४४	४१	हस्तः	६	७	७
स्रग्वा	६		६७	हस्तः	८	३३	३१
स्रज्वा	६	७१	६७	हात्रम्	८		७६
स्रक्	४	१	१	हानिः	१		१८
स्रवः	८	१३५	१३२	"	१	२०	२१
स्रोतः	६		६०	"	१	५२	५२
स्वप्नः	५	४५	४२	हान्वम्	८	८५	
स्वरुः	१	६४	६४	हासुरिः	१	७	
स्वर्भानुः	१	१४२	१४३	हिंसीरः	८	१०१	६५
स्वसा	२	४	४	हिमम्	७		३४
स्वादु	१	८५		हिरण्यम्	८	१८	१८
स्वादुः	१	८५	८५	हृत्वा	६	७०	६६
हृत्तुः	१	१५८	१५७	हृदयम्	८	११	११
हृथः	६	३०	२७	हृदयितुः	१		१३६
हनुः	१	६४	६४	हृष्टुः	१	१०७	१०८
"	१	१४०	१४१	हेतुः	१	१२४	१२४
हन्तुरम्	८	४३		हेमन्तः	६	२३	२०
हंसः	६		२१	हेम	६	८३	

शब्दः	पादः सू(१)	सू(२)	सू(३)	शब्दः	पादः सू(१)	सू(२)	सू(३)
हेमम्	७	३८	३४	ह्रीकः	३	२५	२४
होता	२	२	२	ह्रीकुः	१	१५२	१५२
॥	२	३	३	ह्रीकुः	१		१५३
होत्रम्	८	८६	८३	ह्रीकः	३	२५	२४
होम	६		७६	ह्रीकुः	१	१५२	१५२
होमः	७	३०	२६	ह्रीकुः	१		१५३
होमी	१०		५	ह्रीकुः	१		१५३

॥ इति दशपाद्युणादिवृत्तीनाम् उदाहरणानि समाप्तानि ॥

संशोधन-पत्रम्

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३	२५	क्वणिः	कुणिः
४	३	०श्र०	०श०
८	२८	श्रृ	शृ
५४	२८	नदंशेर्गणश्च	नुदंशेर्गुणश्च
५७	८	मनिन	मनिन्
७२	५	खुरः	क्षुरः
१०३	१४	१३१	१३०
१४२	२०	०नमिहयि०	०नमि[तमि]हयि०
१५५	२२	सूर्यः	सुर्पः
१७६	५	६२	६३
"	१५	०चरि०	०वरि०
१८१	१०	वेधाः ।	वेधाः । वायुः ।
१८७	११	दानम्	दानुः
१९५	२४	३२	३१
१९६	१	३१	३२
२१२	१४	ईक्षा	ईशा
२१७	२६	लषभः	लशभः
२२२	२४	कुड्यम्	कुड्यम्
२३३	३	शुक्लम्	शक्लम्
२४०	२०	अत्नः	अप्नः
२४८	२८	जिषमः	अजिषः

रामलाल कपूर ट्रस्ट द्वारा

[प्रकाशित वा प्रसारित प्रामाणिक ग्रन्थ]

१. तैत्तिरीय संहिता—मूलमात्र, मन्त्रसूची सहित । मूल्य ५०-००
२. तैत्तिरीय संहिता-पदपाठः—५० वर्ष से दुर्लभ ग्रन्थ का पुनः प्रकाशन, बढ़िया सुन्दर जिल्द १००-०० ।
३. ऋग्वेदादिभाष्य-भूमिका—पं० युधिष्ठिर मीमांसक द्वारा सम्पादित एवं टिप्पणियों से युक्त । सजिल्द ३०-००, सुनहरी जिल्द ३५-०० ।
४. माध्यन्दिन (यजुर्वेद) पदपाठ—शुद्ध संस्करण । ४०-००
५. गोपथ ब्राह्मण(मूल) —सम्पादक श्री डा० विजयपाल जी विद्यावारिधि । सबसे अधिक शुद्ध और सुन्दर संस्करण । ५०-००
६. कात्यायनीय ऋक्सर्वानुक्रमणी—(ऋग्वेदीयां) षड्गुरुशिष्य विरचित संस्कृत टीका सहित । टीका का पूरा पाठ प्रथम बार छपा गया है । विस्तृत भूमिका और अनेक परिशिष्टों से युक्त । १००-००
७. ऋग्वेदानुक्रमणी—वेङ्कट माधवकृत । इस ग्रन्थ में स्वर छन्द आदि आठ वैदिक विषयों पर गहरी विचार किया है । व्याख्याकार—डा० विजयपाल जी विद्यावारिधि । उत्तम संस्करण ३५-००; साधारण २५-०० ।
८. वैदिक-साहित्य-सौदामिनी—स्व० श्री पं० वाणीश्वर वेदालङ्कार । काव्यप्रकाश साहित्यदर्पण आदि के समान वैदिक साहित्य पर शास्त्रीय विवेचनात्मक ग्रन्थ । साधारण जिल्द ४५-००, बढ़िया जिल्द ५०-०० ।
९. वैदिक-छन्दोमीमांसा—यु० मी० । नया संस्करण । २५-००
१०. वैदिक-स्वर-मीमांसा—यु० मी० । नया संस्करण । ३०-००
११. वैदिक-जीवन—श्री विश्वनाथ जी विद्यामार्तण्ड । अजिल्द १२-००, सजिल्द १६-००
१२. बौधायन-श्रौत-सूत्रम् (दर्शपूर्णमास-प्रकरण)—भवस्वामी तथा सायणभाष्य सहित । मूल्य ४५-०० । आधान-प्रकरण—सुबोधिनी वृत्ति सहित ४०-००

१३. दर्शपूर्णमास-पद्धति—पं० भीमसेन कृत, भाषार्थ सहित । २५-००
१४. कात्यायनगृह्यसूत्रम्—(मूलमात्र) प्रथम बार छापा है । २५-००
१५. श्रौतपदार्थ-निर्वचनम्—(संस्कृत) अग्न्याधान से अग्निष्टोम पर्यन्त
आध्वर्यव पदार्थों का विवरणात्मक ग्रन्थ । सजिल्द ४०-००
१६. शिक्षासूत्राणि—आपिशल-पाणिनीय-चान्द्रशिक्षा-सूत्र । ७-००
१७. निरुक्त-श्लोकवार्तिकम्—केरलदेशीय नीलकण्ठ गार्ग्य विरचित । एक
मात्र मलयालम लिपि में ताडपत्र पर लिखित दुर्लभ प्रति के आधार पर मुद्रित ।
सम्पादक—डा० विजयपाल विद्यावारिधि । १२५-००
१८. निरुक्त-समुच्चय—आचार्य वररुचि विरचित (संस्कृत) । २०-००
१९. अष्टाध्यायी (मूल)—शुद्ध संस्करण । ४००
२०. अष्टाध्यायी-भाष्य—श्री पं० ब्रह्मदत्त जिज्ञासु कृत । प्रथम भाग
५०-००, द्वितीय भाग ३०-००, तृतीय भाग ३५-०० । पूरा सैट ११५-०० ।
२१. धातुपाठ—धात्वादिसूची सहित, सुन्दर शुद्ध संस्करण । ३-५०
२२. क्षीरतरङ्गिणी—क्षीरस्वामी कृत धातुपाठ की व्याख्या । ६०-००
२३. धातुप्रदीप—मैत्रेयरक्षित विरचित धातुपाठ की व्याख्या । ४०-००
२४. महाभाष्य—हिन्दी व्याख्या—(द्वितीय अध्याय पर्यन्त) यु० मी०
भाग—I ६०-००, भाग—II अप्राप्य, भाग—III ३०-०० ।
२५. उणादिकोष—ऋ० द० स० कृत व्याख्या तथा पं० यु० मी० कृत
टिप्पणियों, एवं ११ सूचियों सहित । अजिल्द १५-००, सजिल्द २०-००
२६. दशपादी-उणादि-वृत्ति संग्रह (प्रथम भाग)—माणिक्यदेव विरचित
वृत्ति । ४०-०० । द्वितीय भाग में तीन वृत्तियाँ छपी हैं । मूल्य ४०-०० ।
२७. दैवम् पुरुषकारवार्तिकोपेतम्—लीलाशुकमुनि कृत । १२-००
२८. भागवृत्तिसंकलनम्—अष्टाध्यायी की प्राचीन वृत्ति । ८-००
२९. काशकृत्स्न-धातु-व्याख्यानम्—संस्कृतरूपान्तर । यु० मी० । २०-००
३०. अष्टाध्यायीशुक्लयजुःप्रातिशाख्ययोर्मतविमर्शः—डा० विजयपाल जी
विरचित पी० एच० डी० का महत्त्वपूर्ण शोध-प्रबन्ध (संस्कृत) । ५०-००
३१. विष्णुसहस्रनाम-स्तोत्रम् (सत्यभाष्य-सहितम्)—पं० सत्यदेव वासिष्ठ
कृत आध्यात्मिक वैदिक-भाष्य । ४ भाग । ८०-००

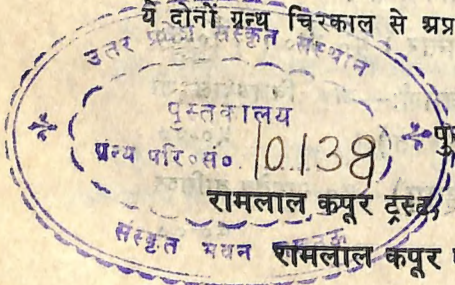
३२. शुक्रनीतिसार—हिन्दी व्याख्या सहित । ५०-००
३३. विदुर-नीति—पदार्थ और व्याख्या सहित । ४०-००
३४. संस्कृत व्याकरणशास्त्र का इतिहास—युधिष्ठिर मीमांसक कृत नया परिष्कृत परिवर्धित संस्करण । तीनों भागों का मूल्य १२५-००
३५. मीमांसा-शाबर-भाष्य—आर्षमतविमर्शिनी हिन्दी व्याख्या सहित । व्याख्याकार—युधिष्ठिर मीमांसक । मूल्य प्रथम भाग ५०-०० । द्वितीय भाग ४०-०० । तृतीय भाग ५०-०० । चतुर्थ भाग ४०-०० । पञ्चम भाग ५०-०० । (षष्ठाध्याय पर्यन्त) ।
३६. नाडीतत्त्वदर्शनम् -श्री पं० सत्यदेवजी वासिष्ठ । ३५-००
३७. ऋषि दयानन्द सरस्वती के ग्रन्थों का इतिहास—लेखक—युधिष्ठिर मीमांसक । नया परिशोधित परिवर्धित संस्करण । ४०-००

नवीन प्रकाशन

३८. मीमांसा-शाबर-भाष्यम् (मूलमात्र) —मीमांसाभाष्य में उद्धृत वचनों के पते बड़े प्रयत्न से ढूँढ कर दिये हैं। आरम्भ में शास्त्रावतार, वेद-श्रुति-आम्नाय-संज्ञा-मीमांसा, और श्रौत-यज्ञ-मीमांसा (संस्कृत) सहित । अन्त में ५ विविध परिशिष्ट सहित । प्रथम भाग मूल्य ६०-०० ।

३९. श्रौतयज्ञ-मीमांसा—संस्कृत और हिन्दी में इसमें श्रौतयज्ञों की विस्तृत विवेचना की है । २५-००

४०. प्रपञ्च-हृदयम्, प्रस्थान-भेदश्च (संस्कृत) —प्रपञ्चहृदय के कर्त्ता का नाम अज्ञात है । इसमें वैदिकवाङ्मय के अनेक ऐसे ग्रन्थों का वर्णन है, जिनका अन्यत्र उल्लेख नहीं मिलता । ज्ञान और योग के विषय में भी विस्तार से वर्णन किया है, जो मुमुक्षुजनों के लिये परम उपयोगी है । प्रस्थान-भेद के कर्त्ता मधुसूदन सरस्वती हैं । इसमें विभिन्न दर्शनों के मतों का सरल और संक्षेप से वर्णन किया है । ये दोनों ग्रन्थ चिरकाल से अप्राप्य थे । २०-००

पुस्तक प्राप्ति-स्थान—

रामलाल कपूर ट्रस्ट, बहालगढ़ (सोनीपत-हरयाणा) १३१०२१

संस्कृत मन्थन रामलाल कपूर एण्ड संस, २५६ नई सड़क, देहली

